

Profectus religiosorum

<https://hdl.handle.net/1874/334029>

Band gerepareerd
Januari 1963

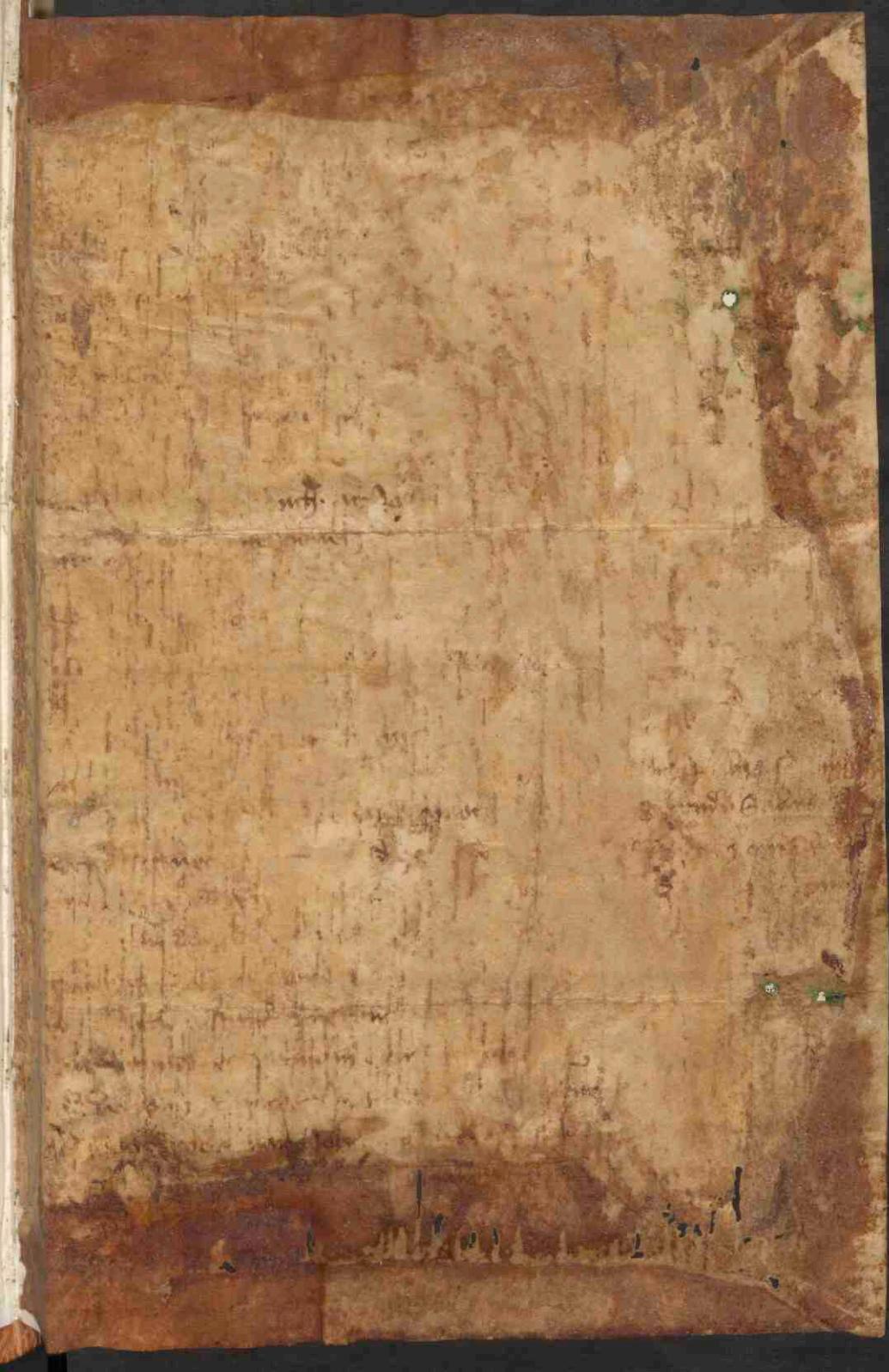
Behandeld met Cire 212
juni 1988

CIRE 212

Behandeld

Maart 1988

B

Aevum medium.
Scriptores ecclesiast.

Nº. 295

170 (*Eccl. 295, antea 282cc.*) Membr. et charta. 4°. 250 ff. (1—92
in 2 col.) Saec. XV.

Profectus religiosorum (adscriptum S. Bonaventurae), fol. 1—92.

Fol. 1a. Incipit tabula primi libri profectuum religiosorum..... Sequitur prologus... Collaciones meas quas pro exhortacione, cet. Fol. 92b. Explicit liber secundus de profectibus religiosorum. Scriptum per fratrem Iohannem Mersen tunc... nouicium Anno dni 1476, cet.

(**Jacobus de Gruytrode**), Rosarium Jesu et Mariae, fol. 93—249b.

Fol. 93a. Incipit prologus libri qui intitulatur rosarium ihesu et marie. Fasciculus mirre dilectus meus, cet.

Lamentatio (peccatoris), fol. 249b—250b.

(Incipit): Quis dabit capiti meo aquam, cet.

„Liber monasterij s. Pauli in Traiecto inferiori.”

170

Profectus religiosorum (adscriptum S. Bonaventurae), fol. 1—92.

Est DAVIDIS AB AUGUSTA, l. II et III.

Fol. 29a—30a interpositum est initium (prologus et art. 1 partim) opusculi DIONYSII CARTHUSIANI, *De votis et professione religiosorum seu De professione monastica*.

Fol. 28a: „Explicit liber primus (sic) profectuum religiosorum anno domini mill^occcc^olxxv^{to} in profesto io[hannis] ante portam latinam infra primam et 2am. Per fratrem iohannem mersen novicium oretur pro eo etc.”; et fol. 92b: „Scriptum per fratrem iohannem mersen tunc temporis ibidem novicium Anno domini M^oCCCC^olxxv^{to} In festo valentini infra 2am et terciam oretur propter deum pro eo etc.”

Lamentatio (peccatoris), fol. 249b—250b.

Inc.: Quis dabit capiti meo.... Conversi sunt dies festi mei. Idem libellus habetur in codd. 228 et 229. Est forsitan Johannis Hagen (de Indagine) O. Carth., *De planctu solitarii*. Cf. Jo. Trithemius, *De scriptoribus ecclesiasticis* (ed. Colon. 1546), p. 339.

Thes
Liber Monasterij Sancti
Pauli
Intraiecto Inferiori

R. 6. Pl. 22

N. 10

T. 170

Hs.
4 H 10

Liber Monasterij Sancti
Pauli in tra-
iecto infe-
riori

1145

~~Æ. B. B.~~

nº 243. cc.

nº 202. cc.

Incepit tabula primi libri
perficiuntur religiosorum

De quatuor in quibus inapientes dant esse cauti si uolunt perficere
De dñia inter timore et suspitione et temeritatem iudicium et iustum
De quatuor temptationibus enim mundi dyaboli et dei
De tribus grilibus religiosorum
De tripli statu religiosorum
Inapientium perficienciam et perficione
De reformatioē rationis
De reformatioē uoluntatis
De reformatioē moniorum
Quod naturales uires aie et motus affectionis deformatae sunt
De tripli superbia
Quia bona uel mala temeritate uel occultare
De quadruplici defectu
Descriptio uiaiorum
De affectu iudicie
De affectu irae
De affectu castitiae
De affectu gaudiū
De affectu auaricie
De appetitu uictualium
De affectu dilacionis
De spe
De timore
De pudore
De singulorum uiaiorum natura et descriptione

De tribus que expellunt uiaia
De remedis generalibus contra uiaia
De remedis specialibus singulorum
uiaiorum
De remedis superbie
De inuidia
De remedis inuidie
De ira et remedis ire
De acedia et remedis eius
De auaricia et remedis eius
De gula et remedis eius
De luxuria
De remedis contra luxuriam

Sequitur prologue perficiuntur

Quod collationes meas q̄s p̄ exhortacionē ad no-
micos nros uel ad alios religiosos aliquā facere solebam simul
p̄ aliqua pte collegi et in una
continuum materiā quasi p̄ficiens
spūialis formulā ordinavi tribus
de causis una ē ut eisdē nouicias
nris quibz priore formulā scrip-
tam de exterioris hominis com-
positione tam intra domū q̄
extra domū nec nō eaā de interi-
oris hominis reformatioē
aliquale notitia ostendat ad p-
fectū que reformatio consistit
in uiaiorum expugnatione et ure-
tutū afflictione uel et mores
et omnes affectus et sensus tam
interiores q̄ exteriorē p̄ ut est
possibile deo conformati. Altera
causa ē ut ea que religiosis

predicione solebam simul collecta pmpcius si qnqz indigne-
ti sub compendio tuerentur ppc
quod etiam p plures pticulas is-
tam diuini formulam et p ca-
pticula singulas pticulas dis-
tinx ut fratalius tuerentur que q-
tare Tertia ut inter dū ista se-
bere uel legere tempus nō uita
lucr experientem memoriam spuā-
libz cogitationibz occupatē In-
collectum ad uidendū datur
intima spuālis secura studij
dilatare affan ad uirtutis pro-
foni et deuonis seruore accende-
rem corpus ab euagationis
desuētu restringere negligere
as meas et pacū mea huiusnoī
labore purgare et ut ea que me
dicando tueri scripto ligare ne
obliuio oboleret Et quia nō po-
tui in ocio et quiete ista collige-
sed uagando p diuersas terras
uix uel raro ppter multas occu-
paciones habui oportunitatē
scribendi modicū ideo nō mul-
ta hic posui ut uolui quia di-
fractus animus ad plurima
nō ualeat subito se ad unū ple-
nu collige qui etiam cū iam a-
liquātulū se cepit aggrātati
ti cogitur iterū ad alia foras
egredi et se relicto ea que
uix uidere incepit obliuiscer.
sicut qui de foris uenies inter
nā cellā ingreditur si diuina

ibi moratur in apit datur
utere que pmo nō uidit Di-
autē etiam exeat nec ad ea
uidendi certatur Quidqz igit
repheſibile tuerit ibi ignos-
citur imperiae mee eructetur
pſumpcio cū hoc tantū non
p alis sed etiam pro me pnu-
palit et pro nouis et audibz
uia dei meiqz simulibz inten-
deri inchoat̄ Expluat plogus
sequitur de duplia nouicia
ti et q corporalio exercitatio p
redit spuālem Capitulu p

In priori formula noui-
tior quā quibusdā no-
uiciis nū scipisi de exterioris
homis compositione aliquā
formā pposui eis sedm quā se
regereant tam in domo q̄ ex-
tra Nunc de interioris homis
idest mentis reformatiōne
ad quā omnis uera religio
ordinari dē aliqua eſtem
sicut pmisi tridē dispono
uerbis in doctis et materiali
ordinata Et est ratio quae
corporalis exercitatio predit
spirituale quia homo ab in-
timis et sūmis catens p per-
catū in hec exteriora et uisi-
bilis dilapsus est quam nō
intelligit nisi corporalia Ideo
ibi primo nutitur resurgere
ubi iacuit et paulatā enig-
se ad spiritualia et diuinā

ad que conditus sunt Ideo
qm̄ dñi religiosus nondū
ceperit intelligere et sapere q̄
sunt sp̄us dei. sed in exteriori
bz pucit adhuc totū consta-
re quod ad uerū religionē pa-
net nouicius ē. etiam si pli-
bz annis stetit in habitu reli-
gionis p̄mo intra apostolū
animalis dicitur qui nō pa-
pit ea qui sunt sp̄us dei. Hc
tacit enī est illi et nō p̄t in-
tellige quia sp̄ualit̄ exanimā-
tur Et hoc p̄pende duos ēē
nouiciatus in religionē. un-
derminatus. quando completo
tempore p̄bationis p̄mittit
obedientiā et stabilitatē in
ordine p̄ uerba Alter dicit
quousq; religiosus statū vi-
uendi in consuetudinē conu-
tit quod nō uerbis qm̄ factis
p̄mittit se stabile in ordine
et in p̄ficiendi studio p̄mā-
sur Quā dñi enī fluctuat
mente et nondū stabiliter
apphedit uia studij sp̄ua-
lis et modo vult hoc et mo-
illud. nesciens quid potius
eligit. inapiens ē et nondū
p̄ficiens Hc tamē constā-
ret in bona uoluntate. et at-
tendat quic̄ uenerit. et ad
quid. et opus uigat uolun-
ti. et aīo incipit uide uia q̄
lignat ad deum

2

De quatuor in q̄bus iā-
pientes dñc ēē cauti

Quatuor autē sunt in q̄
bz noui et inapientes
cauti dñc ēē si uolūt̄ p̄fice
Pumū ut illa uoluntate q̄
ad religionē uenerit. et a p̄mo
nouiciatus feruōē nō cepes-
cant sicut quidā in apocalyp-
si im̄peratur. h̄eo aduersū te
qd̄ caritatē primā reliquisti
· quāpp p̄ināz age et p̄ma ope-
rac ic̄ Caritatē primā celungit
qui cū p̄mo sint feruēt̄ et te-
uoti ad oīa. postea cepidi ef-
fecti et desides tradūc se leuita-
tibz. et uicū q̄ expugnare uene-
rante p̄mittant sibi dñari. ser-
uientes deo. p̄ suo libitu nō p̄
eius bñplacato uoluntatis
Unde tamē filiis isrl̄ p̄cepit
flementore dici huīus in qua
egressi estis de egypto Dies qua
de egypto egredim̄ est bona uo-
luntatis qua edicim̄ de seculo
hui⁹ semp̄ memisse dēmus ut a
feruōē illius nūqm̄ retrocessā-
mus Unde quidā uolens reli-
gione ingredi de seculo quesī
uit a sancto p̄e quō uiue dē-
ret At ille dicit. uide qualis
primo die fieris et sic semper
uiue Hoc est considerā statū
uoluntatis in primā die qua
religionē intrae dispositi
q̄ h̄uīis tūc fues. q̄ patiū

obedie ad omnia tam aspa
qm̄ despiciat. Quā patiens
ad correptiones et penurias et
labores. qm̄ ueracundus et tō
tius qm̄ sollicitus ut emē
dare uitā tuā. et dies quosī
seculo p̄didisti recuperās. q̄
parū curiis rūmōes scili q̄
rē uel referre nec detractionibz
intus nec aliquibz curiosita
tibz occupatus. Et quō fugis
et abiecasti om̄es carnales
affaſis et effaſis. et te totū ob
tulisti dñō holocastū viuū
ut nichil deinceps in te viuat
de uitā p̄cā sed tota macetatur
et imoleatur dñō obediens f̄
ro p̄ sacerdotis mīsteriū. id est p̄
lati cui ut cisto in te inuoca
to resurgas. Dic dñm hanc sōm
semp̄ postmodū stude uiuē ne
aliter in scola religionis deodis
cere et retrocedat magis qm̄ pro
fici uideans. Dicte illi qui ua
dunt ad studiū līnx et temp̄
vane cōsumētes reuertit domū
expēſas solū reputat cōſūptū
q̄ quid p̄ſcerent nō appareat
Dic et nos qm̄ tempus in reli
gione expēſū cōputam̄ et
p̄ficiū uirtutū exiguis ē cum
forte in nouitate deuocātē a
feruenciores fidūmis qm̄ p̄
plures ànos. hoc enī est ual
de ueracundū et noſciū. **A**d heb
Cū dēratis mītri ē uirtutū p̄

ter tempus quo diu in religi
one fuisti. tuisū indigētis
ut uos doceam̄ que sunt ele
menta exordij sermonū dei
et nō habetis doceri sicut ru
des nouicij quō in ap̄iedū eē
seruare deo et faci estis sicut
puili qui lacte opus hētis.
nō solidō abo. id est tales estis
qui mollibz blandūtēs pu
ciliū consolatiōnū et carna
lū foueri indigētis et fortia
a uirtutū exercita paci non
ualeatis in dūris reprehensiō
bz in cōcūmelibz in nūcāti
bz. in p̄secutiōnibz p̄ cristo.
om̄is enī qui latit̄ ē p̄cip̄ps
cr̄ps est sermonis iusticie p̄
uiulus enī est tam meritis
qm̄ virtute. **E** Decidū estis
quo inap̄iens de eē aruitus
ne moueatū malis exemplibz
repudor ad inuitandū ea. sicut
quidā infirmi sp̄ū uidēnes
alios desides apud se in scu
lio dei oculos et uerboſos. ela
cos et rebelleſ. ambicioſos et
alioſ modis uicioſos. dicit a
pud ſeneca p̄os. Si alijs hoc
lacet quare nō licetā mudi.
Et p̄nioreſ ad malū. exempli
ſumūt ab hys quos deterio
res uidēnt. et gaudent ſe ſo
cioſ ūueniſſe uiaor. ne ſoli
poſſent erubere. quiaſ ſi p̄
atuit alijs uolūt et ſibi in

3

similibz paci. Contra hoo
deuotus dei seruus uidere dicitur.
Ego veni pure p deo nō pro a
lio aliquo et idco nolo aliquā
sequi ad hoc ut a deo retrocedam
quia si canticis hic discolor
sciuissē nullo mō cor societati
elegisset. **Vnde** solos illos
imitari deo qui ad hoc infor
mant me p quod religioem
intraui. id est ut apprehendam de
ū et satisfaciam ei de pacis me
is et p merear gloriae sempit
nera. **D**ictor et artifer nobile
opus uolens facere querit n
alia qm meliora exempla
ria que p̄ h̄c et uiator n̄ q
rit uia ab ignorātibz sed a
scientibz eam et qui sepe p̄
bulauerūt p̄ am. **Johes** Ro
li imitari malū sed bonū
Terrenū ē qd cuius dicitur. ne iu
dicet temē frā aliorū marie
ubi nesciat qua de causa uel
itencioē fiant. **H**ic autē enī nō
uidemus aliorū cogitationes
ita nec intēciones cor quāc
hoc uel hoc fiat. vnde qd
aliquo mō p̄ excusā semp
ad meliore p̄tem intēcitem
si uolumus tranquillū cor
nobiscū h̄c et cū alijs. et ali
os nō turbare et deū nō offen
de. qd sepe iudicamus ma
lū cē qd in se nō ē malū
et peccamus p̄ temeritate

usurpando nobis iudicia dei
de occultis cordū. **N**egri mī
uice de aliquā id p̄nt iudicati
p conjecturis cītastances. ali
os nō expedit p̄ nos cē iudici
dos donec plene eruditū in oī
bz p̄ donū distractonis spūum
et uere spūales efficiātū diuū
dicemus et nos a nemīe iudi
cem. **H**ic autē dare uidens qui
ceciū uidet. nec tamē a ceto ui
detur cū cecis nō uidet seip̄z
Ad rōnos. **T**u qui es qui iudi
cas alienū seruū dnō suo stat
aut cadit re. **H**epe enī merent
temerari iudices aliorū. ut a
in similibz aut grauioribz ex
cessibz cadere p̄mittantur ut dis
cant ex sua infirmitate com
pati alienē. **L**ucas. Nolite
iudicare ut nō iudicemini in
quo enī iudicio iudicauentur
iudicabimini et cē. **D**e dñā
int̄ timore et suspitione
et temerari iudicium

Est enī dñā int̄ timore
et suspitionē temerari
ū iudicium et iustū. **T**imor
est scđ istā acceptōē qd nichil
male suspicor de aliquo. ti
meo tamē qd malū qd nō
dū euēnit possit euēnē ne
caueatur sc̄iat cū obfirmā
tur monasteria seris et in
uenies phibentur ab iuratis

familiaritatis nō q̄ malū
uelle facē p̄sumat sed timet
malū occasio si nō p̄caueatur
Suspicio est qn̄ sine rōnabili
p̄supcione reputo aliquid sām
ē malū uel aliquē uelle mālū
facē et nō est ita hoc ē sepe pec
cātiū **J**udicium temerariū est qn̄
credo aliquid sām mala inten
one q̄ potuit et alia fīci inten
tione cū actio sit in se iudicis
Cet hoc uicū est q̄ cordū inten
cio iudicatur que soli deo ē ma
nifesta **I**hesus Ego dñs scru
tans cor et p̄bans renes **J**us
cū iudicium est qn̄ inexcusabili
bz conjecturis aliquid discerni
esse malū. uel quād ip̄e actus
est in se malus et illatus ut
cū uideo aliquē occidē hec ī
iuste uel tales conatus ad pe
ccatiū qui semp̄ sunt illati et ī
congrui **Q**uartū est in quo
cauti dñc ē nouicii ut nō frā
gantur aduersitate v̄l temp̄
tione sed cogitent quia ad hoc
uenerūt ut omnia que eis in
hat uicē possint accide sustine
ant p̄ deū sicut qui iniat
bellum sat q̄ nō quietē et de
licias sed labores et uulnera
oporet eū respectare **A**posto
lus **O**poret p̄ multis tribu
tationes intrā in regnū di
Lucas **O**porebat cristū pa
ti et uai in gloriam suā intrā

De quatuor temptationibz
Temptatio autē quadru
venti a quatuor plagiis flan
tes qui mouet cepstares in
hoc mālū huic scūli et nauē
cordis quassant et iactant
fluctibz. a carne. a mūdo. a do
a dyabolo p̄cedit temptationes
E primo a carne tempta
mūr qn̄ naturalibz uicior mo
tibz ad peccandum sollicitam
ut cū gula uel luxuria nos
temptat **J**acobus Dnisquis
temptatur a p̄sona concupisce
cia abstractus et illectus **H**ec
a carne temptationē qn̄ delicta
caro nūa horrendo labores re
trahit nos ne in studijs spūa
libus et uirtutū conaribz sic
expedit exercitam **E**t sic du
pliciter impugnat nos caro
dū aut appetit mala aut re
citat ad bona **L**icit autē
ira et iniudia et tanis glori
a nō uideantur ēē in carne
sed in spūi tamē a carnis cor
rupcione trahitur corruptio
spūalū affronū **E**t licet di
catur q̄ demones huiusmōi ui
ca suggestant homibz tamē
nos hēmus huicmōi tempta
onis materiā nū nos. ut caū
nō adeēnt demones ip̄a m̄
cōcupiscentia nū patet patim
si ei consentiretur **In nobis ē**

omne quod peccatum? Cogitacio-
nes enim et mentis afflitiones
et uoluntates et membra cor-
poris nostrum illa sunt quibus me
m' et demissus? Ista dedit nobis
creator et quasi quedam instru-
menta uictutum quibus bona
opera faciemus et mansiones no-
bis in celo edificabimus et ipsi
creatori non per ea quasi armis
uimia hostem nostrum dyabolum in-
pugnarem? Ipse uero dyabolus
concupis nos termis est et solis
astutis suggestionibus nos in-
pugnat suadendo ut peccemus
non cogendo. Benignus enim co-
ditur ne non dedit hosti non pos-
se nos uia ad pacem impelli quia
nimis fortis est contumus nos fe-
giles et uir possemus sine peccato
subsistere sed tamen permittit eum no-
bis mala suadere. In nro at
arbitrio est si uelutinus ei cozen-
tia. Insup permittit nos ponentes
timidias placibiles in ser-
pentem et hoem ut quibus suadet
nobis non recipemus quasi utile
saientes quod nra dabit nobis sita
le consilium cui crudelis timidus
cui nra sufficit de nobis atque ei
nra dampnacionem nra. Circe
go suadet nobis pacem quoddam
modo erigit a nobis ut postea
ei arma nostra quibus nos occidet
uel ut ipsa arma que ei postea
mus ebet et retundat ut in

nobis minus apta fiant et u-
tilia et minus acuta et effi-
cacia ad ipsum per ea impugna-
dum uerbi gracia cum immittitur
nobis cogitationes querelas et
suadet ut malum faciamus uel
loquimur nonne quasi a parte uide-
tue homini dicere. Inermis sumus
re non hunc uite te ledere possimus
nisi tu pessimi michi armam tua
ut te vulnus et occidatur. Prestru
ergo in ore tuum ad prius cogita-
tiones uel afflitiones malas lig-
uam ad loquendum iniquam. et
manus uel alia membra ad ac-
tiones et opera pia. quibus letale
vulnerum in anima accipias et
grauem domini dei cui pietatis. et glo-
rie celestis metu spoliaris. ne
exhibeatis membra via armam
iniquitatis pacem recte. Hoc
uero est qui ei consentit ad hoc.
dampna sua sibi ueritatem impetrat
potius quam timido suadenti qui
modus hostis hostilius secum egit
Ergo mundus etiam duplumcep-
tit nos siue offerendo nobis ea
quibus ad se allicit. honores.
diuinitates. uoluptates. curio-
sitates. adulatioes et huimoni
siue quibus terrat. persecutioes
. contumelias. et similia. utro
quam modis multos retrahit a deo.
quos aut vano amore sui. a
malo timore retinet in pacem
Dyabolus uero licet in omnibus

temptacionibz incensoe soleat
tame spaliter dubibz tempta-
cionibz infestat nos et maxime
magis pbatos in seruao dei.
En autem fide uen nobis co-
natur austere et spu blasphyme
miae subuertere et huiusmodi
cogitationibz nos infestat qd
quasi natum licet abhorremus
ut despacione uel nra occasioe
et similibz licet qnq; ex aliis
causis istis pueniat, aut cum
mala sub spu boni p suader, qd
ipso iudicatos quos aliter no pte
cipere callide supplante et a
bono deiciat. **E**t hoc est quod
in psal. dicitur demonu me-
ridianu uel iuita aplm. An-
gelus satiane qui transforma-
tur in angelu lucis qd cū sit p
cepit tenebrae et auctore malorum
ut astute nocteat similitate bo-
na dñe et quasi luce onte ut
ad tenebras paci producat.
Deus autem nra temptat in ma-
lo quia no letatur in pdicione
nra qui omnes homines vult sal-
uos fieri. **H**ec tame qnq; di-
citur tempitate aliquod. cū aut
flagellat eos in pnti ad pftm
er et aliorū sicut iob et thobia
. aut cū pbat eos aliquibz ar-
duis virtutis exercitiois. **H**ic aut
temptauit abrahā iubeno cū
imolac viugenucū suū hēdem
diuine reprobationis ut on-

detur magna deuocao obedie
abrahā et fiti ad deū qd nec
sic hesitauit de eius pmissioe
quoniam etiā implet de occiso
quod pollicitis erat ei.

Hacū temptationū quas
dā oportet nos maxime re-
sistendo superare ut spūlia ui-
cia. **I**rra accidā supbia et ini-
dia. **D**uastā uero fugiendo me-
luis euadimus qd pugnādo ut
lurutia gula auaciam, licet
etiā pugna concē eas sit na-
ria sed tame no p est tutu
dui cohabitare serpenti. **E**t mil-
to tuorē castitas longe a-
mulier frequēta semota qd
in medio earū facilius susi-
nemus a delictis cibis et po-
tu uel ab eorū sugflumate qd
no hēnus nec uitemus qd cū
eis hñdamus. **E**t qui omnia
reliquit pp rpm et qui uolu-
tarū paupertate elegit min⁹
infestatur a curis auangie
qm qui retinet diuicias seculi
smp annis quo eas retinet
et augeat. **S**pūlia autē ui-
cia et si qnq; er fugia uideant
quasi remissius et mirius ifes-
dare dū deest occasio impug-
nandi tame postea ortā oca-
sione ducius fuit solent sicut
leo diu cathenatus amplius
strenuit cū fuerit emissus.

Temptatione neō concit

fidem et de spū blasphemie et
similes nec fugere possumus
nec repugnando pueri q̄ quanto
plus indignam nobis imp̄p̄is
et disputamus cū eis tantum
gas refractari eārū nibies et
accendit. Sed nec curia se
nec timet. Cāntū nō consen-
tatur et patientē eācū infes-
tatio quasi quoddā d̄aboliū
suscitū qđ supportet alio ali-
cū sp̄essi nō p̄t. Nō solent bo-
nis piculose et tales tempta-
tiones sed sunt sepe p̄stigia futu-
re amplioris gr̄e et consolacio-
nus et uicio pugnac̄tis et
magni meiti opacitatis. Diui-
ne uero castigatioēs hūliter et
patientē tollentur sunt et ius-
sionibz eius deuote obtemperantur
est et fortes simus in fide et a-
manitā eius nūq̄ declinem⁹.
Possunt etiā plures tempta-
tionū sp̄es ueniri a studiosis
sed ad p̄nī ista sufficiat. **E**t
tumē quidā qui sibim̄ terunt
laicos temptationū prius qđ
temptator accedit et quodā
paudent sibi vnde temptentur
et hec sunt in tantū ualide ut
qui sponte p̄uas cogitationes
versant in corde que postmo
dū in delationē uerse et co-
borate difficultē expelluntur
Item illi qui admittunt fū-
laniates laetus feciāt quar-

affūs ita imp̄me cordi ut uir
postea euellatur. Et ita de simili-
bz ut p̄mo sibim̄ assumūt alio
matereā vnde postea occasio-
nē oritur eis turbatio et tem-
p̄atio piculosa. **Q**uidā uero no-
h̄ntes causa tribulacionis ex sola
suspicioē vana sompnūt sibi
m̄z temptationis pcellā. et hoc
fit alioq̄ int̄ imp̄fē bonos int̄
quos fit turbatio et contencio
et nō de radice maliae sed ex so-
la vana suspicioē dū uteq̄ nū-
lius odij sibi consensūt et alteri
n̄ intendit cū in aliquo ledere
sed suspicatur alter erga se in
inuidia stimulacū incitare et ei
insidiari cū in nullo recolat se
erga cū hoc metusse. **I**lle uero
eonē nudij sibi consensūt et h̄y
conducit qđ iste sibi iniuriet
sine causa et inapit etiā ip̄e fac
alterius pondere quasi adue-
sary sui et sic vterq̄ inflama-
cio contra alterū cū neuter
intendit alter ledere sed tantū
suspicatus sit et hoc vane qđ
alter voluerit cū ledere sine cau-
sa. **E**t ita quāq̄ ḡuis turbatio
oritur de modicā sintilla d̄ab-
olo cā ad magnū ignē rancio-
ris et odij conflante. **Q**ui ad
imp̄fē boni dicuntur quia in
eo sunt aliquatenus boni qđ
nō intendit primo suo malū
facere et in eo deficiunt bonitatem

q; nūmis pni sunt de alio ma-
lū suspicuri sine causa suffici-
enti et in eo efficacitē mūme bo-
ni q; et quaicū causa ad odii
contum frēm et primū puocat

Dicitur genitib; religiosor;

Ria sunt autē gna
religiosor. Primi boni
Secundi meliores. Terti opti-
mi. His signātur p; tres fami-
lias leuitanū Personicas. me-
ritas. charitas. qui pere-
tis filio iste deputati erant ad
cultū sacerdotaliū sicut religio-
si p; alijs fidelib; spūalib; ui-
dentur diuino cultui manu-
pati difference tamē hñtes
donaciones sedm grām queri-
ta est eis et sedm q; quilib; stu-
duerit p;fici ad uirtutes. Pa-
sedm q; quisq; hñllat se ad q;
cā p; secundū uirtutū uirgina hoc
infundit a spiritus grāe in p;
senti et gloria in futurū tabie-
ci. Di sumos in uirtutib; frēs
imitatus cū sumus in gloria
collabens. Di medios at eisdem
locabens. Di infimos etiā cū
infimus in futurū poneis. Qes
alter desideramus pniua. sed pau-
ca p;seuerant studient ad alta
virtutū exercitaa. Om̄i Gregori
Ad magna pniua puenie no-
pt quis nisi p; magnos labores
Noī q; no dicit gres labores
sed magnos id est ad magnas

virtutes p;moentes uel mī-
ne utilitatis et si no semp
magne austētatis. Dista-
ta namq; utilitas et suau-
tas uirtutis leuit pondus
laboris. **P**rimū religiosi
signari sunt p; gesonitas q;
in pfectioē castor portabāt
cordinas et testū tabnacili
et uela et q;g; tactu molliat
et in exercitioē castor ad occidē
te post tabnacila castri me-
tabantur. Tabnacila est
uita ihū cristi et mox eius co-
uersatio quā nō plene i hat
uita ualeat imitando portat
iū ipē no ad mensum accep-
to spm sanctitatis et sapie
sed omēs plenitudinē de q; nos
omēs accipimus sed p;cialla
tē sedm mensum donacionis
cristi. Alius quidē sic aliis ve-
ro sic. **D**ū unus imitat eū i
hoc dono. Alius in illo donet
omēs in p;riā occurram i vi-
ru p;fici et mensura eadis
plenitudinis cristi ubi quis
p; letabitur in celesti man-
sione sedm mētū suū et stu-
diū quo hic uitā ihū cristi
suerit imitatus. **P**rimū
igitur religiosi refugunt ar-
dua et austēa studia sacer-
tis p; exēcia assūnit leuit
lata uitā seruant quo ad
tempis comoda quātū luct

salua salute quibz sufficiat
q̄ tantum caueat a p̄cis
mōrilibz **E**t tales p̄diues mā-
gis sūt ad lapsū p̄ca. **Q**uiā
sciat dicit b̄tis greḡ. Illi so-
li in illuīata nō cadūt qui se
ecā a liatis restringāt. **A**ttāc
ūia que ducat ad uitā et alta
et qui iacute et mūl intrepide
p̄ eam incedit cito pēte in
p̄cipitū ponit. **H**olent tamē
ut religiosi videantur aliquā
vīm face et diligētā h̄c in
exterioribz obseruanciis et tra-
dicionibz huānis et honesta-
tibz forinseas in idinacibz
pulsacionibz et amplis audi-
lis et manicas et huāmō q̄
spōm religiositatis ceterius
rep̄ntant. **E**nīde gersonite
qui interpretāt̄ aduene extre-
ma tabernacili portabant
rectū cortinas et funiculos
quiā noui in reliquie p̄ mag-
nolnīt̄ p̄dictas obseruādas
studiose obseruācī q̄ diu me-
liora virtutū studia nō cog-
noscat. **H**ec autē scđm dñi sen-
teniā loquentis ad phariseos de
minutis talibz certimo
nūlibz obseruācīs oportu-
it facere illa sed meliora nō
obmutare. **I**n erectione uero
tabernacili isti gersonite ad
occidentale plaga post tab-
ernaculū crastī membanantur.

6
Quiā qui het extēma in ex-
terioribz virtutū obseruare co-
tentū sunt in futuro cū postre-
mus et quasi in occasu solis i
humiliōri glōe splendore loca-
bunt. **E**secundi religiosi
designati sunt p̄ mercantias q̄
interpretāt̄ amari et portabūt
tabulas tabernacili et colāp-
nas et veces et illa marie q̄
dura erant et media inter cor-
tinās et sanctuarī h̄y sunt q̄
dūm uīta in corpali exercitati-
ōne seruat affigentes corpo-
m sua ieiunīs vigiliys et alijs
laboribz corporibz et putant
hoc sūmū in religionis obser-
uācia esse et iteroris dulcedis-
ignati de veris uirtutū studijs
que i spū et mente sunt pauci-
curant. **H**y quiā in se sūt sūt
et alijs in iudicando seueri so-
lent cē bñ amari seu amari-
tes dīc p̄nt. et quiā mediū h̄y
inter extremū et optimū in stu-
dio virtutū statū habuerūt
in erectione sanctuarī nō post
ipm sed ex latere ad aquilōz
locū mansionis sortiuntur
ubi minor calor solis et lux
q̄ in austriā p̄te sentitur ut
quantū defuit eis de p̄fō vir-
tutū studio tantū illuc desit ei
de fulgōe gloe et diuīne frui-
tionis ardore. **E**cclī religio-
si sunt qui et optimi designa-

ti sunt pia adhucas qui posse
bant ipm sanctuarium id est
archam et altare et mensam pro-
sacionis cum vasis involuta ta-
mē et coopta. **H**y sunt qui
studet interiorē hominem suum in
quo cristus inlitterat p fidem
coponēt et ad uenias virtutes
exterrere se et uicia carnis et
spiritus exstuprare. **I**n iudicium a
uaria accidit superbia gula
luxuria ualite expugnare.
Et hys contumias uirtutes ore
di inserit. uulnus. caritate
mansuetudis deuotio. largitu-
te. sobrietate castitatem. **I**ste enī
virtutes sunt ver sanctuarium
et quod hec eas sanctus ē unde ca-
dute int̄plantur patientes ul-
coponentes quia p paciā que
teste iacobo opus p̄fūm hē co-
ponit se et ordinant ad dñm
ad primū in virtutibz sicut d
prioribz duabz familijs iussit
dñs dñe plaustra que seruunt
in sanctuario et onem p̄p̄ys
portabūc huicis quia tū in
huicis ordinacionibz q̄ in
castigaciōe corporis p̄mititur
aliqua remissio uel eaq̄ in
missio p̄mo iubem ut in talibz
sit rōnabile obsequiū nō
p̄ loco et tpe ne corpus deficiat
sub onerē laboris. **S**ed in virtu-
tū studijs nulla remissio dñt̄

qua nūq̄ indulgetur nob̄
ut simus uirtuosi. elati et i-
mutes. iuidi. acadios. auan-
gulosi uel nō casti et h̄onea
p̄p̄ys dñmus portae huicis
id est nō confidere de alienis vir-
tutibz. nisi et nos p̄ posse
studiamus eas in nobis met
ip̄is habē. **D**icit quidā qui
desiderant ideo eccl̄ cū paciās
nō ut exemplo cor laborent
sīc paciēt sed ut ab eis ad
ip̄aciāz nō p̄ducent. **Q**uid
p̄dest sanctoz totibz h̄ic
si nolumus eos in studio sā-
crae imitari. **O**nera adachi-
mū sedm̄ materia dñla em̄t
sed p̄ciosa et sancta et int̄eo-
rit sicut quia studia sp̄uālū
uirtutū laboriosa im̄p̄fāst̄
adhuc sed nobilitat dignitate
honestatis et sancta quia
sc̄ificant et interiorā quia in
sp̄ū mentis id est in interiori
homē velata tamē porta-
bant ea quia dñ hic p̄ sitē
ambulam̄ et nō p̄ sp̄ē non
dñ videmus uirtutū decorē
pure sicut est in exteriori o-
perū exterioris natē est nos
ea uoluntat p̄ nō extē
o q̄. p̄ exemplo alioz qui in
te nrām nō uident nisi per
vestigia exteriori opm et
mor. **D**e hac tamē fami-
lia dñderunt sacerdotes per

7

anum qui vigilans grē int̄
pectatur quia soli virtuosi
ad contemplaciois gratiam p̄ficiunt
qui sanctuarū reuelatiū uidet
et contrectat et officio debant
et leuitis portundū disponit sin-
gulis put eis congruebat Ip̄
uero sacerdotes nō portabāt si
in creatioē eius ante tabernacu-
li ad orientē ecclibabant sicut
p̄ traditatis virtuosi ita p̄ sac-
dores cōtemplatiū figurant
qui p̄ renunciatioē studiū spi-
ritualē vocationē sancti sp̄us
intus p̄cipiunt ut illuati ce-
lestia secca uidant que alijs
sunt velata Tales nō labo-
rant in studio virtutū quod
p̄ labore portandi significat
quip̄ suauitate intene spon-
cie versus ē labor eis in delca-
tionē et amore conditoris Ip̄
si uero disponit onera singu-
lorū deportantū quia intus
inrelligendo cognosant roēs
quarilibz obseruātiū in ui-
ta religiosa que q̄r uides et
im̄p̄fī nondū valent tipe
duoluūt ea corporalibz actioni-
bus et erroribz exercitibz
et tridunt cuiq̄ obseruāndā
que statui eius uiderint con-
uenient Vide igitur de qua fa-
milia uelis esse uel cui sp̄s
et scđm hoc susape onus
ē deputatiū id est scriua regu-

lam et uia qua ad p̄fectiū illū
status ualeas p̄uenire Impos-
sibile namq; est quāq; aliq; ar-
te plene addicere qui regulas
eius nō vult atteneri uel tenē
Vlet sp̄ualis fieri poterit qui nō
vult sp̄u ambulac̄ **D**e tripli
a statu religiosorum

Beatiss bernardus ep̄is.
cola ad fr̄es de monte di
describit tres status religiosorū
In p̄ficiātiū p̄ficiātiū et p̄ficiātiū
De triplici statu religiosorum
Primiū vocat animale quasi
rūte qui nondū p̄cipit qui sūt
sp̄us dei et circa corporis cōpo-
sitionē adhuc maxime occupa-
re nācātiū h̄c ut illud domet
et castiget ne rebeller sp̄u sic
prius in p̄co qn̄ caro sp̄u dñi
batur **C**onditū vocat concile
ubi rācio que dignior p̄ hoīs
est et p̄ quā discernit a ceteris
animalibz irrationalibz quasi
nobilioz omibz creaturez mū
di et dñs oīm subiungata car-
ne et in seruitute sp̄us redac-
ta se p̄spām studet agnoscere p̄
grāre et reformāre in pristinā
dignitatē et pulchritudinē
quā p̄ p̄tū fedicāte amissat
Ecclātiū vocat sp̄iculalem
ubi sp̄us ad ymaginē dei con-
ditus sp̄us sancti grā adiuc
supra se ascendit et intendit
in eū cuius est ymago ut ei

primatur et conformetur per
cognitionem intellectus per affectum
amoris et fruitionis vocavitatem
per secundum ad tertium. Exemplum la-
cuis erat templum in superioribus
et sic de inferioribus ad superiora
descendebatur in mediu[m]. **P**ra-
aonialis autem spiritus est ymago
summa trinitatis et sicut deus est
trinus et unus ita anima cui
sit una hec tres potentias qui-
bus capax est dei secundum ratione meo-
riam et voluntatem per rationem po-
tentis est capax sapientiam dei. per
memoriam potentis est capax virtutem
eternitatem dei ut in eternum ab
eo nunquam possit separari per voluntate
dei. **N**e igitur oportet sit in anima
tanta similitudo ad deum per
quam capax eius est coro nisu
studiat enim apprehendere ut cum re-
nendo beneficietur quia citius de-
um nichil per animam sufficiat et eo
habito non est quod ultimam requiri-
tur cum habeat omne quod ad etern-
am felicitatem indiget in quo
nichil melius est per et in quo
nullus desiderio est omnis boni.
Cum ergo summa dignitas a
nime sit quae est capax aenei sum-
mi boni et summa utilitas
eius sit deus in se habere et cum ipso
omne bonum nec dignius ali-
quid quod nec utilius inveni-

ac per hoc omnibus viribus suis
et omni diligentia et toto
desiderio dicatur ei queire et
oportet facere que promovet ea ad i-
uenientiam eius et omnia vita
re et fugere ea que elongat ea
a deo etiam si bona parentur
quia sicut ille stultus est qui
habet ortum qui est fertilis
balsami si neglegit eo planta-
ret ibi mentem et amorem que
lacet bona sunt tamen in copa-
cione balsami sunt vilissimi
ma. **I**nfinitus stultior est ille
qui possit summum bonum com-
prendere et negligit occupat
se circa caducis et vilia et
sordida et amara. **H**oc autem
intelligo de secularibus qui
miseria ponunt celestibus et
transitoria eternis bonis.
Humiliter ille stultus est qui
cum habeat viam compendiosa-
duarum vel trium dictiarum ad
locum quo tendit dumissa et
queat viam dispendiosam et
difficiliorem et periculosem et
Hic etiam religiosi quidam mi-
nus sapientes uidentur inca-
de qui possunt in paucis annis
ad magnam dei notitiam et
familiaritatem amicitudinem per
compendiosum studium virtutis
et deuotio[n]is et puritatis
pungere et relato eo occupari

et alijs minus fatuosis et
valde dispendiosis ad id quo
tendit salient ad dei cogniti
onem et notiam veritatis et stu
dii psonis non intendit cu
dus promittat Spus veritatem
docebit uos oem veritatem
Si eni sciet aliquis plura ar
tificia quorū unū p alijs eēt
rā nobile et questuoso ut p il
lud in breui possit ditari et
subilimā usq ad nomē mī
nor qui sunt in oī tamē
prudens eēt nūnus si neg
lo eo erexit aliud vilius et
ignobilis et tanti laboris
ut illud nobile p quod tamē
uit posset rēniū uictū ac
tere Ita ē de homē mārie re
liquioso magna iprudēcia si
relato co directo studio vir
tutū in quo ē maximū mē
tiū et maria psona sanctitatis
et sapientie maria etiā de
lectatio et securitas occupat
se circa alia minus uicia
et curiosa et turbatur circa
plurima qm̄ unū solū bonū
et sūmū bonū est petendū
et requiriendū qd valer ad
omnia Ip̄a etiā corporalis
erectio ad modū val
est pietas autē ad oīa ut
est pmissione h̄is uite q
nūc est et futurē Pietas h̄
cultus dei est quo studem⁹

8
agnoscē amāē et h̄e dñi et ip̄i
deo placere Corpore autē exer
citatio utlis est sed ad modū
quia nō ppter se sed p pietate
appetenda est que p aim optie
tur si inordinate exerceatur
Hic artifex p instrumentū ar
tis sue opatur ita uirtus per
corporalia erectoria adipiscit
et in h̄ic uertitur et quanto
p appetit instrumenta aptiora
et dū ip̄e ea habuerit si bene
eis uirtus tanto cūcū et me
ius pficit opus qd desiderat
cosūmā Omnia autē qad
religionis obseruaciā exterius
videmus ad interioris hominis
reformacionē spū sanci te in
spicacō ordinata sunt De
qui nondū intelligit ip̄a in
strumenta pro arte reputat
Interior reformacio i spū m
itis consistit quia et interior
hō et ymagō dei est mens
nationalis Exterior homo ē
cū sensibz corpus cū sensibz
qd ex defectu corruptionis q
ex peccato puenit languescit
moritur et incineratur et de
die in die in bonis renouat
anima et pficit in similitu
dine eius ad cuius creatiā ē
Ratio reformacionis hec est
cūa tres h̄t potencias sicut
dictū est regnū voluntatis et
memoriā Ratio dñi enat

et ut deū agnoscer̄ voluntas
ut cū amaret memora ut in
eo quiescer̄ **D**eo p̄ p̄tē mā
o cetera fā est. voluntas curia
et fēa. memoria instabilis
et vagr̄. **R**atio recipit sepius
falsū prouēdō. Voluntas eligit
debetus prō bono. memoria
occupat se illis quibz semp
inquietatur quia vniū et su
mū bonū deseruit in quo oīa
bona poterat h̄e. **C**onuersa
vero ad deū incep̄t querere qđ
p̄didit ec̄ uidens se deformata
ab eo qđ fuerat fā a deo. la
borat ut in p̄stnū statū cepe
tur et ad deōrē quē amiserat
reformetur quia nō est ei ac
cessus ad deū. ppter dissimili
tudinē in se facit. **D**eo quia
nō p̄t̄ repente ad sumū p̄cū
re studet paulatū accedere de
infimo ad mediuū et de medio
ad sumū. **D**e refor̄atione mā
nūcū ergo reformatio nūs
nūs rōnis est fidē catholicam
firmiter credere nā quia mā
nū lippa fā est et intellēc
obscuratus p̄ p̄tē qđ nō pos
sumus veritatē p̄ nos tueri
re deus contescendit nob̄ ne
in errore essemus deditaz no
bis noticiā veritatis i sc̄rip
turiis quibz voluit nob̄ cre
dere ubi omnia que ad salu
tem sunt nob̄ nostra sufficiē

ter et veritatem tueremus
ut in eis sensū nūm huius
subiectamus si volum⁹ non
deuiae. **E**c̄. Quia p̄ mā
seu doct̄or fidei consilia data
sunt a pastore uno sc̄ deo
h̄is amplius fili mi ne re
quicq; ic̄. **P**rofūs rōnis ē
et illūtatione diuina rōnis
fidei aliquaten⁹ intelligere
quia et si fides sine ratione
sit ita qđ eam p̄ se homo nō
valet rōne comprehendē illū
nati timē diuinitus mā
videt nichil rōnabilitus ē qđ
fides ipsiana cui om̄is na
tura attestatur et om̄is mi
di sapia famulatur. **P**er
fectio rōnis in hac vita ē p̄
mentis excessū se rapi et nō
p̄ enigmata corporearū simi
litudinū nec p̄ rōnacionū
argumenta sed purissima mē
tis intelligēcia deū in con
templatione uidere. **D**e refo
ratione voluntatis.

Tracū reformatiois vo
lūtatis ē et bone volū
tatis assensu vicis resistere
et opibz virtutū fideliter
instare. ppter deū. Quia enī
curia et distorta fuit auer
sa a deo nāc̄ h̄t ut conuersa
cogit se concordie cū deo et
motus rebelles p̄ studiū bo
ni opis ad rātitudinē reflactā

diuine voluntatis Pſauis ad
est omnes affectiones eius hie
ordinatas et i virtutes for
tas sine rebellione et coactio
re ut iam no libeat nisi q̄ est
scdm voluntate dei Proſtaus
eius est vnu c̄ deo c̄ in ſpū
p amori ut iā nō possit vel
le nisi deu tenuis suauitas dī
codine inebriari

D e refor matione memoriae

Intra reformationis memoie
est mente ab euagatioē sua
ad memoram dei cum labore
reducere. orando. legendo te
tolendo uel saltē ſupertia
liter cogitando Pſauis meo
re est bonis meditacionibz
et oracionibz ſine iportuna
euagatione poſſe intentū
c̄ et in latitudine cordi ſui
ſeu deambulare Pſectio ei
est ita in deu c̄ abſortū p
mentis exēſſū ut ea ſu ip
ſuis et oīn que ſunt obliuia
tatur homo et in solo deo
abſq; omni ſtrepitū volu
bilii cogitationi et ymagi
nationi ſuauiter quiescat
Iſti ſunt ſines huāne pſeo
nis et pſectus et initia ad
que omne ſpūale ſtudii dī
ordinari Si quis iſta uia
no ambulat eſt ſicut qui
neſtit quo vadit vagis et
errabund ad incertū finē

9
tendens Initia cuiuslibet
huiū triū potenciaꝝ ſunt
omībus coīa que ſunt i ſta
tu ſalutis nec ſine eis ē ſa
lus Pſectio cuiuslibi hor
mu est ſolūm pſtor q̄ ſunt
in ſumā pſectione deſt i cap
tu contemplaciois Medicu
ſtatus eorū eſt pſce pſicienā
et singulariter reſpicit ſtatū
pbatorum religioſorū qui ut
ſtatū bonorū ſeculariū et ſta
tu pſectorū ſanctorū quaſi me
dui adhuc tenet iter. nō quia
ſemper in codē ſtatu pmanē va
leant quod ea ſanctissimus
vir eſt poſſibile. ſed tñ media
dñia illorū triū ſtatū ſic diſ
tinguitur ab inchoacio et p
fectioe eorū de quorū pſectibus
aliqñ lacus eſt conſiderand
Et primo de reformatione vo
luntatis quia virtus et vice
et meriti depeſident in ea et
affectiones que tñ ad uia ſu
ad virtutes deſtinant. Poſte
a de memoria et tñne uel in
tellaci. voluntas e in aīa q̄
impans. mao uero quaſi do
cens. memoria quaſi mīſtris
vap. illi quid uibat. iſi dñ
doceat **Quo naturales vices
aīe et motis affectionū in
uia deformati ſunt**

Nunc ergo
breuiter intellige quo

naturales vires anime et
motus affectionum in via defor-
te sunt et ad quid date sunt
huius postea aliqua remedia si-
gulorum subiugenda sunt et o-
ritur ordo. **E** Voluntas nul-
li debuit esse subiecta nisi do-
nec tamē hoc coacte sed spō-
te ut possit ei ad meritū repu-
tari. **E**t ita poterat peccare à
nō peccare nō ad hoc data fuit
ut peccaret. **Q**uod si nō pecca-
ret cū timore posset et ex hoc
laudabilis fieret et digna p-
mio apud deū. vel si sponte
peccaret q̄ est digna confusi-
one et supplicijs cū sacre q̄ nō
deret peccare et posset uitare.
Item cū fāc̄t anima ut ca-
par eēt sume beatitudinis in q̄
hēcēt summa gloriā et summa
dilcoem in deo qui est vera et
summa beatitudo. **D**atus fuit
anime dupler appetitus na-
turaliter ad hoc ut ista desi-
deraret et studeret optineat et
cū optimusset tanto iocundius
possideret quanto ardenter co-
cupisces. **D**atus fuit ei appeti-
tus glorie talis ut nulla suf-
ficeret ei p̄ter summā gloriā et
appetitus delicationis talis ut
non sacaret aliqua cū nisi
summa gloria. **E**t uterque est in
solo deo et ita nichil sufficit
anime p̄ter deū. **E**t iste app-

titus vocatur concupisibili-
tas. **I**tem ex hac orta est a-
lia uis in anima quia cū
tantū concupisceret bonū
sicut docente vi rationabili-
p̄ quod beatificanda erat na-
turaliter horrebat et detesta-
batur et repellebat omē qđ
ad hanc optinendā contrari-
ebatur ei et item qđ qđ ad eā
optinendā p̄dēset et conservā-
dam fortiter apprehendit et te-
nuit. **E**t hec uis vocatur uis
abilitas uirtutē similitudi-
nē que fortiter indignatur
contrarijs et fortiter tenet
quod caput p̄ vī rationabili cog-
noscat bonū et melius p̄ op-
timū. **P**vī concupisibilē ap-
petuit bonū et melius bonū
amplius et optimū maxime.
Per uī irascibilē tenuit et in-
hesit bono et que ei ad hoc p̄-
dēset poterant feruē apprehendit
. et que ei obēc̄ poterant dedig-
nanter repulit et fugat. **N**ed
cū homo dyabolo suadenti spō-
te ad p̄tām consentit cont̄ dei
phibitionē tūc om̄es vires a-
nime et potentiae anime q̄
date ei fuerint ad summū bonū
agnoscendū appetendū et frui-
dum deordinate sunt et qua-
si subuersē nō autē substantiae
sed fedate et pueris mō se hunc
sicut organum musicū qđ qđ

integrum et bene ordinatum est
dulce reddit melodia quoniam vero
confutatum fuit et deordinatum
tum horrendum stridore percutit
emittit. Quia enim homo a ore
visibilium ab invisibiliis amorem
eredit sola iam visibilia ex
peccata pena cognoscere sola ea
diligere solis eis inheret et in
visibilia quasi non sunt postpo
nere uno et nescire ita quod pau
ca induci potest ad credendum si
sit aliquid contra ea quod videtur
et corpore sentitur et ita ratiocina
ta est in anima quod nec ag
noscat seipsum cum ipsa sit et hys
que oculis carnis videri no
potest et si non solus crederet sed e
tiam stulta quia crederet
multa que non videt et in hoc
crederet infidelis. Inde secundum est
ut modus appetit terrena et vi
lia et feda et illis per amorem
inheret et pro magno reputet
quod ea poterat adipisciri.
Appetitus honoris datus ei
fuerat ut altissimum hono
rem desideraret scilicet deo placere
amicum dei esse et filium et heret
dem et deo similari et ei con
regnare non ex equalitate
potentiae sed ex mutatione
bonitatis ut unus cum deo
fieri et nulli subiecti nisi sumo
dono omnium. Ita ut se tante dig
nitatis agnoscatur eo quod per

imaginem dei in se habet ut
nulli inferiori se dignaret
subiecti soli enim omnium domino sub
iectum et obediens et ex amore
adherens et reliqua sub deo per
mutatio dignitate estimans
utens ministerio creaturam per
sua voluntate et domini voluntate
Hec erat sancta superbia et
intercessus despiceret et soli bo
na appetere et diligere. Con
uerso modo appetit hominibus pla
cere gloria ab omnibus que
vere que fallax est et vanitas
et aliquid magni se existimat
homo cum nichil sit et seipsum
seducit cum sit miser et vacuus
omnis boni. Et alios in com
pacione sui spiritus et subiecti
cupit sibi qui forte meliores
sunt et gloriantur in diuinis
que sunt terra et lumen. Iactat
se de vanis et malis sicut fa
tui qui gloriantur quando in
uoluti sunt luto. Et sic homines
mutantur gloriam suam in si
militudinem vituli comedenti
femur. quia omnis caro femur
et omnis gloria eius quasi
flos femur. Erant femur et
flos eius tradidit iste. Ita sanc
ta superbia degenerata est in
vicioram. **De triplex superbia**

Et autem triplex
superbia prima subiecti
ipsi placere et maiori reputac

A spes et equalis angelus fieri

sequā sit in veritate hoc ē
iniciū omīs p̄tū. **D**ecim
da est appetē et studē alijs
placere et maior velle ab
eis credi q̄ sit iustū hec est
ianis gloria. **T**ertia est
ambire et alios p̄ire et sub
se velle eos cē. **H**ic decepta ē
supbia et vult alios secū de
cipi dū cupit se maiore p̄i
tari q̄ sit sicut magus dea
pit gerſione ut p̄ire se in e
quo ſedere et ſedet tamq̄ ſul
tus ſupfasciū palee in hoc
autē concurriat deo quia
cū omnia ſubiecta ſunt ei ip
ſa vult cē ſui iuris et ſpoliat
deū debito honōre ſuo id ē uni
uersali dñō quantū eſt in ſe
et ingrata eſt de beneficio q̄
acepit de quibz p̄pū gloria
querit nō dei a quo habetur
om̄e bonū. **D**e ratiōne autē
supbia quidē ip̄a pululans
p̄tereo quia alibi frequēcius
repūnē. **D**i quis velit ſcī
querat p̄cipue in ſumā via
orū. **P**iculōſior eſt ſepe illa
supbia que erollitur vel ou
tur de bonis graiae q̄ de bonis
nature vel fortune. **D**ona
graiae ſunt virtutes ſāa et
opa de genere bonorū ut p̄di
care ieuicare et ſimilia. **D**o
na nature ſunt q̄ natura co
tulit ut nobilitas pulchritu

fortitudo igit̄ ſimilia
Dona fortune ſunt diuinae dig
nitates et honores et ſimilia
que ex quādā fortuna plus
q̄nq̄ dantur illis qui natura
et virtutibus inferiores ſunt
alijs tamē non ſine aliqua
dei prouidentia licet ſepe adit
eis ad malū ex merito ſuo. **D**u
pbia eaā inerat mente
ut al plus habetur ſepe mi
nus agnoscatur. **H**oc viaū
p̄cipue impedit nos ne maio
ra bona a deo acipiamus
cū ip̄e ſit largiſſimus et de
ſiderat multā coicere nob̄
de bonis ſuis quia valde di
ligit nos dū autē indignos
nos reddit ſupbia reatus gra
iae dei aut si plus dare nob̄
erollēnur aut ingrati effice
m̄. aut nō digne in graiae
oparemū. **E**t ſic graiae
p̄t̄ ſepe efficeremū. unde ſe
p̄uis magis ē demēcie p̄cen
tis dū negare ampliora q̄
iae dona q̄m iuſtentis. **D**eſ
ſupbia reſiſtit quā ſue po
tencie rebelli bus. hūlibz
autē dat graiū in quibz per
timorē clauonis nō defuit
quā eis infundit. **D**upbia e
tā p̄dit in nob̄ meritu bōr
opim que proluiano fauore
ſeret et ſepe ſupbia affuit
pallū luſitatis emule ſue

ut sub nosē eis gloriā callide acquirat. ut quia captio glorie sue nō h̄t gloriā salte fugiendo ea assequat̄ q̄ sicut om̄bra sequitur fugientē et fugit insequētem. **Quā bona nostra vel mala dēmus ostendere vel occultare.**

Nota q̄ bona nū dēm⁹ q̄nq̄ homib⁹ ostende et q̄nq̄ occultare. **D**icit mala nū aliqui ap̄e aliqui celare. **B**ona nū ad q̄ tenem⁹ er̄ p̄cepto dei vel ecclie uel ad q̄ ex manifestis voto astringimur debemus oībus ostendere ut fidem. caritatem. iusticiam. veritatem. castitatem. obedientiam et contemptū mūdanor̄ q̄ si hoīes in nob̄ nō uiderent cū sriant nos ad ea tenet scandalizant̄ tur et reputaret̄ nos p̄uariatores voti nū de huiusmoi dicatur luceat lux v̄a corā homib⁹ ut videant bona op̄a vestra. Aliq̄n̄ vero bona nostra occultare debem⁹ que sp̄aliter accepimus ut grāz interne deuonis uel q̄ pos sent nob̄ singulare laudem patre ut singulans abstine tia et vigilię et orationes et elemosine ad q̄ nō tenem⁹. De quib⁹ dñs doct̄ in sermonē habito in monte. **H**umiliū mala nū q̄nq̄ abscondere

dēmus ne quis scandalizet̄ de nobis uel sumat exemplū imitandi nos in similib⁹. unde duplaci p̄eant qui apte p̄eant. q̄r et dei offendunt̄ et primo fodunt̄ fouēā. quā ī adat p̄ malū ex⁹. **S**i aut̄ sine culpa nū uel sp̄e mala aliquis ex sua malitia suspicatus mala de nobis et nō uult recipere accusationē nūm tūc h̄cam⁹ pacenā sicut arsus ratiū de multis ī passioē et iudicia accusatis. **D**icit enī. **S**i dobis dixerō nō creditis m̄ r̄. **A**liq̄do mala nū ap̄e nude debemus sc̄i in confessione priuata de priuatis et in mai feste de manifestis ut ī visitacionib⁹ et redarguaonib⁹. **I**m p̄fectiones quoq̄ nūs non debemus cubescere confiteri et defauit̄ virtutū ne quis estimet nos supra quod uide nos. **S**i aut̄ in bono ope uana gloria pulsat nos non accuescamus ei nec tamē bonū opus dimittam⁹ marie si sit utile et naturū. **S**epe enim putamus nos laudari pro aliquo facto uel dicto qd̄ forte alij nō aduertit̄ quia sicut no nos nō oīa pensamus q̄ circa nos fuit. ita nec ip̄i omnia attendit̄ q̄ faciam⁹ aliqui vero despiciunt̄ nos potius q̄

dent marie si in modico dep-
hendunt nos appere laude pro-
hys q̄ facimus etiam si forte a-
dulentur nob̄ in facie sicut e-
consuetudo i leubz homibz ad
placitū aues loq. **N**on cont̄ ca-
les sagittas vane glorie nō ca-
indigemus fortē pugnare q̄
prudentē eas manu consilī abi-
ge sicut muscas leues flabel-
lo remouem⁹. **A**ppetitus etiam
comodi vel delicationis datus
fuit hōi ut desideraret sumā de-
lacionē q̄ est in deo et sumā
būtitudine et quiete et ipassi-
bilitate et ut deliceretur in hi-
nis ut felior esset. quia onero-
se sunt delicie sine delacione
et q̄nto deliciae audiōrē tanto
delicie locaudiores sūt. **N**on au-
tē appetitus ille spūalui delia-
ciū ex p̄tō mutat⁹ est i carna-
les delicias ut appetat ea in q̄
bus sensualitas deliciatur q̄ est
concupiscentia carnis et con-
cupiscentia oculor̄ et supbia vi-
te. **C**oncupiscentia carnis diffi-
dit se in luxuria et molliacē
vestiū et quiete carnis et sop-
nolentia que oīa spectant ad
sensū tactus. **I**cē ad gulā q̄ē
delectatio gustus. **I**cē ad alior̄
sensū delectaciones ut audie-
ciamalit̄ delectancia et odorae.
Concupiscentia vero oculor̄ que
vide pulchra et h̄ic p̄iosa et

ira gnātur auaritia et oīa
istis. **E**t supbia vite gnātur
avaritia quia ad hoc querit
datari ut amplius honoret.
Et concupiscentia carnis gnā-
tur auaritia quia ad hoc wi-
ditari ut voluptuosius epule-
tur luxurietur et comodos suis
vivat absq; sollicitudine de
fuis. **J**ohannes. **O**mē qđ in
mūdo est. concupiscentia carni
est et concupiscentia oculor̄ et
supbia vite. **E**t concupiscentia
enī oculor̄ gnātur ut videat
pulchra et heat ad libitū in
quibus delectetur ut autū arge-
tū genas vestes agros terras
familias spectacula et simili-
a. **D**ederat tamē homī corp⁹
deus ppter sp̄m rationale et
concesserat ei delectari etiam i
sensibilibz sc̄ ordinatae et mo-
derate et honeste ut p sensuū
delectationē sursū moueretur
ad spūalui cognitione delecta-
tionē et fruacionē ut appetet
corū honeste et sine vicioſa
libidine congruo tpe ad gnān-
dū filios qui eternē būtūdis
principes erit ut appeteret ei
bū et pociū p sustentacionē ne
et alia quibz hys indigebat.
Sed dissipato ordine natiō
condit a deo p p̄am. oīa mo-
pueſa sunt et ad sensuales
delaciones dilapsa quas cu-

12

non h̄c pro libitu redio affi-
ciatur et illos quos credit sibi
fere impedire ne adipiscantur
que cupit vel p̄ quos n̄met se
amittere que diligit odit et ul-
lis quos videt h̄c que cupit i-
udicat q̄ qm̄ alius dū h̄c opor-
tet eū carcer et sic oritur iudi-
ca cui āngelū est odū māosū
Ista eā oritur uia. Sicut eā
oritur auidia h̄is et uno late-
ānē tristia et altero corpo-
re dissolutionis et pigritiae
Omnia vero māa et p̄mā ex
uno fonte orūntur id est super-
bia et ex diuobz riuulis diriuā-
tur s̄ malo amore et malo
timore. et triplex somētū ea
accendit. s̄z concupiscentia et
nus. concupiscentia onitor et
supbia mīte. **I**sta sūt quasi
materia et occasio hōi ad iop-
tacionē que mūdus pponit
nobis s̄ honores diuine et
voluptates. **D**e quadriplu-

R nobis autē quadru- **D**efau-
plex defau est unde ad ma-
li. p̄ni simus. Ignorācia
concupiscentia malitia in-
firmitas. Ignorācia erat
ne verū agnoscim⁹ et are-
mus in iudicio boni et ma-
li. Concupiscentia emollit ad
apprendētū et diligētū vi-
sibilia et delectabilia carnis.
Malitia craspit et amari-

rat cor ad uā tristia iuidia
et odū. Infirmitas debilitat
ad resistētū malo et ad he-
rendū bono. hec quatuor iadi-
mis et pena primi p̄m et oī
ginaliter contum̄ea ex p̄m
et quo nastam fili⁹ ux. Et h̄y
pcedunt septē māa capitalia
de quibz quasi maioribz tam
certa via pullulat h̄e sūt
septē capita draconis in apoc.
Et septē demonia in māode
maria magdalena p̄ ipm̄
dicta. Item septē gentes q̄
terā p̄missionis occupauē
nant ne fili⁹ iste in ea pāa
fice h̄tarent quia attent nō
hec mīta ab introitu regnū
celestis nisi ea studeam⁹. Et
pugnae et subiū gare. Ho-
ret autē vetus triduo apud
grecos sicut et demēs testat⁹
q̄ iste gentes p̄mo expulsēt
filios sem de de nā illa de-
cū stūpe descendit abrahā
et iste. **U**nde cū dñs p̄cipit
filis iste gentes chanacone
expugnae et terā cor possidē-
vident sed m̄ hoc nō alienā
terā uolenter usurpasse sed
dñō uniuersor obediisse ut i-
rā suā reūparent expulsis
hys qui eā mūste detinebat.
Hec autē in figura sc̄a sunt
nū ut vices anime et affro-
nes que a creatorē bono fē-

et ad bonum usum homini insit
ut eterna et utilia per eas pre-
ret et quod per in vicem mu-
tare sunt studiorum reformae
et in virtutes mutare expul-
sis corruptionibus viae **despa-**

Hupbia est amor **Opior**
propter excellenciam quod homo
alta cupit sapientiam altius repu-
tit et ab aliis volens reputa-
ri et alios preceperit. **E**nim iudi-
ca est omni alieno prosperitate
qua homo doleret alium sibi exi-
pet pseri et cupit ei malum
et de bono eius doleret. **C**uius
idignitas animi turbulen-
ta conmocio qua quodammodo
fuerit et estuatur quoniam aliqui occur-
rit ei quod est contrarium volu-
tati. **A**cridia est tedium ho-
ni ex animi torpore dum aut
irrationaliter tristitia mente
aggravat aut dissolucio
cordis ad vanam aliquam idia-
tum magis. **E**uanescere est
cupiditas plus quam necessaria sit
hinc temporia. **V**ula est
inordinatus alimenti appe-
titus vel immoderatus. **L**ux-
uria est illatus ardor libidi-
nis vel illicita explecio libi-
dinose delectacionis in actu
sue in morosa cogitatione.
AEt licet hec omnia viae et
peccata sunt hoc est et culpa ho-
minis et pena peccati quia de-

us nichil mali fecit sed omnia
sunt valde bona. **E**pugna-
cio ergo viae non est aliud
quam reformatio naturalium af-
fectionum et motuum ad statum
a conditore dispositum ut super
aliquantulum deum est de appeti-
tu sublimitatis qui datus est
homini ut appetat celestia et
divina et sparat terrena et
utilia quasi indigniora se hunc
modo dilapsus est ad infima
ut appetat terrenos honores
et vanos et falsos. **D**e affectu

Inuidie **T**u inuidie
affatus naturalem homi
insitus est non ut inuidat pri-
mo de bono quod habet per nec ut
cupiat alteri malum vel fa-
ciat sed ut odiat vitia et
peccata in se et in aliis et inuidat
diabolo quod tot animas
auscit deo et aliis adiutores
cuius uno vitium diaboli
heretici et subversores animarum
que spoliant animas et
natura beatitudine et quantum in
eis est spoliant ipsum celum
maiori gaudio quod ibi est
si plures illuc venirent si sin-
guli cum qui ibi sunt multa
letitia faciant omnibus cui
bus celum salua tamquam eternae
destinationis ratione que
nullum ibi defectum suspicari p-
mitit. **I**sta sunt hostes nrae

et odio h̄ndi in quantū tales
sunt. qui nos p̄d̄t eternālē
quint. nō illi qui spernitur
ad huc concues n̄i futuri i
gloria celesti etiā si adhuc
videant̄ minima. **D**e affectu
Affictus datus ē ure
hoi ut iniuratur viatis et ma
lis suggestionibz et ex indig
natione nō paciat̄ in secon
sensu p̄d̄ et reprimat malos
motus et in se et in aliis v
bi optime p̄t et ulasartue di
iurias et transgressiones uis
tiae. Et nūc dicitur zelus uis
tiae sicut legitur xpm̄ iurū
fuisse plures phanteis et alijs
nō r̄t̄ agentibz et alios sc̄os
vivos. Dunc uia in viau defor
mata est et contra mādes
in furore versa ē et quasi i in
sanit̄ ut more frenetia iura
onabilit̄ moueat̄ homo co
tra h̄m̄ contrā amicū et pri
mū contrā sap̄m̄. Aliqñ etiā
contra sanctos et cont̄ dñi et
contra insensibilia et uirona
bilia que nec male nec bene
sc̄nt agn̄ nisi sicut naturū
pellit ea. Etia ubi agnosc̄
nos iuste moueri nō possu
qñq; impetu ure p̄ die cohibe

De affectu tristiae

Similiter affictus tristiae
datus est homi ut do
leat de peccatis suis et alienis ut

meror sit dilacione patie et u
meat inferni supplicia dolerat
de impetuone sua et compaciatur
alieni afflictioni ut p̄ matutin
itate utilis lucus excludat le
uitate vano letiae que ē nu
trit dissoluacionis sed hec bona
et sc̄dm̄ dñi tristitia puersa
fā mutata est in tristiciā se
culi morte opante in despa
cionē diffidenciam et i uincio
nabile merore. **D**e affectu gau

Affictus gaudi⁹ dñi
datus fuit hoi ut gau
det in deo et in spe etenor
bonor et iutū beneficior di
et congauidet primo in bo
nis eius et delectaret in lau
de dei et in bonis opibz. et fas
cidet omnia vania et iuti
lia et iocundat̄ in opibus
diuinis. Et ex hoc efficeretur
alacer et agilis ad seruitutē
dei. sed modo puersa ē in disso
luacionē et vanitate ut homo
gaudiat de iisanis et falsis et
de affluēcia temporalium rerū. et
honor et voluptatū in risu et
derisu et fabulis et turpibz lu
dis. Et fastidit oīā que dei sūt
et insipida sunt ei et tēd̄ ei
interē diuinis et pigritatur
ad studia diuinis et virtutis
et euagat̄ corde arrā uirtutis
et vania et imūda et grauios
labores corporis libenter

sustinet in alijs occupacionibz et negotijs q̄j insiste sp̄n
alibz et diuinis, unde accelet
ab eis absolui q̄nto acius p̄t
et negligenter facit illud qd̄
facit nisi forte lucu uel lau-
de inde speret consequi vel ali-
ud cōmodū tempale Et mor-
dinata autē tristitia gignit
tediu boni dū nū liber faci-
vel dicē boni vel cogitare vel
loqui. Humiliter et dissoluatio-
ne tediu boni nascatur dū
tū intēsumus vanis leu-
tibz q̄ tetet nos sp̄nlibz stu-
dys intendē et quasi anxiā
ā dēmū euelli ab ocio scurri-
libz et iocis et seriosis exer-
cjs occupari unde quasi ligati
cū cūlī ad stipitē reuidenti
āo cogim̄ ēē in diuinis erit
est accidie viaū fr̄stidu boni.
In hoc multi religiosi labo-
rant et pauca supant **Aff.**

Affectus **sc̄ti auaricie**
Eccl̄ia auaracie datus fu-
it homi ut cēt cupidus mag-
ni meriti apud deū et mag-
nū virtutū et multoz bor-
om et ut multis animas
lucaretur deo docendo orando
bonū exemplū dando et uiua-
do ad pfectū salutis et ut ho-
no cēt content̄ boni q̄i ha-
beret nisi laboraret ut mul-
tiplicaret augeretur ei et grāc-

opa virtutū. Sed nūc dilap-
sa est ad cupiditate tempali-
ū rēn pecunie possessionū et
quarilibz rēn etiā viliū que
colligit quasi hō semp̄ dat vi-
uere et mundus p̄re ut cogre-
get quantū valet ne paucite
mundo nō iuenuat unde vi-
uat. Dicit noe iminēt dilu-
vio comportauit escas quas
h̄ec q̄i omnia diluvio p̄s-
sent et quanto homo morti-
p̄inquit tanto studiosius
congregat et austodit ut on-
datur q̄ sit irrevocabilis aua-
ria eo magis collige quo
minus indiget. Hic qui
multū viaticū fat pro bē-
vi via et qui sūptuosa do-
mū constitut p̄ unius noc-
nis hospicio. Ideo autē dūs
voluit nos semp̄ incertos ēē
de hora mortis ut pauca de
tempalibz cogitemus sed oī
hora timerem⁹ p̄dē multa
de eternis ad que semp̄ sine
termissione p̄petue debem⁹.

De affectu virtualiū

Affectus virtualiū dat⁹
Est nob̄. pro corpe ut
sustentim⁹ natūrā et possi-
mus durare in securio dei
et multū mereri et moderat̄
et p̄cas virtus et uniformis
duabus conservat natūrā
dū nō opprimit vires eius

14

sed refiac et sanitatem conser-
uat uniformis dicta quia na-
tura contempnat se ei et non tur-
batur semper et novis et igno-
ris estas unde quidam daustri-
les dicitissime vivunt Sed ap-
petitus ille naturalis modo
effusus est in voluptates et
insipilitates ut non simus
contenti unde sustentetur nam
sed unde palatus telecentur.
Et cum talibus affuet facimus
et natura eis se contempsit
vix carere possumus cum aliqui
temperiori vita deboremus et
contenti natura remunmu-
ret propter dissuetudinem unde
statim putamus nos adeo debi-
les et infirmos qui victu
paupere non possumus vivere
et quasi sub discretionis ve-
lamine dilatata importune-
re ueracunde incipiunt querere
nolentes expiri quod nam si p-
dissuetudinem ad delicate dilap-
sa est ita per contraria assue-
factionem posset reduci ad co-
petens mortuum vivus per
cuius sicut videmus in man-
ma pro mundi qui per vi-
vit gentiles Iudei Pauperes
Spani quorundam depan-
pati modotam sani sunt
sicut olio in delicatis fuerint.

De spiritualibus autem deli-
cias et gustu interne dulce-

dum que sine compacione
omnis mundi suprant delicias
sciat mel suum vix est iam
menao vel efficax desiderium
studii etiam inter illos qui si-
bi alta videntur in religione
vino despiciuntur deridentur et qui
stultitia et abhominatio iam
habet et ab aliis religiosis pse-
tacione huiusmodi pacantur
et demoniaca reputantur et
harrua dicuntur. Cum vero de
probabilibus cristo sunt qui duo
nisi quin sic despiciunt et pse-
quuntur ab apostolo discant qui
animales eos appellat qui
non intelligunt ea quae sunt spissis
dei ap et stultitia e illis Non
tamē laudo vel approbo decep-
tores vel deceptos qui spissū sa-
nū vel alienū pro spissū dei sequi-
tur et seducuntur sed proban-
di sunt spissū et sic iudicando
de affectu dilectionis

Deu filius dilectus etiam datur
fuit homini ut diligenter
dei super omnia et se et primū suū
propter deū et secundū deū et omnia
opera dei diligenter propter finē
quilibet uirtutē suā dignitatem
et ueracitate ministerio creaturē
ad dei voluntatem et suā eternā
salutē et horū omnī dilectionē
et osū refert ad creaturā
dilectionē et cognitionē donet
ad ipm̄ pueret in quo sibi

vivunt omnia sedm eterna
matione sed ille afflatus qua
si eternus est et dilapsus ad
amorem carnis et turpes delica
tiones ut iam non diligat
nisi pro sua tempali utilita
te et carnali delectatione et
turpi voluptate licet etiam v
suo carnalis contubr' datu
suerit homini et mandatum ad
prolis propagatione deo edicatu
re et eterna beatitudine cui deo
et angelis possessionem sed non
modo proles sed delectatio in h
ope queritur vel pro heredita
tis terre successione vel honoriis
augmento ut plures amici
habantur in dolere terra
vnde dolent qui pueri deinde
qui multo tunc moriunt
post baptismum anteque per mor
tem patin' plant' vita eterna
qui postea in etate adulta
per dubium quales futuri
sunt et propter multiplicata la
quos per quos valde pau
ci cくだunt **De spe**

Spes datum est homini q
confidat de bonitate
dei ut spe a deo consequi gra
ui pñci gloria in futuro par
cator veniat si penitentia et
tempale sustentacione sicut
sibi expedire et liberacione a
malo et conseruacione in bo
no Sed spes modo confusa

est ut aut mui' spexit hoc
qm' dñs aut plus qm' iustu
est **Tantum** confidit quia te
de bonitate dei qm' etiam saluet
eos in pñci contra iusticiam
et veritatem suam ut imundo
collocet in celo cu' angelis
mundissimis Et cursu' tantum
dissidit de deo qm' si no' conu
tantur no' velit as dare pse
uerbia in spu' vel sustentati
onem pro corpe quasi deus
propterea sit immutabilis suis dñ
in pñci maneret et propria
amicis suis iustis et penite
tibus et conuictibus ad cas
tum ut pacores pascat libera
liter et saluet conuersos de
serat et fame pire sinat
Non affliger dñs fame ani
mam suam **De timore**

Timor etiam datu' fuit
homini ut timeret deum
et timeret ab eo separari et cu'
offendere et puniri ab ipso et
separari dampnari Modo
timet tantum tempale adiu
stare et iocomodum corporis et
destitutum honoris qm' futu
ra et eterna mala no' timet
quasi nūq' futura sunt et
quasi timore mire sunt sine
effatu qd' dicitur de futuro
uidacio et eternus supplicis
vel qm' facilius evadat ea qm'
dicitur timeret etiam hominem mag

vel bestia vel rem insensi
bile quod deum omnipotente
quod offendit de pudore

Pudor etiam datus est
homini ut pudeat eum i
digna agere vel egisse genitum su
o hoc est peccasse et seruum
petri sanctorum et emancipium dy
aboli et omnis turpitudinis
vel in honestatis et segniorum
et vilitatis. Hoc autem pudor
nos servitutis dei au omnia
securum vel voluntatem vel nat
uram. Pudor nos imitari deum i
humblem pacientiam paupertate
religione obedientiam et despat
one et contumelias et confusione
cum non sit deo dignus qui cum e
rubescat cora hominibus consite
n vel etiam imitari cum gloria
magna sit senio sequi dominum
Qui mo scindit de omnibus quod a
deo accepimus de intellectu men
tis et ingenio et de corpore et
membris eius et de substantia
tempali et honore et pra
te et de tempore quo vivimus et
de omnibus quod in mundo secundum
hominem. Omnia haec data sunt
nobis ut inter seruamus cari
corum nostrorum et nobis vita
miser eterna et primus nobis
cum malam ad vitam. Hoc con
dit nos omnia quod ad usum vita
vel mentis glorie accepimus
ad usum conuerterimur culpe. Ideo

15

cuncta ad usum nobis verten
tur volitionis sive per penitentiam vel
per puniam per penitentiam induxit ut
in caro temptat nos vel affectus
carnales et appetitus iordina
ti affligunt nos vel substantia
exterior auferatur nobis vel aeris
tempies vel terre sterilitas vel
corpis infirmitas nos exca
rat vel aliter affligunt ut per quod
peccatum per hec et puniam
Et si voluntate pro deo tolle
ramus pugnam a patre per que
meremur et coronam per pac
ientiam et bona voluntate quam
pro deo toleramur si autem iuste
runt hominem oporet nos pri
ni hinc vel in futuro et per ipsa
ciam augem alicuiam et per
consequens etiam meritum pene de
singulorum viator naturam et de
descriptione et remedios qui
bus curantur

Nunc de singu
lo viator natura vel
descriptione aliqua consideremus
et de remedio quibus curantur
cum virtus non aliud sit quam via
or perfecta curacio vel carencia
vicii secundum quam ista materia res
picat quod si inordinatus est motus
vel affectus naturalis corrupcio
eius contrarium est virtus id est
affectus vel appetitus ordinatus
ad id est secundum id quod ab o
no conditum datus fuit ut a

te patitur in exemplis. **D**u
pbia triplex est ut sup̄dem est
cū aut homo plus placet si
bi qm̄ debet et maiore se
existimat qm̄ sit in verita
te. Aut cū alijs placere de
siderat et studet amōd prie
glorie volens magnu repu
tan et honorati et laudari
cū soli dō honor et gloria p
prie debeat qui solus cen
tralit bonū et a quo hēc de
bonū. **V**nde q̄ q̄ glorie nob̄
vsiupam dō furam vmo
decipim̄ nos attribuetes no
bis nob̄ qd̄ nō est nrm̄ sicut
meruit mentitur se honest
tā et formosā cū nō sit hēc
ianis gloria ē quia vacua
veritate et utilitate salutis.
Ecclia ē cū vult penitentia alijs
singulātate glorie vel domi
nū plaaone et impio et despi
ct at others deprimit. **D**ecipit
autē quadriplē vel putans
se h̄c qd̄ nō h̄c plus h̄c q̄ h̄c
aut singulāter patens h̄c
aut ex se vel p̄ misericordia ha
be. **D**e tribus q̄ viaa expel
lunt et virtutes operantur. **G**ra
cia. Industria p̄pria et natūra
Gracia dei infundit virtu
tes. Industria cooperatur grā
et liberū arbitrio et natūrā.

conuerit in virtute. **H**inc
nātūra sepe et sine gracia
nūq̄m p̄t eē virtus et liberi
arbitrii consensu. **Q**uib⁹
dī infundit grā virtutes
cū medico vel nullo labore
industrie p̄prie licet nō sine
consensu voluntatis cu sine
voluntatis consensu nullū
sit meritu sicut illis quos de
us puenit in bñdicationib⁹ d̄
cedimus sue. **E**cclasiastis. **O**
de luce id ē in diluculo inapi
entis etatis etatis capacis i
ntelligence vigilauit ad illā
nō laborabit assistente eu
forib⁹ suis iuenerit illā id est
grā sapientiae et virtutis.
Hic ap̄lōs et alios qnq̄ i p
mituua etatā marie legim̄
repente sp̄ni sancto repletos.
Ad virtutes et dona et dul
cia carissimata sp̄ni sancti. **O**
cia erat voluntate et inst
it et laborat et industria a
git ad profim̄ virtutis. **P**e
cessitas autē alia ē cui se
homo voluntarie subicit
et qui obligat se voto ad
obedientiam castitatem et pa
upertatem et similia vel ut vi
dunt ad infideles p̄ditare
si illis postea cuenit aliqd
pati vel aḡe qd̄ libenter
euaderet videntur nātūra cogi q̄ tam̄ voluntaria est q̄

ad hoc sponte se optulerunt
 qua potius pati voluit q̄
 a p̄posito resilire. **A**lia ē contri-
 ta quā homo iūtus tolerat
 nec tamē p̄ effugē ut pau-
 p̄tas secili infumitas corpori
 respectio. p̄secutio. temptationes
 aliq vel alie diuersē ibulaa-
 ones quas licet p̄mo iūolū
 tamē tollere et cū mutmure
 tamē postea cū videt eas ee-
 lautabiles in cap̄t q̄nq; vo-
 luntate flecte et facē de natiū-
 te virtute et tūc in cap̄t mar-
 ri et cooperatur illa necessitas
 qd magnū p̄fam̄ virtutū ad
 quas vir aliter puenur. **E**
 hoc est qd dicitur de quibus
 bā Compelle intrāc et illud
 qd orat cāta deū et ad te nimis
 cātū rebelles compelle p̄piciū
 voluntates voluntarios ad ea
 q̄ sas nob̄ expedire cātā p̄ adū-
 sa cū nolim̄ te in p̄spersis
 qui Industria in tribus co-
 sistit i p̄uia consideracione
 in labore conatus et in p̄seme-
 nanti diligencia p̄ ista ma-
 diuina grā via subiuga-
 tur et virtutes optimant̄. **D**r
 gratia quosā ita puenit ut
 aut multa ficalitate p̄mocā
 multa suauitate faciat bo-
 num et deducat a malo. Aut
 ita accendit voluntatem ut cū
 magno feruore q̄p facienta

p̄mpte agudiatur q̄nus dūa
 et difficultia Quodā vero ita
 sibi quodāmō relinq̄ ut q̄ q̄
 boni agere dñe nāc hnt se su-
 mulis et calcari pungere q̄
 pigri animal ut quic̄ sit eis
 difficultas supandi corpore co-
 dis qm̄ laborem actionis sus-
 tinerendi Isti et si nō hnt desi-
 deriu sustinendi feruē ad cur-
 rendu post dñm hnt tamē de-
 sideriu desideriu Orantes se tra-
 hi cū sponsa quasi qui agilita-
 tem currendi no hnt iuxta il-
 lud Concupiuit anima mea
 desideriū iustificaciōe tuasi
 omniū tempe voluntate bona
 habuit sed pigra et tepida no
 feruēt Primi felicius De-
 cundū laboriosius. tertū aut
 maioris meriti sit putoneinc
 p̄fē estimacē posse nisi cū qui
 statui pondeator est et dñs q̄
 sedi si fideliū luctando vincat
 scipos ut p̄ consuetudine sui
 potentes fiant magne virtu-
 tis est Primi maiori indi-
 gent cautela ne seducantur
 quia diuincie facilē acquisi-
 te p̄digalius solent effundit
 qm̄ que paulat̄ et cū diffi-
 cultate elaborant̄ Decundi
 annī p̄fē vincat difficultat
 temptationē sepe quasi las-
 sati uel tereti ex labore despe-
 rant de victoria et de puenia

one ad finē quo tendunt et remittunt studiū p̄fationis et ad alias occupationes se conueniunt quasi dissidentes de deo q̄ velit eos introducere in terrā p̄missionis p̄ quā s̄igtur p̄fectio puritatis. Dicunt filii isti in deserto tedium laboris et timore difficultatis de superbris hostibz detinuerunt terrā p̄missionis et murmurauerunt et iuoluntam effecti sunt au pientes regredi in egyptū et ad nō intrauerunt terrā p̄dām sed mortui sunt in deserto p̄ter paucissimos hoc ē preter caleph et ioseph qui designat eos qui aruite et viriliter p̄ temptacōes transiit usq; in fine p̄seuādo ideo inter tot de scūlo q̄ si de egypto egressos tam pauca pueniuit ad consumata p̄fōne quia aut seducti callidis decepcionibz iūnia aut tediola boris et difficultatis fracti via p̄fōnus deserunt vel aggredi nō p̄sumunt. **De remedis generalibz contra vitia**

Queda sunt etia ḡnalia remedia contra vitia expugnandi et ad virtutes op̄tundendas quædam sp̄culare et à liqua singulariter ut contra luxuria vitare fērias vices et similia. Queda autē sunt q̄ atro et p̄se ducant homē ad sanitatem mentis quædam triduis

et ipsaū Efficacia remedi a contrā omnia vita sunt ista. **P**rimū pauperis ut in omnibz paciatis penitū nō solū in hys q̄ desideris q̄ illa est oīm etia dicissimor quia plus cupiunt qm hnt. sed perniciē etia in hys quibz natiō indigos in vita vestitu hospicio mīstis et similibz. **S**econdū respectus hominū ut sis contemptū et vilipendū et nō curris et in nullo singulāter honoris sed porcius confundit̄is exprobatis et vituperis et hoc etia sepe ab amicis donec tumor elationis peautus ī te confirmatur nōne vides quia mendica tolerant a diuitiis et qm pacienter q̄ nō facerent si h̄erent diuitias vel honores. **T**ertium est strenuū magisteriu ut cogitis facē qd̄ iūtissimē facias et dimittere qd̄ libenter facias et nichil h̄ere nisi qd̄ tibi datur nichil age re nisi qd̄ tibi iubetur nec loqui nec ē nisi ad nutu al terius et nichil dissimileat qd̄ q̄ negligis nisi asp̄e rep̄hendaris et punias donec curvitas p̄se voluntatis plene in te ad formā rātitudini reflectas. **Quartū** est elongatio a scūlorū consorcio quia sicut aqua turbata si ponā scōrū a frējāa transiūt

17

purificatur magis Ita
mens religiosi a seculo se
culo sequestriati minus af
ficiunt cura terrena et celeste
ria magis incipit desiderio
et puritate intelligere et facili
us ad inlittere de eis cogitat
do Quicunq; est frqns oratio
quia oratio elevat mentem
supra se ad deum et impetrat
ab ipso auxilio languor
victor et sanitatem virtutum
Hoc est quelibet afflictio vici
tribulacio aduersitatis ut la
bor infirmitas psecatio tem
perie infamia et similia q
sunt lima pugnat et splende
fiat metallum ita tribu
lacio et angustia et afflictio
abradit rubiginem victor un
gredi Qui desiderant plene vi
ta vincere studierunt huius
pugnacioris sue flagella tol
erare Si autem primo e ambi
ta ad sustinendum aduersitatis
et consuetudine continua fit
de die in die tolerabilior q
usque ad non auferetur vel ea
diligatur ppter psonam sancta
tis qui inde puenire sentit
Exemplu de auferendo qd pmo
acerbum est sed emortua car
ne non dolet et superfluos lu
mores educat Unde orat p
pheta Proba me dñe et te p
ca me ire nunc meos et cor

metu Septimū continua
mortis et opim retributionis
meditatio q facit viaea timore
et virtutibus insister. Hoc autem
arte medicina contra coniuncti
curantur Ita viaea coniuncti
exterior remedium sanatur ut
supbia humiliacione gula sobrie
tate ipseitatem aduersitate et
sic de ceteris De remedio vi

Dunc ergo rororum
remedys videndum quesi oia non
possim scire ut describere pauca
traham de pluribus considerem sicut
pauperes qui non patiunt multas
medicinalium diuersitates et effi
caces hinc confidunt sibi de vili
bus herbis ungreta quibus linunt
et lenuant dolores suos De re
medio

Primu supbie remediu est
consideracio proprie vilitati
nis tam in corpore quam in anima tam
illius que nobis cum ceteris cois
est quam illius quam in nobis sin
gulariter agnoscam in occulto
vel in apto siue sit naturale ul
accidentale Considera vilitates
et infirmitates corporis quid sui
mus quo concepti sumus quo in
utero nutriti et nati quid sui
mus intuscaus sub ante que
sordes ebullunt per aptitudines quam
facile depit qd qd in nobis
pulchru est et valde appetit

q̄ mors semp̄ p̄pinq̄at et qua-
los post mortem erimus Item
q̄ anteriores honores et diuinae
nō sunt n̄rē naturaliter Dui-
cie terrena sunt et de terra tolluntur
et potuisse possessioes et honores
nō imp̄edunt h̄oī pro se sed p̄
questu qui inde sequūtur Di-
cūt vultures et canes acciuntur
ad cadaver qm̄ dñi sperat inde
sacriari sed tu totū coroscerint
q̄ nisi sicta ossa romanēt reli-
quias cadaver. Tē bona men-
tis n̄rē nō sunt nra sed dona di-
et rōne inde redditū sum̄ dis-
tracte ut saenāa ingenii virtu-
tes Mala n̄rē pure mala sūt
et ex pluribz artūsticay gra-
via et grāilibz supplicys dig-
na. Bona n̄rē nō pure bona
sūt sed multiplicat̄ imp̄fecta.
pigritia. desidia. vania gloria
.ypotrisis. tepiditas et vane-
cogitacioes. et ip̄seuenia et
et eterna via sepe viciat̄ bona
que facimus et maculat̄ sac-
ficium n̄rē tam oronū qm̄ ac-
cionū ut mun̄ sic deo accep-
tū et mun̄ nob̄ meritorū Tē
expositi sum̄ pluribz p̄culis
et eterne dampnacioni et infi-
nitis supplicys et pluimis vi-
cys et peccatis onerata et miseriis
subiecta. Onde ergo supbit ter-
ra et cuius homo tam vilis.
H̄oc dñ est crederet se in hūilibz

opibus vilibz et despiciens of-
ficijs et rusticaniis laboribz
hūiliū h̄icū inacte hūiles moes
et verba h̄icū locū nouissimu
eligere nihil iactancie et osti-
tacionis p̄tendit hec et h̄is si-
milia cū in consuetudine ver-
sa fuerūt mente ad hūilitate
indinat̄. H̄i autē vanaglo-
ria uel superbia pulsat mentē
p̄ hūilimodi hūiliacōe hoc
est ex nouitate et caritate hūi-
līmoi hūiliacōis n̄ plon-
giū usū ista vanitas euaneat
ut legitur in ps. In do-
faciemus virtutē et ip̄e ad
nūchilū deducet ūmitos n̄rē
Tercū est q̄ sup̄iores et me-
liores se debet attente tam b̄o-
mēs qm̄ ip̄m dominū ih̄m̄
deū et h̄ocū ut cor compati-
one sibunc vilescat h̄o quis se-
aliquid c̄e putat sicut locus
monte. gutta ad flumē et
hoc tam in faciendo bona q̄
paciendo aduersa p̄enosus
gario vilescat int̄ p̄cipura-
bus sic nos debiles in virtuti
sue ante nos fuerūt siue no-
biscum **Vuidia**

Tuidia triplex est Pri-
ma n̄o grāde de bono
alterius et non dolore de ma-
lo hoc est contraria caritatem

18

Primi quæ tenem̄ diligē si-
cū nosmetipos cū nemo de p-
prio bono gaudeat nō uel de
malo nō doleat Secunda est
dolere et torquē in bonus et
gaude et optare malū eius et o-
dio psonē *Iam qui dolet de*
p̄spicitate compālū aliaū uel
gaudeat de aduersitate eius q̄
bide uta expēdie eātē et coi vti
litati cor nō et odio psonē nō
est iudicē deputand̄ sicut ius
ius uider destruit malefōres
ne uel ipi ḡiū dāp̄nentur si
dūcaus in mal̄ p̄spicitur ul-
lēcos p̄x̄ coris torquē Tertia
insup̄ p̄moire malū alteri
us verbis et factis et bonū i-
pedice uel deprime Grauis
iudia est malū p̄ malo nō
dere ḡuius autē odore illū q̄
nichil nocuit t̄ Drauissimū
autē malū pro bono rabiue
de odio h̄c̄ aliq̄ue q̄ bon̄
*sicut uidi ipm̄ *Ite malū ē*
letere aliq̄ue in rebus horū
bus uel in corpe Pessimū
autē ymo d̄abolitū letere et
nocte aliciū in aīa quo ad
*salutē eternā *Ite negare i-*
digentia b̄nificiū p̄cam est lug-
sit ūnicus nō impēdie at
malū eius cū possēt ḡuius
Pessimū est bonū ūnicū et
am̄ p̄moire et diligē et af-
*fici Quādā putant se ino-***

entes si negant ill̄ q̄s no dili-
gunt salutacionē suā Sed si
exūciant se quomodo esurienti
ūnico abū mīstrent quē nō
sine p̄prio dāp̄no darent si salu-
tacionē quā sine dāp̄no dare
p̄nt negauent marie si deside-
ret et acceptet It̄o autē in
uidia uel odiū dōo conīca sūt
q̄ singulāter caritati q̄ deus ē
opportā sunt et cōe bonū qđ
dei largitas omibz equaliter
creauit iudet et eos odit quos
deus creauit et redemit et dili-
git de quibz spes ē qđ ad vita
eterna p̄ueniat **De rendis**

Drumū re inuidie
medū contraria uidia ē
qđ etiā ūmū est nichil amāe
et auge cor q̄ ūndus amat
id est honores diuinaas volup-
tates Tempalia enī quo plu-
ries diuidunt eo p̄ces minores
fūt et qui ea appetit iudet a-
lys illa h̄ntibz Dū nāc̄ est a-
lū caree quod alter h̄t Celeſ-
tia autē et diuina quo plures
pticipant ea et magis dilata-
tur et habundat ut virtutes
et sapientia et dona sp̄is sc̄i
et similia que pro timore
no minūntur Sedm̄ est cog-
tare q̄ si aliis nō h̄c̄ illū
p̄nde iudes ei tamē tu nō ha-
beris Unde cupias ergo bonū

alterius qd sine dñpno tuo hst
aut cupias ei malū qd tibi
nō pdest nisi fructa de aliena
felicitate corqnas **N**emodū
conca om̄i est timere vnde
dei qui remittit homī pccātū
qm̄ dñi ip̄e tenet om̄i primū
ad **D**ominū cogitat q̄ qm̄ op̄
cū primo consilium si vult sal
uari **U**nus melius est ato hoc
fieri qm̄ tardius ne homo inte
rim sit in pccalo dñpnatiois
et pdat bona q̄ interi opatur
futuri enī domestica in domo
pacis celestis hic dñt eternę
pacis sedus inchoare q̄ quan
to fetuencie hic dilectio tan
to illuc iocundior fructu eteme
pacis **T**erū ut studeas illi q̄
magis contineas ē tibi obseq
osior et affabilior **P**er hoc enī
leuis cor eius si est intelligēs
vel saltē cor tuu **N**oli vīna a
malo sed vīne in bono malū
Quid pdest homī dñi memis
se iuriaz nisi ut aplius iiqui
ect et affligat sanctūpm **S**uf
fic diei malitia sua **T**anta e
nī sūnt nob̄ molesta quātū
cuq̄ studem̄ in nobis et pccati
a q̄ merito dñmus contenti et
illis qm̄ nō addam̄ pluma q̄
si sup̄ hoc volumus ea nob̄ ag
guare p̄ dñi et nancor̄ cōserua
rc̄m cīcīs obriem̄ qm̄ omnia
resistendo vincim̄ **P**otius iurta

apostolū dare locū ie dñmus
et cedere et nō resistē malū p
malo reddendo **O** si velimus
oēs exprimē quos aduersarios
patim̄ iterū aliū insūrgent
et nos prīus succubem̄ qm̄ o
nos clīnem̄ **Q**ui scīpm per
pacām vīnat oēs aduersario
es supauit **I**hemias **H**ella
būt aduersario te sed nō supa
bunt. **E**xemplū in scīs marī
rib̄. **D**ñi aliquā gnīatur ex
uti dñi retenta **D**e m̄

Ire triplicē est qualitas
Prīma subito et ex fa
cili cāusa mouet ut ex leuī se
vel verbō vel etiā ex vana
suspicione. **A**liquā etiā contē in
sensata cōmouem̄ et uasam̄
brutis et lapidi et ligno vel
calamo et huūismodi sine co
ne. **S**ecunda vēhenēter inflam
mari **A**liquā enī uā tm̄ in cor
de accendit **A**liquā etiā fa
ces inflammat̄ et deformatur
Aliquā etiā gestus et mores
mobilitate quadā notabili
agitatur ex q̄ interiori animi co
motio dentat̄ ut stanuac
tionatū pallor vel rubor vīl
tus dep̄ssio palpebrarū trēor
labior inquietudo totiuscor
pis **A**liquā p̄ verba cīp̄t vel
damores p̄ dñuā cōtumeli
as maledicta et minas et

virtus et blasphemias Ali
 quando quasi febris coactit
 corpus vel quasi frenesim me
 te in furore veritatis Aliqñ ma
 nus mouet ad ledendū alium
 vel seipm̄ ita ut sibunet qm̄
 manus inuicat uel ea q̄ paue
 tet abiciat et destruat Aliqñ
 nō soler admittē q̄ sibi sunt
 valia ut abū vel aliud omo
 diū et multa huuissimō in o
 patur et pacem cordis turbat
 et tōnē obnubilat et memo
 ria dñudit et sic sum de domo
 hospitē expellit ut in spm̄
 son qui sup̄ quietū tñtūmo
 quiescere querit de cordi habita
 culo excludit Tertia qualitas
 ire ē diuturna cōmocatio quea
 liqui amicore souet Quidā
 hnt de prima qualitate mai
 et min⁹ de secunda et tercia qdā
 de secundi et terciā manus q
 da de tercia quidā hñdunt in
 duab; ipātu. quidā vero de om
 nib; trib; et hñ pessimi sunt.
 Int̄ contrariae virtuti man
 suctudinis patet et mititat et
 dishonestat disciplinā mor et
 facit iconsidratū q̄ nec deū ni
 met nec hoēm veretur In e
 tā nō habet misericordiā n
 huilitate p̄tendit et erexit i
 bellum sicut sum oculis sic uia
 corde **deinde dñs ire**

puidit p̄meditatio illoꝝ q̄ p̄nt
 occurrere tam verbor̄ qm̄ s̄tor
 con̄tior ut ante pugnā se hō ad
 paciam p̄uert et hostē quasi i
 insidijs patet experiet ut comi
 nus p̄tibent venientia quo fue
 rint preusa Qui enī dñt in
 bello pugnacē ante pugnā solēt
 arre pugnādi exercitando addis
 cē ut ictus aduersari sciat scuto et
 cipe ne iprouidi vulneretur et
 sup̄entur Nā qui tūc p̄mū m̄
 armati qm̄ iam hostes uruunt
 sup̄ enī nec spaciū dabitur ei ad
 munend se nec eaā p̄ stupore
 consiliū ueniat quo euadat
 Hoc dñ est eos cōp̄mere tricendo
 et accensa flāma ue in corde sui
 forie ne si euaporacē p̄mittat
 incensat et alios intentat sicut
 de igne materiali sepius experim̄
 Ad hoc enī duo hostia deus līg
 ue dedit dentes et labia ne faale
 psiliat ad nocendū matrē enī in
 tuis accensa fuerit igne furoris
 Ecclesiastis. facite ore tuo cui
 todiam Et psalmista Pone
 dñē custodiam ore meo Et Ter
 enī est conuictus se ad alia ne
 goata quib; cor occupetur loqu
 do vel tractando ut sic obliuisc
 entur cōmocionis sue sicut qui
 volit ignē sub extinguiere subtra
 hit stipites ardentes ut sic diu
 sis deficiat matena p̄ p̄tes ei sb
 tricata **Pueribꝝ** Cum defecce

tint ligna extingueat ignis.
Quatuor remedium est verecunda
qua homo modestus erubet
ac discipline sue decimatum in
curie et alios scandalizare et
vix facit sibi metu reprimendit
iram vel etiam alios motus
inordinatus ne honestatis sue
dispendia paciatur. **Hic** etiam
timor reprimit iram sicut dominus
in seruis qui a domino suis
sepe dure castigantur nec audet
leuiter econtra murmurare ne
forte peiora ipsius inferantur. **Hic**
hoc per timor humanus quoniam
timor dei si vere insit men-
ti et maxime amor ipsius boni.
Nam potens est quisque malo
resistere quam amor boni in cor-
dis eius affectu conualuit. **Q**uam
tum est assuefacere se statim cum
sentitur concordio admittit consi-
lia prudencie ppendendo quod nota-
ua sit inuidia que ledit con-
scienciam confundit famam alios
scandalizat cor inquietat spiritum
spiritum effugiat tormenta metitur eum
quod illud pro quo irascimur iam
teutabile est si fama est vel fie-
ri oportet et quod nichil pficiamus
irascendo nisi quod malum dupli-
camus. **L**anta enim in hoc seculo
occurunt aduersa quod etiam
si etiam diligencia apponimus quod
lauter ea nobis inmitigemus
leauter paciendo tamen vir omnia

portabimur quamvis si volu-
erimus ea nobis exaggraveremus per
ipacienciam et retinere in corde
per manum nec expellere ut eis
nesciat sicut sumus ab obueni et
suffocabimur quoniam possimus omnia
resistendo superare sicut illi qui
cotinuum fluxum truncauit non
exstremant suffocantur. **A**d quid
volum verba contumeliosa
aduersi nos placita retineantur
iam cum autem insierit quem
noceuerit nobis quamcumque fuit in
eis nec in rebus nec in corpore nec
genitum dei in nobis auferentur
honores apud homines si nos per
paciam non offendimus nos in
ipsos. **I**mmo potius magis
gratulamur deo et hominibus
si contumelias patimur quoniam si non
aduersi patimur. **H**ic estiamen
verba maledicorum et detractorum
sicut latratus canum vel daedalos
auscultum quos continet nos
audimus et non curamus. **Q**ui
alterum contumelioso vituperat
seipsum magis quoniam illi de ho-
metat. **E**cce aliquis in utraque in te-
peries acris affligit nos et au-
cusans letamur et tristitia
prioris obliuiscamur nec addi-
camus ut iterato contumescam
de priori modo quod perterit
sic etiam temus perterritum ob-
liuiscamur utram ac si non fuerit

et gaude q sustinuit q cū
tribulacio ptransient mentū
ad hoc manet Cogitare etiā
debem⁹ q nemo in hac vita
sine adversitate viuit etiā q se
vuln̄ suūt sepe ḡuora tolerant
Itē quata sancti sustinuerūt
et mari⁹ maxie et supomes
q̄ dñs n̄ ih̄s cūstis Et si
q̄c tanta passus est pro nob̄
nō est indignū si nos aliqua
toleram⁹ pro ipso et magna
gloria nostra et pro merito
peccatorū nostrorū pro quibus
vuln̄ modica hic pati de
bonis qm̄ in futuro pluri
ma et acerbiora hec et hys
similia prudenter et sepe co
gitando impetū iracundie et
ipacēae facilius supamus

Hec die **De accidia**
Viciū tres h̄t sp̄es prima
est quedē amaritudo mentis
qua nichil letū et salubre li
ber tedium passatur fastidit ho
minū consorū hec est quā
plūs seculi tristia appellat
que morte expatit p̄diuus in
despacionē et diffidenciam pro
na ad suspicioes que pacien
tem aliqui instigat ad necē
sui ipsius lucu uironali opp̄
sa Hec aliqui nascuntur ex pe
denti ipacēa aliqui retar

dato uel impedito desiderio cu
pide rei Aliquā ex p̄dominantib⁹
melancolias humorib⁹ et nūc
medicorū est adhibere remediu
potius qm̄ religiosorū vel theo
logorū **H**ecida est tempor qui
dam pigredinis qui sōpnū a
mat et omnia dmoda corpis
horret labores fugit aspa q̄
q̄ fugit opacēm̄ oīo delect
atur hoc est p̄prie pigritia
Tertia est accidia que sola fas
tidit ea que dei sunt et ad om̄
alia agilis est et alacris orō
est ei insipida et a laudibus
dei se absentat ubi caute p̄t
et audet festinat implere velo
citer orōnes debitas et ne ni
mis afficiatur tedium eacū. as
sunt interā alias cogitationes
vel ocupaciones quib⁹ inten
dit donec p̄ficiat horas vel
orōnes consuetas humorib⁹ pas
catur ludis delictatur exagitatur
negocia quibus occupetur
Nichil magis est ei onerosum
qm̄ intendē deo et hys que spect
tant ad studiū et profici sp̄i
rituale cella ei carcer est **E**ua
gan autē tam corpe quā mē
te extra daustū diligat et q̄nt
multifaria octōne **O**mnis n̄
gor discipline sp̄uialis grauis
est ei et murmuat econ⁹ **C**on

queritur de dñicia plator et
pro disciplina xlancū Hoc
acadie viaū signū est ingrat
itudinis quia tanta beneficia
contulit nobis dñs et conseco
tidic q̄ fidèle seruū eius decret
nūqm̄ ab eius laude cessare. nūqm̄
eius obsequiū fastidire Item
spoliat nos multis meritis et
p̄mis in clo Tantā cū glām
omni hora negligim⁹ q̄n bona
interi facere possimus si oīose
cā transigim⁹ et nulla vel mo
dici hora p̄tent qua aut non
mercam⁹ aut demicam⁹ Cū in
multis offendim⁹ deū concūes
est ut tempus qđ adhuc ref
tit nob̄ ad uiuendū tanto me
luis expendam⁹ ut redimamus
t̄ps qđ male amissimus De re

B remedie medys acadie
Baccadie sunt primū et
efficacius est cogē se ad ea spūa
lia studia q̄ marie fastidit hō
et papue ad ordēm et celebraci
one diuinor tam diui quoisq;
p̄ dei grām veritat nob̄ in ob
lectacionē Si autē differatur
talis gracia nichilo de labore
luctamis meritū accessit et
virtus roboratur. et p̄ consuetu
dī maḡ ac maḡ tedium minūc
Deus enī nō req̄ret a nobis
qđ nō dedit. s. grām deuōnis
sed hoc vult ut grām et cū de
derit conseruem⁹ et grās ei aga

mus Possibile est enī aliq̄
q̄nīq̄ multo plus meriti in
pugna laboris pro optineō
deuōcioē etiam si nō p̄ficit q̄
si multe deuōnis foret sine la
bore qđ de isto poss̄ forsita ex
colli et meritū diminui De il
lo autē cor huiliat et meritū
conseruat Cont̄ tristiaā marie
valet frequēs meoria benigni
tatis dei et beneficior eius con
cū beniguitate p̄tā cūm nos
Item ut sit libenter cū bona
societate marie qui de deo lo
quuntur sepe et deuote Item ap
iacobi Erigitur aliq̄s in nob̄
oret equo aīo et p̄ psallat sic
enī cor hylarescat et spūs trist
iae effugiat Itē psallente
dauid spūs malus a saule uite
debat Occupatio etiā p̄dest
tristib⁹ ut obliuiscatur tristia
e. pigis utilis est laboris et
ceritacio et consuetudo idem
di cogente strenuo magisterio
nō possint renuisse agere pro
cedio laboris nisi debilitas sit
in causa Itē cont̄ tedium cord
valet varietas actionis ut
ab uno transeat ad illud op̄
bonū Herius dei in hijs qua
tuor eternitas debet versari ut
deo intēdā orando psallendo
aut deo tractet legendo stu

dendo secū confendo discendo
doctendo aut pro deo labore
opando seruendo corpus casti-
fando et virtutib; studedo aut
corpis refōni modēte indul-
do quiescendo dormiendo abu-
vel potū sumendo ad hoc ut cor-
pus possit spūi seruire **Ea**...
Danis et disciplina et opus
seruo. panis ad sustentacōe. dis-
ciplina ad correctiōem. opus
ad exercitacōe. Asinus indig-
pabulo ne deficit ore ne las-
ciuat otiosus. vaga qua im-
pellatur ne pigre ambulet bī-
deuet **Grauius** accidit ē negli-
genter psolue ad que quis re-
tinetur **Grauior** ptermitē oī-
no et cedio **Grauissia** alios i-
pedire et a bono tetralie. n. pos-
se alioꝝ bona studia equo aīo
sustinere **de auaria**

Auaria tres h̄c sp̄es. p-
ma est anxia cupiditati
di vel acquirandi tempalia si-
ue sequatur effusus sine nō et
sic p̄t auarius ē paup qui
modicū lit vel etiā nudil. De-
cūda tenacitas conseruadi
habita que nō p̄mittit ex-
rogare in pias causas vel i-
bus natiōis congrue expon-
di nisi cū animi dolore. Ter-
ra augere diuicias et vñcu;
acquire etiā de iniusto et ē
pi quescu ut fuit rapina

fraude usura et alijs ihonest
mod. Quidā laborat in pma
specie quida in secunda quida i
tertia quida in duabz quida
in omnibus hoc viciū vider
spāliter extra natum ē et ex so-
la prava consuetudine vel cor-
rupta volūtate inolutū ē et ex
hoc pbatur q̄ mūdus multo
tpe caruit hoc viao et olique
gentes adhuc putant ab eo in-
munes ē vel fuisse sicut gūno
sophiste. Itē q̄r multi p̄st se
lo renūciantes tamē ab alijs vi-
cis sepuis ipugnētur ab hoc
nūq̄ deinceps pulsant̄ nisi for-
te grāia miseri voluntate se ei-
subiciāt. Qui autē semel se ei-
laq̄o alligari p̄misit vir vñq̄
de cetero ab eius compede liber-
erit unde videm religiosos quos
dā post primā seculi abrenū-
acione qua ab eius laq̄is crepti
fuerint iuris tūoliu auaricie i-
tribū et insaciabilitē sitare res a-
licias qui prius grāias contēp-
serant ppter deū. Dic iudas oī-
bus suis renūciant postea
fur fās et loculos colligens
dn̄m maiestatis vendidit et
laqueo se suspendit **de remedio**

Bemedia **auaria**
auarie sūt primū oīa
pro cristo relinque et sub alte-
ius regimine et p̄usione uiue
et si qua habuerit ei plene resig-

nare et in nullo sui iuris esse
sicut in p̄mitua etā fideles
sub aplis erit et in monaste
ris bene ordinatis claustra
les. hoc est efficacius auaria
et remedii sicut dñs doant.
Qui nō amicauerat omnibus
que possidet nō p̄t meus esse
discipulus. Item si vis p̄fāc̄
esse. H̄dūm considerē om̄es per
plexitates diuinae et laqueos
auaricie et paupertatis liberatē
et utilitatē diuinae cū p̄culo
se acquiritur cū labore et cum
multa sollicitudine conservatur
q̄ multorū iudic̄ patent. fūn̄
raptor potentū fraudulentorū
vbi multi sunt opes multi et
qui dīmedūt eas q̄ consumen
cū qm̄ subterficiū a nullo
securus est diues nec ab extra
neis nec a primis. **Hic** est di
ues in medio cupidior sicut vel
adauerit in medio frimelior
camū. diu colligūtur ato amit
tuntur diuiae multiplicate nō
minūnt sed augēt sūt auaracie
sicut potis vdropico. Quid er
go queris unde plus truc̄tis
affligit nondū habite et tā
habite et amisse. Pauca suf
ficūnt nātūtā mōs ato rapit
ab eis penas eternas amato
ribz suis lucant̄ ab omnibz
hys libem est paupertas. ps.

Napinas nolite concupiscē
diuiae si affluant nolite co
apponere fructus diuinaū ē
langitas elemosinæ sine illa
fructuose sūt et p̄calose. **C**it
Diuiae cōseruare in malū dō
mini sui adent. **S**emē accu
mulatū putrefact semiatū
fructificat. Terraū remedii ē
confidētia de deo qui nō dēre
linc̄ sp̄erantes in se fidēm p̄
missū ipūis. Nolite solliciti ē
rē. **H**ic cū p̄ v̄ celestis quā
hys omnibz indigetis. **Q**ui
enī sic fecit hoēm ut alimētō
indigeat nō patietur cū p̄ire
p̄ nātōrō subtracciōnē si eius
cure se dīmittat. **M**ati. Que
rite p̄mū regnū dei et iusticiā
eius et oīa nātā corporis adi
cienē vob̄. **N**ā qui libent̄ w̄
homū dare celestia et maria
nō neget ei mūma id est teat̄
ria. **S**i enī mali et crudelēs
homēs ymo bestie et brutalē si
lios suos nutrit̄ multomagis
optim⁹ et verax dñs filios su
os nō deseret. qui etā benig
nus est sup̄ ingētos et malos
q̄ntomagis sup̄ bonos q̄ oīm̄
sollicitudinē in eū p̄caut̄ p̄s.
Nō vidi iustū derelictū it̄. **D**o

Ex tribus a deo sperandū est a
uanae p[ro]uincie p[ro]dix q[uod]ā
p[er]mitit hoc in natus a
cū quo duci et in penitentiā
bit homi dices quas in h[ab]itu
ca posset h[ab]ere et hoc est iocu
duis de modico magis e[st] for
tem aut q[uod] submittit corpori
refundit menti in consolacio[n]e
spūali ut libenter carcat corpora
li habundancia que spūalib[us]
delicis felicis recōpensantur
In sup[er] magna gloria in celo
meretur pacienter tolerata p[er]
ansto penit[ia] **de gula**

Gule quatuor sunt spēs
prima aū debitiū cōpus
vel sepius q[uod]m̄ debeat comedē
pter nūtūtē more p[er]adū He
cunda cū numia auditate et
impetu quodā vorare sicut lu
pi vel canes famelici Tertia
numis se implere potius q[uod] se
reficere idest plus sumē q[uod]ne
cessē sit et in consideracione vel
delicione Quarta numis lau
ta vel exquisita querit hoc nu
trit auariciā sicut p[ro]v[er]bi
dia vel p[ig]riā Qui delicata
quart cupit diuinas ut possit
habere que appetit Numia ve
to cibor replecio p[ig]riū reddit
qua vas plenū ponderosū
efficiet Ebetat eaā intellēctū
et affam deuōnis obruit et re
frigerat et agilitas retardat

et in sopnū ducat supflua abo
rū replecio **de remedio gule**

BEmedia quile cont[em]ptū
spēm suffiat bona volū
tas ut nolit prius vel sepius co
medē q[uod]m̄ sit conuenies In simili
autē no est lex positiū Iuuenes ve
lo et laborantes sicut engit ne
cessitas discentia reficiat p[er] quādo
nsuetudo vel eccl[esi]astica i[n]stitutio
no repugnat Contra scđm vti
lis est disciplina verecudie ut
modeste se habeat et impetu re
frenet Item consideratio quia
inordinata est nimis festinata
refectio naturā et minus nutrit
et econuerso Eadem eaā conside
ratio valet contra terciā spēm
quia nimis siunt et quia im
pedit a bono ope sicut supdām
est Efficiens tamē remedū e[st]
contra tertiam et quartā spēm no
habere unde possit gule satisfa
cere unde quāto quis paupior
fuerit tanto minus in hac p[er]
pettabit Hec est scđm tradicio
ne sciuox prima pugna quā
nos dimittē oportet et quanto
minus supata fuerit tanto va
lidiora sunt cetera viae cont[em]p
nos et nos debiliores cont[em]p[er] ea
Per gule p[er]ā mors intuit in
orbem Unde et cristū diabolus
p[er]mutus p[er] gulā temptauit q[uod]
a ianua vixor aditū querens
ad v[er]teriora viae Valet eaā

tam contra delaciones qile
qm ecia contra alias volupta-
tes viciosas considerare qm ato
ptransit qm breuit durat et
qm insata sit est quasi nūqm
fuerit et relinquit post se vestigia
male consacra et penitudis et co-
fusionis et debitū supplicior et
merita detinentur. **Vnde** cū de-
lectamētū carnis et mudi ap-
petis pone in corde tuo ac siā
habueris et satiatu sis et hora
precent quia volūtas pterita
est quasi sompnū noctis trans-
acte vno dtemptibloꝝ qꝝ ma-
lam consaam facit pterita
voluptas euitata vero letam
et securā Econuerso vero val-
contra om̄is aduersitatū tur-
bacioꝝ ut ponas in corde tuo
iam durante aduersitate quia
debeat ē et aliter ē nō possit
et volūtas dei est q̄ ita sit et
quasi hoc disposuari ut ad li-
daenūt et sic euenerit. **Quod**
enī spōte q̄sꝝ dispō in minū
turbatur si euenerit. **Cū** autē
turbaris q̄ nō euenerit qd opta-
uicas vel spauicas cogita q̄
multa alia nō euenerit que
pspera fuisse si euenerissent
Et cū non turbaris q̄ nō eue-
nerit quia de quibꝫ cor hois
nō disponit sibi gaudiū si eue-
niant de hys etiam nō tristat
si nō euenerint verbi gracia

Si speras te crastinā habe-
bonū prandū letatis. sed si
forte spes tua frustret turbati-
us quia leticia spei subtracta
est. **H**ec si nichil speras non
tristatis si nō euenerit quia vi-
deris tibi nil p̄didisse cū nichil
habueris amittendū. **H**omo
enī virtutis sic dē oēm spem
suā et solaciu in deū ponere
ut numq̄ fig ex toto figurat a
numū in trena consolaciō ut
quasi suspensi habeat deside-
riū ad omnia fixū nō sicut q̄
sup glacie inadit leniter pot
pedem temptandosi crepitet
et retrahat pedem ne submiga-
tur. **Cū** ergo p̄dis aliqui quod
diligis pone in aio tuo quasi
numq̄ habueris et quasi sop-
niū fuerit qd videris habui-
se qd tūc more suo et euani-
erit et in nichilū redactū sit
hoc orat p̄pheta cū effū ipsi-
tan dicens. vclut sompnium
ymaginē ipor ad nichilū re-
diges hoc est redige memori-
am istor terrenor in corde
meo qd est ciuitas habitacio-
nis tue ad nichilū ut nichil
repentem ē vel fuisse qd p̄tū
sunt sicut sopnū de strato sur-
gencū obliuioni traditū nō
curatur. **S**ompnū est hec

vita malis et stultis qui
putat se ēē quod nō sūt id est
felices et h̄c quod nō h̄nt
h̄c nō sūt bona vera quia
falsa sunt que h̄nt. Iste con-
siderationes nō sūt fantas-
tice dicende sed vere et sapien-
tes q̄r fraudū mente tranquillā
et stabile inter mūdane p̄spe-
ctatis et aduersitatis varieta-
tes. Cū ergo desidens qđ non
habes cogita quasi habueris
et iā inde fraudatus fueris et
modo p̄transierit. Cum iā h̄c
qđ diligis noli nimis iā iā
p̄ deliciationis afflīti. sed cogita
qđ cito p̄t̄siet ista leticia et
mūhil post se relinq̄ nisi vesta-
gia doloris et debitū supplicio-
ri. Cū ergo amittis qđ amas-
ti estima quasi nūq̄ habueris
ullud vere sed tñ quasi in sop-
no videns vel in cogitatione
ymaginaris sis te talia habu-
isse. Hic uim ymaginor mūchi-
q̄ sim rex franciae et magna
gloria et pompā et delicias
et diuicias habeā et post mo-
dūcū rex anglie debellit me et
capiat et spoliat me regno et
gloria et inanis remaneā
ab omibz. Si ergo pata ta-
li fantasia grūter velle tur-
bari et tristati de illa regni
fantasia amissione vel si

valde exhilarari voluisse ex de-
lacione huiusmodi glē fantas-
tice habite nōne stulta tristia-
cia vel tanis gloria cōt̄ mouē
de hys que numq̄ fūcū nec e-
tūt. Tales cū vanas leticias
et casticias semp h̄c possamus
ymaginādo nobiscū et fugien-
do quaslibet glorias et delecta-
tiones et econuerso tristicias et
dolores sicut solent quidā insa-
ni et lunatici quibusdā fanta-
sias delusi et ex cōfusione cerbu-
rā sine appente causa exerciti
mō cōdere modo flere sedm y-
maginādoe intrius dceptis
tristes vel letas. Ps. Verūptū
vnuersa vanitas om̄is homo
vnuēs id est vnuēs sedm hoēm
nō sedm deū. Et quare verūpta
mē in ymagine p̄transit homo
velut in quadā ymaginaria
delusione eristimās se aliquid
ēē cū nichil sit et ita vane extol-
litur sed etiā frustia contubat
vanis timoribz et merribz de-
iectus ps. Chesaurizat et igno-
rat cū congregabit ea quia
nesciat an ipē eis fructuus sit
an aliis cū nō forte debent.
Contra hoc sibimet pheta cō-
silii inueniant dicens. Et nūc
que est exspectacio mea nōne
dñs et substancia mea apud te

est ubi iterū p̄dere nō formido Et pone in animo tuo de futura aduersitate non turbari quia tigencia ita se hñt q̄ posse est euenire et nō euenire Et sepe turbamus nos ante tempus timore illius quod nūq̄ eueniet Si p̄nici q̄q̄ flēt recordantes doloris quē forte hñnt si partes eorū morentur qui adhuc viui sunt sani et icolumes Q̄ si etiā aduersitas circa futurā est sufficiat diei malicia sua ut nō duplicemus nob̄ dolores p̄cedente angustia tū seq̄ns tribulatio p̄ se satis erruerit hoc dico de temporali tribulacione nō de eterna quā exp̄dit nob̄ p̄tame et p̄cavere Grego Ante suppliū de supplicio cogitare Instāte vero iam tribulacione uel aduersitate consideranda ē utilitas aduersitatis quō p̄tā purgat auētos redit a peccato et subterbit occasione peccandi In mūltē extenget ad virtutes ad humiliētate et compassioēs similia sustinētiū ad configredētiū sollicitus ad diuinū adiutoriū ad experientiā diuine clementiae que tribulatis corde uirtutē soler ad eranūicōēs p̄p̄ratū virtutū quia in aduersitate plenius videmus q̄ntū p̄fecit

mus in eis Item ad maiorem gloriā p̄merendā et super omnia ad reddendā uicē cristo passo pro nob̄ Transacta autē aduersitate gaudē quia euasiſti sicut qui de naufragio eiadit uel de tempestate et de uia mala ad bonū hospitium p̄uenit et noli dupliciter affligere rancore vel odio et memoria diuinā contilii a quo passus es cogitans q̄ si nō meruisti apud illū ut te affligeret tamē forte me meruisti apud deū ut te puniri p̄mitteret et ipē deū uider uisit illo quasi tortore tuo ad iustitiam prosequendā circa tuū suū ut assit uirga furoris dñi diatque quia eo usus ē quasi uirga ad dandā disciplinā seruo suo iste peccanti Et sicut uirga post correccōē filii in ignē proicitur sic et illi ultore da tandem punienti magie qui nō recto zelo et iustitia primos p̄secuntur Hunc quasi quasi per excessū tactis qualiter te int̄ aduersa et p̄spem imobilem serues ne prospera te et tollat vel aduersa te etiāt quia aduersitas marime versatur et carencia vel amissione cupit et timore vel tolleranciā et osi Ad remedia et qualitates

vicioz considerandis redam
 Non mediocritate valer ad
 morbos vicioz sanandos sac
 erdum in carre hys que caro
 vel carnalis affectus appetit et
 patient sustine et no pungere
 que horret et odit sicut et in
 mediana corporali sanitati pp
 quat qui bene servat dietam
 et cauet a nocivis et qui con
 stanter rapit et sustinet amar
 iti poculum confectionis **Aeg**
Qui appetit plene vita vni
 vere studet humilie purgaci
 onis sic flagella tollerare
Philippon **H**oc et habundie
 et penuria pati et esurire et
 saturari ubiq et in omnibus
 institutus sum **de luxuria**
Luxuria quadruplex est
 prima in corde qm ho
 imunditas et lubertas cogita
 tiōes scanter et voluntarie
 cū prae delictacionis consen
 su versat in cogitatione sine
 repugnacia rōnis **H**apientia
 Diversē cogitationes separant a
 deo **Matheus** Qui vident
 muliere ad concupiscendū eā
 lā eum mediatuſt est in corde
 suo **H**ecunda cū p̄t opus
 gratiū tñ faciat se libidi
 nosis gestibz ampliando
 osculando palpando impudi
 de respiciendo loquendo et au
 sultando turpia sola delicta

one prava vel alius merentis
 blandicay carnali affectioni
 satissimata hec tanto est gra
 uor qm prima quanto lon
 gius ad extiores conatus
 causa prae delictacionis est
 pgressa **S**i enī sola mens p
 ua rea est in se p consensum
 male concupiscentiae quanto
 magis habens laxatis ad ul
 teriora libidinis incitamenta
 exterior sensu et membrorū mi
 nistrio adiuta et prouocata
Si solū concupiscentia cū corde
 inedia a dño iudicatur quid
 ergo et concupiscentia osculati
 palpate ic **N**emo ergo stulte
 se seducat ut putet tunc solū
 se peccasse qm opus gratiū
 pficit uel laborat pficere cū p
 ambula opis dampnabilita
 sunt **I**n ipso enī liato ouigio
 sepe excusabilior ē simplex con
 cubitus qm tales in honeste
 blandicie tactu indecentiū et
 spectaculorū et collationū las
 ciuant **H**i autē aliquis dicat
 apud se **E**r quo autē nō querō
 opus prauū fornicando pficere
 liceat possū morosis blandicay
 frui cū dilatā munda intentio
 ad mutue et sancte dilatōnis
 nutrimenti ut ignis caritatis

magis ac magis accendatur
in nobis cu[m] ex dil[ig]ente primi
nutriatur et augeatur amor
dei. H[oc]at quicq[ue] talis est se
sub sp[iritu] sp[iritu]alis amoris car
nali dil[ig]ente et delitacione de
ludi. quia sp[iritu] sp[iritu]um diligit
nec corporalib[us] amplectiorib[us]
indigeret quia hoc est carnal;
amoris indicium qui quanto pl[etio]
crescat in corde tanto magis
amor sp[iritu]alis minuit[ur] et resi
gescat et e[st] in corde sp[iritu]alis a[cc]re
carnale reponit et expellit. In
pl[etio] autem p[er]cuti ressurgit
qui talibus corporalib[us] blandi
tus uti se licet posse putat
etiam si nullu[m] ulterius
prauis op[er]is habeat voluntati
te. Primo quia i[n]caute se ni
muis exposuit temptationis
piculo cu[m] proui sint sensus ho
misi et cogitatio in malu[m] et
temptatio q[uod] nondiu fuit occa
sione et oportunitate noria fa
miliaritati accepta p[er] corr[upt]u[m]
pe voluntate et in p[er]cam p[er]cipi
tare sicut sepe accidit q[uod] qui
munda intentione mutuus inge
vere familiaritati societates
mutatis affectibus corporalib[us] in
carnales lapsi sunt in p[er]cam.
Tali ergo piculo se uigere e[st] co

tra d[omi]ni p[receptu]. No[t] tempta
bis d[omi]ni deu[er] tuu[m]. sicut qui
sup tenere glaciem et stulte au
riositate incedet si mergitur
reus e[st] in sanctu[m]. p[ro]mo
ip[su]m stulte temptatione gaudi
culpa e[st] etiam si mors no[n] seq[ue]r
etur. Secundo q[uod] si in se
nichil temptationis sentiret m[en]s
alteri daret occasio[n]e temptationis
et p[er]cuti q[uod] alteri fodi
foueā ut incedat in ea. Qui
alteri poculū mortis p[ro]p[ter]a
no[n] erit ideo innocens q[uod] ipse
no[n] bibit. Tertio aliutus eius se
est dyaboli prunas ardore
facit. Ignitus enim flatus
eius ex igne gehennali cum
duos carbones compertos
iuenerit se in viuos sufflat
Nec curat moras si tandem a
liquando perficiat cu[m] omni q[uod]
ad nichil aliud varet nec ali
cere. Tertio p[ro]pter malu[m] ex
plu[m] ex quo ali gaudi scandi
lizant[ur] no[n] carentes praua
suspitione tali noria famili
aritate et uideantur e[st] ma
lū indignant[ur] murmurant
cor collegas quasi et illi silia

faciant et vilipendit religio
 nis reverentia Et talibz etia
 plura mala fuit alii vero eoz
 templo audacius fuit similia
 faciunt putantes etia sibi licere
 quisi se in ore facere arbitri
 tur et discant ab eis vel auctor
 templo eoz qd ante no audi
 bant vno et ipi pccores carna
 les aut seculares temeriores
 fuit et quasi iustificant se in
 pcc compaciōe istor corrupen
 sū religionis puritate Et hec
 omnia redundant i iniuria dei
 et offendant et honoris eius det
 mentū cū insolencia familie pa
 trassimilias dedecus videatur
 Tama spēs luxurie est natural
 conubitus viri et femme sine
 coniugij honestate hec subdui
 ditur spēs ut est simplex for
 nicatio adulterii sacrilegij
 incestus stuprū raptus que n
 psequor nec distinguo Quar
 tū est pcam in naturale cū eni
 matum omnibz rebus nota pp
 dederit que nature subiacent
 hoc pcam quasi extra vel con
 tra naturā sine spoli noīte
 ligi qd dignū sit noīte qd ip
 sanas destruit t huaznā ma
 diat et famat dicitn aliquā
 passio ignominie vel inū
 dia uel mollaces a talibus

passionibz subditos licet a
 postolus de isto pccō plima sc̄
 bit et ḡmua Caplō primo ad
romanos. ad pcc̄ nec noīan
 expedit ne et qd acr inficiat
 vel ne et vnu inde tractandi
 mūcas horrendū et abhomu
 nabile fiat audentibz vel
 ne detur simpliabz inde mate
 matia cogitandi et occasio
 mali curiosis. Tamē quoqz
 studio vigilans voluntarie
 delectacionis consensu se puōt
 ad polluaciois imundicā vel
 hoc etia aliunde pati consen
 te vel cogitat alteri pcc̄
 nature vsum ad qd luxurie
 spēn dī pcc̄. De illusione
 sopnior pcc̄tum qd sicut
 dormies noī est compos rōnis
 sic etia noī pcc̄ adiutoriū fa
 cete unde dampnet Nam si
 vigilans forte dedisset occa
 sione unde dormies illudet
 cogitando agendo loquendo
 vel etia post sompnū volū
 tarie delectando i mēriā il
 luis illusionis nocturne hoc
 pecus culpa et vigilantis
 qm dormientis Illusio fit pe
 na tm culpe pcedentis vel
 occasio subsequens in virgi
 lante De remēdiis luxurie

Benedicta cont' luxuria
sunt septem ad p̄n̄s
que memorię occurrunt sine
quibz continētia nō p̄t dui
et tuta. Primum est ut vir
femorū et femīa virorū co
tinua familiaritatē deuit.
Et a vestimento p̄cedit ti
nea et a muliere iniquitas
vir. **O**regi Qui corpus suū
continētia dedicant habita
re cū feminis nō p̄sumant
nā qm̄ dui vitalis calor vi
uit in corpe nemo p̄sumat
igne concupiscēt in se p̄t⁹
exticū et. Et sepe carbo videt²
extinctus modica fauilla op
tus sed si tangitur comburit
Dyabolus vero cū duos car
bones coadunauerint afflat
donec eos incendat. **Lob** Ali
tus cuius prunias ardere facit
Ignitus est cū igne gehen
nali. Carbo si solus relinqit³
extinguit². si componi alteri
er mutuo calore icēdūt ambo
Et sepe spū incepitus amor
coſumat mene. **Bernardus**
Cū fēia sp̄ ec et fēiam nō ag
nosce hoc ego manus repu
to q̄ mortui suscitare. Qui
ergo quod munus est non
potes quod inquis ē quo
accedam tibi. **A**statutus etiā

dyabolus in principio can
te familiaritatē occultat la
queos temptationis carnal
reputans q̄ desisteret a mu
stulos p̄t̄ donec p̄ longā
familiaritatē et iactū scāti
ti et ogleutinati fuerint ī amo
re q̄ etiā si scāti sibi īmu
ant resiliē nec ab iunct̄ sega
litatis in eis q̄ neuter cor va
let valet sibumet vim facē
ymo timet alter in tantū o
tristati q̄ etiā reputet se p̄fi
du si desent cū vel eam et sic
captus consentit alterius vo
luntati et p̄prie infirmitati
omē p̄t̄. **H**ec scāmpso fortis
simus qui multas sepe hosti
ū acies strauerat et aliquo
de viribz suis liquefūt ē aor
dalide et defecit anima a et
psq̄ ad mortē lassata est dū
nullā daret ei requie quoniam
q̄ plene cor suū exposuisse
et sic hostibz aperuit adimi
captiuandi se et ligandi et
secandi et in carcere molā o
cubendi tandem puenit. **H**ec

autem omnia in figura sua
 sunt nra et scripta ad correc-
 tionem nostram. **E**cclesiast est vi-
 tare societatem et concubinum
 luxuriosorum ne eorum exemplo ad
 similia perniciantur ad simili-
 um perrahatur. **P**uerbiorum qui
 uigit se formicariis erit neque
Item amavis stultorum efficiat
 simul. **P**ropterea enim sunt sensus
 carnalium dum non erubescat via
 osus uideri hinc secum socios
 misericordie sue quorum non solum ex re
 plus sed etiam persuasione et ut
 risonibus trahitur ad pacem et
 laudatur pater in desideriis
 alicuius. **E**t hoc est iam quasi
 papua causa quare ita multa
 triplicata sunt mala in ecclesia
 et in religione studia spuria
 defecunt et ad exteriora stu-
 dia et negotia secularia pluri-
 muli dum quilibet vult alios
 imitari suos quod nesciat aliud quod
 quod videt in aliis. suos non au-
 det alius vivere quam illi cui quibus
 versatur ex malo pudore timet
 alius videri dissimilis suos etiam
 prius temer et carnaliter liber-
 tus gaudet se habere occasionem et
 quando excusationem apud ho-
 mes agendi quodlibet etiam si
 non liceret. **P**ropter Omnes dedicia
 uerunt simul inutiles facti sunt

non est qui faciat bonum non
 est usque ad unum sacram qui multa
 titudine postposita studet unum
 domino placere et seruere unam pe-
 tens a domino et hanc requiriens
 ut inhabitet in domo domini in etate
 et conformitate quod solum est in etate
 cui unde prouocabur apud homines est. **E**cce ululans lupis de-
 bet qui permanet illis. **T**erminum
 est corpus non non delicate nu-
 trire. **I**tem enim corpus non quod est
 propter male. **O**dore spinas et tri-
 bulos ultra sati geruntur si
 super hoc fuerit impignata delicate-
 tanta erit spinarum densitas
 quod semen uerti virtutis in nobis
 penitus suffocabitur. **E**cce cui
 delicate nutrit seruum suorum in
 uiuente sua postea illum sentiet contumaciam. **H**anadus. **H**uc
 at diei malitia sua si concipi-
 scencia naturali que si cepit
 accipe irritamenta ab his quod
 petuum suscepit bellum aduer-
 sus eius oblatamenta fiunt
 duo contra unum et ideo punita
 contumacia quod duo resistunt o-
 ni si contumacia inata concipi-
 scencia carni et prouocatur
 etiam voluptas diuina ut
 aplius ad tympani. **V**idua que
 in delictis uiuit uiues mortua

est p̄ patm̄ Erodi Hec fuit
iniquitas sodome serous tue
saturitas panis et oculū ī ē
contrario aplū ad corinthi
Castigo corpus meū et in ser
uitute redigo ne forte alijs
p̄dicans ipse reprobz efficiat
Hostē suū armat qui armē
suā fouet delicijs ult̄ nūcita
tem debite sustentatiois Qd̄
autē hosti p̄stes inde tibi no
res Quattū ē oculū fugē qd̄
papuū ē aīe conērū Paul
tā enī maliciā docuit ocosi
tas Puerior In desiderijs
enī est om̄s ocosus Ocu
patus enī ab uno demone in
pugnat̄ ocosus autē lūmis
demonibz vastatur q̄ quot
cogitacioēs et desideria mala
in corde versat tot ūmicoz
iacul̄ patet Henard Om̄
enī reptationū et malarū co
gitacionū sentina ē iners oa
um Hicat p̄ rūmā sentine a
qua latenter inicit et arsat
donet nauis mergat̄ ita ero
cio cogitacioēs et concupisēce
multiplicant̄ donet nauis
cordis eis succubens in p̄co
pidittetur Onde et in monas
teris regionū nrām nr̄is te
poribz pauci stabiles religio

si sunt resp̄ciū antiquor in e
gipto. in qua qn̄q̄ sub uno
governatore simul tria uel
qn̄q̄ milia morabant̄ que
apud nos possint decē uel
pauciores obedient̄ et conte
nuū sustentati lata predia
et redditus amplos nō regu
abant et erant tm̄ opando
colligentes viciū quem con
sumentos. nec supflua desir
tantes nec euagantes medi
tando uel al adulando pro
p̄p̄s laboribz se et mulcos
et labou manū intenti nūc
tibus et artis et varijs desire
nō p̄mittebant̄ intendē
nec quilibz in penā suā posu
it acquisita et elaborata sed
sicut semetip̄s pro cristo ab
negauerunt et alterius impe
rio subiectabant ita et om̄ia
que habebant̄ Et q̄ hoc nō
strepitu clamoris nec s̄dū
pp̄p̄ voluntat̄ arbitriū age
ete ad nutū abbatis et gubern
atorū suorū Ideo a spū deuō
nis nō solū nō impediabant̄

opis instanciā sed et pli
 mū p̄mouabant cū tamen
 pacto cotidiana statuto la
 boře opis reliquī tempus ī
 lōne vel orōne solebant ex
 pendē et ideo stabiles et p̄fā
 in oī virtute erant. q̄ omē
 tempus bonis opib; et virtu
 tū studiis impendebant nich
 octiose et curiose tr̄sientes nec
 pro voluntate cor diuidentes
 sed suoz supiorz scđm regu
 las a sanctis prib; instanci
 sancti sp̄is iſtitutas ad via
 a exſupanda et virtutes v
 sitandas unde poeta Ocia
 si tollas p̄iere cupidinus ar
 tus Nec ſolū vitandū eſt oī
 u sed etiā octoſa Bernardus
 Octoſu eſt autē qđ nullā h̄
 utilitatē uel utilitatis intē
 cione. Et pro vitando octo
 octoſa ſectari ridiculū eſt. qđ
 autē ſit agendū requie de re
 medijs accidie Item in oī
 hora conſidēt homo qualit
 iſtant ipsi posſet utiuiſ
 impendē vel illud opus qđ
 ei incubit optio mō pſicere
 ſive orando ſive laborando
 vel refectiō corporis intentē
 do vel aliud faciendo ¶ En

tu est exteriōres ſenſus ab
 illatiōis cuſtodiē qui ſunt q̄i
 fenestre anime p̄ quas moſ
 p̄cā intat q̄uaſi fur vel cor
 ruptor cuſtitatiſ mē dū nō
 cuſtodiūtur David nō reſ
 perit vrore vrie eo q̄ priu
 eam concupierit. ſed ideo co
 cupiuit q̄ incaute reſperit
 Sic aia uidit lignū quod
 eet puldriū viſu aſpiciq; de
 leſabile et concupiuit et gis
 tauit Gregorius. nō expēd
 iuit ei qđ nō licet concupiſ
 a. Sic aures ſic manus et a
 lij ſenſus et verba memb̄ co
 herenda ſunt ne hauiam
 p̄ ea mortiferū acrē corrup
 onis Dina quoq; cuſiſitatē
 egressa eſt uide mulieres re
 gionis illius corrupta ē Tre
Oculus meus deſraudat ē
 ataz mā i cūctib; filialib; urb
 ince Eontinu Job aut Pepi
 gi fedus cū oculus meis ut
 ne cogitare de virgine Dic
 boni religiosi reſciudūt ſe in
 cellis et monaſterijs quaſi
 ſepulchrī ne uel ip̄i concu
 piſcant mūndū uel concupiſ
 cantur Quanto enī rauis

vides uel audis que mudi
sunt tanto affinis tuis ad
ea concupiscentia frigidior
art et minus cogitabis ea
Et econuaso quanto frequius
cū secularibz conuersari eo
magis puluere seculi respge
ris quo insensibilis paulatū
interius tenebris et affes
tuus sit caudus et mores in
suaves In molendino non
puluculentū fieri uir pos
sibile est **E** Heretū est inte
rius repumē cogitationes pra
uas et affōnes carniales q̄
isti sunt homis domestici i
unici quorū fraude urbs me
tis unicus traditur si nō bñ
caueatur **Sap.** Puerse enī
cogitationes separant a deo fra
tis De corde enim exiret cogi
tationes male adulteria &c. h̄c
sunt q̄ conqñat hoēm Nulla
exterior municio sufficit ad
custodiendū urb̄ claustrū ubi
domestica p̄fidi fuerint Ita
nulla custodia forinsecā sine
custodia int̄na cogitationū
et affōnū **Pueribz** Omni
custodia custodi et scua cor
tuū qm̄ ex ipso uita procedit
Castis et honestis matronis
nō prava opa sed etiā suspect
ta susurria fugienda sunt p̄

que vel temptaci uel infama
ti potent eoz castitas et hoēs
tas et maritus provocari in
furore et zelotipie spū inflamo
ri **Hic** et aut̄ religiosi que est
christo despensata p̄ fidē et vo
tū castitatis susurria prava
rū suggestionū nō recipiat v̄l
retineat in corde qd̄ dñs sem
p̄ intuetur unde p̄ prophetam
Quis quo morabunt in te co
gitationes norie **C** Septi
mū est frequēs studii oronis
et deuōnis **Sapien** Ut scui
quia aliter non possim ē dñs
n̄ de⁹ det adiā dñs & o
raui et totis p̄cordys meis **R**
L p̄s Nisi vero dñs custodie
rit ciuitate frustari ic̄ Et deo
sem̄ ē orandū q̄ sine ipiūs
dei aurilio nichil facere possu
mus ut ore grē sue extingui
in nob̄ ignē concupis **Ipsa** e
tā orōnis virtus q̄ eleuat mē
te supra se ad deū purificare
uis affōnes et desideria cas
tificat et intelligē illūnat et
dei amore infundit ex quo ge
neratur quidē horror p̄t̄ et
detestatio carnalis voluptat̄
et voluntas roboratur con
temptationes ut facilius de
uincantur **Onde** cū moyses
in monte orans man⁹ eleua

ret ad dñm vincebat qslr
Cū vero remittet eos et depo-
net vincebat amalech poy
ses est religiosus de aquis se-
culi abstractus Amalech ve-
ro temptatio carnis manus
mox sūt affās et mēora
qñ istas eleuamus ad deū
hostis temptatiois succubit.
qñ ad terrena eas dumittim
hostis roboratur Explicit
liber primus pfectui religi-
osorum anno dñi null' atq'
lxxv' in profecto io. an por-
tū latinā infia primā & rā

Per fratrem iohā
ne merlen noua
ū oretur pro eo ic

11. प्रतिक्रिया
12. प्रतिक्रिया
13. प्रतिक्रिया

Et si habueo propheta et noue-
rum mysteria omnia et oem scien-
tia et si habueo omnem id est pfectum
atque certissimam fidem ut motes
transierit timore aue non habuero
michil sum Et si distribueo in ca-
bos pauperum omnes facultates me-
as et si tradideo corpus meum ut
ut ardeat id est tormentis et iteribus
corpus meus exponam pro defen-
sione equitatis aut fidei caritate
autem non habueo nichil in predictis
Ex quibus verbis probatur quod
nullum opus misericordie ymosi
moxi et comburi pro fide placet
deo sine caritatibus virtute ymosi
aliquis sine caritate morietur pro
fidei ac iusticie conseruatione et
defensione ex solo servili labore et
maliter damnaretur Et ergo quoniam
necessaria sunt salubris et quod per illas
est caritas sancta sine qua nec mi-
racula nec propheetia nec liberali-
tas magna nec dmirabilis notitia
secretorum nec mirabile complacere
deo Ideo ne quis latenter sibimet
blandiatur et fallat seipsum puto
do pfectuendo sibimet ipsi quod habeat
caritatem Ideo aplius donat qualis
sit caritas de qua tractat et que sunt
opera eius dicens Caritas paciens est
benigna est Caritas non enim laetatur
id est non suadet prosperitati alterius
non agit ppera id est puerse spiedens

*Excellē-
tio rem
viam vo-
bis de
mostro
si ligius
hoīm lo-
quar et*

*ageloz
caritate autem non habebat factus
sunt velud es sonans aut sym-
bolū tñuens Verba sunt apli-
ca ad corincheos pma et est sensus
quāius loquerer linguis gen-
tium om̄i sicut aplis sunt collatū
domi linguis quo om̄i hominū
verbatur loquelas loquerer etiam
spiritualibz linguis angelorum si-
caritate dei et proximi non habere
latē strepuit verboris emittere.
Latens nōqz est spiritualis vita crea-
ture rōnalis Ideo si caret cari-
tate mortua est corda deo nec ali-
quid meritorie cogitare appetere
loqui aut agere pte quā diu pma
et caritate nec aliquid aliud do-
mī seu carissima spiritus sancti
opus bonū ex genē pte ei ad filiu-
tem proficit Ideo necessitate dig-
natur et excellentia caritatis
volens insinuare aplius addit.*

vo profectu salutē. aut cōmoditate
alteris sed inflat nō ē ambitiosa
nō querit que sua sunt: nō nrit
id ē nō pronominē ad mī aut b̄bis
aut ex signis alteris nec ex nūris
sibi illatis nō cogitat mala id ē nō
proponit alioī face noctūmē nō
graudet super nūritate id ē de ruina
et culpa proximi nō letatur, con
graudet autē veritati filia quoq; mul
ta caritati ascribit oīā inquens sus
fert oīā sustinet quia obuersa for
titer tolerat et aliorū defectus et one
ra equanimit̄ et compassione sup
portat sicut horitur apliū albi.
alter alteris oneā portat et sic ab
imperib; legē xp̄i Itaq; qui istas
caritatis proprietates et actiones
in se pie constat p̄ humiliter
q̄ sperare quod habent caritatem p̄o
ro qui spatiens ē et zeli habet am
arū nec proximus suis indulget ex
corde atq; faciliter irritatur inbig
natur et appetit vltione ex p̄dunct
tis apliū verbis distat quod longe
a vera et saluberrima caritate erat
Confirmat qui contra proximum
sūm excollitur aut cupit p̄esse se p̄p̄o
pria cōmoda querit magis quā
de honorē et proximorum salutem
nō ē filig caritatis sed serm illig
ē rex super oēs filios superbie Hec
de caritate p̄missi ac breui tetigi q̄
ad ea et eis p̄fectionē ordinantur
oīā professio religiosorū De qua

professione venerabilis et deno
tarū regularissimū que clause sūc
qualiter ipā professio sit intelligē
da et q̄i et qualiter transgressio
earū que in professione contineat
sit mortale aut veniale p̄tū
Ex uniuersi ordines a sanctis pa
triz instituti et oīā evangeliū
xp̄i consilia p̄ncipalit̄ ordinant
ad calentis p̄fectionē
Ihes p̄cepti cōstas de
corde puro et constis bo
et fide nō fici Hec sunt vba
apli quorū sensus ē q̄ sintē et
ferues dilectio quia deus proximū
qdiliguntur ē finalis p̄fectionē om̄i
p̄ceptoriā noui ac veteris testamē
ti sed in quod xp̄ius testatur dicit
In hys duob; caritatis p̄ceptis cō
lexpendit et prophete Ihes rū
sus aut apliū plenitudo legis ē di
lectio Caritas namq; ē virtus dig
nissimā tēterū dñi. r̄gma in p
ratrie monx forma vita et finib;
quia per caritatem maxime ac prop̄p̄is
sumē cōsurgim̄ conformiam̄ ad he
remq; deo aut p̄ voluntatis conse
nitē et mentis consensū vniuers
deo efficiatur Pro ut assertit paulus
Qui aches deo vng sp̄is ē tu illo
hinc tēte virtutes et actiones earū
ad caritatem et ad eis profectū ac p̄f
ctionē possim̄e ordinant Lātis
quoq; monet et exercitat hominem
ad tēmū et exercitū tēterū dñi

tū Hoc ē ad patientiam mansuetudinem et humilitatem sobrietatem consternia pietatem iustitiam. Enī enim tuus conformat voluntate hoīs voluntati creatoris iugat uī et prouocat ad volendū et agendū quod placent deo auct̄ ad respondeā et vitandū ea que displicet ei. Hinc demig nō solū timor peccati sed timor quoq; evangelicū xp̄i consilia ordinatur ad uitam perfectam. Sunt autē duodecim consilia xp̄i ex alijs scriptis que dicuntur consilia. qui quādū p̄ma facie non tenemur ab ea in per eosū sp̄leationē p̄tungit hō expediātū atque celestib; ad uitium et ceterū vitiū p̄fectionē beatitudinē etiamē inuenient nālē et auferent sp̄dimētu spiritualis profectus. Cuius sint tā p̄cepta spiritualis profectus. Cuius p̄fectionis sp̄dimēta. quoris p̄mis ē dicitur et propriū rerū posses̄ sio. Secundū deo carnis volup̄tatis et sensualis affectio. Terciū autē ē proprie voluptatis libertas. domini usq; ih̄s xp̄is virtus et sapientia dei patris contrahet tria principalia consilia. P̄mis ē delictio om̄i temporalis dicitur p̄prauis rerum. Bis dicit salvator si vis perfectum esse vade et vende om̄ia que habes et da pauperib; et sequit me. In hoc consilio fundatur votū paupertatis. Secundū consilium est

delictio uxoris et parentis ac om̄i cognitoris. Unū locutus ē xp̄is qui non odit patrem suū et matrem et uxore et frēs et sorores non p̄t meū ēē discipulū h̄y etenim obediens sunt non quo ad eorū naturā aut p̄sonā sed inquantū a spirituali profectu impediti seu ut sanctus ait gregorius in quantis intendit nobis obsistunt. Et in hoc consilio fundatur votū perpetue

Incepit liber secundus p
fectum religiosorum

Professus religiosorum septem processibus distinguitur. licet non ab omnibus attingatur. **P**rimus est in seruore nouiciatus quo conuersus in quodam impetu bone voluntatis caleat ad omnia patitur in quibus se credit deo placere. sive ex magna pectoral contricione et dolore. sive ex desiderio satisfaciendi deo. sive reu perandi amissi tempore et negligenti primi per peccatum. **S**icut viator qui dum in mane dormiens postea cum festinatione et impetu laborat tempore neglectum curando compensare et socios qui se pcesserunt inse

Secondus pcessus est in labore corporalis exercitacionis. quia sicut animal pauperrimum inuenire valeat pauperrima munera quia in opere statim dominum offerat. facit tamen quod per pilos emparum et arrietu pelleas offerens. exhibens corpus suum hostiam uiuentem sciam deo placente. licet

quoniam minime robile sit eius obsequium per indiscretum corporis castigationem qua corpore destrutur et vires deficiunt et sensus amittuntur et spiritus extinguntur et totum profectum spiritualis dissipatur. **L**euiticius. In omni oblatione tua offeres sicut discretio ut non ad dexteram per nimium laborem nec ad sinistram per nimium repore via regia declines. **N**on enim est immortalis et non potest deficere et ideo corpus corruptibile et vas frustile non potest equaliter contendere cum ea currendo et tamen ferre labores quantum illa potest capere servare voluntatis. **E**brisque agitat equum in quo sedet et leriter non considerans cum ipse estiue vino illud eius inde animal non satiatum sit feno et ita dum supra posse laborare cogitur subcessere cadens tardius cum ad locum quo tendit pacem facit. quod si morosius cursu taret sic carnem restringere debemus non extinguere regnare non exprimere. **N**on rationabile sit obsequium vestrum Olosa. cum discrecione ne cum qui dominus aut nimis fiat sed in transacta corpora vestra casti

getis ut non ne defectu co-
gantur dissolui sed viens
mori. **A**perte carnē resti-
gere non extinguiere. et r-
primere non opprimere ut
seruat ne lastinat. anal-
etur ne dñe. **T**erra ferti-
lis si diu inculta fuerit sul-
uestit. si nimis cogitur
fructificare fit macia. si
mediū tenetur fertilis pse-
uerat. **H**ic et de agro cor-
poris est agendum. ut nec
de nimio otio vel deliciis
lastinat nec media vel la-
bore deficit. **C**orporalis
exercitatio in duobus con-
sistit. in subtractione de
lectabilium scdm carnē et in
assuessione asperitati et
labor. **A**b hac lege infirmi
sunt excepti. quia eos nec
suciuia delectant p amia-
titudinē doloris. et ipsa
infirmitas acerbior ē eis
q̄ labores sanor et valido-
rū. **V**aleat autē corporis af-
flictio ad pccoz purgacio-
nē. ad viaor repressionem.
ad spiritualis consolacionis
expressionē. sicut in torcu-
tari vīni exprimē ad pri-
mi edificationē et meritū
glorie.

Etius ē in spiritualis

consolacionis infusione. q̄
deus cū sit benignus a lar-
gis. eminet hoc qui
fideliter offert a totū quod
habet et p̄ i voluntatis fer-
uore et corporis seruitutem.
Deva autē consolacio sp̄ial
consistit in duobus in nāliū
cū poterat decoracione. et
carnis ad sp̄m quieta con-
cordacione. **T**unc enī homo
vere sp̄ialis est. cū sp̄s totus
est ad dñi erectus et a coordi-
atus et deo plenus. et corporis
sp̄u non resistit in hīs q̄ dei
sunt. sed pro medis p̄empto
spiritu obtingat. nec conci-
piscendo mala nec horrendo
dura vel fastidendo bona.
Potentiae cū in quibz yma-
ginem sume trinitatis pre-
fert sunt tres Racio. volun-
tatis. memoria. que tū in se
ipsis manes sunt et vacue
ip̄li ab' et de' qui fecit e
as hoc est a deo. **R**atio illūia
tur ad cognitionē veri. De-
limitas accenditur ad amo-
rem boni. **M**emoria tum-
quillatur ad frumentū et
hierendo vero bono. **V**ulla ista
in vobz cō vī p̄fici alius. **S**i
ratio non videat voluntas
non amat. quia nec sa-
ret quid ēt amādū. si no-

amaret non delinqüetur in
bono Item si nō memoraret
boni quō posset agnoscere et
illud amare. **S**umū autē
bonū est deus. et id etiā sū
me ver. quia ab ipso sunt
ea. ut sint et ut bona sint
Dicitur deus machinā huius
mundi ex nichilo creavit
Postea distinxit et ornauit
m̄ et hoc ē primo fuit scđm
corpus in vīro. den. cuām
racionālē infundit deū p̄
internalia etatū intellācis
scđm actionē q̄ sit et volumē
monet et memoria vigeat q̄i
requires ornatū sibi compe
tentē. **N**ōnō ornatū ē luci
da intelligēcā deo. et de
īns que de deo sunt et ad deū
dñicūt. ut intellectū sacre
scripture. et ratiōēs fidei et o
peri deī. et intelligere quid
sit bñplacitū deo. et int̄ vir
tutes et viaa discernere et
natūm eoz cognoscere. et
remedia vicioz et vias vir
tutū. **I**n opib⁹ deī āmura
ri potentiam sapiām et bo
nitatē sp̄ni. Et breuit̄ dñe
do ornatū ratiōēs sunt sa
pia et sācā que de deo sunt
Orae volutatis sūt sē af
ficiō et deuocio ad deū. fer
uer ficei fiducia sp̄i dulcedo
meritatis et bone voluntatē

alacritas sp̄es de īmissione
peccator. deuocio cura xp̄i
humanitatē et passionem
. nec nō cura cuius dñmitatē
et desideriū regni celestis et
confidēcia de exauditione o
rationis et afflūs dñe fa
liantis et similia que af
ficiunt h̄cē ad deū et amo
re virtutū et ad odū iuxta
et dilōnem p̄mōr et ad
studia bonor op̄m. **E** Orna
tus memorie est sacratū
copia cogitationū et affluen
tia vtiliū meditationū et
stablis memoria dei et ex
clusio enāgationis mentis.
et tranquilla adhesio dei. et cor
poralib⁹ p̄maginationū rep̄f
sio et p̄stā obliuio om̄i mū
danor et om̄is sp̄nis ē cum
deo. **E** Quia vero corpus da
tu est ad seruendū sp̄n. dē
ci obedire sicut dñe in cibis
et non recalcatrāe remittē
re sicut contumax seruus
vel piger. **E** Et sp̄nū fieri
prudens dñe dē cūpudere s
icut seruus in tribus ut op̄e
utile ne oīo torpet ut
castigatur distrete si in aliquo
offendent ut tempore susten
tetur ne lastimur uel deficit
at sib̄ onere. Quanto plus
q̄usq̄ scđm has regulas or
natūs ē. tanto sp̄ni obierit

Ista h̄c. est spiritualibus cō
solacionibus fōneri. nā alie
consolacioēs. sicut nō nām
sunt salutē sic eaam susp̄
tes sunt et sepe false et fidei et
deceptioē. ut visiones et re
uelaciones p̄phēticas sensua
les oblectacionēs mūn
culor op̄acōnes maxime
modernis temporib⁹ licet
quāq; īp̄antur vere sed in
paucis. Datur autē sp̄ualis
consolacio uenüs religiosis
quāq; ut videant quā lat
ge deus remittat sibi ser
mentos et q̄ bonū est seru
re tam dulci dno. Item ad
consolationem fidei ad ro
bur spei ad caritatis accep
sionem ad desideriū iſlam
macionē ad eruditioē. ut
videant quo p̄gēndū sit. si
cūt in tenebris lumen on
ditur ut videatur quo sit.
eundū et ubi caudendū. Ut
ad minuendū contra fu
turās temptationes.

Quartus statuē tem
ptacionis et pugne
et tribulacionis quibus p
batur homo ut purgatur
et eruditatur. eruditura
humiliatur. **Ad clūmorū**
Qui certat in agone non
coronabitur nisi legitime
certauerit. Quidq; dum

dūcare dū solet p̄bare si
dūabile sit. et omne no
bile et carū p̄batūr si va
leat sicut debet. ita virt
uē hominis boni que nobi
lissima est et que imp̄petu
um durare debet in tpe
temptacionis p̄batūr si cō
stans sit. et deus p̄bat a
micos suos aduersitate si
fideliter in ipso p̄seuerent
Ecclesiastes Vasa signili
p̄bat formar. et iustis ho
mines temptatio tribulatioē
Chobie. quia accipit̄is eis
deo necesse erat ut tempta
cio p̄bare te. Purgatur eaā
homo a peccatis p̄ tribulati
onem temptationis. ut dig
nis fiat glorie celestis itro
tu agior ne post mortem i
digat grām̄ et dūctus
in purgari. Purgatur eaā
ut maioris gracie capat̄
fiat sicut vitri obscurū
tergitur ut lūs amplius
sit capar. Exerbitatur en
ut agilior et p̄cepsior fiat
ad opa iusticie et virtutū
erectioē. quia in statu cō
solacionis sola quies ment
tur ei sufficere ad sumam
p̄fectionem. que ideo ei ad
tempore subtilit̄ ut discat i
alys virtutum studiis exer

XII. **H**ic est enim mercator
 non in uno foro vel apote
 na oia simul lucet que de
 siderat. sed in diversis dui
 sa. Ita religiosus non tamen
 in quiete devotio et dul
 cedine consolacionis spiritualis
 sed etiam in labore certaminis
 et exercitio bone actionis
 de quere studiū pfectus et
 mercandi occasionem **Ad phili**
ippi. **S**ic et habundare
 et penuria pati. ubique et in
 omnibus institutus sum
Corinthi. **P**arma iustiae a
 destris et a sinistris. **E**udit
 etiam homo temptationib.
 quando disicit quae sit utilis
 temptationis et pfectus ex eis
 pueniens quia ex hoc leui
 erit a temptatione. cum in
 telligit quaresit deus pmissit
 et quis accrescat. **Ad corinthe**
 fidelis autem deus qui non
 patientur vos temptationi sup
 id quod potestis sed faciet ei
 temptatione et puerum ut
 possitio sustinere. **E**reditur
 etiam quia non tamen intitatur ex
 perientis consolacioni sed
 fiducie ad deum vel fidei certi
 tudinem sicut quidam rudes i
 via dei qui statim cum subtra
 bi sibi senauerunt consolacionis
 experientiam ait condidit cre
 dentes deum a se esse auersum.

p. gratiā. vel etiam in fide ci
 tillare incipuit an vera sint
 que deo senserit. **V**ult autē
 dñs etiudm nos p. subtractione
 nem consolacionis et iniurie
 tati scripture et fidei pocius
 quia mē qualicunq; experien
 tia quia fides non haberet mi
 tum. si in sola experientia con
 sistet. et spes que iam tenet
 experientia spes nō est. **P**ra
 encaiam autē et consolacionē
 scripturam pocius q; p. experi
 entia spē heam credentes nū
 q; deum auera a nobis p. gra
 ciam q; dñi voluntatis a deo
 non est auera p. consensum
 pati vel corporem negligen
 tiae. **P**ro. **E**tiam si occiderit aia
 dasi iusticiā testimonia tua
 et veritatem tuā nimis hec
 sunt vera testimonia gracia
 e dei. **I**usticia in voluntate
 et operatione. et veritas dei se
 cundū promissiones sacre
 scripture. que pmissit nob̄
 vitam eternam si mandū
 eius obseruemus. **Lob** **E**tia
 si occiderit me. in ipso spera
 bo. **N**oli ergo diffidere cu consolacio
 interne dulcedinis et
 subtractione quasi deus dere
 linquerit te et bona operis
 tua accepta non sunt ei. sed
 recurre ad illa vera testimoniā
 et consolare in ipsis f

ut confidis in veritati dei q̄
dū tu non discedis ab eo p̄
consensu p̄uariacionis mā
dator eius q̄ ipse non derelī
quet te p̄ p̄uariacionem suam
Non enim nos elegimus eum. sed
ipse elegit nos et prius di
lerit nos et nō deserit se non
deserentes qui eam diligunt
nos nondū existentes uel e
nam resistentes ei p̄ p̄tū.
Vnde dilerit nos et elegit nos
nō ppter nos sed p̄ seipm̄ ex
sola bonitate sua. p̄ hoc ca
m̄ scriabit nos **H**umili
at etiam nos deus p̄ temptac
onū tribulaciones ut cog
nostamus qđ sumus ex no
bis. ne errollamur i eo q̄ a
deo accepimus uel accepisse pu
tamus **E**cclesiastes In ige
xibatur argenti et aurum
in camino. hōes vero recepi
biles deo in camino humili
acionis. qđ scire uel falsi
tatis mitis latuit ignis
temptacionis p̄dit **D**e ip̄
eiam bonis humiliamur
videntes q̄ n̄m̄ non sunt
sed dū **Q**ui q̄ et quantū
volunt dedit nobis ex grā
a sua non ex meritis m̄is
Si consolacio spiritualis
homini non subtrahetur
aliqui nimis errolleretur.
et grā p̄deret et p̄iret **S**b

trahit ergo ei ne amittat
p̄dit ne p̄dat. sicut pater
p̄nulo suo nūmos negat ne
illos ludendo p̄dat donec pro
ficiat in prudēcia. et sciat
p̄inde seruare. **V**idimus qđ
dam pueros graciosos nū
sibi inde placere. et gloriā
humana querere. et tandem
euāmenit et coram deo et
homib⁹ vulnerit **E**ccl̄. **T**er
Qan delicate nutrit seruū
sum ab adolescēcia. poste
q̄ senecte illū continuacē
Design⁹ de cū delicie sunt
esse cum fīlis homīn̄. **U**tere
imptitur has delicias ser
uū suis fidelibus. ab adoles
cēcia sua. rā nūmitate con
uersionis. sed heu postea
quosdam eorū sentit contu
maces. q̄n ex consolacione
spirituali elati ceteros des
picunt. et in temptationē
versi dum famā laudis de
siderant iactancie vicio
depūti et ypocrite fiunt et
dū meliores laborant vñ
ri laborant q̄ sunt. deo se
oponunt. glaz dei tene si
bi usurpantes **E** **D**onus
autem dñs sciens q̄ vñ
bulatio. prius ostendit ei con
solaciones dulcedimus qui
bus postmodū in tempta

donee confortetur ne deficiat et alliciatur ut semper ad eas desideret redire et non defiscat eas requiri. donec de uno reciperet quod amiserit. **S**ic laborantibus in vinea prius copiosa patitur refectio ne in labore deficiat. **S**ic columbe longius emittente prius nutritiuntur tritico cum melle ut quatuor longe eius se fuerint semper illuc redeat ubi delicate se pascas esse meminerit. **S**ic petrus prius in monte excelsi seorsum dicitur ubi **in gloriam transfigurationis Christi videntem.** ut postea satiana expeditus ut vibraret in temptatione recoleret priorē dulcedinem quam excepit ant et rediret ad dominum quem tam amabilem sentit. ne defidens et deficiens te permit. **S**ic filius iste prius manuā in deserto datur et postea longo itinere et cetero mine fatigantur. **C**ontra in malorum non in memor sic bonum. **D**e tribus temptationib⁹

Oltre autem sunt temptationes. una est subiectio et ino pia tenacitas ad teum. hec est quasi a dictis alicani temptationum quia si consolacio tenacioris aderit. alici temptationes si

ne ista nullā vel minorem virtutem haberent. cum ista tenacio sit quasi dominus refugii ab omni tribulacione. **P**ro Dōnis michi adiutor est. et ego despiciāū imicos meos. Item si consistante aduersitate aduersum me castra nō ti ic̄. **S**ubiectio ergo tam singulari refugio. homo quodammodo terminis expositus est hostibus temptationi. et id paudus efficit et pusillanimes nō fidei et speci firmitate se muniat. et pacata et humiliata se defendat. que tunc manime habet locū extendi se et magnā gloriam p̄missioni fides autē probatur si credat veritate. que iam desit per gustū dulcedinis christi. dulcia nimis se oīa que te deo credimus. sed gustus cor ideo subiectinatur bonis. ut fides magis inteat auerontati scripture. q̄i christie p̄prie. et magis ex hoc meritaria sit. **S**p̄es autē probatur si consistat uel confidat deū sibi et p̄petui. etiam dum flagellat. et ita studiose studiat ei seruire et place in omnib⁹ ac si sentiat videat eū sibi esse placitū. unde abrahā lauditur qui contra spem ī spē credidit dīne p̄missioni et non hestiterū diffidencia ter-

tissime facies quia queatque
punit deus potens est et fa-
cere **Pacta probatur** si non in-
muret contra deum quasi ex
sua dura locem tribulet et
refoletur et si longanimitas
sustineat beneplacitum dei et
non deficiat in aduersis **Huius**
militias probatur si cogit
se digne puniri. quasi qui
indignus consolacione spu-
ali. et si iustificet deum quod uis-
te iudicarent reum puniendo
et ingratum punito beneficio
interne consolationis **Tunc**
bet nobis deus placere et tunc
debemus eum diligere quando
nos punit sic ut nos con-
solatur. quia tu pia inten-
tione nos punit ut purget
sicut quando blanditur ut
consoletur **Ubiq[ue] Quis enim**
filius quem non corripit per Apo-
Ego quos amo tempore et castigo

Quidam enim temptant et dif-
ficultate bene opandi et
hinc aliquam bonam voluntatem
sed non fortunam et difficultatem
obstaculorum inuenit quasi qui
gravis sarcinam leuare queat vo-
lunt et inde affligunt tam
ex remorsu conscientie queat
caser torpore quam ex dolore tardi-
pfectus et desiderio vite scioris
Quidam enim uellent habere bo-

na opera et non valent ad ea
requiendi seipos vincere **Ius**
illud apli. xille mudi adiacet.
Pficeret autem non inuenio. Alii
vero possent sed ita uidentur
eis arida et pia quam dissidunt
ea placere deo uel aliam me-
riti fore. et sic utrobique neg-
lecti sunt et inuidunt in qua-
dam tristitia. **Sic dicit de ta-**
libus dicit Bernardus **Huc**
qui in studiis spiritualibus
fatigati et versi in torporem
ambulant tristes in vias
dum dies longos querunt ea
et noctes. frequenter nimu-
rent. arido corde ad quiclibet
iuncta accedunt. **Quidam enim**
horror eos terret cum cogitant
de profectu spirituali. quasi di-
cant apud se bona est victor-
ia. sed dura est pugna. **Dulce**
punitu sed labor mendicium
Hic exploratores missi i ter-
ram pmissionis reuersi quae-
debant ueritate terre ostend-
sis fructibus sed truenit plini
et difficultate expugnacionis
hostium. et peritatem inhabi-
bitancrum. **Ita religiosi qui**
explorantes terram per scripturas
magna gaudia celi predicant
sed pugnas temptationum et
labores spiritualium exercitorum
ita exhibent quod poculis in te-
sero mori volunt quam intrudu-

a in terram pmissionis. h^o
 est magis volunt ope iquo-
 dam medio statu mane in-
 seculare vitam et spualem
 quasi inter egypti et terram
 pmissionis in deserto ante con-
 versatiois q̄ p labore et tri-
 bulacioes puenire ad ḡm p
 fectionis. **G**igantes eccl̄ie
 minant et timet quasi mon-
 stra enathim. cū magnor sc̄o-
 rum virtutes considerant et
 propria pueritate dissidentes. il-
 lorū pfectionē attinge nō ex
 būilitate sed ex pauditate
 deuant causantes et mur-
 mures conē dñni q̄ tam
 diua seruicia abhōe requi-
 mat. sicut illi qui educti erūt
 de egypto ad tales miseras
 tollerandas. **I**nde eccl̄ia tā pui-
 ci ad pfectionē puenit. et
 de omnibus sup ad pugnam
 miatis. tm dno terram pro
 missionis itinerūt. quia
 soli illi pfecti sūt inter reli-
 giosos qui et in pugna cōpi-
 aōis et in cēterio virtutis
 iſtitigabilice constantes fu-
 erint i pugna resistendo ma-
 lig i exercio insistendo bonis
 in finem.

Et hoc sequitur alia cō-
 tactio fastidii. q̄ fastidii
 hōc facere bonū tēde cū
 orare legere meditari non

tēment. tēdet cū audiē bonū
 vel loqui vel organ vel iter
 ēē dinis. eccl̄ia que sine ḡm
 labore fac̄ possit. Et hoc
 in qua cū ad magna pūci
 re diffidit virtutū pūnāl
 etiam se ī minoribus ētere
 fastidit. Et q̄ h̄c temptatio
 ex priori oratiorē ostenditur
 quia statū post murmur po-
 puli pro labore. requiritur
 murmur pro fastidio má-
 ne. q̄ si ḡ sp̄italis refectio
 alimentū. sicut sunt verba
 sacre scripture et bona op̄a
 que pascunt animū et refici-
 ut consaām. de hoc p̄phla
 dicit oēn̄ eccl̄ia ab hominata
 est cūa eorū et app̄inquaue-
 runt usq̄ ad portas mortis.
 Ad duo autē trahit ista cēp-
 tacio aut ad extēiores conso-
 lacūculas et seculares leu-
 tates ut qui nō habet in sp̄i-
 tualib⁹ delectacionē salū
 in carnalib⁹ querit et se-
 cularibus nūgīs quibus
 consolatur a fastidio quo
 veratūr. sic et illi quiman-
 na nūseant. carnes concu-
 piscent et pepones et por-
 ros ēē. carnalia et terrena
 gaudīc et sollicitudines ex-
 teriorū negotiorū que sua
 acredīme quasi p̄ori fasti-
 dientem gustū mutandū

dilectant. sed postea conscientiam
amantiam ad fletum expellunt
aut ad nimia tristiam elut.
hec temptationis fastidium non
habet in spiritualibus delecta-
ione. et in carnalibus consola-
ri renuit et sic iustus iucies
refugium magnis meritis consu-
mitur. Soli ergo restat ut
instanter clament ad dominum
in tribulacione ut de naibinis
suis liberentur et sacrificare
sacrificium laudis et amictum
opae eius in exultacione re-
colent beneficia dei ut exiliis
ad latere eius in exultacio-
ne spiritus propontentur.

Quod si statim non suc-
cesserit sequit illa tem-
ptatio. quia ipsa patientia conti-
deum. quia tam dominus et im-
misericors sit tribulatio. que
tam pacis in dando egoenam
ciam. et tam amic peccati
et tam importune pulsanti
Et hec temptationis quia tam
valenti est. quia quasi insanit
homo et palpitat et vehementer
mercede. quia ibi non invenit
solatium quod debet ei esse
unicum refugium. si in oratione
et intenta supplicatione cui
dixit ois qui querit
uenit. **Iob xxx** Clamo ad te
et non eradicies me. sto et
non respicias me. mutantis

es michi in audiencia et in
dumia manus tue adver-
sanis michi **vixit** Multitudi-
no viscerum tuorum et misera-
cionum tuarum super me conti-
nuerunt se et **abacis** **Vixit**
quod domine clamabo et non er-
audies vocem meam. vi pacie
et non salvabis **Dixit** **Vixit**
domine oblinisciis me re. Item
erunge quare obdormis domine
Item illud minum filiorum israel
Est ne deus in nobis an non
habet oia illius temptationis
anxietate exprimit que non va-
let melius superemus nisi pacie
ter tollendum et humiliiter cessi-
tando donec nobis benignita-
tis sue vultus dignetur ostendere
et manus largitatis aperte ut
celum quod est super nos quasi cre-
sum sentitur stellas gracie no-
bis insuas et terram cordis nostrum
si ferrea emolumenta pluimus be-
nignitatis domini det fructum sum-
ptus affectus prius et desideria
deuociois

Tlla autem temptationis ma-
gis periculosa est quam minus mo-
lestia sentitur quando ex lon-
go usu gracie subtractionis
deuotionis et post multa ex-
tra desideria et labores preci-
perandi gracia. hemoqua-
si lassus remittit animum ab in-
tentione querendi et sub cole-

re pacie desinit oculos attolere ad opes quas hic se posse non videt et indignam huncitate cogitat se fore indigentem gracie quia forsitan aliud de illo perdonauit dominus. ut ad exteriora conuersus in nobis pset et iteo ab interioribus sic repulsi vult etiam sub discretionis velacione deinceps pcerre sibi ne corpore nimis debilitate ultra patitur recipabiliter cestruxitur. Et incipit rmissio secundum in studio orationis et ad confabulationes pmaior, ad euangelium pmaior, ad corpus genorum studiosior, ad ianuas locos pmaior, ad certiores ocupaciones sibi speciedimendi tempore ut aliter voluntarius et intentus. Et ita paulatim subtrahitur a primo seniore, et desiderium pfectio refingesat, et studiu[m] laguerit, et subiungant affectio[n]es religiosam seminari et visiones earum et omnibus a suis extintis solu[m] remaneat. Ad solacium debile quod uel sit loqui de spiritu, p[ro] quod uel se ipsum perfert multis exercitatu[m] experientiam spiritualium uel acquirit sibi nomen a p[ro]prio religiosas feras que existimant eum loqui ex cordi abundantia et esse bonum

in structore vite spiritualis et denotionis intime. In huic temptationis tempestate plimi desuetudine et paucitate, nauigant quos nec amorem dei afficit, nec desiderium vite celestis trahit, nec timor dei stimulat nec severior pfectio[n]i urgeat remissi in omnibus et si qua bona videnter facere ex usu quodam uel ex pectori humano faciunt uel extimo ne detraheantur eis aliqui detinunt. Unde qui hoc superare desiderant oportet ut vim submetuant tam cordi quam corpori sicut pigrum animal quod calcaribus tunditur flagellis agitur. H[oc] quidam trahitur ipetu senioris ad bonum. Dicit igitur illi indigentem freno quo ad bonum rectihantur ne patinentur. Ita alii indigent flagello impellente quo ad bonum quasi coacte inceduntur. Misericors autem deus quod difficultus quis in temptationis pugnauerit eo maioris pfectio[n]is et gloria retribuet in presenti et maiori glorie premiu[m] in futuro. Sunt aliae plime temptationum spes quam naturas origines et causas p[ro]sequi longius est. Si enim nullus medicor[um] oes

morborum cœli varietates
et dolores plene possit cog-
noscere quod minus spū-
les morbos temptationū
et passionū que subtiliores
sunt valeat aliquis plene
discernere nisi spū sancto
plenissime illustratus

Aterbissime tamen tempta-
ciones videntur ē hesitatio
in fide catholica et despaci-
o de dei mā et spū blasphemie
mūe contētū et sanctos. et
temptacio sibimet ueniē
manus et se pumendi et q-
dam pplexas querulose co-
scientie medicinale consi-
lū non admittens. **Q**ui
istis temptationibus vni-
citur fortiter a diabolo pos-
sideretur. **D**e remedio de quas

Quentiam tales dū temptati
ista maxime valent ē
media primū ut consolent
q; nō timeat illas tempta-
ciones quasi nocturnas quia
magis pfectient ad meri-
ti patienti q; ad derimētū
Secundo q; patienter tollen-
tur sicut si lachanas aliquā
visibiliter vel sensibiliter
tribularet. **T**ertio q; nō auē-
tur nec iracundando et resis-
tatur. quia ex hoc magis q;
si confirmitate istamarent
sed ad alia trahenda con-

uerat se hemo quibus ab-
stractus à se obliuiscatur
passions sue sicut cœli pas-
sionē laborans si habet quo
occupatis obliuiscatur sui
laicū intū torque. **Q**uartū
et ut oracionibus suis et
alior bonor hoīm dīnem
sericordie remedii implorat.

De grātissimā temptatione

Generalissima tempta-
cio autē qua eos ī hoc
mūcū magno et frātioso q;
samur p̄t ad oīm vīcōr con-
flictū referti in qua sepe p̄-
citamur quasi submargen-
di et item resūptis vīrbus
subleuamur quasi deinceps
ab eorū impugnatione secū-
ri. **D**e qua dicitur qui desa-
dūnt mare in nauibus ic-
tare est vīcōr p̄fundū
Naves religiones quibus
enauigatur a seculi vīcēs
Pelle maris. temptationes
vīcōr ubi vident nauigan-
tes opa dñi et inimicūa eiō
in p̄fundo quando conste-
nunt quanta potēcia et pi-
etate custodit certantes a
fluctibus pectator et quan-
ta sapientie ratione p̄mit-
te eos tribulan et dat eis
victoriā p̄ varia consilia et
remedii vīcōr. **E**cclesiastes
Qui non est temptatus q;

lia sat et qui non est temptat
 pauci cognoscit vir in m
 multis expus multa cogita
 bit, et qui multa didicat enar
 mbit intellectum Ascendunt us
 q; ad celos p; fiducie securita
 tem et rursum descendunt
 usq; ad abyssos p; timore sat
 cumbendi in temptatione
 uel ascendunt usq; ad celos
 aspiciendo dñe pietatis
 auxilii, et descendunt usq; ad
 abyssos inuicendo p; pietatis
 utilitatis defectu de utilitate
 subtractionis solaciois spoula
Cqua autem disimus in
 subtractione solaciois
 interne si de nimis be
 neficiis gracia agere et
 nimis quaslibet culpas et
 negligencias timere et canere
 et nimia queq; aduersa dis
 cre pacienter tollere De
 opulenta mensa multe
 mice uno aliqua frustari
 cadunt quinq; uel p; nichilo
 reputate p; duntur Dicit
 homo quinq; plima benefi
 cia dei sine debitu graciar
 actione p; rati plimas gra
 cias neglige ope exercere
 plima p;ua reputat que
 magna sunt plima nec
 agnoscat Sed hinc omibz
 subtractionis sicut vir videt
 paupertatem suam recolit q;

prius habunt et posunt q
 iam non habet, et sicut
 mendicus famelicus mo
 dicam bucellam gratiam
 accipit et studiose colligit
 qui prius delicate ferula Item
 puppendit Colligit frag. sic iste ad se re
 menta ic^r Beneficia dei no^rtes icipit recol
 bila et passa sunt ex digere q; p; ne
 nutate dantis et affectu loquaciter p;remuit
 beneficiis et caritatis quo sicut
 dat, qui eam si p;ua daret
 gratia ecclie debet Item ex
 preciositate et utilitate do
 ni, nā quid nobilis sru
 tri que nob̄ dar? Quid ut
 lus eo quo transformam
 in deum et transfiguramur et be
 atificiamur et hēdes regnū
 efficiamur. Per manū et pio
 siora nobis p;missa conueni
 et p; hec efficiamū dñe colo
 tes nati Item ex utilitate
 eius cui datur Quid enī do
 cū luto, luto sumus mle, m
 ciosi, p;atores in grati topis
 omni leui, miser et mor
 tis rei et deus memori esse
 nū dignatur Si rex dignatur
 tur paup;is tantū habere
 memoriam eam si modica
 daret hoc ipsi paup;e mī
 nū videret telet Quid est
 homo q; memor es eius ic
 chimias etiam culpas canere
 doctenur, quia timetū

est nobis ne forte ex culpis
nris et iniquitate. quia
sit nobis subtracta ut ea r
cupemus cauendo negligen
tias quas admisimus ita
ta liberate. Duerbior Qui
semper modica paupertati decidi
Augustina Viciasti grandia
caue ne obruans arena. P
uerbior Quia timet dominum
michil negligit Ex nimis
gutis multiplicatis. um
taciones aquarum sunt. que
eciam magna. quicq; mem
a subiungit pmodicam rictam
aqua latenter inanem iflu
it donec submergitur. Di
ma eciam aduersa tollerare
assuestamus. quia maiora
non supat qui minoria super
re non distat. Multi optant
p christo mori. qui p christo v
ba leuia nolunt panem. Sed
quem terret sonitus foli uo
lantis quo sustinere iunctu
gladim terribiliter vibrant
is. Discimus ergo oia per
cata p posse cauere et p lms
que omnisimus oia adier
sa humiliter pati. et omnib;
beneficiis dei debita consite
ratione cu gratiam actione
exhibere semper. et graciati
onem non in vacuu recipere et
digni erimus ut gracia no
bis subtracta et augmenti

reddatur et ad magnu pfer
tum virtutis pervenire merea
mur. E Temptatio quantu
ad pntum materiam dicitur q
libet motus vel affectus vel sen
sus a vero bono retinacens sit
autem hoc tribus modis. aut
allidente p delectabilia. aut
terrendo p conitra et a spa. aut
deapiendo p falsa et veri similitud
et sic tres vires cui corrumpi
tur. C oncupis. V delecta
bilis. carnis et oculis et cordi
p voluptates diuinas et ho
nores mundanos. Insatibus p
timores varios debilitatur
virtutibus. N onabilitas certa
rit ut bonu malu iudicetur
et malu bonu. eciam lucem
veritatis ponat tenebras. et
tenebras falsitatis ponat e
lucem. P s. C onfusio
sicut aqua luto turbata et
imunditia dereliquerit me vir
veritatem et tenaciter ibere
et lumine oculorum mori et ipm
so discernere debui. C oncupis
tibilitas dupliciter tempta
tur. quia delectatio spiritua
lis ei subtraheatur. et inde it
solatur. et carnalis concupi
scencia ei ingertitur et in
defendatur. I nsabilitas du

dum infirmatur ad bonū
 expellens est ad malū **N**aa
 onabilitas duplē quia m
 telligit bonū et non agnos
 ac q̄ bonū sit et sub specie
 vni a falsitate deluditur **D**r
 abilis suggestit interius
 aie p̄ua consilia **M**undus
 exterius ingerit materia
 concupisibilē **C**aro delici
 air mens recipit et consen
 dit temptationi et non re
 pugnat **D**e pugna fuga q̄
 licet et p̄iculō temptationū
Tru autem vniuersit
 habere temptationes
 vel accidere solus rei eritis p
 bat quia habere eas et viri
 litter resistere magne virtu
 tis est **S**upasse vero et trū
 phasse de ipsis gloriosum est
Care autem eius amodis
 et securis. sicutim p̄iculō
 sum appetere eas et se se inge
 nere incautū maxime infir
 mis et imperfectis **E**cclatice
 sciamen ad pugnā sponta
 nētū contem spiritualia vi
 ca contra carnem et iudiciam
 et rationā gloriam itc **A**liquā
 dō vale est ut qui inter il
 los morari eligit qui aī p
 sequuntur et offendunt ut
 sic discat pacientiam et qui
 sub diserto migrō vult qui
 i omib⁹ sint agit eius re

luntatem ut sic assuecat
 humilitate ē obediens et
 prompte et sic de ceteris via
 is spiritualibus exognā
 dis **D**e carnalibus autem
 vicis hoc p̄iculōsum et ful
 tum ē. sed fugiente sunt co
 rū pugne et a memona et
 dudente et occasiones cor
 tollente **m̄ dñs.** noluit se
 p̄mittere et luxuria temp
 tam ut doceret nos nō deke
 re ingerere hanc temptationi
 etiam in spe triumphi et p
 mi **S**um enī hec temptaci
 o magis habeat de delecta
 cione admixta et in hoc
 vice concepti summa et non
 solū mens sed etiam in eo
 corpore delectetur p̄iculōsi
 us eius aditus conceditur
Hic autem hostis qui in viba
 aliquos fauente sibi ha
 beat si intrat portas innu
 pit potencias ipsām et ca
 pit **A**d corinti fugite forni
 cationem itc **C**ē pām qd̄
 facit homo extra corporis est
 itc **T**emptacionibus i qui
 bus delectatio consistit
 maxime tenē et inservi
 supantur in quibus amor
 mundi aut carnis non
 dū exunctus est et iteo re
 acceditur ex concupisce
 nō mundi **H**ic autem

la adhuc sumigāsato tri-
pit flāmam temptatione ve-
ro impetuosa et quasi vio-
lenta foriores impedit ut q̄
mollibus nō siccuntur di-
ris et robustis temptationi-
bus quasi ventis validis e-
uellantur. Temptationes
autē fraudulente que sub
spē bonis se palliant. liq. q̄s
tudos et stulos decipiunt q̄
nondū cognovent altitu-
dinem satanae. et astutias ei-
us. tamē singulariter pfectas
et bene pfectib⁹ insidiā-
tur. Dic. In tua qua ambula-
bam absconderant laqueū
in Ad Cenitē. Ipse satanas
cūfigurauit se in angelum lucis
et. Si enī eis in sua figura
apparet que turpis est. horre-
rent cum et fugerent. si ap-
te ipugnaret eos resistenter
ei et aurilio dei fugerent cū
et vincerent et sic nichil ap-
cos pfecteret. boni enī quia
mūdi sunt detestantū mū-
di peccata. quia virtuosis se
virtudinē mō malū ipug-
nant quod malū cē agnos-
cant. Venit ergo satanas
in specie angelū boni quem
redit ab bonis diligat ut tan-
to faciliter decipiat eos quo
bonis nūcivis putatur et

qui non soleat nisi bona
nūcire et suadere. Her. bo. nū
q̄ n̄ boni situdine decipit et
ut si facile decipiat ei p̄suasio-
p̄ sola boni p̄pōit po. sita mis-
malis. tāntē falsa bona sed
vera mala. Postremo cum
irrācerint eos et illa querit
solubiliter apte caput vene-
natum erigit et in apta p̄-
cata eos deat. sicut scorpis
qui blandi faciem habet et
caudam venenosam cū qua-
ocdit. Dic gabonite simila-
te pegrino habitu deciperint
filios isrl. ut p̄carent eis cum
tamen de genere hostiū forēt
Quanti sub sp̄ae sp̄iales
frequentauerint et oīomū ipa-
rum obtentū qui p̄ hoc tan-
dem coruerint. Ecce quanto
puritas in intentione p̄ma-
si. caritas et deuotio nostra se-
quuntur longe consubstanciali-
nes. mō de deo mō de mutuo
ipsox amore. et fide et amo-
rosi. assidū et numeris aida
p̄ memorib⁹ curitate
Ecce quomō iam mixta sūt
bona spiritualis collatiois
et fidelis affectionis. cum
malis eo mutuis consili-
acionis et īcante famili-
aricatis et īutili occupacio-
ne cordis circa dilatim. tan-

den sequuntur falsa bona
 sed vera mala. s. ampleius
 osculatus manū et uberi
 et similiū que oīa suspecta
 sunt et carnalis dilatōis in
 dīa et turpis opis pludia.
 Postremo impudica succedit
 quasi fructus pcedētū. s. ap
 tu opa uigilatis **Augustinus**
O p̄ tua et brevis concubit
 hora. in qua amittitur cīna
 vita. In hunc modū palliat
 se supbia sepe inuidia et au
 ricia et alia viae que tamē
 non audent bonos temptac
 ionēs. quos scīt de ma
 lum odire. assumūt aliquid v
 tatis velamen ne cognoscant
 eē quod sunt. sicut qui mē
 tur se amicū eē donet admis
 sus dolose et latenter illum in
 terficiat **S**ic iōab tenuit mē
 tem **mānasse** amase quasi
 osculaturū eum eē ne suspi
 tactur eum hostē eē et non
 obseruaret glādīm eius tolō
 sum et ita dolo occidit eum
Sic iudeas osailo crīstum tra
 didit ad crucifigendū **C**
 hi temptatione tria mari
 me dolemus sine ex labore
 pugne et inquietudine cor
 dis quam patimur sine ex
 timore ne forte superemire et
 suatumbamus p̄ contemp
 tationis consensum quia

timemus ne forte nimis de
 biliter resistamus et p̄ hoc de
 um et p̄nuam consciā offe
 damus licet tamē plene non
 consciāgmus **Q**uīcī mo
 dī moīs esistēdū ē temptaciō
Omībus temptationib
 līns quatuor modis re
 sistendum ē **P**rimus ē cogita
 ciones inde auertere alias
 ocupaciones assumendo q
 bus obliuiscatur hō ipugnac
 iōis quantū p̄t **S**ecundū vi
 as et occasiones temptation
 iōis fugē et deducere marie
 carnales que appinquant
 sibi incendūt ut ignis **T**er
 cius patienter et humiliter
 purgationē dñi sustinere ut et
 dignū se iudicet afflictione
 et labore pugne et paciente
 tolleret confidens q̄ ei p̄mē
 et in bonū quā sit actus
 placibilis erit ei dñs et p̄
 gabitur a p̄tis et emundat
 bitur a mētis et ditabitur
 virtutibus et scīa et mētis
 et gloria **G**regorius **D**ui
 appetat plene viae vincē
 studiat humiliter purga
 cionis sue flagella tollere
 Cum teo non possimus
 contendere nec p̄ iusticiam
 quia p̄tores sumus. nec p̄
 potentiam quia infirmi et
 serui eius sumus. nec affuge

ab eo p̄ paciam astigā. quia
nisiq̄ coram eō late poteris
nec dñe eius timos erit. **Vs**
Quo ibo a sp̄ tuō et quo a
sciae tuo fugia **Lob** **S**apicē
corde ē et fortis robore. **D**uis
restitit ei et pacem habuit.
vn̄ hūiliemus corā ip̄o nos
et sic miām consegnur **A**ir
tus orationi incumbē et auri
lū supne virtutis p̄ se et ali
orū suffragia implorare. q̄
nec nris meritis nec virib⁹
nec prudēcia possimus de
tot hostib⁹ triumphare ul
sine letali vlnē transire nec
procti manu dei et eius adm
itorio confortari. **Vs** **I**nvoca
me in die tribulacionis eru
cam te et honorificabis me
Id hoc enī deus q̄nq̄ p̄mittit
hoēm temptari et tribulari
ut exaltetur ad oracionis stu
dium et consurgat addm
et expiatur eius auxilii et
ad eius exaudiacionis solaciu
amplius in eius amore et
ardescat et sic tam in meri
to virtutū q̄ in fiducia dig
nationis eius exaltescat. **D**ic
diligentibus deū omnia co
perantur in bonū tam ps
p̄vera q̄ aduersa. **S**olet enī
q̄nq̄ deus fidelem seruū suū
postmodū amplius consola
ri et purioris p̄fectionis gra

ciām conferre in illis de qui
bus aliquā fuerit in tempta
tionis molestia q̄nter tri
bulatus. sicut de beato bene
dicto scribit **B**eatūs **G**regor
ius. **C**um dum carnis tem
ptatione q̄nter temptantur
quia viriliter resistit ut ple
ne erat ut dei gressu mūq̄
postea motus carnalis ille
cebre in se sentier. **Vs** **S**ed m̄
multitudinē dolorē incon
veniūt. **S**ic in eciam in
temptacionib⁹ contraria fit
et blasphemā sp̄us metitur
fidelis bellator q̄nq̄ in fide
clarus illūian. et in amē
dei atentus in flāmā p̄sa
yas. **E**nīt capientes eos qui
se separant eos et subiciant et
actores suos. **Q**uintus pro
Quintus modus **c**essus
est qui eciam quintus religio
nis pessus est singulatum
vicioz temptationib⁹ sin
gularibus remedis metit
Hic p̄ status cūtacionis ul
remediorū sp̄ualium dia in q̄
rum diligens morbis
vicioz adhibetur ut ad san
tatis statum p̄cūnatur
De quibus remedis. quia
in p̄tib⁹ est dñm lncnen
est opus repetē. **C**a autem
diligencia debet quisq̄ studi
remedia aīcne sue p̄quirere et

sanandis spiritualibus morbi
victor iugilae quasi le-
tali morbo laborans medi-
cū qui cum curare posset in-
quietet. et tanto diligenter
cum animabibus cumandis
adhibenda ē q̄to animar
morbus periculosior est et cu-
m difficultate. et sanitas p̄stā
cori q̄ corporis moritur. In
quantū vero de corpore plus
sanitate simus q̄ de aīe
salute solliciti in tantū co-
ūcamur illud plus diligē
et eius sanitatem amplius
desideremus.

De sanitate ani-
matis corporis conime-
nsit in integritate mem-
brorum et sensuum et in ordina-
tudine honestatē et vigore
suum. Sanctas aīe consistit
in recta et circumspecta actio-
ne. In aīte locutionis obser-
vacione in rātitudine volunta-
tis. in ordinacione affectionis
et utilitate cogitationis.

Actio in tribus **actione**
est. sc̄ circumspēctū ut sit
meritoria p̄mo an licet. Seco-
dū deteat. Tertio an expedi-
at. Illicitū ē q̄e quod ē con-
tra dei precepta vel ecclesiast-
ica instituta vel coniuncti-
ven sponsonem disertam
ut est votū continencie obe-
dience et abdicationis ap-

tatis et aliorū sub voto comp-
hensor. Indecens est q̄ non
bonam spēm p̄tendit et colo-
rem illicita habet etiam si nō
exp̄ssam veritatem ut ē sam-
dalum et q̄ alicuius vicinū
peccati notam habere indec-
et sed m̄ statū agentis et ita
nemēns iudicatur. 2 Corint.
Q̄ia nichil licet sed nō oīa
edificant. Sed m̄ da vita-
da sunt huomōi ne p̄ca-
ant consciēs infirmorū exem-
plō minūs edificatorio et do-
minūs ihonoret quia ī dis-
plinata conuersatio famili-
lorū redundat in confusio-
nem dñorū suorū. Ne. Glo-
riari in Ieo. quasi seruus
in dño et p̄ p̄uātacōnem
legis dei in honora. Namē
enim dei p̄ vos blasphemā-
tur inter gentes. Inexpedi-
ens est quod caret fructu va-
lūtatis. Vacans enī in con-
spicū dei apparet cuius acti-
o fructu p̄e valūtatis car-
ret sicut nimis arēfū ī
arbore et lignū iſcūtōsum
in vinea uel pomero. De
us namq; qui omnes lar-
at remunerē desiderat. tot
occasions homini meriti
di p̄uidit. et tot actiones
meritorias ostendit ei. q̄
stultus et merito. p̄uicē.

dus ē qui hīs neglectis ini-
lia et infructuosa sectatur
veluti si quis ortū plenū no-
bilibus fructibus ingrediēs
sola vilia et amara carpit
et nocua **Delocatione**

Tn locutione tria sunt
similiter obseruanda
Primo ut tardius sit ad loquendū homo **Ecc** Loquē adoles-
cens in tua causa uix cū nāc
fuerit. q̄t omagis in no tua
uel in nō leui. sed in vanita-
te **S**i his introgratū fueris
habeat caput responsū tuū
ut oportunitas et utilitas
erigant ē loquendū. utilitas
naturae edificationis virtutis
evidenter ne aumēti et honois
dei p̄monendi **Oportunitas**
q̄pis loca cause et qualitatis au-
diendū **V**as quod non habu-
ent opacū vel ligaturā desu-
per īmundū erit puluis enī
in illo. et vīnes et animalia
īmundū inquinabunt illud
Et si quid p̄dōsi vel aromata
liquoris in eo r̄conditūr era-
porat virtus eius **H**ic quip
censuram silentiū nō ponit
or suo custodiā. frequenter
īmundatur sorte illatorū v-
berū. mendacis. maledictis.
detractionibus. turpiloq̄is
iactancis. scurilibus et si-
milibus **S**i quid etiam de-

uocōnis intus habet vel
occulte virtutis. atque eu-
porat et infrigiditur et cui
nesat. sicut sepius possim⁹
q̄p̄i q̄i post spunctionis
grām ad verba oacosa deflu-
imis **N**ox et sapor minui-
tur. et feruor extinguitur et
intelligēcia obscuratur et
mentis in dēū intentio dissi-
patur. et cor a bono quod p̄
uis habuerat evaciatur
Secundū ē in loquendo ar-
cum spōnē ut consideret quid
loquatur et qualit̄ et coram
quo **D**isponens sermones
suis in iudicio discretionis
ne aliqui loquendo noceat
ne quem indebitē offendat
uel scandeliset. ne q̄p̄ falsi ad-
misceat qđ dīsaiz p̄ea remor-
deat et dixisse peniteat **C**onfite-
Cor stultorū in ore eorū. et id
oīi apūnt os effundunt et
tū quod hīt intus p̄ stultis
am **O**scantē sapientiū ī cog-
de ipsorū. quia os nō p̄ferit nō
quod cor deliberavit bene ē
loquendum. Qui custodiū
os suū custodit a p̄culo aīā
sticam. qui autē considerat
est ad loquendū senectū ma-
la **L**icē de omni verbo ocioso
q̄p̄ **G**regorius. Ocio sum ut
cessitatis aut intencōe pie-

utilitatis caret. Si ergo cul-
pa non caret sermo ocoisus
qui non pdest. quid de pmao
so qui etiā obest alium? Ter-
tū ut breviter loquatur et si-
ne validitate et nascitatem non
multiplicet uerba sua. Qui
multis utitur verbis ledit a-
numā suā. In multiloquo
enī pcam non decit. Duo enī
verba que sola nobis pmissa
sunt inter omnia ato dictasē
id ē q̄ ntarū est tibi uel al-
ter. uel utile tibi uel alteri
Necessitas ato insinuata est
sapienti. Nam apud insipie-
toni nullā uerba sufficiunt
Ualitas etiam si p se numi-
a uerba effundit onorosa e-
re et fastidiosa. Seneca. No
multis opus est uerbis sed
paucis et efficacibus. Puer
biom. Sicut uerbis patens et
ab sib⁹ miror ambitu. sic
ur qui non p̄t in loquendo
spm suū colere. Gregorius
Qui murū silencij non lē-
pazūmā ioculātias metis
Dic cautus et p̄ca sit hōi
uerbis. sicut auaritas num-
bus suis. quia uerba qui-
bus mēnur gloriā celū. p̄ca-
sora sunt oī thesauro. Puer
biom. Thesaurus desideri-
bus requiescit in ore sapi-
entis. Auaritas pecunie et

pcis. p̄fundit et in abdito re-
condit eam. nec p̄fert eam
largiendo nisi purgente nā-
tate uel validitate sua et cauet
ne uel obulū supflue effundat
sūp q̄ natē sit. Sic etiā religi-
osus cordis sui thesaurū ab-
scindat raro loquendo et nisi
p̄ natūria causa uel utili os-
ad loquendū apiat. et quid
cū paucioribus uerbis p̄t ex-
pedire. p̄ ut sufficiat ad hoc pla-
supflue non effundat. Quod?
plex autē bonū ei ex hoc pue-
nit quia pcam cauebit mul-
tiloquū uel vaniloquū. Intel-
lectus eius interius matris p-
fundabitur et sublimabitur.
Sicut aqua. clausa que non
dum habeat certū p̄ quē efflu-
at crescat in altū. Item quod
loquitur apud homines magis
habetur autenticiū cū sciat cū
cū maturitate loqui. et nō le-
uit effundit uerba sua. Itē sin-
gulare glām metur in celo
De disciplina morum

Domi disciplina i religio-
sis tripli colore decorat
Si sine maturi. hūiles et be-
migni. Maturitas ut nō sit le-
uis currendo nec p̄mis ad ri-
sum uel curiosus uel verbosus
nec idulator. Maturitas in-
mente d̄ponit. et totū corpori
externū ab insolencia austod.

Caput regit ne leuiter hic
vide circumferatur oculos
ne vagentur. aures ne cur-
ose assultent que minus ex-
pediunt. lingua refrenat ab
ociosis et infraeiusis verbis
manus ab intibus occupa-
tionibus. pedes a vanis de-
bulacionibus et indecentibus
dum iactacionibus et totū corp^o
ab iusto motu cohys nisi scđm
q̄ mao exposat unde beatissi-
malachia ep̄o commendat eum
q̄ ita compositus fuit i mori-
bus. q̄ nec manū nec oculū
uel aliquod membre uenter
mouebat n̄ aliqui nisi scđm
q̄ mao et causa dictabat ut
nil appararet in eo qđ possit
offendere contūctes totū qđ i
eo cernebatur disciplinatum
fuit. **H**umilitas morū de-
primit ceruicē huile format
r̄isum. gestus. Oplanat. uer-
ticiū simplicē amat. se se in
nonissimos locat. ostēatio-
nis declinat noctam. singu-
laritatem fugiat. ad aliorū
obsequia agilem se faciat. ad
op̄ib⁹ trātitū. ad honores
oblatos uēcandū. p̄mptum
ad condescendendū. difficultem
ad indignandum. **B**enig-
nitas facit affabilem et op̄as-
sum afflictis tractabilem et

erorabilem et flexibilem ad
consilia Cōmunitatiū suā
et aliorū in bono. hylarem
et modestiū iocundū fidelem
et socialem nullū sp̄nente
uel tenere indicante. grati-
uī beneficium omnibus ḡto-
sum. **H**umilitas tempat
grittatem ne fatosa et cla-
ta ēc uideatur. **B**enignitas
facit ne austem et digne-
bunda putatur. **E**ont ma-
tutinas tempat benignitu-
m. ne leuis et carnaliter
blandiens uel adulatore
applaudens estimetur. tem-
perat humilitate ne nimis
abiecta uel affectata repu-
tetur. **H**umilitas reddit i
mitabilem. **B**enignitas a-
mabilem. **M**atutinas ve-
bulam de cordis ap̄ositione
Exterioribus ordinatis
in actione locutione
et moribus ut ad verum
et de celo allatam quadra-
turam sp̄uālis uite normā-
saria discipline tamq̄ li-
nū lapides in templo viri
salomonis locandi dispe-
naleamus. de cordis com-
positione et mentis bonitate
aliqua pronamus quia tes-
te salomone. oī custodia se-
uandum ē cor sicut ex quo
vita sp̄uālis quasi ex fonte

42

Predit **S**anctas cordis int̄
bus consistit. In uoluntatis
rectidine. In affectionis sa-
tore. et cogitationis stabili-
purrante. Voluntas recta
est que bonū tantum uide
et appetere bonū plene vult.
Si enī aliquid uellet quod
malū ēt et pām non esset
bona voluntas. **M**atth. nō
vt arbor bona fructus malos
face īc. **S**i bonū uellet sed nō
itter bonū ut bona opa fieri
plaude humana sicut ypō-
cate et aliqua alia nō pñia
nō cēnt cū nō simpliciter
bonū. appetere uellet sed p
aliquid non bonū. **I**llud enī
huiusq; magis uult p quod
illud vult. in fine namq;
quescit sed p id quod ad fieri
est tātumodo transit et reli-
quid ipm obtento eo quod
doluit. **S**i autē vult bonū
et p bonū. sed nō sicut suffi-
ciat. liceat p pte sufficiat recta-
sion. non tamē plene ut qui
mā dei incedere uel docē vñ
quādū inde nulla cogitur
sustinere aduersitatem. si
que hñ qui in temptatione
bus et psecutionibus desi-
diant. uel ita volunt bona
opa agere. ut inde ab alio
illud nolunt abstinere.

uel quocumq; mō nolunt
bonū inceptū ad finē pducere
uel eaā plus q̄ debet uel
expedit bonis opib; insu-
dere uolunt ut qui indiscrete
se castigando pimū uel ad
isamā et destructionē sui p-
hant semetipsos. **A**d romād
Honorable sit obsequiu vñ
r̄. **I**hemias Quid plus q̄
potuit fecit ppter ea pnt quia
conterui moab quād uas in
utile. **D**uplicē est enī plenū
to. una nātūris. altera pñō
nis fūcūtatis est illa quā
minus non pt halare ad sa-
ltem ut est obseruācia
pceptoriū. **M**attheus **H**uius
ad uitā ingredi serua man-
datū. **P**lenitudo pfectionis
est impleatio consiliorū.
Huius pñs ēc uade et ren-
de omnia r̄. **C**um reliquis
consiliis euangelicis ad hec
non tenetur nisi qui ea spō-
te vñvit ut religiosi qui in
post vocum fūnt natūra
ad salutem. **D**eut. xxii. **C**ū
notū noueris dno non tarda-
bis reddere quia requierit illud
dñs deus tuus. et si morari
fueris reputatur tibi i pām
Cuod ante votū liberum
fuit uouere. facē uel nō fa-
cere sine pāo. **I**llud postuo-
tum iam natūrum ē adim-

pler et tam in consilio q̄ in
cepto sicut de p̄cepta trangis-
sione reus est dampnacionis
eternae de uota puritia de
Verbi gratia sicut seculans
dampna p̄ fornicatione uel
homicidio uel consimili. Ita
professus regulam in religione
dampnatur. si est p̄petrator
uel inobediens uel facit aliud
qd̄ in regula p̄ceptore in-
hibetur. Justus uero natus
uel euidentis maior utilitas
admittit dispensacionem si
ab eo qui p̄ dispensatur in
talibus. Dubia etia inter-
pretatio p̄cepta p̄iculosa est. si
aut pons semiputridus aq̄
p̄apitis et p̄sumde de quo di-
uum est. an subtransiente
corruiat an subsistat. Quae
mult aliquis qui maior ap-
cristo deceruit subire certami-
na et omnia dereliquit in se-
culo se. Dicitur p̄iculorum mo-
dico motu p̄prie voluntatis
uel p̄ p̄uo cōmodo in mēta
opinione sua uel alterius
ut si deus apparet illam opio-
nem euadat sine luce meri-
ti. si autem apparet eam dāp-
netur maxime tamen tales
opiniones quāq̄ p̄iculosiores
sunt q̄ apte transgressiones
quia ubi sit se homo delin-

quē inde facile corrigitur u-
bi autē nescit p̄iculare se per-
care et insiq̄ credit licere in-
de nec in morte pure conce-
ritur p̄ falsam spem q̄ for-
te si lauerent uel minus i co-
peccauerent. baculo arundi-
neo et confinato intens. Vo-
luntas bona et plana. uia
regia et secunda dē incedere.
et relictis dubiis dūcūtū dūc
tūculis quasi suspectis lacu-
num semis aptos et atro-
mistorū calles ambulare. ne
velut peites boi inchoati q̄
rat ducentula demanda-
de uia p̄fectionis in quanto
uerat ambulare. Quid e-
nū est unde om̄s dampna-
rem inadimūs. nisi talis
dubia interpretatio p̄cepta de
i de ligno recto ubi callu-
dus serpens p̄suasit mulie-
ri. non ita stricte et simpli-
citer intelligendum illud
p̄ceptum cuius obserua-
tia potius noqua foret. ne
scient sicut dn scientes bonū
et malum. et cuius trans-
gressionē quāq̄ sicut deus
diminutus fuerit mortem
corpis et anime meretur.
Credidūtq̄ isipsoe mulier
falso interpreti et consensit
sua denti. cui nequaq̄ con-
sensisset si consilii ciussal

lax et utile credidisset. No
tamen putandum quod conditio
religiosorum peior facta sit ex
uoluntaria altioris noti p
missione eo quod de strictione po
te facilior et periculosior sit
lapsus quam de laetitia. Sed quod
difficilior uia tanto sequar
tur maior gloria. et quanto
laborosior pugna in etiam
ne tanto erit gloriosior uic
tore triumphus. Talem au
tem timore altioris pfectio
nem facit religioso. aut pu
nus facit religioso. aut formidolo
sat temptacio aut meteatu
repor quo pmi feruoris obli
tus et pmi caritate relin
quens horret illam uitam
qua aggressus fuerit prius
stupens papici. psumendum et
fastidit laborem pugne. dum
non uidet pmi nec sicut de
bet desiderat pmi quod sequit
ur. Unde prius in pfectione de
buit se deliberasse si uolens e
dificare turri euangelice p
fectionis haberet sumptus
constantis feruoris ad pfectio
nendum. ut ultima pmissio
indecent. nec postea cum po
uerit fundimentum alte p
fectionis et non pertinet pfectio
ne sicut incepit ex uoluntate
tempore omnis incipiente il
ludere tam homines quod demo

nes dicentes. hic homo cepit
edificare et non potuit consum
mare. sic structura imperfecta
et labefacta ostendit structois
defectum. **D**e comibz spuiali.

Ad uita beatis qibusda etiam.
Dum ergo apostolice pma
rectificationis operum et pfectio
naturae gram optinendam
et ipmisse beatitudinis glo
riam religioso consequenda
quedam coia spualia exercita
a ponenda uidentur in qui
bus qui fideliter pseuauerit
cito senecte se in spiritualis
uite pfectu cresce quo usq; ad
pfectam pueniat sanitatem iur
tutis. **D**e agilitate ad inca

Primu pendi bonum
est ut homo sit impiger
et agilis ad incependum et faci
endum bonum quod ex alter
ius amonitiae uel diuina in
spiratione intelligit facien
dum. Multum enim pfectum neg
ligimus tam meritorum quod pre
miorum eo quod teder nos bonis
studis insistere et horrore diffi
cultatis. Hanc autem uoluntate
faciendo habemus hanc de
tempore in tempus deferim
et pfectuamur et inter
irrecupabilitatem durnus et te
pus et meritum quod lucan
ri poteramus aut ita desidi
ose et iduote facimus. qm;

q[ue] nec deo est ualde gratum
nec conscientie nre mento
ruim uel consolatoriū pmo
corosiuū consicē. q[ue] etiā inde
puniri timemus. et ex insipi
ditate tēdet nos labours et
festinamus inde cito absol
ui et tēdet aliud simile inde
are. Exemplū de studio oraci
onis uel obsequiū in coquā
in iſuritorio uel alterius
boni opis in quo nullū hono
rem uel temporale comodū
uel p[ro]prie voluntatis solaciuū
exspectamus. Et hoc est con
boni opis natūm q[ui] si debi
to modofit semp letificat co
scientiā et accendit assēm ad
aliud bonū faciendū. Ecce
siastes. Qui edunt me adh
esurient. Hic deus iussit ter
ram p[ro]ducere herbam uire
rem et lignū pomiferū et ha
bens unūq[ue] semente in se
metipso generis sui. id est bo
na op[er]am minorā q[ui] maio
rit que si uiuent debito nigrō
pacta habent semē sui gene
ris in se id est desideriū alter
ius bonū quod quasi germen
pullulet ex p[ro]nore. Si auton
ex desidia elangueat et se
men ipsius infructuosū ma
nebit et ideo tēdet nos aliud
bonū incipe. quia ex iā facti
p[ro]pū uel nullū concepimus

deuocionis assēm. Omni
ergo tempe seruus dei p[ro]m
teat quid illa hora magis
sit sibi expediens ut faciat
et quod faciendū uident
penset qualiter illud con
grue et sām uirtutis regi
lam magis apte p[ro]ficiat
quantū ualeat. Hic enī al
suefaciendū est corpus et
animus. ut ex usu boni o
peris nullo tritus patet
sic. sciat seruus fidelis et a
gilio statim impanti dno
ad omnia rationabilia
uincia obedire. Hic uidem
in seruus secularibus qui
nec p[ro]frigore uel labore
inopia uel alia difficulta
te pigritantur dñis suis
p[ro]pria mercede p[er] longa t
rariū spacia eacā in pe
riculo obedire gratiū h[ab]ent
si p[er] graciārū actione cum
redierint nō magnas ala
pas et uitupia a dñis res
perunt nichil de comodiis i
firmarie uel tomus uel
hospitiū cogitantes. Clauſa
les uero seru[us] delicati et etia
ti parū uolunt laborare
et bene p[ro]curari et cu[is] ipſi
dños suos debiliter h[ab]ent
ipsi uolunt dñis sui
in omnibus quasi c[on]equi
les. uoluntate p[ro]pria p[ro]lege

44
utentes. Que parola est
tempis instantis Eclesiast?
Qui delicate seruum suum id est
corpus nutrit ab infancia
nouiciatus. postea illū sen-
tit. Alio contumacē uel quia
piger erit ad bona uel ad pe-
ccati pudicior maxime car-
nis. Consuetudine oī hō
mollis et piger efficacius ut
nihil uelit pati uel facere
nisi quod libet. Contra fide-
lis seruum ita debet humili-
are semetipm et mansueti-
tē sicut ioculator titillū
suum ut statim cum uibetur
salat a lecto ad orationes
Nocturnas et quasi ad nocti-
orationis sit promptus ad q̄
q̄ spiritualia exercita que nel
obedientia iussent uel cari-
tas fraterna requiri uel de-
uoionis studio apta sint
uel cuiuslibet iurutis de re
locutio abstrahendi se a

Sicut ad agendā bona
agilis ita sit ad abstinen-
dū se ueler a quibusdam
malis statim cum sentit se
aliquo eorū interius pulsā-
ri uel exterius occupari. s.
ab oīosis uerbis a locis ab-
actionibus instructiosis.
et maxime a cogitationib
uaniis et affectionibus ui-

ciosis et carnalibus conci-
piscientib que nec ad horā
debemus in corde p̄mittere
morari ne offendamus deū
et sanctos angelos p̄ntes et
consciā sordidemus et pe-
nam mereamur et bona q̄
possemus cogitare et agere
interū negligamus. Hie a
braham q̄nq̄ deo uibente
sacrificia offerens descendē-
tes supra ea uolucre ad la-
terandum uel fedandū sol-
licitate abigebat. Et nos ne
aliquando in dei conspiū
cipareamus nācu q̄nq̄
sacrificia ei offerentes sali-
cet bone uoluntatis. bone
actionis. bone locutionis.
sacre meditationis et p̄fec-
tionis. uolucre mala
rum cogitationū et affecti-
onū statim abigere debem⁹
ne ea nobis dissimilantib⁹
aliquatenus maculent. et
deo inḡta efficiant. sacrificia
a et nobis inefficiacia ad
meritū et spiritualē p̄fici⁹
Nec solū carnales. et tupe⁹
cogitationes statim debem⁹
abigere. sed ecclā vanas et a
maras et gulosas et simili-
um uiorū simulachra in
cordis nři templo vmagi-
nando non pingamus.
Theatra et taberne solent

secularibus et ludicris fabulis depingi tempora autem sacris historis et mysticis picturis decorari. Et qualitate picture considerantur quibus domus et domini in ea morantis Aliquon subbia pugnat sibi placuisse et domina famulorum obsequia et queque alia pomposa. **V**ana gloria pingit sibi quibus est ornatus et unde possit laus hominum acquiri. **A**li quando eccliam sanctitates miracula et prophetias et magnas deuociones et confessorias predicationes et multa similia ex quibus amuncio oriatur hominibus et sibi latens laudatio et reverentia exhibetur. **S**ic inuidia fraudes et detractiones in reas et contentiones et solita bella et conuicia monet et pugnat cum absentibus et lassatur a nullo fatigatus. **S**ic autem pecunias et diversa edificat et destruit et acquirit. **Q**ui ergo bonum hospitem cristum non vult effugare de hospicio cordis sui umicos eius et uicia secum non hospitetur. **Q**ue enim conuenio cristi ad belial et quis consensus templo dei

cum huicmodi ydolis. **S**i ciuus eius hostem de urbe tua securis eris. **S**icut obstas ei inalescat contra te et capiet urbem et occidat te. **S**ic de cogitationibus malis Curiositas quiescet pulchra et curiosa depingit. **G**ula mensas amplias et varios aborii et potius appetitus. Luxuria etiam que sibi congruunt sanctas tice depingit. **H**ec sunt iudeorum etiam templi depicta ostendit que etiam ab hominibus appellavit. **H**ec de seculo cordis nostri sollicitate detegamus. ne sciamus deo a hominibus sicut et illa sunt et ne impetrando dicatur nobis Iherosolima. **V**sque quo moribuntur in tecognitiones norie.

De pace cordis

Tertium est ut semper cor pacificum a omnibus habere studeamus quod consistit in duobus. ut nulli manus faciunt et a ipse studeamus. et si quis nos in aliquo offendat pacem scito ut ignorarim in medio plenius samur et difficile est qui sepe racula super nos mittantur tam uerborum acutorum quam factiorum nobis molestiorum. a supionem

bus nostris diuiniū impior
inculpacionū quibus clipe
um patience opponemus
quem clipeum ut impetrabi
lur sit unica iaculo munire
debetus sanctorū mītū et
aliorū bonorū exemplis. q̄i
pellibus animaliū mortuo
rum. Jacobus Exemplum
acipite fratres eritis mali
et longanimitatis laboris
et pacie prophetas Eclesiast
Benedicamus eos qui susti
nuerunt Differencia Job
audistis et fine dñi vidist
Heng ergo muniti icēdam
conī iacula uerborū et ictus
sanctorū aduersorū. ut pacē
qua exterius non possumus
in hac uita spāre dumibile
saltē intus p̄ paciam con
seruemus Lucas O In pa
ciencia vīa possidebitis am
icas vīas de p̄citate vīti
Quartū di mundanus.
ut quanto pauc p̄t q̄s
que sunt mundi uitatur et
habeat accipiat. Alienā a
nobis sint omnia mūda
na. quā nec nīcē nature
sunt nec a nobis facta nec
dū nobiscū mansuit. nec
salus nūcōn̄s̄t̄it̄ in ip̄s̄is.
et ideo habemus ea quasi
aliunde mutuato pro coti
diana ymo stanuata t̄ ḡui

45
vſiū sollicitudinū et labor
Quantū p̄tū p̄ncipes et
potentes et diuites huius seculi
uſuram omni tempore ex
soluerit p̄ mutuato suo anri
etatis occupacionis et afflic
tionis et quomodo ambiat
aliena quomodo augeant ur
cūstodiane sua que timent
p̄dē p̄ amicos et unicos per
fratres uxores et filios a po
tentiore timent uolentiam
ab inferiore furtū. ab equa
li frumento. Nulli ad plenū cō
fidit auarus. Om̄es suspectos
habet nec timē p̄t eomū
care consordio. et ideo nullū
p̄t uere diligere. cū a nullo
vere se diligi suspectur. Ti
mor enī suspicioſus nō ē in p
ſtā dilectione. timent de rebus
timet de corpe p̄ s̄bnām et
tot timoribus plenius nō p̄t
utiliter timere de aia de qua
tamē maximū pīculū adh̄
restat Hic uenit p̄ncipes
a fauoris suis erigūt cotidi
ana seruicia et munera ma
one officiū sui. et tandem euāt
eos in carcerē et oīno dispoli
ant. sic et mundus post m̄l
tit̄ eractiones uſuram ma
one substance et honoris
quos officiūbus suis dū
tibus mutauit tandem oīo
euāciatos mittit eos in car

teron infernalem. **Vnde**
bella et lites in seculo nisi
quia mutuo inter nos certi-
tim cupimus propere alter
alteri quia uterque non potest i-
n regre possidere. **In spiritualibus**
dui nūllus ex alterius
habundancia patitur detrac-
mentū cū aliis nichil sit
minus sapiens uel uirtuo-
sus eo q̄ ei alter habundat.
Sed secus est de secularibus
dui nūllis et honoribus que
tot nūcte est habere poteris
quod sunt p̄cipantes. et i-
deo alter alter iudicet hūc
quod ipse habere non potest. hec
fuit occasio quare loth reces-
sit ab abraham. esau ab ia-
cob quia multa habebant
pecora et nec poteris eos ca-
pere tibi ut simul id est cōcor-
diter habitarent rurantibus
inter se pastoribus gregū.
quia multiplicatis pecori-
nis desideris sit mundanis
sit et rura inter uoluntates
que uolunt sua desideria pas-
tere in pratis huius seculi
et cū omnibus non sufficit p-
diuiditur frater a fratre p̄ in
die dissadiū. que pecora si
paucia forent modico conte-
cta essent. **Lachanae.** Pasce
pecora occasionis que q̄ pos-
sitebant occidebant. quod ea-

am sic intelligi p̄t id est p-
cora occidebant eos qui se
possidebant. **Augustinus**
Rurantur uires qm ipsi
non possidebant certū uiuē-
ciū de qua mices pelli non
potest. Habentes autem alime-
nta et vestimenta quibus te-
gramis hūis contenti summa-
et q̄ q̄ penuria patimur
loco illius deū in corde pon-
mus qui omnia implet
Beati pauperes spū id est uo-
luntate amore spiritualis p-
cessus qm ipsorum est regnum
celorum. Quanto sc̄ enī hu-
c angustant in terrā nūc
cupiendo tanco in celo dilata-
buntur et econuerso **de**
hūli estimatione sui
Quintū est ut semper in
rus apud se et etiam co-
ram hominibus in omnibus
humiliter se et deprimat se in
sua estimatione intrinseca
**In uerbis in gestibus in uen-
tū et in omni facto suo ne-
uissimum locū eligat. sicut
fuerit oportunitū. Ad humi-
lis consistet qualis sit qua-
uilia et q̄ fecida sunt rā-
corpis sunt. **Vnde** venerabili
q̄ erit q̄ intus sit. q̄ leutes
enartescant. eciam si qua-
pulchra in homine apparet**

Quanta est deceptio in hominibus secularibus quia non honorant eam diuine qui hec intendunt facere sed sua lucum sequuntur. sicut carnes et cives reddauer quod cum abrasu fuerit et nuda cum nichil plus in eo rediret inueniunt relinquent et aliud requirunt. Itē in anima quanta sunt ibi mala et pīca. quanta sunt ibi ipuritas et similitudo in bonis que facimus et desidia et tepor. Quidam obmutimus et negligimus utilia quanta iopica virtutis quācūcū negligencie lubricitas memorie inordinatio affectuum quā mala nūn pure mala sunt et nūn totaliter sunt. q̄ bonum nobis tantum mutuam sunt cum usum repetendo et impīca et impura sunt ex nobis materia humiliacionis assumunt uerū enī nos ēē mopes et uiles et quantū ab hac estimacio ne denunciamus tñ etiamq̄ et veritate de matutinacē et seriositate

Sextu est ut sit matutinus et seriosus cū qdā metus dulcedine nō tñ tediā amaritudine uel mōris. Morū leuitas pī

46
aliq̄ inā bono ad horam sed deuoto nūq̄ dū ē deuotus Hic autem habemus exemplū in uirs pfectis quos leues in moribus et ad risū uel locū pīcos rarissime uidemus. Unde cum tam utile sit hōi ēē in luctu ideo beatos dicit dñs hic lugentes et tot causas luctus eis dedit et ostendit. sq̄ p scīps et primi et p dno. Pscīps quā pātore sunt et deum offendēunt et cotidie offendēunt iopes sunt uirtutū. tardē pīficiū. expositi multis pīculis et adhuc dubiū an dampnēt. multis miserijs iuoluti. alieni a deo erudiū a regno pī ad malū multis supplijs obnorn. mortis purgatoriū uel inferni. P̄rī compaciēdo paupibus afflictis pīdantibus. pīcātibus dampnādis. tēptatis. subuersio. expositi similibus malis. quibus et nos ipsi. P̄deo compāndo eius passioni et iuris a pīdīs pēccatorib⁹ et cotidie illatis et subuersiōē iusticie. et auārū pdicatione. fidei concūlcatiōne. et in gratitudine omnib⁹ beneſiis que omnib⁹ largiſ

p scandalis quibus hono
ritura famulis suis et mis
tis aliis. Seruū bonū intus
habet. amorē ad primū. ex
terius plenam benignitatem.
Malum autē seruū ama
rū est fastidens bonū. in
dignabundū suspicōsum. et
mincorosum sine ratione tur
bulenti et aliis onerosū. Dis
soluātō est contraria tenuit
ū sicut aqua igni. et quidn
at in consuetudine nre dis
suescit marime loculari de
suspensiōē ventis in dñi

Aoptimū est mente semp
habere ad deum suspen
sā orando. cogitando. uel re
cordando. meditando. legēdo
autenterito ad bona concep
iendo. **Augustinus**. Cū dete
onō cogito totū tempus a
mitto. **Ambrosius**. Qū mens
nū pheme cogitat se sequul
pis diligat. Vnde qnūcumq
dei seruus. uel ad modicū de
non meminerit cōtemnis
rit et dolet quasi gnter of
fenderit tanti amici psona
et defruidatus qui nri nūq
obliviscatur. Cū summa beat
tudo in gloria consistat i mī
griusione dei. huusmodi bā
tudinis initia quēdā est
migris memoria dei. Ita est

meritū sed illa p̄mū. Quā
dū enī nū possum op̄n
tes saltem memorēnur ei
absentes. Tanto enī quisq
leaus et plenius enī uidebit
in p̄mā quanto frequētā
et denocis enī meminerit
i hoc exilio. **Vñ p̄d** dicit. P̄m
debam dñm in consip̄ci me
in negoūis et occupacioni
bus eius memores ēē tebe
imitatione angelorū sanct
orū qui missi ī m̄sterium
nūm. sic extēria nūm dispe
nūq̄ recedant. Quāto celū
plus est q̄j term tanto spin
tualis meditatio et concep
tio latiores h̄t materiae
et uias q̄j cogitatio īrenor

En tales autē iste sint vi
e uel materie et quales p
fectus et p̄cessus meditati
di et intuendi sp̄uālia non
est huius tempis uel mate
rie sed istud pertinet ad sepr
mu spiritualis uite. p̄f
sum qui in sapientia nesci
tur. **In ap̄t sc̄tus p̄f**

Dunc de sc̄tus p̄f
cessu qui in uitium
bus p̄nris constat
aliqua simplicibus conser
vacia et nouis in religione
competentia p̄ponamus al

47
tū et subtilia ppenariis magis exortatis in his seruantes. Quanto enī quisq; altius pfectere. et in anteriora se extenderet studuerit. tanto antiquiora et pfectiora intelliget. tam de his que iam attigerit qđ de illis que nondū actualiter apprehendit. Dicunt qui monte ascendit quo alius scandit eo alius iudeat. dū adhuc distet a circumferentia iustitiae. et qđ in pmo estimant positus ēē vertice sui montis sublimatus iudeat prie montis pedem ēē. sic et pfectione nemo prie nisi pfectus et pfectione prima debet loqui. **V**irtus cordi natus scđm veritatis iudicium mentis affectus. **S**ed iudicium veritatis circa q̄tuor gradiliter versatur. circa bonū et malū. Bonū aliud ē temporale. aliud corporale. aliud sp̄iale. et pietatum qđ sine dubio inclusus ēō corpore et sp̄ale. Malū autem aliud est culpe. aliud ē pene mortalis. **P**ena alia tñitoria. alia sempiterna. Malū ergo culpe pene ē quo mēt malū pene. quia si culpa h̄a ēē nec pena ēē. **P**ena vero tñitoria minor ē qđ

sempernia. Et quia lexe ritatis scripta ē in corde hominis p iudicium macionis. date sunt ei etiā in adiutorium affectiones ad fugam malii et apprehensionē boni. quia in his duobus omnis beatitudo consistit in elongatione omnis malii et fruicatione omnis boni. **D**e septē affectionib; principali **S**eptem autem sūc bus affectiones mentis cōter. Spes. timor. gaudium. meror. amor. odii et pudor. Huius q̄tuor contra malū: tres autē ad bonū ordinantur. Nā timor meror odii et pudor cōtra malū sunt. **S**pes. amor. gaudium. rad bonū se hñc. Nam bonū non est timendum sed optandum et sperandum. nec p bono ē dolendum sed gaudentium: nisi forte priuacio boni timeatur uel doleatur. qđ nō est bonū sed prie malū. Nā malū est. priuacio boni uel corruptio. Item bonū nō ē odierendum sed amandū in de bono iudicandum est sed glorificandum: glorificatio ita nō dicitur affectio p se quia s̄b gaudio comprehenditur et amore. Cum ergo iste affectiones ordinate sunt ad qđ

dñc et scđm qđ dñc: uirtu
tum: tunc homo est virtu
osus. Et cū sola timenda
timet: et magis timenda
id est magis mala plus ti
met: et dolenda dolet et co
ienda odi: et pudenda eru
besat secundū plus et mi
nus: sicut ipsa et dolenda
et odienda et pudenda pla
uel minus sunt mala. **F**
Item cum sola spāndū spe
rat et sicut dē: et amāda
amat et de gaudendis gau
det: scđm qđ magis uel mi
nus sunt bona. Hūmū au
tem bonū quod est deus:
sūme amandū est: et an
te omnia spāndū: et sup
omnia in ipso gaudendū
et ea que ab ipso retin
huit sūme fugienda et
creanda: que sunt pa
pue via et peccata: qđ
hęc vere et prie mala sunt
et in omnibus mala: et
nulli bona et ad nichil bona
au insunt licet quic
bonis cooperentur in bo
num mala aliena uel e
iam pria post conversi
onem: ut ex eis magis
humilientur et amplius
in amore dei in artestant
: qui eos in talibus viciis

tollemunt et talibus libe
rare ~~Hanc~~ eciam ange
licę gloriā in gloria au
gustinus dampnac
ab hinc salvatos: quo po
terant sicut et illi nisi deo
cos liberasset in adisse. ~~qui~~
te sunt alie virtutes artifi
ciales diuisionū: scđm qđ
alie dicuntur theologicæ
ut fides, spes, caritatis. Ali
e cardinales. ut prudē
tia iustitia fortitudo pa
ctia temp̄tacia. Item alie
polite. alie purgatorie.
alie animi purgac̄e alie
exemplares. quas sicut ri
dib rūdib⁹ ~~ridib⁹~~ losq
pterio Solū illū ordinem
sequar: quo virtutes prim
cipales septem virtus oppo
nuntur. Cum virtus scđm
hunc sensu non aliud sit
qđ viciorū curētia: et qua
to quisq ab omni vicio pri
or fuerit: tanto et virtut
osior est et pfectior. **D**e s̄
que spectant ad religionē
Sicut nucleus
in testa uel corice,
sic est virtus interiore
teris obseruancis in reli
gione. Omnia enī que i
obseruancia religiomis
apparent: inueniuntur et sta

tua sunt; ppter optinendis
et conservandis virtutes.
Cetera sine virtute sunt; si
aut testa carent nucleo. Et
sicut in tabernaculo federis,
plumi erunt velaminū quia
intra se ptegenia uel deo-
mnia sanctuarū; id est pel-
les iacintine pelles arictum
rubricate; saga ciliana cor-
tinae, et tabule parietū pter
aria multa. Ita in religio-
na; plumi sunt virtutis regimē-
ta; vel ad decorum vel ad
aestudiam virtutis ordina-
ti; in quibus pum virtus
non consistat sed quedā vir-
tus umbrat et latentis inci-
scens demonstratio figura-
lis. Unde qui in istis cetero-
ribus contentus est inter-
dia postponit sic ē quasi q̄
virtus uel testimoniū vacua si-
ne nucleo habet.

Drumū est habitus exte-
rior in vestibus et in
tonsure que si p se religio-
sum facerent, et synec uib-
mariones facerent religio-
si forent; quibus talis ha-
bitus q̄n q̄ iocularie forma-
tur. Sed hec sunt tantū sig-
na interiorū sicut artulūs
ad tabernā potū venalem
designat, et verillū sup calde-
riam denunciat redicationē

Vnde si signa falsa fuerint
decipiuntur homēs; pucā-
tes inuenire significatiā. Iea-
de facto religioso; qui exter-
no in habitu pterendit; quod
non habet in morib⁹ et vi-
ta. **H**ec m̄ sūnt ceteriores
ceremoniales obseruātio-
nes; ut inclinaciones, genitu-
laciones, et in horis pulsā-
tiones et omnes gestūtio-
nes, quibus dauntur
vantur in diuino officio
vel in aliis, de quibus sepe
minus virtuosi magistri
faciunt q̄ aliqui pfecti et
magis reuoa. **T**ertiū s̄t
mores ceteriores compōsi-
tū et ceteroru⁹ morū discipli-
na in lequendo in gradie-
do; in locis corporis gestū
que etiam apud curiales
seculares sunt mendobi-
les, et seculans virtus ap-
pellatur, sed religiosis ma-
gis competit, licet humili-
on meo et planiori. **C**ar-
tum sunt opa penitentiae
ut ieiunia, vigiliae, flagella
et alie corpales ceterita-
tiones et castigacionēs, q̄
licet p̄ inquiet magis vī-
tuti q̄i pfecta, tamen
non sunt pure virtutes q̄
ea hypocrite p̄nt habere
et in mortali p̄to positi.

sepe excentur se in talibus
Tum est studiū familiariū ad expugnanda vita
et virtutes vſitandas? ut
seipsum humiliare, ut mo-
tus reprimere, luxuria dea-
re, et ceteris viciis impugna-
tibus resistere, et opibus ca-
ritatis et obedientiae insiste
et aliarū virtutū. **A**ntiquis
enī omnia bona opera sunt
virtutis exercititia, quia nō
bonū opus est quod nullā
virtutē respicit, tamē aliud
est aliquod bonū opus exer-
cē simpliciter p̄dūm et inten-
tionem incendi veniam
et gloriam, et aliud ē idip-
sum exercitare nō tantū cā-
incendi p̄dicta sed etiam
p̄ hoc optinendi virtutem
sibi coherentem, et vſitan-
di eam p̄ opis exercitū et
vicium contrariū expug-
nandi et hoc est multo va-
lūs q̄ illud prīus verbi ḡ-
cia. **A**lius eret simpliciter
ut p̄ hoc impetrat p̄dūm
venia, vel vitam eternā.
Aliud etiam p̄ter istā inten-
tionem orat ut assuefact
at seipsum in oracionis stu-
dio, et hoc ut consequat
gratia oracionis et gaudi-
ū diuine dulcedinis, et ḡ-
iam diuine familiaritatis

tatis assequatur, et non
iam clarus p̄ mentis il-
luminacionē consequat
Et licet actio prioris bona
sit et meritoria venie et
gracie et glorie tamē inten-
tio rei opatur ut et cele-
rius et plenus hoc quod
expressius desiderat aſſeat
Vnde multi valent ad p̄-
fectionem sanctitatis, scilicet
intencionē diligere ad ea
querendā et studiū ad hoc
ordinare in tñ ut aliqui
faciliori labore quo ad cor-
porale exercitium maiores
at qui sic prudenter dispo-
nere gressus suos q̄ alii
difficilior labore. **E**cce
plūm de quolibet amore
p̄to artifici et qui melius
et leuis opatur opus qd
cumq̄ quam alter ipmū
cum maiori labore. **E**cce
alios virtutis que ē p̄fectio
uite actus et ingressus
ordinatus. **O**templatio
Sicut illa fructu ſpatiū
puritas contemplacionis
vel stabilitas. **S**icut aqua
fontis nō est pura qd
u fundus nō est mundo
tus nec folidibus eictis
Sicut autē ex nudo pig-

99

uedo olei exprimitur. ita et affectu virtutis sapor deuacionis pcedit maxime dimamoris et desiderii celestis. et gaudium spiritualis que nobilior et efficacior est quam opuncti otumoris vel meritorum. Hinc sunt secundus in quibus operari oportet opus salutis et abo vite querere ne ieiuniū deficiamus in una hac qua ambulamus. ita ut secundum die duplices abos colligamus scilicet bone actionis et pie affectus omnis. Ut in septimo id est subdato quiescamus et toti statu facti a viciorū languori bus in requie opulentia vacare possimus diuine operationis. et videre quoniam ipse est Deus et gustare quam suauiter universis. Qui certa die duplices non colligit abos. septima ianis remanebit nichil reprehensibile dulcedine contemplacionis. quia quatuor statū qui ē in virtutē affectualium sanitatis non dū attigerit septimi statū dulcedine qui est in sapientiae gustu et intelligentiae lumine non fructetur. Inte est quod Jacob prius de hys sec filios genuit. et post hec Rachel peperit filium ioseph decimū aspacū quo nato ce

pit iacob pete dimiti. et in patriā suū inerti. quia prius in actua vita debet hominis esse in sex predicationis perfectiū statibus. et tunc gustatio fructu vite contemplative cupiet dissoluī et esse cum christo in patria celesti. amus iam primicias in sapore signe dicitur libabant. Sed quia sufficientibus hec formula scribitur ut sciant quantū in singulis virtutibus perfecterentur vel quācum a perfectione eorum adhuc distent quālibet ipsarū in trece gradus longe inter se differentes describendo distinguamus. multos medios perfectiū passus festinando transilientes poterunt fastidū deuotandū. Vnde septem capitalia viciorū hic sunt. Primum supbia mūcū omnis pati. Secundum iudicium. Deinde tristitia. accidia. auaritia. gula. luxuria. Hinc per ordinum opponitur ordo virtutum. scilicet humilitas. et supbia. dilectio. primitus contra iniuriam. mititas contra iram. Caritas dei contra accidiam. Contemptus diuinae animi contra auaritiam. Sobrietas contra gulum. Castitas contra luxuriam. Sed quia teste beato gregorius

rio. **S**icut multi arborei
rami ex una radice procedunt
ita et caritate dei ceterae vir-
tutes oruntur. Iteo de ipsa
tamenq; de omni matre et nu-
trice pmo dicamus. et pos-
tea de filiabus. ante ipsam
enī nulla virtus meritoria
est. **I**psa enī omnes sforti-
ve virtutes sancte sunt et
vigorem tribuit eis ut sit
magis uel minus merito-
re et deo accepte sedm q; de
ipsius nutrimento mino-
uer amplius acceperint.
Sicut ramis arborei a ri-
dice nascentur et ex suco ab
eo procedente nutritur ut
magis uel minus fructif-
ficiantur. **I**ntra autem sin-
gulari virtutū ad incipi-
entes pertinet sine quibus
non possunt esse salvi et de-
o placere ad salute. **P**ro-
fessis ad religiosos magis
congrue pertinet. quia me-
liores esse dñi q; populis
ditatis uel layis seculares
qui tamē sunt de nō sal-
uatorib; Quid pdest alia
ora pfiten et exterius in-
habitū pfectiora pertendit.
si in studio virtutū et ex-
ercitacio opis boni non dis-
tamis ab insinus. qui
tamē sunt in spe salua-

tionis. **V**immo maior ē co-
fusio et species fallendi
Magna pmutit et erigua
psoluere est supplicio poa-
us q; pmo dignū. **P**fectio
autē ad pfectos pertinet qui
in scenso difficultatis obsta-
culo in quo pfectere volen-
tes laborant quasi in mo-
mine cristo duce constituti
transfigurationis eius glo-
Nemo tamen in hac vita p-
fecte alicuius virtutis ap-
petit ualeat apprehendere nel-
ligenter in sumo gratiou-
sem pmanere sed p modo
vie pfectis quis diatuties
pectu inferiorū. **D**e carita-

Caritas est or te nota-
dinata et magna no-
luntas seruendi deo. plac-
di deo. fruendi deo. Caritas
sunt. Tamen beatus her-
nardus distinguunt ea diac-
amdi est sed cum laetitia
a gracia est dilectio am-
vero fruatur et adhuc de-
o. caritas est Diligere de-
um sup omnia debemus
pp trā. quia bonis ē en-
se. nec tantū modo bonis
sed etiam ipsa bonitas si-

qua nichil uel cogitari uel
et p̄t a quo dē quod aliquo
modo bonū est bonū ē Sic
nō omē qd̄ ē diligēdū est i qn
tu bonū est **D**ilectio qui sumus
bonis ē et infinitū bonū
est sume et si possibile eēt
infinitū diligēdū ē in
mentū dignitatis eius **I**cē
quia ipse prior dilexit nos
et plus diligit nos q̄ ipsi
nos **I**lle enim qui infinitū
est et cui non est aliud eēt q̄
am̄are quia ipse deus cari
tas est diligēt nos paupes
et uiles et miseros et dilec
it ab eterno nondū eristen
tes nondū cū diligentes p̄
mo et nescientes et resisten
tes et offendentes **T**rip̄sū.
et ideo iustū est nos cū vias
sim diligere ex omni quod
sumus et sumus et possim
ut saltēm cū exigua men
sura nostre possibilatatis
fideliter remeiamur ei di
ligendo eum cuius magni
biomis nō est finis **T**ertio
b̄ cuiusde eius multiplice dilectio
affīm qui cognoscitur in
beneficis eius quia nō suf
fiat ei diligere solo affīm
ausi eaq̄ nob̄ ostendat in
affī. **G**regorius. **P**batio
namq̄ vere dilectionis er
hibitio est op̄is de quibus

50
beneficis modo non p̄sequi
mur causa pluritatis. alte
rius tempis oportunitatē
ad hoc erspectantes **dilectio**
Dilectio nū **uone nū**
in tribus consistit In
voluntate In ope. In af
fectu **V**oluntas informata
a ratione d̄sentit eius con
silio ut velit bonū. et nō o
ciosa sit voluntas p̄gredies
in actum boni op̄is. eem fa
miliam suo impiō subiectā
in adiutoriū inocans. scili
cat membrorū corporis et sen
sim et cogitationū. sine ad
monendū bonū. sine ad
monendū malū. Cumq̄
hoc fideliter feceris quasi p̄
remuneracione uel rele
uacione laboris et usū et
cach. suscitatur ei etiam af
fectus in solaciu a gratia
deuultente sua dulcedine
affīm. ut iam nō tm̄ istic
ta rationis velit bonū et
cū conatu laboris illud a
grat sed etiam ex desiderio
optet et affīm amplectet
et diligat et contrariū il
luis ediat et horreat et su
giat id est malū Et hec ē
vera sanitas voluntatis
cū non tm̄ ex instantiū mi
cionis cogit se ab volendū
bonū vel faciendū vel va

lendū vel vitandū malū
Sed ex affīti et desiderio
mentis amplectitur bonū
et odit malū. Et hec ē vir-
tus et mens bona de qua
philosophi dixerunt multa
dixerunt. sed vana vē-
cognovissent eam. Volū-
tis quāq; sine ope sufficit
ad meritū et debitū. ubi
facultas et oportunitas
opis non subest. Verbi q;
āā Paup libenter subne-
nret paupi sed nō habet vī-
te. Dives cāā quāq; id facit
sed nō habet au. Diverso g-
tūne voluntas p factō repri-
tatur. Si autē facultas opis
et oportunitas subeet. et nō
sequeretur effici opis. tūc
non sufficeret sola voluntas
qr nec voluntas cēt cum
posset quod expedire pfectere
et nolle. Quantū enī uis-
tim facias quod expedit am-
potes. sed si nō facias nō uis-

De virtutibus

Icet cāā multe virtu-
tes cē vitantur et in-
ter se differentes. ut humi-
litas alia ē q; castitas. et
pacientia alia ē q; miseri-
cordia et sic de aliis. tam
quādam consideracione
om̄s vñi sunt. et ita que-
libet non tm̄ coheret. sed

eaam inest alteri. ut qui v-
nam hēat. vere omnes ha-
bere dicatur in habitu. et si
non in actu quod ostens a
postolis au. Caritas paci-
ens ē benigna est. nō emul-
latur non agit pperā. nō
inflatur. nec est ambicosa.
nec querit que sua sunt et
ibidem. Dicunt enī deus est
vñi simpler et pfectissimū
bonū. in quo est omne bo-
nū pfecte et cui nullū bo-
nest. Ita caritas ē vna u-
tus in se omēm habens v-
tutem. sed p diversis extrinse-
cis occasionibus uel causis
illatis quibus se vel con-
tra uel oponit vel ad
bonū extēdit diversa offi-
cia uel nomina sortitur
Virtus enī sed m̄ angustia
ē amor ordinatus. Viteli-
cet ut amet solū quod debet
et sicut debet et quācūde
Quantū vero amas ali-
quid. enī odis et fugies eum
contumū ubi potes. Car-
itas igitur cum se extēdit
ad diligendū deū. dilectio
deū dicitur. cum ad primū
dilectio primi dicitur. Cum
eius miserie spatiatur mis-
ericordia appellatur. Cū eius
bono congaudet. congruit

51

lacio vocatur. Cum equam
miser aduersa tollent pa-
cencia dicitur. Cum bene facit
se oportibus benignitas mi-
cipatur. Cum non erollitur
in physiis et iamiter super se et
non elevatur. humilitas re-
putatur. Cum obtemperat
superioribus ut in sanctis est. ebe-
dencia est. Cum exeretur
tutia. castitas est. Cum re-
ficit superflua corporis na-
tus. sobrietas est. Cum diu-
nas abicit. paupertas est. Cum
ad pauperes eas largiter ef-
fundit. largitas est. Cum
tedio expectationis. pmissus
sororii non frangitur longa
humitas est. Cum inter ho-
mum et melius. et inter ma-
lum et peius discernit pru-
denzia est. Cum ius suum auq-
uitribuit iustitia est. Cum de-
lectacionibus non emollit.
temperanca est. Cum duris
non terretur fortitudo est.
Cum credit credida fides est.
Cum spacie spundi spes est.
Vnde spiritus sanctus et v-
nus et multipliciter dicitur
Sapientiae septimo. Quia
cum in se unus sit. dicer
sacra dona tribuit secundum dina-
tes donorum efficiens. sicut ali-
qua nobilis et efficac me-
diana. diuersos cunctonum

efficiens operatur vel virtute
confert varia opandi. ut
vni acuat visum. alteri da-
rificeret vocem. alii audiuntur
sent. ali gustu repat. In ali
o aliud et aliud operatur. **E**
Secundum quod caritas expavit se
septem capitalibus virtutis
septem virtutes format ut
predicari est. de quibus nunc
dicendum est. et quibus perfec-
tuu quadribus distinguuntur.
Unaqueque enim virtus teste
beato gregorio habet una
nus suu et perfectu et perfectione
sicut multiplicanter terra per-
fert germin suu. Primu her-
bam. deinde fructu. deinde
plenu fructu in spica. Herba
est minima virtutis. spica per-
fectus. frumentu plena est
perfectio. Caritas tamen minima et
nutrit oram virtutum tres
habet gradus. scilicet insi-
mu. mediu. et summum sic et
alie virtutes per singulas.
Nec inconveniens distinctione
Si enim celestes incarnatione di-
cente beatus dyonisio singu-
le per ternas differentiationes
distinguuntur. Cur no et
spirituales virtutum iem-
chie eundem ordinem in terris
imitentur. Presertim cum ce-
lestis pulchritudinis ex-
planar ad hoc nobis celitus

allatiū est ut p̄ virtibus suis
deamus dñō in nobis sic
tuānū facere. ut in medio
nři habere dignetur se
aīndū exemplar in monte
celesti nobis demonstratum
Vtrū autē que in primo ḡ
du quasi in infima virtutū
iерarchia hic stant ad insi
mam ierarchiam pertineant
et qui in media ad mediā in
celo. et qui in summa ad sum
mā in celo ierarchiam pertine
ant cum illic dñō p̄ducente
venerimus agnoscemus La
borēmūstāmē hic fideliter
de virtute in virtute eundo
p̄ficerē. certa q̄ nequāq̄ inse
nor ent retribuo gloria p̄
portionata meritorū men
sure. Ince septimo mensurā
bonā et conserta īc. Eadem
quippe mensura qua men
si fueritis. remeatur vob̄
Eiusdem mensura v̄dria im
plebitur tibi vino glorie i
mpens celestib⁹. quā h̄
implere studueris aqua
iustitiae p̄ntis que in opa
cionē celestis est sicut aq.
ad vīnu optimū in valo
mille milii metete aq.
suminus uel margini. no
vale rent vīna electi vīni
quo ad paum virtusq;
De ḡndibus caritatis

Caritatis dei ḡndus sūc
tres primus quidus
ē sic diligere concessa et cōsider
tūt tamē illūtā q̄m de
mittet. et amōrē nullus re
amōrē p̄ponat. sicut illi qui
sic ea que mundi sunt dili
gunt. et tamē in corū dilic
ue uel cupiditate p̄tā mot
lia dētent. seruando que
dens p̄cepti facere et conve
do que p̄hibet p̄ p̄ceptū tra
thens. Si uis ad vitam iq̄
di id est in ingressu nōe cōsis
tere. nō in p̄gressione altio
ri seruā mandata īc. **T**ā
tundus quidus p̄tē. cīlē
mo voluntarie pleniorā af
fectu et seruacionē nō solu
coia contentus ē seruare p̄
cepta. sine quibus nō ē salo
sed etiā ad omia que deū st
studiosus ē et voluntarius
tam faciendo in se q̄m in
alio p̄monendo et desideran
do. hoc p̄pre honorū est reli
giōsorum. qui nō solū p̄cep
ta dei. sed etiā consilia ip
suis implere et ipsiū frē
alter imitando sequi desiderat
omis iustitiae doctore omnī
Ihesum cristū. **T**ālibus dīc
Benitodus Non ē vīm cīlē
coia languere p̄cepta. neq;
hoc solum attentere quid p̄
cupiat deus. sed quid velit

ibantes que sit voluntas dei
bona et beneplacens et per-
fecta. Quanti enī amas do-
mīnum. tantiū studiosior eris
p̄monie beneplacatiū eius.
ubi potes et honorē. et tuic
eius offendam et honorāci-
onem. **Gregorius** Num̄q̄
est dei amor oculos. ope-
tur magna si est. si vero o-
p̄am rēmuit amor nō est
fidelis autē dei famulus ea
diligentia qua caueat dñm
sūm offendere in se p̄ p̄m.
ea ea cauet et dolet eū illo
honorā ab alīs p̄ scanda-
lū et p̄m exemplū q̄ i dis-
cipula famulorū redūdat
in decessus dñorū. Quis e-
nī fidelis famulus pacie-
ter sustineat deceptiū dñi
sui et iurias. ne dicā pro-
monet et augeat. **Huius**
modi uero cristo dñs nō ser-
uante sed solo ventri. **Hic**
p̄ velle tuo seruus dñs tuo
ipse remunēbit te p̄ velle
suo. Si autē studueris ei ser-
uire p̄ velle suo ipse remu-
nebit te p̄ omni velle tu-
o. **Matheus** In qua men-
sum mens. fueritis remen-
sur vobis. et adiacet vobis
ut nō tantū sōm̄ men-
ta sed eaā sōm̄ supra sōb̄
omne resicerū tuū remu-

neris. **Carris** gaudiū ē
tanto affū estuare ad dñm. q̄
sine ipso vivere nō possis cor-
tatuſ ſedēdo diſſoluendi et
ē am̄ cristo. **Calibus** ē vuſe
in pacientia. nel potius in
fastidio et mon in aſtentia
ſiderio. etiam p̄dura torne-
ta. **Hoc** deſideriū fecit ſanctū
andrea aplim amplecti crucē
Schephaniū orare p̄ lapida-
tibus qui a celū pateſacie-
bant quo anhelabat ingre-
di. **laurenuſ** deſiderare amu-
fices vīcențianū p̄uocare tor-
tores. agatham letiſiſme
et glorianteſ ne ad ſuplia
a quaſi ad epulas ſuntati
et ceteros gloriobſ macti
res gaudere in tribulacio-
bus et inimicos pſequen-
tes diligere. a quibus ad
deſideriū gaudiā veloci-
tate ſuntati ſanctorū de-
ſiderant eos ſeū dñm reti-
re hie. **Inimici** autē corū
veleſt̄ eos aliquot tempe-
ſatū i mūndo manere. et
ideo diligendi ſunt eos qui
optant et p̄monet eos ut
hoc aīus et plenius opti-
neant quod ſup omnia
diligunt. in quo milieſ u-
tilius ē p̄ ſuclū ē q̄ ta-
lū valer eſtū extinguiere.

desiderij. q̄d dñi nō datur et
eis copia de fonte vite pro-
libitu potar. aug situ mi-
rabiliter cruciantur. Tribu-
tum ē interū vtrūq̄ rescallā-
tur guttus. solacionū spi-
tualū. sc̄z interne suauita-
tis recreacioē. sacramentali cor-
pons cristi p̄ceptione. q̄ de
notis solet esse singulae so-
laciū p̄ ruelando huius eril-
tedio. q̄ si nō manifeste. m̄
ve et salutifere ipm quē et
māt suscipiūt dñm ihesū
cristi. Hic spirituali fruc-
tus multiplicatioē. i quo et
cūm p̄fam et dei honore
senientes eril suī moles-
nas tollentiblū sustinēt
spe luxor dei. Unde sp̄osa
dicte adolescentiis fulcite
me floribus nonne emer-
ciois bone. stipate mema-
lis. deest p̄fici entibus et
p̄fectione tendentib⁹ q̄
amore lagreos desiderio
dissoluēdi. et cē q̄ sponsa
ut q̄dū ab hoc differat
salte et soler diversioē patior
et p̄fecti bonor. et ita me-
ū erilū erit m̄ tollentibili-
us. si video alios cē frātū sū
nos. si tūdū ad sponsa re-
niā. tri plures meā ducā.
Sic et paulo coartat' int̄
testimū dissoluēdi et p̄fec-

tiū subditorū. solabatur
se inter et eorū p̄fectiū teſu
ad dilacē a regno ad p̄bi
lippē Coartor enī ū De m̄
tuplia dilectione primi

Dilectio primi ex dilacē
dei nascit̄. q̄ p̄p̄tēū et
ideo et sed in deū ē primū
diligendo. Pter deū q̄ ipē
mādauit̄ Lohēs. Hoc mā-
datū hēmis a deo. qui di-
ligit deū diligat et frēs seu
m̄ico id est ea affectio di-
ligere primū quā deū id est
ea forma. Hdm̄ deū. tēst
ad hoc diligē debem⁹. pri-
mū ad quod nos diligit de-
us. id est ad salutē dñe et p̄-
fectū in sp̄u. hoc ē vere. p̄m
et ordinate diligē. Pte ut
nō fiate. sicut illi qui verbo
runt̄ et lingua diligūt̄. nō
ope et veritate. Pure et nō
et carnali affectio. nē p̄v-
tilitate p̄p̄a nō et carnali
et seculari societate tm̄. q̄d
si nō sint longi mala. tamē
nō sit meritaria. nisi ex sp̄i-
ali dilacē acipiūt̄. Ordinare.
ut nō ad via et
dimoda carnis et tempale
p̄spēratā. sed ad eternā sa-
lute. Unde notandum q̄
est dilectio carnalis. et dulce
et cupisabilitatis. et c̄p̄i-
lection naturalis. socialis et

est dilectio spiritualis Carnalitatem
que carnalibus nutritur ut
inter virum et femam in copula
carnali Cupiditatis ut qui
diligat p̄ munerebꝫ sic et ca
mis diligat eū qui dat ei abū
naturalis ē hec mē dgnato
et p̄ in quos sanguine ut pat
a. Hac eaā diligeō diligitus
illa que natūra magis venus
cauit. ut pulchros homines et
alia nālitter delitabiliā. et ea
illa que nre nature sit alt
imo mo similiora. sicut cā du
obus que ignotis vni magis
inheret affectus q̄ forte nob̄
silioz i est nob̄ i natura
Cœlestes Omne animal
diligit sile sibi sic et oīs homo
primum suū Ista sicut a bonis
et malis et eaā a brutis hēt
ita bona et mala ēē p̄t licet
origine trahat a natūra que
bona ē in se Unde in natūrāte
plus tenem⁹ ex parte naturali
p̄ in quoribꝫ q̄ extincis subue
nie Socialis ē quia notos et
familiares et dubiales ma
gis diligimus. q̄ ignotos et
alienos Ita similis p̄ se idif
fisi⁹ ē quia et bonos et ma
los facere videntur cā habe
sed boni ad bonū mali vco
ad malū cā Invenit fons co
scens ad que volunt De mu
nitione spiritualis dilictis i

Sp̄itualis dilectio carnalē
a sp̄i sancto denōiat a
quo fluit qui amor pris et si
indicitur Illa ē que mādat
nobis a dñō. et meritoria ē p̄
se sola et duas priores efficiat
meritorias. quādo ab ea re
guntur. itēt natūralē et so
cialē Cupida autē nō ordinat
sed tollerat et tempat ne erre
dit quia magnis querit utili
tate p̄pria q̄ illius que videt
amare Carnalē. Et nero eg
fugit et erimmat nec p̄māp
erit fidū. scilicet spiritualis so
etas inter eas. et quantu v
na ipsarū augetur tñ alteri
minuit licet inter diuges p̄p
sacramēti virtutū si modemata
fuerit exsuscitur Sed a sp̄uali
bus qui plena vouent teo. di
nēcia canticis p̄mēda ē
carnalis dilectio et euellenda
. quanto idētēcior apparet
macula i candida bissō q̄ in
rudi saco Que cū sociis
iucas ad tenebras. Et que
duēcio cristi ad belial Unde
bene dicitur i canticis canticor
Q̄ p̄ pulchra ē casta grātia
cū caritate Sed quia soler
se q̄nq̄ palliare carnalis
dilectio sub sp̄e spiritualis. si
aut zymania sub trinitate Ut
viridario religiose vite euel
li possit aliquas eius sp̄es

quasi norias herbas ad can-
telā in cypas breuerter ostendam
• p quas demonstrat dista-
cia spūalis amoris a carna-
li. Spūalis em̄ dilectio virg-
est et ideo ne vilesat admir-
tione carnalis amoris. sicut
balsamus sophistica iulib⁹
liquoribus. vel sicut alie nobi-
les sp̄es falsitatis falsitatis
omurioe viciant. longe est
inde subtiliter et segregande
Pſavas. Viniu rūmū mītū est
aqua. id est amor spūalis vi-
ciatus ē amore carnali. Sic
prati curpones vendūt vi-
liora sub sp̄e melioris. et h.^o
ē marie iebriatis et rūdib⁹
qui nesciunt discernere pa-
ſū nūli. **Johes.** Omnis ho-
primū bonū vnuū penit et
cū iebriati fuerit r̄. Sic sepe
mutat̄ amor qui pmo bon⁹
et spūalis videbæ. cū diſcre-
cionis et sobrietatis metus
ercessit in carnalē quia as-
tutus dyabolus pmo ocul-
tat temptacōis laqueū do-
nec amor irescat et tenar-
fiat. sicut viscus quo tripi-
untur auncile ut cū sibi
mutuo agglutinati fuerint
insepabili amore dilatio et
dilecta in puidos simul in
igne trissodiac carnalis co-
cipiscenae mucrone. cū ab

lūce iam neq̄unt sep̄ai. po-
tius namq̄ sibi mutuo dñe
cunt ad queq̄ turpia dñe
ca qm̄ velint fidē quā ia er-
longo tpe itegm̄ sibi seruare
nit aliquatenq̄ violare. vel
om̄ia seruicia pdere que sibi
mutuo ip̄enderūt. Et lucet n.
cū multo cordis dolore faciū
pueler tamē carnalis amo-
ris violencia. que mētio in
gore solet emollie. **N**atu-
lita sampsoe fortissimū in-
rū. suis blandiciis encruau-
et ceteris homib⁹ silēm̄ ei-
fecit. et sp̄u dei effugato tri-
didit cū hostibus. ligandū
cetidū iacentidū ad mos-
trahenda artū agitidū et
illudidū. **N**ec tedium vincat
hostis nequissim⁹ nec labore
nec diuitiata lassat. si quo-
post longa tpa potuerit ef-
ficere quod intedit. cū ad in-
dil aliud oī tpe vacet uel
studiat. nec alia cura sit os-
cupatus nisi quō subvertit
bonos. et malos p̄cipitet i-
tegris et reuecat i p̄co
et ip̄ediat a p̄stū salutis

De indicis carnal' amo-
Primiū igie. indicau r̄
carnalis amoris. q
cū spūalis spūalib⁹ tm̄ cri-
dicionib⁹ et edificatorib⁹
collacionib⁹ pasti soleat. d

54

mugias et ocosas fabulas
fuscidat. Ita eōuersa pau-
ca de spūalibus et pluma de
ūtilib⁹. fabulacōibus et
marie de mutua dilectione i-
sciacibil⁹ rūnāt. quātū et
ip̹ ea. et illa cū diligat. uti
q̹ ad hūus colloquia nō sus-
ficant hore nō dies nō que-
libet tpa. sed semper cū duenie
pnt. copiosā hūt materia lo-
quendi i deficien⁹. H̨c dñm car-
nalis amoris idiaū ē sōlē
ta gestū et morū q̨ sunt
pariter taliter se amantes a-
morose se mutuo rapunt. la-
tus lateri femur femoi dpre-
mit. manus manū tenet. et
dpmāt. reuerte et latros hūe-
ros et ubera sub vestibus et
vloora tāgendo blanduit.
aliqui tāplexus furtina et os-
cula iuguit⁹ et similia. sicut
in scūlārib⁹ amatoib⁹ no-
tan p̹. Eōuerso spūalis di-
lectio tācū disciplinā seruā-
tōcūlō. sicut i publico. q̨
nec tāgulos querit sed fugit
nisi quādo secū habutare
desiderat et soli deo vacat. Et
autē colloq̹ns marie si uir-
ū seū loquit⁹. dicit oculos
et mang et oīa mēbra sub-
cūstodia modestie. q̨ etiam
studiosus obseruator nō i-
nveniret in quis cas ip̹hēde

ret. **E** Tercū ē inquietudo cor-
dis quādo sūt absentes. cogi-
tātō de iūce ubi iā sit ille di-
lētū. quid agat. quādo venet
. q̨ndiu me deseruit. si de me co-
gitet. si ex absētā eius amor
cūta me force in aliquo repuit
. q̨ longo tpe iā nichil in tēmā
dauerit. et q̨ in causa ē possit
quō valeat in corpe. et ita sus-
pensō corde nec orare libē pnt
nec de tēo quiete meditari v̨
aliquid agere utile. distracto
vel occupato cūo tār dilātū. n̨
quādo audit aliquid de eo. p̨
perū nel loqui hoc ē ei refri-
gerū qualeāq̨. Spūalis h̨
nō cumit. sed quiescat i deo et
amiciū suū fideliter i orōne
deo om̨edit. cū fuerit oportu-
nū si sit i utili distractione
dpatitur ei et cogitetur si m̨
ao dictauerit frātēdū. **O**r̨
tu indicū carnalis ē. Impa-
ciencia v̨dilā. sc̨ si aliqua se-
cū diligat. si benigna alia
salutet. Di aliqua beneficat
ei et hibeat ex quibus timet
ne forte amor alterius pre-
ualeat et cūta se tepestat.
In te dolet et tristatur Spū-
alis autē dilectio. mult
om̨es secū diligi et in hoc
gaudent quia caritas ē su-
dicativa et quanto mag̨
tūlatur tanto amplius

augetur. sicut ignis quo
plura someta accepit eo ma-
gis erit. **H**equit quicunq; in
dicā amoris carnalis. **C**on
tū ē mā et dērbaçō. qz tū
ut vulgo dicit se diligunt qz
p; nūia dīlētē nō pñt sibi
mutuo p̄cere a molestiale
sions. **D**icit enī metas eft
dit aliq; corū dīlectio iordi-
nata i blandīctō. **I**ta eont
qñq; credit mā corū i dīrba-
do marie cū vñus alterū in
aliquo offendit nūq; facēto
sibi in hñs que desiderat vel
aliquā psonā ut ei vñctur plo
amando qz quo temētior ē
dīlectio eo molestior offensi-
o. **I**nde surgunt querelle et i
pñria ip̄sonū bñficiorū
et magne fidei que iā p̄di
vident ap̄to ignatū. **H**eque-
tur etatā detestacōes et mut-
torie pñmissioes qz nūq; tein-
ceps velit ip̄m diligere qui
sic retribuit sibi mala p bo-
nis. et oñm p dīlectioe aliq;
do adiungitur clamores. cōtu-
melie. vitupia. maledicā. iſa-
matioes. p̄diares secretoriū.
et icōuenientia mīla huicō
sicut sepe exprimunt. **D**puial
vero amor pacificus e. tñc-
tabilis. ignosces errori et
ifurmitati primi. et i spñ
lenitatis istucōes i aliquo p

occupatū delito. **T**ertii
minuscula et dulces hē a-
matōndictamē et diuinio-
la et morselli ab ore dīlē imp-
ti. et quelibet alia que dilē
rectauit uel quibus usus
ē. quasi p reliquo venient
tū et p memorali dseruant
pūctuō dñm amoris. **E**ccl
tria sicut dicit ihewno. **C**eb
mīnuscula et fascias et
zonas et p̄gustatos abos et
dulces ac suaves amōis le-
teris. scūs amor nō hē pue-
rciōes edificiteret et i se-
riū istucōes sit sp̄ialis amo-
ris fulcimenta. **S**eptimū
tīordinata simulacra via-
orū ad imē s. quia se dilig-
gūt et mutuo q̄ea viaia sua dil-
gūt et fouet et cruxet et at-
tant sibi mutuo cont̄ arque-
tes et corigentes ea. dfecten-
ti ad malū sicut fur furē ad
terū adulter diligit i male-
vicia detestat singulariter
tamē odit ea speciali in vi-
lectis. **H**ec pñ nūis dolet de-
formitatis macula in fili-
o qm i alieno. **S**ic deus per
modū durius puniet ea i pñ
ti in amicis suis singulat-
bus. qm in aliis. **S**icut app

ret in dñm qm̄ ḡuissime p
pectatis suis punitus ē Apo
t̄lipsis. Ego quos amo ar
guo et castigo. Ostensio ad
cunctā carnalis amoris vi
nis que se qm̄q; palliat sub
spe sp̄nalis dilectionis ut igna
nos qm̄q; decipiat. ad sp̄nalis
dilectionis p̄ficiū s̄idēntes re
deam, et quibus ḡdib; con
stat uideam. **Dilectionis**

Dilectionis primi

Dilectionis primi p̄m̄ ḡ
odus ēē vicitur nullum
odore, nulli malū cūpe nulli
us nolle bonū impēd̄re. In
nōcitate primo curiliū sub
uētationis nō subēt̄, et breui
ter ut nulli faciat malū vel
cupiat cū voluntatis d̄sensu et
bonū primo optet et desit̄.
sicut sibi vellet exhiberi si id
geret. In hīs duobus osticte
impēctio illius p̄cepti Dilige
primū tuū sicut teipm̄. salutet
quod eccl̄ia tibi ab alio fieri.
tu ne alteri facias. Quemq;
vultis ut nobis faciat hōes
hēc et uos facite illis. Hec
est lex et p̄phete. hoc enī doce
re naturē p̄pet̄ scripturē s̄do
expositoē sc̄nū oratione
Pfectus dilectionis ē. sic alcei
us p̄ficiū d̄gānde et bonū al
temus diligē quasi p̄m̄. et
sic eius aduersitate dpati si

cit p̄rie ut aliena luc̄. sua
deputet et affū p̄ietatis Ad
rōnos. Gaudete cū gaudenti
bus. flere cū flentibus. tūp
sū iūce seniētes Ita sic alie
na bona vel mala sentire
sicut p̄ria. **No corintheos.**
Quis iſfirmat et ego nō iſfir
mor. et ubi talis ē affās ibi
nātūro nō deērit subuētationis
effās quātū patē oportū
tas. Dicat enī sana mēbra
corpis d̄gānde sibi et dpati
untur mutuo. Ita apparet il
hī affām̄ separāt̄ ēē a stupore
infēsibilitatis viaose. que iā
nōnuit intelligere que primi
sunt et se ipso. **Ad epheseos.**
Hūmus enī mēb; iūce. Vn
dñs ih̄s cr̄stus a quo om̄is
doctrina p̄fectionis nobis in
fluit. sicut mēbris a capite
sensus et motus iānt̄ repūt̄
sibi fieri qm̄q; mēp̄cia iūmū
ifertur. sicut ip̄e dīlat. Cinto
vni er mūmis r̄. Pfectio di
lectioē primi ē diligē ini
micos et affās. et ea dulcedie
erga cōscientes et p̄sequētes se
affā. Dicat erga singulare
dilectos et nō solu res tempa
les sed eqā corpus p̄fructu
bus ponē patē ēē. nō tantū
spe p̄m̄ mart̄um sed magis
p̄ affā fr̄tē salutis. hanc
cr̄stus doant qui p̄ p̄tōubq;

ūmicos suis mori dignatus
ē ut illa p̄tā quib⁹ ipm of-
fendim⁹ et atemp⁹ er-
piaret. **Johannes** a cuore ha-
dilectiū nemo habet ut a-
num a suā ponat quis p̄ cāci-
suis. Hanc didicerant ab eo
sancti qui se morti p̄ finit⁹
bus obvulerūt. qui se i seruo-
vēdiderūt p̄ aliorū redēpcio-
ne. ut paulinus qui ut alio-
nū fami dūlcerūt ipē fame
cruciabat. qui p̄ infectori-
bus suis deuote orabant. et
eorū benignitate ūmicos se
uiciā lenire et malū i boni-
vīce studuerūt. Hanc io-
seph patriarcha. et mōyses
samuel. dauid. job. et alij
sancti plures multipliciter
ostenderūt. Et reuera tales
sunt vere sapientes. qui sic
diligunt ūmicos. quia ceterae
maiora bona p̄stant eis p̄
sequēto qm̄ subrahēdo. si
aut qui rapit michi talētū
plūbi et reponet michi i ei-
de locū talētū auri puri. Qd
p̄t nocere hōi sancto. si ūmi-
cos ei auferat honore mū-
di. uel dūniās uel reliqias
et quibus nutritur carnis
occupatē tāc p̄t ei ista aduc-
tarus subrahē spoliando.
tēthēdo p̄sequēto. sed sc̄i is-
ta nō amant. iteo nō tristat̄

ā ista subrahēt̄ eis. Nā si-
ti que mūdisunt diligenter
et de amissis valde dolerent
nō ēt caritas dei patris in
eis. Cū ergo auferat eis mūda-
na munera. que eis sūt omo-
sa et onerosa. cumulant̄ eis
dona spiritualia et merita ce-
lestia. **Vnde** dauid. Desidera-
bilis sup aurū et lapidē pāo-
sum multū. et dulciora sup
mel et frāui. et qui occasio-
dat homini tāni luci. int̄-
rito est ei diligētus. **Natūrā**
us Diligite ūmicos vestro-
rē orate p̄ p̄sequētibus et
calūpniantib⁹ rē et eric̄i-
tes vīm multā et eritis si-
ln altissimi. **Vt̄** beatitudi-
dōsist in dñuō sūme ve-
ritatis et dilectō et delēctō
sūme bonitatis et i fruac̄
eterni iocunditatis et pacis
Omnes autē virtutes ordi-
nat̄ nos ad ista tria. et nec
quādo quisq; magis fuerit
ordinatus i virtutib⁹. tanto
magis capar erit supne bñ
humiles q̄se detinūs.

Si aut ergo caritas ordi-
nat̄ nos ad bonitatem
ita humilitatēt̄ et ordinat̄ nos
ad veritatem. **H**umilitas ē or-
icuitu p̄tētō et dūcōis vel fa-
gilitatis. voluntaria metit̄

inclinatio **Bernardus** Huic
 latus est virtus, qua hoc vere
 summa dignitatem sui sibi ipsi vi-
 lecat. Quos sunt que amonent
 nos ut huiles simus. videlicet
 quod sumus et quod non sumus. Et
 sumus non habemus a nobis nec
 er meritis nostris. et ideo non oportet
 nos extollere. quia alioquin po-
 testatis est esse honestatis quod qui bo-
 ni simus et habemus. et ille so-
 lus inter extolleamus est. augmen-
 ti simus id quod sumus. Hoc est
 humilitas secundum et magnior
 qui quanto maiores se videant.
 tantumq[ue]d huiusmodi se in omnibus
 que habemus. totum id est illud a quo
 totum habemus quia furti reus est quod
 sibi aliquid trahit de his quod
 sibi omnia dedita sunt in utero domino
 cui ipse dicit gloria mea altius
 non debo. propter quoniam nobis libenter
 dominatur in bonis suis. sed glori-
 aria sibi seruat. Et autem non
 sumus similiter monetas nos habu-
 imus. quod vana et ianis glori-
 aria est extollere eo quod non est. vel si
 autem habemus glorietur se esse aurum. et
 si manus iacet se esse giganteum
 et medius credat se esse regem
 et certioris nunc candidorem
 poterit. Dices quia duies
 si et nullius ego. et nescias
 quia tu es miser et miserabilis
 paup[er] totus et nudus. Hoc
 humilitas est pauperum et iuxta

torum. qui considerata sua tem-
 p[er] et imperfectione in operacione sub
 limitatis aliorum resiluit in se
 et ex iudicio o[mnis] veritatis sibi
 metipos vilesant. sic dominus no[n]
 tetos natos per nos ignorantes
 dupl[ic]e illuminat nos lucis unde
 facti sumus. linetos super oculos
 nostros. ut per nos iapiamus nos
 ipos agnoscere. Dente ipsum
 illuminatore nostrum crecentem p[ro]ni-
 citorare. ex luto visu reaptit
 qui ex adiacione proprie fragili-
 tatis scapulae humiliati agnos-
 cit. **De humilitate in no-**
Duplicem vero bis.

Humilitate habe temp[er]em
 Huiles enim esse deum in nobis
 huiles ad primum. huiles ad
 deum. In nobis deum est huiles.
 nos metipos ex adiacione
 proprie militaris despiciendo. ut
 omnia que in nobis despici-
 bilia agnoscamus. tam in na-
 turalibus defectibus. quod for-
 tutis et marime culpabili-
 bus et viciosis diligenter ac-
 tecimus. et coram itutu ap[osto]lo
 nos humiliemus. Secundo in nobis
 sumus huiles. mores et gesta
 huiles h[ab]endo et verba humili-
 lia et responsa. Tertio ut in
 humiliis opibus et officiis
 nos metipos exterveamus. in

in quibus appareat vilitas.
ut que alii abhorreant et respi-
ciant. ut sordes purgare. rus-
ticia opa faciat et vestib⁹
viliorib⁹ ostentia eē. et cibis et
alii simulibus. **Vnde** dauid
ludā et fia vilior plus q̄ fac-
tus sū. et ero humili in oculis
meis. **de humilitate ad pri-**

H⁹ primū dēmum **mum**
esse huīles. Primo me-
liores et digniores nobis p̄f-
reputare. nō eos respicere. vel
temere iudicere. **Vnde** apls
ad philippēn. **H**umilitate su-
periores sibi iūce arbitriū
tes. **H**ec dū honore eretio-
nū iūce p̄cipientes. **H**ec uēnde
iāmādo. locū p̄mu ubiq̄ t-
būedo. nō eis tēhēto. sed o-
bediēto. obsequēto p̄monē-
do. et eos ap̄to ceteros emi-
tare. et facta eorū om̄etāe
laudare et exollere. dūmo
bona sunt. et mala tegere
nō facere sed pure. **T**ertio
patienter eorū infirma tol-
lerare. et lesiones sustinere
si quas nobis inferūt. et
malū p̄ malo nō redire.
nec contra eos erētē r̄ iace-
pacēs eorū pacē recipere. **P**ō
Cū multū molesti essent hu-
miliabā animā r̄. **I**cē pri-
morū alii sunt équales no-
bis. alii superiores. alii subdi-

ti. de equalibus plana ē re-
gula p̄dicta. **D**e sup̄ioubū
addit apls duo. **H**ac iacet o-
bedite p̄positis vestris. et sub-
iacete eis. **O**bedire p̄tinet ad
ip̄flecionē iussioris eorū. **S**b
iacete inuiter eis subiecte qua-
si vicinias dei oī subiectioē se-
cundū dēm. **D**e platis tres re-
gulas nota. **p**rima. **E**cclias
desiastis. **N**ectorē te posue-
runt. esto inter illos quasi
vnius ex illis. **S**econdā ad
thessalonicenses facta sumū
p̄uili in medio vrm. tamq̄
si putir soueat filios suos u-
Tertia ipē dñs. **L**uce. **E**go an-
tem in medio vrm sū. si cum
qui mīstrat. **H**ec dū hastab.
regulas recte inter subdito
sit quasi unus ex illis con-
in victu in vestitu in labore
et in aliis ceteroribus. si cum
p̄uilius in medio eorū. si cum
ex hoc q̄ p̄est eis. nō p̄uti-
se ec. **s**acré scōrē aliae vel
sapiēcōrē vel digniore. sed
viliorē obligaciōre. in redi-
tendo racōem p̄ se et p̄ illis.
Hec quasi mīstrans i me-
dio eorū infirma eorū por-
tando et curādo et cōrēmple-
p̄cundo. **de humilitate ad**

H⁹ dēmū dēmū dēmū
sū dēmū ac dñm et iudicem

num agnoscamus et ei in
 oib⁹ obediamus, sicut seru⁹
 dno suo et opis factori suo
 et si peccatum⁹ ei, ut cito
 et digne penitamus, et satis
 faciam⁹, et enēdem⁹ h̄dō
 ut flagella eius humilietur tol-
 len⁹, et nō in iuramenti⁹ cor-
 rupt⁹, sed iustū eius iudicium
 omēdem⁹, et nos corrupcioe
 dignos agnoscamus. Iudica-
 ū dñi portabo, qm̄ ipsi pec-
 cātiū Tercio ut de beneficio
 cuius nō ex collam⁹, sed cog-
 noscam⁹ q̄ nō p̄ merito nō
 sed p̄ sua bonitate di-
 lert nos et elegit nos, et vo-
 uit nos, et iustificat et mag-
 nificant nos. Unde tenuis ci-
 gratas pure et humilietur iſ-
 te et nichil nobis de bonis
 eius ascribere arrogato. Vn-
 us. No nobis dñe nō nobis

De triplia gradu humiliatiōnē
 licet autē ex p̄dās **ts**
 possint humiliatis ḡd̄
 disceri, tamē ut magis in-
 p̄ceptu sint ad int̄cēdū. No-
 tres humiliatis ḡd̄us, licet
 multū inter se distantes. E-
 dum⁹ ē, ut homo se quidē
 fuit vīlē, ifirmū, iope boni
 viciōsū, p̄tōrē, et si aliquos
 deficiat habeat agnoscat, et
 faciat, et nō mēciat se sibi
 cē maiore i quacūq̄ digni-

cate sit et nō eleuet se sup̄ se q̄
 si iuetū, vel sup̄ alios isolent
 ne vanas laudes homin⁹ vel ho-
 nores homin⁹ affectet, et si ali-
 quādo delectet eū alij̄ istorū
 scip̄m̄ redarguat et castigat
 quasi decepti, et in quo verito,
 nō sit vñ p̄. Ut quid diligit
 vanitatem? Cū cū deus pos-
 sit oia, ut q̄ nō fecit nobis q̄
 les angelis i gloria, nisi ut
 ipsa repressio nra humiliatio nō
 ne eleuemur, sicut seducti
 et seductores angelū, et cornu
 am⁹ et peccam⁹. Inte ē, q̄ ai-
 teus i baptismō tollat peni-
 tūs reatu pat originalis, pe-
 nā tamē corruptiōnē nō tol-
 lit in hac vita, ut semp̄ māc-
 at nobis memoriale humili-
 atiōnē, quo cūtū sum⁹ ne
 supbia m̄ sicut p̄m̄ p̄ntes
 nostri, et quorū supbia et in-
 gressione dēs corrump⁹. Icul-
 pam et pena misericordia q̄ poi-
 mis, et adūc veteriora nisi
 deus auerterat expectant⁹. E-
 Secundus gradus p̄ dīa, cu-
 nō solū scip̄m̄ agnoscēs ho-
 sp̄nat se p̄ vilitate sua, sed e-
 tia ab alijs sp̄ni se pacientē
 accepit, s̄mo quia veritatem
 amat, et se priuato amore
 nō diligit cont̄ veritatem ea
 am̄ desiderat ab alijs reputa-
 ri talis quale se reputat, s.

vile maiosum et ignobile et
quicquid se in veritate cognoscet
in quantum credit agnoscere non
obedit. **E**gregorius hinc superbi
honoribus. ut plenius hu-
miles sua respectio gaudent
quia uideant quod re se intus
hunc. etiam ab aliis senant app-
bari. **I**te cum collet homo et.
fastidit honores exhibitos
vilipectit. **I**ste gaudiis satis
altius est et satis mirus qui
cum asceterum. etiam inter reli-
giosos et bonos. **U**nde non est
mirum si inopes sumus vir-
tutum cum membris et custode vir-
tutum scilicet huicitate. tamquam
a nobis secundamus. **Q**uid e-
stis causa eius. qui ille qui dives
est in misera peregrinis qui ex-
am per dilectionem sua qua di-
lerte nos pro proprio filio suo non
peccat sed per omnes nobis tamen
didit illum. **Q**uid inquit causa
eius. qui nos tam inopes gratiarum et
virtutum relinquit. quasi no-
sit ei te nobis curer. **N**aturam
autem desidia nra in causa est.
qui non instanter querimus cum
ut debemus aut superbia. **O**r
et si querimus instanter uidemus
nos deus per nos esse ut in
te extollemus et fieret nobis
ipsa donorum eius sublimatio
altioris occasio ruine. **A**lcida
edifica. profundiori fundame-

to indiget. et arbor extensis si-
midicari profunde non fuerit.
facilius pentorum impulsi en-
titur. **C**um ergo resistentia
ad virtutis culmen attigerit.
statuerat se in huicitate fun-
solitare. quia deus superbi re-
sistit eum. **T**ertius gradus
huicitate est. quoniam enim in me-
nis virtutibus et donis et ho-
noribus homo nichil erodet.
nichil sibi er hoc bladi-
totum illi refuntes in itaque
restituens a quo omne bonum
fluit. **T**alis fuit huicitate
beatæ virginis que cum elec-
tam se sciret ut mater dei
ficeret. ancilla eius se huic
recongnovit dicens. **E**cce an-
cella domini spernit huicita-
tem ancille sue. **T**alis est huic
militias christi qui cum in for-
tu eet. non impunita arbitrio
est esse aequaliter deo sed se
metipm erinaniuit. **M**aris
us. **D**isate a me quia mi-
tis sum et huic cordis. **T**alem
est huic angelorum et sa-
torum in gloria. qui cum sunt
pleni sumo bono. et hono-
re sumo sublimati. nulli
motu habent te hoc su-
pbia. sed sunt in se huicatu-
res. quo altiores in deo
Unde et omnibus in motu
in euangelio silentur.

58

ius p̄ humilitatis māsuetu
dinem. in montibus p̄ alti
tudinē dignitatis. Hec ē huī
litatis p̄fectorū. qui tanto ma
iores sunt. quanto magis huī
liant se in obus. i sensu i affū
in verbo i actōe in habitu vñ
p̄s. Dñe. nō ē exaltatū cor meū
i cū huīlatur et se despiciat
qui nō h̄t vnde gloriatur. sed
multa habet vñce p̄fundit.
lacet bona sit ista huīlitas. cū
nō ē miranda. Et si filius rusti
cū nō vult filius regis reputa
ri. laudanda ē in eo simpliciter
tatis puritas. sed nō p̄dicata
nec ex hoc mitiāda huīlitas.
Ita si paup̄ se paup̄ē reputat
et ab alijs vñle paup̄ agnos
a veritati d̄sentit i istis. sed
nō ē amittitio digna huīlis
talis. Si vero diues paup̄ib⁹
conformat. et altus nichil altū
sapit. et gloriosus nichil te
gloria sibi attribuit. sed totū
refundit ei a quo h̄t vñ glorio
sus vñctetur. hic ē huīlis. nō co
gnitae nūcitate. sed ventans ca
ritate. Eruditate et huīlitate
neſtitur virtus pacēcie. hec
ordinaat nos ad fruicōne sum
me pacis. Nichil enī pati mo
lestie ē pacē bre. quod sic duo
bus modis. aut nullā mo
lestia senecto. q̄ erit tūc i p̄na
aut molestias nō moleste se

rento. quod ē magnanior in
via. et hec pacēcia ē Magni
mūs. qui ad vniuersa susti
nēta pacēs ē qui nullis pas
sionibus perturbatur. **De pacē**
Paciencia et nota
Paciencia et insuperabilis p̄fes
sio laborū. Pacēcia alia ne
cessitatis. alia silaciois. alia
virtutis. Dilatōnis enī ē. q̄
do aut p̄ hñana gloria aliquis
pacēce se i aduersis ostendit. a
cū inter dissilat iuria q̄ pa
titur ut i aliud temp⁹ differe
oportū vñcione. **Gregorius**
Qui mala primū ita volentie
et cū intrisēas dolat. et temp⁹
retribuiciois erigit. pacēam
nō erubet. sed ostendit. Pacē
nūcitatōis ē. cū aliquis iteo ad
uersis vlassi se nō p̄suīt. quia
nō p̄t uel auctet. timet sibi
maius et hoc iminere dispē
diū. vel modū depur. ut ser
ui a dñis verberati. vel pau
pes a diuitiis obiurgati. l
discipuli a migris castigati.
Prima viciosa ē. et meretur
suppliciū. Secunda crux. ut
euadat tempale dispēdiū
Tertia virtuosa. et meret gra
ciā in p̄na. et gloriā in futu
ro. Omnis passio aut ē ex eo q̄
negant nobis vel auferunt
amata. et minant nobis odio

habita et nocua que possim
dimitere in quibz. in quibz pa
tientia discernitur et probatur
de tripli pacientia

Dumū ē corporis lesio. Secū
dū temporis penuria
sbnē. Tertiū. detrimentū hōrū
Quartū. caror offendit. vel
subtraictio. Quicū. tranquilliti
tatis mētis queaq; perturba
tio. Istud tamē omnia priora
sub se continet. licet et p se sin
gulariter aliquoās valcat
discerni. et sine alijs repiri.
ut sublata aliqua leticia vel
consolacione minit uali vel
nocua. Verbi q̄ia ut cū p̄
pluuiā vel alia inoxia causā
nō possum spatiari vel ali
os conceptus curum pficer
p libitu. Cū autē turbam p̄
refectu iusticie eternae. hec t̄
pacio nō ē ipsaē deputā
da sed zelo iusticie et virtutē
nisi sic immoderata et idonea
Uite ad **Corintheos** Christia
a que sdm̄ tui e. pincam in
salutē stabile opatur īc Pa
cientia dure opponit vicio ux
- sicut caritas opponit aci
die. et caritas primū iudie
- et bniitas supbie. Sicut at
medicū hōm̄ sciltū. ita fū
oso silēm reddit. **Iusta illud**
Job. Virtū sciltū interficit
irruendia. ita pacēce virtus

sapiente oñdit. **Uerbiq; uerbiq;**
Doctra viri p pacēce noscar
Dicit ergo p predicas quicq; ad
sis p se non turbari virtus
pacēcie ē. ita p defectu iusti
cie nō turbari. est uicū topo
ris. vel obstinatio. P se enī
quilibet contumaciam p p̄fici
testibus iusticie. et tūc ē uir
pinē. Pro p̄ntibz. et tūc ē se
uor. p̄ficiendi. P futuris et tūc
ē cautela timoris. Item p p̄
mis contristari dē hō. mot
racius tamē p temporalibz et
defectibus. amplius autē p
spiritualibz. et eorū que p̄
nēt ad salutē. Ad hoc autē
plati marie tenētur. qui si p̄
ciet subditor via tollenti
nō corrigēto p posse. Et haec
pacēcia non glorie meriti
spare dñt. sed iñ tei. cuo tūp
na et iuriis cū caue et p̄lin
bere rebuerit. tolerando forni
rū. Uite et hely quia filio
rū suor mala nō acriter re
varguit. iñ tei cū pena sen
sit. Et q̄uis aliqua dñma ē
videatur int̄ pacēam et for
titudine et constācā et mai
numitate et lōganitātē. et
mutitatē et mansuetudinē.
sicut eaē ex cor diffinibz
colligitur. tamē sepe vnu p̄
alterio ponit. et mutuo int̄
se diffiniunt vel describunt. P

59

renia ē honestatis causa ter
difficilii voluntaria pressio for
titudi ē immobilis inter aduersa
anumi laborū et pectoris equa
susceptio. Constatia ē inter fluc
tuantes causas et personas. nul
la respectatio mētis acut. Lig
nacutus ē difficilii spontanea
et rōnabilis aggressio. Logani
tus ē spes cū longa expectatio
ne honor. Virtus ē quā mētis
affutis seu amictu no affi
cit. Mansuetudo ē animi tranquili
tatis alterius no adēs ipobi
ti. Possent ecclā singula istor.
singulis collendis quoquo
modo appropriū. Debet ḡtia
pacies autē dīc p̄t qui tolles
equo anno collēvit. ut Job et
Chobias fortis ē que respecta
enī certamīa no enervat ve
l Joseph. Constatia quē terrors et
labores no pusillaniēm faci
unt. ut machabae. Magnanu
mus qui ardua et difficilia
agredi no expaescat ut Jo
baptista. Loganumus quē lo
ga expectatio a spe desiderij
no frangit. ut abrahā. Mitis
ē qui odientiū iaculūs neq̄
mitatē ut malū p malo re
tribuat. Mansuetus ē qui
orte tranquillus ē et moribus
tructabilis. ut iohannes cui
gelista.

Ad quid valer pacientia

Valet autē virtus pacie
ad multa primo tollen
bilia reddit p̄ntis. vnde idem
da qua aduersitas q̄n cū ipsa
enīa ē. triplex iōmedū dat
Extrinsecus homo affligitur
int̄secus p ipsāam amarit
et insip mala cōsciencia ro
dit mente p reatu culpe. Hoc
pacientia ē magna mentis
refectio. quia sicut corpus pas
citur cōuiuo. ita mens vñ
tutū dñpibus saginat. Tercia
o magna edificatio ē primor
et tanto maior quanto rancore
Plures vitemus castos absti
nētes paupes scipōs humiliatē
elegemos facientes. vel
oracib⁹ istantes. bona
dicētes. fide cōstantes. sed
paucos ad modū i cōsumēs
et detractionib⁹ humiliatē pa
cientes. Excusans enī nos et
refendimus nos ne forte alii
scandalizetur te nobis. putatē
tes nos cē culpabiles si tace
amus. cū er' hoc magis rep
hēsibiles iudicem. q̄ p ipsā
am nos vindicam. et mor
tates ngs acriter i mortem
sicut Decolorus. Imitacio
dei. glorioſius ē iurā tace
do fugē q̄ intendo supare
Quanto pacia purgat pat
perita. et p̄cauerit a futuō

vite
domoda p̄

Quinto auget grātā in pñtrū
tutū et spūlū donorū **Iur**
illud Hecm multitidēm do-
lor meorū i corde meo. cōsolā-
cōdes tue letificauerūt aīam
mēa Herō meretur mignā
gloriā in celo **Luce** Dautete
et erultate. ecce merces vā
multā i celis Heptio sin-
gularis ē retribuerū pacien-
tia passionis cristi Talia em-
staret repente qualia ab ipo
acepit. qui dolores mō por-
uit Et hec ē singulaīs leta-
cia sanctorū in tribulaciōe pa-
ciētū et gauteātū. q̄ sic **grātā**
occasiōē hñc et oportunita-
tē. aliquo mō retribuēt dōnō
p̄ illa magna caritate. qua
p̄ nobis aīam posuit. salte
aliquid sustinet. q̄ bonor
nōrū nō intigeret. ut aliq̄ ei-
te nōs dare possimus Cū er-
go i iudicio venies ondit in
dicta passionis eius oībus.
magna erit cōfusio illis. qui
nichil pro ipo pati voluerūt
et magna gloria illis. qui
p̄ ipo multa et mignā sus-
tinerūt **Hignū** ecclā dilecti-
onis specialis videtur. cui
dñs aduersa dat pati. vel
quasi imp̄tū dignetur. cui
cē dñtā por̄uit **Holent** eū
soñ in via cū lassant̄ rogac-

cos quibus plus confidūt
quos sp̄ alius diligit. ut p-
te oneris sui p se ad horā fe-
runt. ut quasi indicū sit q̄
maiorē hēanc de eorū dilō-
ne fiduāt. quibus onerū
sua pōr̄ito iponūt. q̄ te illi
quibus formidat iponere. ne
forte nollet equo aīo portare.
Hic et dñs qui nobiscū est.
oībus diebus i uia hac qua
abulamus lassatus usq; ad
mortē labore passiois. qui c̄t
quis vñ velit cī spati. et o-
nuis tribulacionū suarū qd̄
ecclā ē sustinet secū portare.
quia hanc passionē quā ai-
put in se pro nobis sustinuit
i carne diuisit p̄ oīa mebrū
fideliū suor. ut sicut oportē-
bat pati cristi et ita i gloriā
sua int̄ra ita et mebrū eius
si capit̄ fideliter sp̄ciantur
et glorifcent **Hic** aut soñ cō-
passiois. ut resurrectionis c̄t
Cui enī plus sp̄passus fuit
cristo ecclā p̄ nō dregnabit
Deadus vel **partenit**
Opfectus pacie **P**rimū
ē ut distat motus ire et ipa-
cē p̄ pugnā colibere et rep-
mēre. ne erūpat foras i ver-
ba vel fū illicita **D**ic igne
suffocatus. fumo suo erig-

intur. **S**i autem non cohabetur
crescit, et oia que attinge poter-
te aromabilia iacentur. **D**ua
tuor autem modis sol et ignis
eriguntur. **P**rofusioe, obstructioe
dissipacione, et defau matie
Dilimodo ignis ipaciē defer-
uere cōsuevit, profusioe pri-
dentū consiliior, ut mature de-
libet se homo quātū ei nocē
possit ipaciēta, et qntū paci-
entia p̄desse. **C**ue qua supiq
de remedio lacus dā sunt.
nūc p̄tereo imoran. **O**bvia
ō et obstructioe ois et labor
ne lingua, p̄siluat ī verba flā
et nūgicula, vel ne manū
erupt in scā furibunda. **M**
Nō p̄one dñe custodiā ori
meo rō. **D**issipacioe, ut ad a-
lios actus vel titulus se con-
tac, quibus abstrectus obli-
uiscatur materie qua suacē
sus ē ad iram, sicut cū ligna
dissipantur a se iuice, ignis
diuisus reficit. Defectu mē
ut homo abstrahat se ab il-
lis negotijs et occupacioib⁹
que solent mūstrie occasio-
nes ure et ipaciēta. **P**uerbi
ōn. **C**um defecerint ligna ex-
tinguitur ignis, sic etiā su-
suratioe subtrahita uiria
soquescit. **H**usuratio est ex-
ulta suggestio, que heem in-
figat ad materias litū. **E**

Deōnō ḡdus paciē ē, cū ex lo-
go vsu paciēti et ipaciām re-
frenandi homo didicat iā nō
terreri uel turbari aduersis.
sed quasi in loco munito icon-
tussus aratursitatis aduer-
sarios intuetur, quos nichil
sibi posse nocere confidit. **T**a-
dui autem homo aduersis terre
, q̄ndiu aliquid diligit repa-
re in se uel er seipm qđ timet
ptere vel dolet, ut corpus res
honores amicos, et priū no-
luntate. **Q**ui autem ista iordā
te nō diligit, sicut nō valte
delectatur ī eis, ita nec gra-
uiter coenstatur p̄ eis. **H**ic q̄
uocem dilā nō hābet, nec de-
vita eius iocundit, nec te-
more coenstat. **Q**uid igi-
p̄ tibi aduersarius nocere,
unite cōturbis. **S**i odit te ī
corde suo, malū suū int̄ seip-
sū clausū ē, et nichil tangit
te pena illius. **C**ancū ē tu es
to in pace apud te. **I**gnis in
sū alterius idius illū v̄
rit nō te. **S**i verbū dixerit
te, vetus sonas c̄nsuīt p̄ ae-
re, nō uacuū ē infinit. **D**icat
ergo ritores si uacuū cont̄ te
missū cassō vulnē aere feret
et te nō tangere, ita facio
ad verba maledictor. **C**anis
latrat cont̄ te, et ridendo p̄
transis. **S**i detrahit tibi ab-

sens no[n] turbis. se lexit et no[n]
no[n] occurrit. Ipse p[ro]dit se e[st] iudicu[m]
et detracitorum. et se apud in-
telligentes magis odibile
et contemptibile recedit. et sic te
vindicauit de scipo. Tace iuste.
et alii pugnabunt p[er] te et domini
cont[ra] aduersariu[m] tuu[m]. Si au-
te incipio cu[m] eo remordendo co-
tentem. qui prius e[st] copassist
et stabuit et aspiciet uos com-
pugnantes sicut duos gallos
et ambo[u]s uos respicient et
odient. et ipacie et iudicier
quent. Si times detractionu[m]
contra te credi. sustine hui[us]
liter. et pacientia tua tollet
suspiciones vel mitigabit p[er]
suspicionem de te in cordibus a-
liorū. Si autem cor tuu[m] vni-
intus erit inimicorum. reprime i[n]
tuitu[m] securitate utilitatis si-
cuit qui prutur vel securit[er] p[er]
aliquo apostematice sanan-
do tollerat breuē dolore p[er]
spemta salutem optineat. O
portet nos pati morsus pu-
licu[m] et similiu[m] bestiaru[m]. sic
enī sustineamus punctiones
vilui detractionu[m]. Inopes ho-
noris no[n] p[ot]est sine iudicia pa-
tilaudes aliqui melior. q[ui]s
cu[m] ipsi hi[us] no[n] valent dolent
se solos defendi. et velle[nt] secu-
habere socios misericordia p[er] sola-
cio et iteo tecum aliis. sicut

deformis velle[nt] alios se esse
similes. Cordis autem dolor
et reu[n] amissio[n]es. et amico[n]
in offensiones. et affliccio[n]es pa-
enter tollerare supradicte res
dys discatur. et marie usque
sepe talia sustinem[us]. De enim
pericula e[st] q[ui] usque studio paci-
no fiat animo levius ad po-
tandum. Iuxta illud. tunc
male fecis assueste et fecisti.
In isto gaudiou[n] nec perturbat
homo aduersis nec gaudet.
sed sustinet et trahet. Tertiu[m]
gaudens pacientie e[st] gaudet in
tribulacionib[us]. et gloriatur cu[m] ad
sunt. et desiderare cu[m] desunt.
sicut famosus et nobilis tri-
gloriatur cu[m] de trocamu[n] con-
alii nobilem exercitent. Ich
vi. Quid sit nichil ut veni
at pericolo mea re. Et infia
Et hec nichil sit consolacio
ut affligens me dolore no[n]
partas. Ad coniunctores tuos
placeo nichil in infirmitati
bus meis et astutelus et
incitacibus. in agustiis et p[er]
secutionibus p[er] christo. Deinde
iximus. Immolabunt viaticas
iustiae. qui in vindicatione ma-
ris quasi lac fugient. Qui
ex crescente amaritudine quo
libet aduersitatis q[ui]s lacte
consolacionis hylares sunt. In me

61

timas iusticie imolat. Quia
scđm bñm gregorii maioris
e meriti aduersa pacientem co-
lentem, q̄ bonis oīibus iusida-
re. Qui ergo ex desitio pacien-
ti sibi aliquā aduersa ierit.
castigatio corpus et metē meo-
re in contioē afficiēdo. cure
tā libenter nō suffert cū ab ali-
o infestatur ei occisio pacienti
vnde vel corpus affligitur.
vel anim⁹ humiliat. cū maio-
ris sit merita. hec pati equa-
numit ab alio. q̄ a semetipso
Et qui semetipm vīle rephe-
sibile uidicat. cur nō paciet
accipie. qn̄ aliis itē de ipso est.
cū illius uidicān tā timidū f-
cūq̄ post deū sicut supīus.
Conscia enī curlibet quorū ei-
i iudicio. q̄ oīm aliorū erit.
Pr̄ter deū Hinc apparet q̄ in-
ta ē virtus p̄fici Deum enī
humilitas sic gaudent ab alio
humiliari. sicut a se. Et veri-
pacientia ita libenter sustinet
aduersa ab aliis illata. sicut
a se parā. qntū spectat ad
se.

De obedientia

Sicut quia obedientia ex ca-
ritate nascit̄ et humili-
tate. et pacientia. de ea aliquā
ad edificationem brauter vi-
deamus. q̄ i oī religioē su-
ma et naturā ē. Obedientia
ā ē p̄true voluntatis subiectio-

arbitrio superiorib; ad licita et
honesta. Obedientia autē soli
deo ppter se cui⁹ serui sum⁹ pp-
e. vel creature rationali uice dei
angelo hoī in hys que deus re-
quirit a nobis. et que ad deū
ducunt **de triplia ratione o-**

Bacio **obedientie**
obedientie triplex ē. una
q̄ omnis creatura ita ordinata ē
a deo. q̄ licet ip̄e oībus et signi
lis ita p̄sit ut ab ip̄o solo acci-
piat q̄ sunt. et hinc. et p̄nit. et
mē p̄iquora sibi. nō loco sed
similitudine. plenū accipiunt ab
ip̄o. q̄ inferiorib; et sibi p̄iquo-
rib; iſuunt. et illa item suis i-
feriorib; usq; ad inferū. ut in
feriora superiorib; subdita sit
et superiora inferiorib; p̄sint et
ea regant. ut summa medys.
et media p̄sint ymis. **H**ic an-
geli superiores inferiorib; p̄sint
et celestia tremis. et immati-
bilia rationabilia p̄sint. **O**e-
nesis. faciam⁹ hoc m̄. et p̄sit
p̄sib; maris et volatilibus
celi et bestiis tre. Ad rōnos.

Ois cūa. p̄tātib; superiorib; p̄-
dita sit rē. **S**ibnā diuina enī
ita eleuata et segregata ē
ab oī creato. q̄ inferiora īme-
diante motū eius sustine vel
suscipere nō p̄nit. nisi medi-
antibus superiorib; cū ip̄e im-
motus in se oīa ieffabiliter

moueat et gubernat ita ut nichil sit omnibus eo primitus, et nichil incomprehensibilis. Secunda ratio est quia non omnibus datum sit esse dociles dei, ne ignorantia errantia sua dei, quia non est eos puerum ad gloriam celestem expedire ut sequitur ducatum doctor suorum. sicut ceteris dat manus ductio ne cadat vel impinguat vel erret. Tertia ratio est ut homo qui sub deo est noluit peccatum et ita subiit gemitum dei proddidit. satisfactum ei subiacto se habet pro dei. et ita per humiliatiois meritorum gratiam dei recuperet quam amissum. Quarto autem maior et prius fuerit humiliatio et plenior. tanto plenior erit recuperatio glorie et glorie munificencia. Magnitudo humiliatiois attenditur in difficultate uicti operis. puritas in simplicitate intentionis. plus pertinaciam alacritatem executionis. **D**e triplex obediencia.

Es est enim obediencia. Triplex obediencia sine cessatione. cupiditatis et caritatis. Nec obedit qui cogit natus. et libenter est liber si possit uel auderet. ut asinus bos. et serui maluoli. et silos. Cupido ite obedit qui mercato tremat. vel per mortem corporis vel consolacionem criterion libenter facit quod iungitur sibi. ut ca-

nus et accipit. ut incenerari et silos illis. Quinto autem obediencia plus habet de tempore proprio solacio. tanto minus habet de merito coram deo. meritis prius est eius pene. quam times iurare si non obediat. matres scoti est expeditum istud quod desiderat obediendo optineat. ut munus vel solacium tempore. Obedientia carnalis. quando et caritate deo propter deum. et propter dominum remuneratione obeditur. largit super noverit caritatis in quo tamquam pene quoniam desiderium primi quoniam affectus amoris dei uidetur. at primum est iaceant. secundum prefatam tertiū postorū. Itē alia in distinctio obediē alia est generalissima. alia generalior. alia generalissima. Itē alia specificis. alia specificior. alia specificissima. Ut enī utens. tenet voluntatem propriae voluntati sui creatoris conformare ex arbitrio libertate ut angelus et homo. De naturalissima est. qua oīs acturi obedit suo creatori. sive naturili motu insite. dico

62

ius ut iuracionabilia sine i-
pulsu potestate p̄sidētis ut de-
mōes, et maliuole mētes. q̄
et si qnq̄ volūt qd̄ deus non
vult, no p̄nt tamē nisi qd̄ deo
vult. Sp̄ciale illa qua clēa
specialiter tenētur ad obedie-
tiā suor̄ plator̄ i hys q̄ ade
or offiūspectat et ad ordīne
clēitale ut cotiūce et debitā tō
sūr̄ defēre, et similia i sacris
canōib⁹ p̄ eis statuta. Sp̄ciale
or̄ illa qua p̄ priu volūtate
obligat se aliquis certe p̄sonē
vel religioi. ad obseruaciā limi-
tati p̄ arbitrio voulētis deter-
minata, ut p̄mitto tibi obe-
diētā in istis et nō in aliis ut
tanto tpe et nō ultim. vel tili-
cōdīcione et nō aliter: vel in
hys q̄ regula illa iubet, et nō
amplius. Specialissia obedie-
tiā ē qua sine exceptiō p̄mit-
tit obediam aliquis ad oīa q̄
nō sunt aiām cont̄ aiām sua
et regula talē ubi tam ad ea
que sunt regule q̄ ad alia q̄
iubentur se obligat bona q̄
conueniūt incōi et lebēri aibi-
trī p̄tati cū ad iuracionabi-
lia nemo debeat cogi sicut ad
iurata neno dēt obedire. De
Implici gradū obediētē

Drofētus vel gradus obe-
diētē quātū ad illa i
quibus obedēdū ē colligi p̄nt

er p̄dictis id est obedire ad p̄cep-
ta quā obedire ad aliqua eai-
am assūta obedire et oīa bona
et possibilia. Quātū vero
ad mentē vel affīcētē obedētē
breuiter videamus qui sūt obe-
diētē p̄stūs. Quātū quis alia
i obedieniae virtute p̄fecēt rā-
to ei deus ē exarabilior et oīs ē
atū ad obedēdū hoi ordinā-
ta subiectior et obsequiosior.
Insimus obedētē gradū ē
et timorē supplicij obedire sicut
illi qui tantū obedētū sumo-
rib⁹ suis in hys que p̄ceptoie
iussērunt ad alia vero temdi s̄
et negligentes nisi in qnq̄ tu-
coī consuetudo cogit vel pu-
doz huānus sp̄ellit ut timor
sp̄ciale castigaciois. Sufficiat
hys qui huūsmoi sūnt ut
mortale p̄tā p̄ iobedientiā
nō incident, nec dāpōtōne i-
currit, et hoc est valde piau-
losū in p̄fessis obediam regu-
lare quā priusq̄ discutiat te-
neant facere q̄ iubetur forte
mōr̄lis iobedientiae laqueū a-
liq̄n̄ incident, sicut qui nimis
appinquit p̄cipio subito dū
non autē artusq̄p̄tūt i p̄cēps-
labitur. Cū deo autē disputā
velle stultū ē et quasi velle
conicere eū ut no dēat hoc ui-
dicare hoc ēē p̄tā mōr̄le q̄
nī opiniō nō vult h̄c p̄ mōr̄

li **D**ua estimacio ē regula
iusticie fallibilis nō nū ar-
gulosa opinio quā nū con-
sciā appellamus. Solis in-
dus nū facit angulū sem-
p dñe in oporta sibi fertur.
Ita in nobis si ita videatur
sive aliter estimonius in pro-
fessione obedientiae nō expu-
mimus hanc exceptionē ut
nō nolumus ad eā tenet qm̄
nō adiungitur hoc verbu p̄
cipio uel p̄ obedientia hoc i-
dico. **V**nde bonus obediens
tam studiose dē facere qd̄
iubetur simpliciter cuī con-
stat placū suū tam plene
id velle q̄ si apponere p̄
pro uel p̄ obedientia iubeo
hoc vel illud. **S**edūs gra-
dus obedientiae ē pro spe pre-
mij poauis q̄ timore suppli-
ci ad iūcta voluntarie obe-
diere. **I**ste nō disputat i quo te-
necatur obediere quia sive te-
necatur sive nō confidit sibi
ē meritorū dūmō malū n̄
sit qd̄ iubetur. **E**cā si mala
icencio placit aliquia iubet
que timē mala nō eant salu-
p̄ odio illius cui iūgeret ut
enī sic tribularet vel p̄ modo
appro magis qm̄ p̄ obedientis
pſtū nō solū nō nocet hūlē
obedienti. sed ecā duplex me-
ritū er hoc habet salutē obe-

dientiae et insup patien-
tia inobedienti magis no-
at bona itencio p̄cipiens
placi et p̄cepti utilitas et
quibus dūcia eius p̄cior
ita bono obedienti magis
ad pſtū p̄uenit indiscreti p̄c-
lati p̄cepit fulmatio
dūmō nō fuerit contra reū
ut si quio in uti paupi p̄ lap-
de massā argenti i gremiu-
lactares paup nō idignant
p̄ un iūcīte. sed iocundat
p̄ argento taliter acquisito
Certus gradus obedienti
e est ex sola dilectō dei nō em
voluntarie. sed ecā cuī gradus
obedienti nō solū ad facilia
sed ecā ad difficultia et dūm
ecā usq; ad mortē. **H**ic
cristus fuis ē p̄ nobis usq;
ad mortē mortē autē ceuas
Vndeat dei seruos tali dñō
sic pigre obediere pro regno
celesti sicut ē consuetudo qui-
busdam. cuī seculariū prīna-
piū et nobiliū serui p̄ matrē
et piissima merete tot late-
res in bellis. tot pīcula. tot
penitias. tot ecā a dñō
opibria et verbēa patientia
sustineat. tot itinerū longa
in legationib; dñō p̄mp
te subeant. nec segniter et
quicur mādatū nec diffi-
cultur manū vel pīcula pī-

Dunt nec pactū p labore sus
cipiū sed ieciti de pmo i te
nari spe oīa impata pfaūt
et gloriātes q̄ pre ceteris co
serius ad tale negotiū sūt e
lecti Dicē q̄ seduli sūt arta
dōs curiūspicentes in quib⁹
eis seruire possint. et nō tm̄
at verbiū iussionis audient
q̄ nutiū oculor aduertent sta
tum exiliūt et aude auscultat
q̄ eis placeat et quid velint
Et licet senior dei obedieaa
quātū ad effam et maiori
fatuore pdeat. tñ quo ad ac
tu ille pfectus uideatur pfectio
qui ita pmpetus et ostante es
set ad omniā iussa uolonta si
cuit in seruis secularib⁹ uenit
Dicuit de sc̄issimo p̄e nō frā
aso legimus et pumis eius
sociis qui nō solū ea que b̄to
p̄e eis uerbo exp̄ssit pmpet ad
plebant. sed eaā si aliquo i
dictio b̄nplacitū eius poterit
conuē studioſissim pfecterūt.
sicut ab ip̄o dicerent sancto
p̄e Hac virtute abrahā obe
diuit nō tm̄ erit de tam sua
et pegrinus ē in aliena sed v
nuti filiū suū ysac voluit im
molare. hac pfecte et apli et
aly sancti ap̄l exposuerūt se oī
bus labonib⁹ pculis psecutio
bus. et tandem morti p cristo
De hac dñis sp̄aliter dicit Di

quis vult veniē pose me ab
neget sometiū et tollat cru
ce suā. et sequat̄ me Honer
ipm abneget. qui sui iuns ē
recusat n̄ et totū se alterius
arbitrio subiat ppter astū.
sicut cristus non uenit facere
voluntate suā sed p̄is **De pau**

Qontemptus pertine
diuiciāt op̄onit au
arie terū temporalui. hic etiam
paup̄ras q̄ng sp̄is appellatur
Quidā autē sunt paup̄es re
bus et nō sp̄i. sicut qui liben
tent diuices. sed nō p̄nt. ut
paup̄es mūdi Quidā sunt
paup̄es sp̄i et nō rebus et nō
pm̄titur. qui diuicias nō p
ip̄ari possident. sed p amore di
ut cultū dei p̄eas amplifcent.
et defendunt paup̄es. uel p amo
re cristi in deo ut primis inde
subueniat sicut abrahā. Da
uid. Job et yosias. et consiles
uel p obedieaa principat̄
et dignitates suscipiūt ut be
atus **Gregorius papa.** et alii
sancti ep̄i. qui paup̄es ē ele
gerunt. sed iussu diuino alic
fū ē. ut principes terre astitu
erentur et dispensatores terū
ecclesiasticā p̄ alijs. sed i se
paup̄ratis possum nō abiciēt̄
tanco laudabiliores paup̄ta
tis settatores. q̄nto eaā in di
cīo posia ab cuius amore nō s̄t

Sepati Quidā autē sunt
paupēs spū et rebus. qui nec
hñt diuīcas nec volūt hñc.
nec vellent si possent sine p.
cato H̄y tanto feliciorēs sunt
quāto a laqueo cupiditatis
elōgati Horū sunt duo ḡia
P̄umū qui nō hñtes diuīcas
fecerūt de natūrā virtutē.
nolectes eā cas hñc si possēt
H̄cōi. qui potuerūt hñc diuī
cas et abieterūt eas. et reu
sant habere ppter deum **D**e
Duplicia **A**temptū **D**iuitiarū

Qonceptus autē diuīcam
duplicē. aut liberūlūt
effundūntur in paupēs p opa
mūe. et ad cultū dei largiter
expendūntur. sicut sāci reges
et ali⁹ diuītes fecerūt turbas
paupērū alentes. et mōstaria
et ecclēsias edificātes. aut cū
penitus despitūntur diuīce.
sicut sā fecerūt i medicitate
et iopia rerū viuētes. ut b̄s
p̄ francisco. et sc̄is dñicis.
et ali⁹ cr̄isti sectatores. euāge
lice p̄fōnis emulatores. **L**ur
illud si uis p̄fās ē. vade et
vende oīā que h̄es et da paupē
bus **D**e quatuor **c**ausis **quare**
Consulitūr **A**temptus **D**iuitiarū

Qautio⁹ autē de causis
consulitūr **A**temptus **D**iuitiarū.
P̄uma. quia carū amor
irrahit ab amore dei. et priu

celestis **I**uxta ipsū veritatis
testionis **N**emo p̄ deo seruo
et māmōne dēst diuīcas **S**ed
cū enī de p̄fundō terre tollūt
ita suo pondere ad ifima tera
suos detrahūt amatores. hoc
ē in p̄fundū inferū **A**d tñmō
Qui volūt diuītes fieri. iāde
in temptaciōēs et laqueos do
aboli. que mergūt h̄cēs i infi
nū r̄c **H**ecāndā causa. quia i
tardat hoēm a p̄fāi virtutū
Hicūt enī oneratus nō p̄t i
lociter curē. sic multanis
curis p̄ssus. nō p̄t in spū expe
dite. p̄ficere **S**i uis ergo festi
nare ad priam. si uis nō cene
laqueo venāciū **S**i uis nō o
phendi in uia et in captiuū
te euāseris vnde nō reduci
p̄te auātiā et erētūhe p̄cō
de vīsōsa cupiditate tēnōz
Ideo uide tardū exīnt ad re
dīcū in iherūm de babilone q
iam filios et uxores et posse
sōes acquisiſerāt in babilo
sic et religiosi tardūs desite
rant celestia. qn̄ in tēnōs ce
perint dilatari **T**ertia causa
rōne meriti amplioris quia
quāto min⁹ tibi te tēnōs i
dulges tanto amplius rōc
peribabitur tibi in celestib
in gloria sempiterna **B**eatū
enī paupēs spū q̄ ipōz
ē regnū celorū. tō nō portat

aliqua glorie sed tota gloria
 regni. Unde filius dei datus
 nobis exemplum pietatis nichil
 possessiois voluit habere in terra.
 non agnos domini. vel redditus
 per solum vestitum. quem etiam an-
 tice sibi misericordia ut do-
 ceret nos. qui oīa reliquie non tam
 consistit in non habere volendo. sed
 sponte oīa paupibz tribuendo.
 et etiam patientem amittendo. si ha-
 bita uer tollantur. quod plerique
 maioris est meriti quam paupibz
 tribuisse. quia rarer virtus
 est illata mala equumiter pater-
 et sponte bona operari. Et enī
 boni uiri ob hoc solū uel manu-
 me sibi; tamen habere debeat ut
 inde beneficium et ad meritorum glori-
 erie expendat qui alterum bonum
 non cent. si tamen non pia intentio
 querent. et creaturam non pro arca
 labore diligenter. donec ea ratione non
 minus grauitate cui ipsam sibi;
 quoque casu admittunt. quam si
 eam in usus prios expendisset.
 eo quod eundem frōm meriti celestie
 pacienter tolerantia amissione
 suēt et in pia dispensatione con-
 sequi non dubitant. **Sicut**
 mercator illas meritos equaliter
 diligit de quibus equale lucrum
 sibi puenit confidit. **Diuina**
 autem querere ut in malis
 usus expendantur in vanitate
 in voluptates carnis et co-

cupis sc̄chō oculorū et in oībus
 pīus desiderijs impīū ē quā pī
 bñficiū creatoris largitorū. eo
 nū sc̄liz deo respectus et cōtu-
 melia uogatur. **Sed ad hoc**
 querere tam ut cumulate seruat
 stultū ē quā tantū valet
 congeries lapidū sicut argenti
 uel aurū si nullo usui expendit.
Quartū quā sp̄alis sibi cō-
 temptabilis ē multis considera-
 tionibz ex sui natura cū tem-
 ignobile elemētū inter oīa.
Item nō multū ē natura mo-
 dicus enī virtus et vestitus et
 tecū sufficit homū p necessitate
 ad uiuetū. qd̄ sup̄ est superfluum
 ē. **Item** multis est notitia et oc-
 casio eternae damnacionis. **Item**
 multorum causa iudicē qui liben-
 ter eas auferant hñtū p multis
 artes. **Item** multo labore et
 sollicitudinē acquiruntur et seruat-
 tur etiam cū piculo vite. **Item** nō
 faciat appetitū hñtis. sed quo
 plus hñtur eo iisqueccus sicūt.
Item qd̄ tam bonis et malis dā-
 tur. iteo nō sūt feliores qui i-
 ea hñtant. ymo freqūtūs felici-
 ores qd̄ in eis occasio multorum
 malorum ē. **Item** quā diu cum
 homē nō pseuerat. **Nā** si alii
 nō amittunt moribz sepat nos
 ab eis et nichil pīt homo post
 mortē secū differe ex ipsis ru-
 si quod meruit hic p ipsas. **Ha-**

piens ergo ut puer de quod uile est et non multum laborare pro quo ad partum est uile. et fugere quod pruinciosum est. et liberaliter se gerere quod conseruatum perit. et distributum fructificat si in pauperes erogatur. **De plus contemptu diuiciarii**

Durimus autem gradus in contemptu diuiciarii est nichil hinc velle iusti luci nisi se acquisitum nec ab aliis datum vel relictum. et reddere oib[us] debita pro posse. et de iuste habitis elemosina facere. et non ab utriusque facilitate ad pertinaciam supbie. lascivie. gule. et aliorum vicior. Tribus autem modis videntur aliquis iusta bona habere. Cum autem ipse male acquisiverit quocunq[ue] modo aut ab alio datum vel venditum vel relictum aliquid est ei qui uis in eo non habuit aut tam nocuit alteri in rebus iuste etiam si nichil de illis habuit in quantum enim teneor alteri restituere in tantum mea non sunt sed illius cui teneor. **Vnde** qui plus tenetur certis personis quam habeat si dat aliquam gratias et bonus suis unde satur ipotes fieri ad reddendum. qui accipit scanter de te pro eo soluere tantum quantum accepit cum ille sua non dederit sed que sunt aliorum. **De**

candidus quod est nichil velle superfluum habere. sed solis naturis esse retentum in iusto et vestitu hospicio utensilib[us] et obsequiis familiarii reliqua habita paupribus erogare uel non capere obligata nec acquire supra necessitatem. **Lucas** **Qd** super eadem elemosina. et ecce omnia munda sunt vobis. **Hic** monachus in egypto et aliis eorum filiis de labore proprio matu et vestitu hincos. reliqua pauperibus distribuebant. **Hincos** aliamen et quibus tegamur his ostenti simus. **Sed** ne nimis latos faciamus et nimios sufficiencie sciendu est quod dupler est sufficiencia. **Indigentia** et concupiscentia. **Indigentia** sufficiunt naturam ut possit ad seruendum deo perdurare. et hanc sufficienciam naturam docet sicut videmus in uranis et animalibus primo et in plantis que retentae sunt naturali alimento. et amplius non req[ui]runt. **Sufficiencia** concupiscentiae excedit mensuram limites non habet nisi impossibilitatis hoc solu relinquere quod non sperat adipiscere. **Dives** et auribus in euangelio cum uberioribus fructibus agri se uidisset ducatus non dixit diues sum et habundo plus non cupio quod non

capio. sed cogitauit horrea
vetera destruere et maiora fa-
cer. Prima horrea sunt iuste-
niciatis. hec pia sunt et per-
uis implentur. sed auarus hec
destruit et maiora facit. scilicet
horrea concupiscentiae et superflui-
tatis que nichil replicantur. qd
semper cum plura habet caput. eam
ampliora facere disponit. ad
que non sufficiunt iam habita n
adicit ad hunc plura et sic p
redit infinitum. Cor auari est
quasi foeca sine fido. et quo
plus recipit plus occupat. ut
nichil videatur impletum. Au-
rus non impletur pecunia ita Et
desistas mihi. Tertius gradus
est nichil velle possidere in mundo
et in oibus naturae multipliciter
patri penuria propter deum et hoc
est efficiatissimum contra auaria
cum remedium. que sicut ignis
infectabilis nichil dicit sufficiat
qui non exigitur melius nisi
cum ei materia temporalis sub-
stantiae penitus subtrahitur
hoc remedium christus docuit
verus auarum medicus qui in
oibus via illa ducit. que
est aptissima ad doctrinam v
tutem et auctoritatem vicerum. Di
uinae enim et honores seculi et
voluptates sunt papa sua sancti
taris impedimenta. quas magis
virtutum et domini docuit viuen-

do decimani suis discipulis in
exemplu Mathei ita Si uis
prosternere vade et venire oia que
habes et sequere me ite Hoc est
qua aplius notat altissima
paupertas primor sanctorum in
ecclia qui omnia reliquerunt pro
deum Huic multe virtutes et
pluma dona gratiarum amorem sunt
que tam a paucis captiuntur
eo qd licet multe et multi sint
qui quasi nichil habent in mun-
do tam ad modum rur sit in
religione qui non plus habere
cupiant uel pro se uel pro aliis.
de quod est melius eam est ratio
in hoc mundo Qui propter se sol-
licitus est in temporalibus in tem-
pore relinquit sue possessiones
similis qui habet alios pri-
mores relinquitur illis Qui
vero oem sollicitatione in deum
iactat et oem cogitatuum suum.
ht ipm dnm in propulsore Matthi
vi Querite primum regnum dei
et iustitiam eius. et omnia hec
addicentur vobis scilicet tem-
palia nostra addicent vobis
Qui enim ex gratia vult donare
celestia. cur etiam non abiit p
ua spuamus terrena. Aut et
go dabit nobis nostra in qua
tu expediet nobis aut vires
corpis ad sustinendum penuria
aut spuiale dulcedinem melio-
rem carnali et insuper primum

celeste. De sobrietate

Sobrietas est virtus qua
corpis alumena quia mode
ratur admittitur in abo potu
et sompno. Hunc etiam gnatil
ter per modicam ab omni super
fluitate et temeraria menticis
et corporis. Unde dicitur. Sobri
a mens et sobrius sensus. Secundum
per ut accipitur per restrictionem ali
metorum illa est que dicitur pio
ma vel abstinentia et opponit
vicio gule vel castitatem ergo quod
est ventris igluuios. Et autem a
lia sobrietas medicina. alia a
uaticie. alia hypocritis. alia pau
peratus alia religiositas. Secundum
cine sit per sanitatem corporis co
seruandam uel recuperandam. Iua
nitiae ad perpendicularem pene
trationem. per laude humana. Paupera
tis. per necessitate penuria. Religi
onis. per virtutib; optime dis et
vnuis cultitudis. per prudentia a
genda. per edificacioem primor
et gloria. puerida. per audiu in
tellectu et sapientia acquiesca
ntia sicut fenestrar obstructa li
mo obtenebratur. sic intellectu
tib; obtritus obscuratur sicut
sepius vitemus. Sobrietas ac
sicut ois virtus tunc solu coram
teo est meritoria cum deus est eius
causa prima et forma id est secundum
deum principaliter fiat et secundum
deum. Sicut enim deus mundu gu

bernat ut nec plus nec minus
diligentia adhibeat quam iustam
quoniam diligentia sua ut in locum
artii celestia impetrans. Itaque
homo cum minor mundus reges
dus missus est hoc est corpus prop
rum sic deinde ei prudenter prudenter
ut nec de natura pruisione aliquod
ei desit per posse nec aliquod superflu
um impediat ut non deficit ante
tempus penuria uel labore
ne lastinat ex habundantia
aut quiete. Tota autem ratione
eius dicitur circa optimum or
cupatum. circa per se anima eius
noticia et amore et in his que
ad hunc perfectum mouet et per
cut quia non propter corpus ani
ma creatam est sed corpus propter
animam ut illi seruaret et cooperaret
ad perfectum per se anima eius propter
deum creatum est ut ei inheret et inde
endo bene sit. Solus enim deus est
destruet et occidit cuius est creare
et vivificare et ideo nisi eius ins
itu uel promissu nichil ligat nobis
tristis cor quod ipse fecit. Intra omnia
biles creaturae permittit nos occi
cidere si non ut omnabiliter ualeat
vero prohibet occidi id est hominem
nisi secundum leges promulgatae.
Unde iudices secundum leges divinas
iudicantes non sua sed dei au
toritate malefiores occidunt.
quia deus precepit qui hoc uel

66

fecerit tali pena punietur. **D**icit autem no[n] licet alteru[m] occidere
ita nec semetipm cū nemo pl[acit]o
alteru[m] tenetur diligere q[uod] se
metipm. **S**emetipm autem ex
cidie qui indiscretu[m] se p[ro] absta
necia et p[ro] aliis laboreis s[ed] rebi
licans ante cogitur desist q[uod] or
do nature requiri[et]. licet aliquo
deuocione feruor uel pura simpli
ctas exire fecit. **A**d corinti. **N**acio
nabile sit obsequiu[m] vrm. **I**n q[ua]d
bus consistit soberetas.

Sobrietas in tribus consistit.
In qualitate q[ua]ntitate et
mo. **I**n qualitate ut no[n] delicii
et p[ro]iosa et sup[er]tiosa requiri[et]
sed simplicita quib[us] valeat sus
tentari natura. no[n] gula irri
ti que de fraci p[re]c[er]t haberi. **I**n
q[ua]ntitate ut no[n] nimis nec se
pius q[uod] decet sed tempate ut sic
refectio corporis et no[n] onus. **I**n
summi sunt liberi ab utriusq[ue] lege
in mo ut no[n] aude more canis
tribus sumat sed modeste mat[er]e
et religiose sicut in priori for[ma].
novior tactu fuit. **D**ic eni[m]
savit sucius sicutur modius
reficit silubruis. minus quat
stomachu[m]. et facilius dirigit
et minus peccatur et e[st] honestu[m]
et religiosu[m]. **V**alet autem sobe
tas ad illa que sup[er]dicta sunt

Valet ad satissimam p[ro] p[ar]atis.
ut siue corpe voluptate peccati[us]
ita castigatio emet[ur]. **I**te
ad carnis lasciuia regimenda ut
que ipugnata isolens facta ema
cerata discat s[ecundu]m obedire. **A**d
corinti. **C**astigo corpus meum
et in servitute redigo ite. **I**te ad
corpis sanitatem q[uod] non ob hu[m]
res desitiat quos c[on]cupisca et quies
superflua gnare consuevit. Item
ad sollicitudines mundanais absa
deridas q[uod] qui modicis concetus
e[st] modica hec p[ro]mittere. **I**te ad ml
tari virtutu[m] habilitacione. **H**o
bius enim agilior e[st] ad fractio[n]em
bonu[m]. castior e[st] corp[us]. minus hec
iuidet in materia. cauicior i[ust]igia
et p[ro]prioce ad deuocionem. et pu
tior in affectu. **A**d sapiam iquid[er]a
magis sensu uigile facit et
subtile. et memoria tenace. **I**te
ad alior[um] edificationem. q[uod] qui ex
teriora nostra iordinata vident.
et traxata coniuncta. de interioribus
nostris bona que no[n] videb[us]. **M**u
nus etiam sumus eos gues ad rea
picio[n]em nos ad mesam eorum viden
tes q[uod] modicis cotenti sumus et
q[uod] facile p[re]c[er]t nobis satissimare.
minus etiam alijs modicis nocturni
sumus q[uod] quo plura ab ho[bi]bus
petimus. eo minis alijs modicis
datu[m] reliquim. et hoc e[st] quedam

genus rapine qd a paucis adi-
titur cū aliquis ult' necessitate
veni medicat. **V**n alter magis-
tano iudicio digens patitur
relinctu, quia postea supuicior
nō tuerit quod iste puerus p-
ripuit. **I**te ualeat ad merita
glorie cū p se ipa qm p uirtutibz
sibi conseruis qd quo magis
hic nobis de voluptate sube-
mis eo magis et hic spuialibz
et illuc celestibz diuicis habui-
damus. **D**e triplia gradu sobri-
e

Tres sunt gradus sobrietatis.
Primus gradus so-
brietatis cē pē a capula et e-
brietate auere et debita epa
et horas in omelendo seruare
ne ieuunia statuta leuiter fin-
gantur uel tempe congruo e-
pil' et potibus temē seruia
et ne magis ad luxuria qd qd
natur refectionē edendo uel
bibendo studeatur. **E**cclesiaste
r. De terre cui rex puer ē et
ciuius pncipes mane omedet
Pecus qd solū venti seruire
nouit, seruat in edendo et bibē-
do modū nature conciente sic
et homo dē qui regit rōne
aliqū melius est illi care-
racie qd nō regi ab illa qnō
petaret carens rōne. **E** De
cundus gradus cē pē etia a
quibusdam licetis abstinat,
ut a carne vino lacte pisibz

uel pulmentis sed aspicio ut
tu cotentū cē sū; pane rudi et
pulmento nō dico. uel sepe ie-
stincere que magis appetant
et religiosi et deuoti solent
et penitentes. **A**d romanos.
Vonū ē nō comedē carnes et
nō bibere vīnu rē. Et sicut na-
turali et fili rechab. Omē qd
sebriare poterat nō biberunt
Danielis deo. Caro et vīnu
nō introierunt in os meū.
Tertius qdus ē sic domuisse
gula et sic docuisse palatiū
ut solis sit contentus que erit
me sufficiat necessitat in qlia
et quantitate abi et potius
ut quo simplicior uictus co-
magis diligat et si delicate
liquido sumē oporteat nō de-
lectacionem in eis. sed solā natū-
riam refectionē requirat. **A**d
romanos. Camis autē in tēsi
dei ne pfectatis **D**istinctio

Dossit ne qdū sobrietatis
et alia distinctio dan-
de pfectabilis seu gradibus ab-
stineniae. **P**rimus uidelicet
cē pacienter carē cū nō pē hui-
cibus uel potius delectabilis
et nō conseruant cū nō hinc
desiderant. Conting qd quidē
faciūt qui si qnō nō hinc
i mensa que desiderant coti-

67

tancit indignatur minuant
verecundia abiauit et non cogi-
tare profissionem suam et quod aliqui
duentes seculi non habent oiam que
cupunt quantum magis pauperes
et medici. **D**ecimus gradus absti-
nentie est velle curere pro deo
eaa illis que non habent amo-
re sobrietatis et paupertatis
et boni exempli sic boni et fi-
deles servi dei sepedictiores p-
terunt et apud pauperes hospi-
tiantur et lauacra ferula p-
libent sibi dari. dcenti sim-
plibus et paucis amore di-
cte p edificatione aliorum. **A**d ceri-
m **O**ia non licet sed non oia ex-
pediunt. **O**ia non licet sed non
oia edificant. **N**a licet sed non
euangelium concordem licet quod ap-
ponitur tamquam magis edifi-
ciet si lauta et multa nobis ap-
poni non permittimus. quia sicut
recipientes decet liberalis hos-
pitalitas. ita nos decet religi-
osa pacem. quia eam nos for-
cim couenit defendere quod illos
sua seculare honestate qua-
volunt nos habuisse paupores. **O**u-
is tamquam illa uice interdantur
concastari quod non permittimus
eos sue tristitia satissimare
multa misericordia edificant
se de nostra tristitia edificant
et alio tempore recipientes nos
hilarius quo minus simus

cos onerosi et ubi non paucos
receptores hemus ubi tunc plu-
mos hemus cum intelligent quod
pauperes nos passere ostendere va-
lent. **C**ertus gradus absti-
nentie est posse sine difficultate
abstineire ab hinc delibilibus
vel tunc inde sumere primum natura-
te et hoc non amore delationis
sed refectionis. **E**t quis quo ad
paupertatem maior virtus sit non
velle habere quod cupias tunc quo
ad fortitudinem abstinentie mai-
or est posse appetitum retrahere ab usu
et delatione prius voluptatis
quoniam non desiderant. **S**ecundus est
autem fugere carnales delicio-
nes quod sepe victi sunt in tamquam
qui nimis de se ipsis officebat
et qui ex presumptuose sibi uictori
am sponsionerant uicti et
confusi didicerunt quod stultus est se
comitare pueris pliorum ubi pos-
sunt oportune uicti. **F**acilium
in littore non submergeris quoniam
in gurgite aquarum. **E**t virtus
tenet mediu[m] viatorum.

Sciendum est quod virtus medi-
u[m] uictor tenet et in uito
quod latere tam a deitatis quam a si-
nistris est obessa ita ut si a dis-
cretionis tamitate iam demauerit
iam virtus non sit uerbi gratia. **P**
timonia uel abstinentia si

metas suas exessent in superfluitate alimenta declinat in vicinie gule. Si nimis modicū admittat de natura alimento vicū in dislocatioīs taurit, p qd vires corporis destruat. uigore mētis eriguntur. natūm debilitat. et bona que p̄mereri potuit negligat. et vel vitā cūius p̄mitat. uel sibi sū p̄dat. vel si vires recuperari deant tamē postmodū studeat cum corpus reficit cōmodi et someti. quāta p̄mis idiscrecte dif abstinat ea. Humilit̄ contemptus diuiciarū si ult̄ qm iustū ē con greget tempore s̄bnam in auaricie vitā cadet. Si nichil tempele velit ad usū admittē ex talis idiscrecioē necebat naturū famē frigore egredidiē. Paxēcia si nimis declinat ipacē vitā inadet in corpore ut zelū iusticie p̄dat et dissilē tamē se qm in alijs uiaa cretere que debet beret psequi et ulcisa. Huic dū si nimis timet exollere aut nimis se depñe p̄discretā abiectionē sui. p̄dit aiām fortitudinē et confidēciā salutē aut pfectus spūialis. Caritas primū si inidiscrecte teneatur faciat primo fauē uel cooperari in detrimentū salutis. prie et illud ut q̄ p̄mittat amore p̄t alij miltis mois. Castitas aor̄ aq̄s vi-

lia s̄m̄ apūtāc̄ facit et dū uoluerū temptatioīs amor ardētem tempare se pīculo p̄rie in refectione exposuerūt. Agilitas boni opis qm̄ sic fugiat pugnacē ut quiete deiocōis erit anguat. Spūialis autē letitia sic acidā uel tristiaā deducat q̄ qm̄ in dissoluaciōē iudicat et vanā letiaā. Ecce uerba uerba ociosa declinat. qm̄ uilia et nūtiaā recitat in deinceps primi et sui. Obedientia idiscrecti sic fugit qm̄ p̄rie voluntatis vitā ut obediatur superiori etiā ad p̄m̄. cum tamē obedire deo magis oporteat p̄hibenti oē p̄m̄ q̄ aiūt hōm̄ p̄cipiā p̄m̄ et sicut eius virtutib; scendit est. De eo p̄ vita virtutes se cōmēta. Et quia virtus unita tam nobilis ē et uenib; ueritatis omib; et p̄ omnib; p̄ceptū viciōsi et sup̄ oīa uenerantur. Ideo uiaa qm̄ se virtutes cōmētāntur et uelamē virtutib; assumunt. ut aut securius dis similent et nō anguātūr aut etiā laude virtutis assēquuntur. Unde uidemus qm̄ etiā a q̄ busdā religiosis et studiōsē et careri et ex autoritate quasi p̄ virtute defendi. Ita ut ueritas virtus eis in alijs qm̄ dispercat. et eam p̄ uicio respiciat.

68

et impugnatur et impotentur
et vice quod virtus est et econtra
virtute assertant quod est vice vice
in secundum virtutis colore velatu
Verbi gratia Paupertas spissus
est voluntaria per christum paup
teris magna et vera virtus est
quod multa religiosi profiterentur et
tamen videmus plures sub pre
textu necessitatis pretitatis et ho
tatis diuinae desiderante in pecu
nia in propriae edificare vestimenta et
vici et libras et silibus que
diuinae reputantur ita ut facia
ri nequeant. Quod si iam quod capiunt
habet et aliquis plus eis offer
ret accipient usque ad magnam quan
titatem quod non dicunt sufficiat no
lumus habere Econtra praevi
ue et pauperes esse contumaciam tenaciam
et audacia appellatur. quasi
non audeat ut hys quod habet dile
ctu[m] castitia nuncipatur sed
virtus amaritudine, zelus ius
tiae temerariu[m] indicium dicitur
Quies denocatio pigracia vobis
Corpis castigatio indiscretio
censetur Simplicitas stultia
a reputatur Timor dei lingua
sa oscia estimatur fugere
publicus singularitas vocatur
Cave scandalius hypocriti iudicari
Ecce quo virtus prescribitur. et
pueris maiori interpretatur Ecce
verso ante plurius dissolucion
so aalis iocunditas putatur

Curiositas edificiorum et librorum
et aliorum honestas hec curiam
conscia libertas putatur Corp[us]
delicate souere discretio epurata
Darrilitas affabilitas dia. In
uidia finazclus iusticie uiteatur
Dumicia et idemencia. rigor or
dinis putatur. Juuicia actione
di. pugio nuncipatur. Astucia pa
tencia no[n]atur. Lactancia de bo
nis. edificatio primi vult vita
Elaao autoritatis. offensio
mostriatur. Zelus et contentio.
ordinis defensio appellatur. Detrac
cio. despectacio viaj alterius non
putari. Conformitas uictiosa. in
credula fuga singularitas. Cor
poris negligencia. vult humilias
viteri aliora se non querendo pu
sillanitas. timor dei querit dia
Inquietudo euagredi et negotia
andi vult agilitas dia bene ope
randi. Prodigalitas. laugitus
vult videri. et sic de aliis sentie
dum Inter que discretio spiritu me
dium virtutis iter eligit non dedi
nas ad deum vel sinistra regia
quidem via non dicat malum
bonum et bonum malum ponendo lu
cem tenebras et tenebras lucem.
diuides diem mitutis a nocte
uicio, ne angelum satanam per
angelorum lucas recipiat. verum a
falso distinguens. et quod bonum
est tenens De castitate
Castitas est sobrietatis filii

a et nutritur ab ea sicut econ-
trio luxuria nutritur a ventre
igluvne. Membra enim genitalia
sub ventre posita et eius redi-
tanza in libidine resoluuntur. Sic
econverso ventris erubescit hu-
morum luxuriae arescat. Dicat
cū fons obstruatur. ruminis
et eo pfluens desiccatur. Unum
per generali regula ab oīb; spi-
ritualib; hattenuis obseruatū
est. Qui castus cēdēsiderat. stu-
dit sobrietati. q; sine ea casti-
tas nō ē dui secum. nā cū pse-
cienti. pfecti. et cū deficiēta te-
cessit. Liceat quidē sine ea mō-
sibimet aliud nescio qua pre-
suppositione. pmittant. Ois autē
laus in fine canitur. Nec ce-
do tot tantes. et luxuriam iiqui-
sidores qui pdicāt sunt secutā
regulā in sua estimacionē decipi-
tos. unusquisque autē i sua ar-
te sapiens ē. Et studiosi virtu-
tū. in eam exercitū sunt sapi-
entes. Studiosi uero diuinae
uel deliciarū seculariū efficiā-
tur in eam punctione prudētē.
Lucas filii huius seculi pri-
uidentiores filio lucis sūt i gna-
cione sua. **C**astitas ē uirtus
origine celestis. hanc sancti
angelis ab ipso dño om̄i vir-
tuti fontali principio pmu-
tus didicerit. et credibile
seruauerit. Hanc sumus et

vnus mīgr. Qui in celis ange-
lorū mīgr. ē castus dñs nō re-
ceundo attulit. et mīrem suū
gloriosā virginē pfectam. et pa-
mā post se huius discipline mo-
gistrum in cathedra virginis
mūdiae certis mutādā et im-
tandā pfeat. **O**r castitas q;
Castitas tunc facit
q; tuor facit. In pūta corp-
na iquonat. Ita ut si nō cēt
alia meres castitatis q; pīce
mūdiae. nec aliud luxurie sup-
pliū nisi eius seditas. castitas
honestas ecclā plectrāda. et
turpitudō luxurie heretica
Item mētē libētā facit et ex-
peditā. quia nec p uxori pro-
uisioē. nec p filiorū eductioē
sollicitā redit nec affectus
dilectionis ad amicū et ad filio-
līgat nec spīs zelotipie cui-
quid uroī placat. vel qualib;
heretes diuites faciat. nec q;
mit gnōs uel nurus. nec est
seruus affiniū suor. sed p se so-
lo sollicitus ē in serpō queſ-
cens. Multa sūt de quib; oper-
tēt coniugio ligatos ē sollici-
tos. ita q; illa camis celesti-
cio. nullomō ē eis ita ionāta
q; anxietas variari autem
quas pacūtūr encroſa. q;

Apóstolus cibulacōm car
nis appellat vnde id est plūs
volo uos sine sollicitudine ec
cū Item consciām letificat. q̄
gratū deo p̄stat obsequiū qui
p̄ ip̄o carnis dulcedinē respuit
quā mūndus p̄ magno acupis
at Letificat autē q̄tē pla
ce. deū placit et primare do
ficit et dei offensā cauet i de
lectacōne carnali et p̄mū
celestē metitur et auctore m̄
dice dñm ih̄m p̄ castitatis i
nitādo sequitur magna
gloria ē dñm sequi. qui nos
p̄cessit i mūndicia castitatis.
virginē virginis filiū. virginū
sponsū Item tā hoībus q̄ a
gelis amabilē et spectabilē
hoībus q̄ tam boni q̄ mali
venenit eā Angelis q̄ cū
naturale omē cūl diligat
sibi filiē. eācū angeli casti. ho
mēs castos familiarium di
ligunt. **C**ae val et ad cas
titate et de divisione eius.

Hoī castitatis autē acq
sitionē et p̄fici et cōsta
tione valent ea que supra
posita sunt de remedio lux
urie scilicet alienatio et sepa
cio feminātū a viris et consor
tū contuberniale castior quo
rum exemplo doceatur Item
doceatur deliciātū fugia que

nutrūnt carnis illecebriſ. **I**cē
exterior sensū custodia ut no
uidat uel auideat uel tagat
vnde temptatur. **I**cē oī teua
cio qđ ē ianua dñm uictor m̄
ime carnalium. **I**cē custodia in
teriorū cogitationū et affectio
nū p̄ quas coluber p̄mo caput
venenati ingent. **I**tem orōmis
frequētia qua optinetur aur
lū a deo contin omēs īpugna
tiones. **A**lia ē castitas diuīgal
a. vīdual. a. vīgīal. Est et alia
castitas in actu. alia in effaci
Quidā sūt casti corpe sed nō
mente. Et quidā casti mente
sed nō me corpe ut illi quos o
portet redere debet diuīgale.

De gradib; castitatis put ligiosis conuenient

Dicitur de gradib; castitatis
put ligiosis conuenient in
deamus Primum gradus ē co
tinētia ab actu carnali cū p̄po
sito sic manēdi. et oībus illius
motib; p̄ sensū negando quos
sepe patitur. **I**ste gradus am
erit uirans ē terrene uolup
tati p̄ nouitatem. uisionis. ua
por tangit eū carnalis tem
pationis quasi fecor sodome ar
dentis. **I**ste igitur in isto gradu
eritens quasi uxor lochi retro
spiciens peat. festinet ad mou
tum sublimioris castitatis q̄.

dū laborans attingē ut salic
tur ne peccat in scelere ciuitatis
est in pccō luxurie quo plimi
perirent. Primum iste gradus
adhuc ē in labore pugne et i
n certa uictorie cū sola volū
tas cū adiutorio gracie pug
nat concē q̄tuor hostes est car
nis pruritū. affōnis appetitū
mūdi. pnuocamēta ad libidi
nē. et temonū suggestionē. et
ita sunt q̄tuor contum duo. Cō
fidat tamē homo bone volū
tatis et inhēreat ei qui dixit.
In mūdo pssim habebitas. sed
confidite ego uici mūdū. q̄
ea dīabolo fortior ipm alli
gauit et spolia eius disrupt
et ato ūmicos eius couerter
ad pacē. et subiact eructos su
os. carnis scilicet libidinosū
pruritū et affōnis illectibrosū
appetitū. mūdi. pnuocamēta et
temonū temptamēta. Secundū
gradus ē cū p̄macencionem
carnis. et p̄ alia spūalia studi
a affās mūdatur. et caro ut
spiritu subiugat ut varius
temptet et minuit et q̄uis ad
huc nō plene careat coquise
ciarū stimulis quasi spinari
aculeis et iebuzais adhuc int
ēminos hētacōs lareat m̄
depressus sic et ūminutus ut e
ciam facili labore cesset. ans
omocō et impando magis q̄

reluctando insurgēt p̄petrat.
nisi forte ex p̄pria negligēcia
et desidia viri sumere et ḡm
pugnare p̄mittat. Dicit
dīs filijs iste minatur cū er
negligēcia p̄pria hostes suos
in terra sancta nō penitus et
leuerū. Unde postea ab eis se
pius sūt ḡnter tabulati et
subiugata. Si hostibus uiaor
fideliter resistemus qm nos im
pugnare inaperēt nō solū nō
vincē ab ip̄s illa uice sed eti
am ip̄s ita debilitarent q̄ p̄
ea ratus autent nos ip̄petre
et si imperient fatalius vince
reniar donec penitus telent.
Hedē tēpide reluctando tamis
eis uires et ausū sepius et ac
us nos deinceps ip̄pugnādi.
Sacerdū q̄ aduersarius cū iali
quo vicio vicius fuerit qm
postmodū diu respectat q̄ te
ecce uicio i quo uictus fuerit
nō ip̄pugnat donec item dissig
cat homo repugnare talium
uictus et tūc iterū subito ip̄puso
uixit et ip̄atū tanto fatalio
p̄sternat quāco ad repugnā
dū uenit ip̄atū. Exemplū de
illo sup̄ q̄ne hostis uixit qm
iam arma depositit et se ad q̄
escendū cōpositit et adiutorio
suos post plū a se dimisit q̄
imūcēs pugne suspitione

70

non habet Machabeorum Hos
tes unde bellum constituerunt die
sabbati p[ro]lo inquiete et otio er-
idente et sic plures occidunt
Demp ergo simus paci hostib[us]
milititer resistendo q[uia] q[uia] nō h[ab]es
aut nos impugnare etiam resistē
si quiescere videantur. Ipso[rum] omni
cessare ab ipugnacione nec deme-
re eorum nec lassitudinis e sed
astutie et fraudu[rum]. Unde regū mi-
dicatur Ne strānt hostes et ig-
norat donet ueniamus i[ns] medio
coru[rum] et i[n]ficiam[us] eos. Num[er]o
et tractauerit in corde dolos si
submiserit vocē suā ab ipugna-
tione cessando ne certus ei. q[uia]
septē nequacie sunt in corde eius
Qui op[er]it eoru[m] fru[stra]dulent[ur] iue-
labit malitia eius. **E**ccl[esiast]is
g[ra]duis castitatis e ita domitas
re carnis concupiscentias q[uia] ur-
marissime et tenuissime senciānt
et ex affau[re]tole idu[er]e castita-
te amore ut ita horreat et de-
testetur omnis carnal[is] motus
quasi naufragia inde paciat nec
possit audie tractare de opib[us]
carnis nisi cū honore cordis et
exercitiae. Sed q[uia] vero p[ro]utili-
tate aliorū de mīrabilib[us] ca-
ribus aliquid tractandum occur-
rit ita quietos motus sue car-
nis senciāt ac si de luto uel la-
proib[us] aut similib[us] tractaretur
Et cū p[ro] sapore sōp[er]i huorū re-

dūdanciā nāliter se resolute ita
quiete et i[n]sensibiliter p[ro]ferat ut
nec turpū fantasiarū p[ro]magia-
cionib[us] illudatur nec sensibili
relacionis motib[us] titilletur. Istā
ē p[ro]fecte castitatis descrip[er]ao p[ro]ut
hoc p[ar]tē corp[us] p[er] a uiris p[ro]fessi
mis optineri. Ut autē in hoc
gradiu cōtinue et stabiliter qui
p[ro]seueret p[ro]t[er]o ad hoc p[ro]uilegiū
requiri singulare eo q[uia] sup nā
possibilitatis metas ee uideat
in carne uiuē et carnis uicia
nō sentire frigidū tamē et nā
uel ex debilitatiōe corporis carni
motib[us] carē p[ro]nt sed mētio cas
titas cū p[ro]dā carnis puritate
et sola virtute p[er] dei grām pos
sideretur. Unde et p[ro]pheta hoc q[uia]
p[ro]digiu[m] uidetur mirari cū dicit
Venite et uidete opera dñi q[uia] po
suit p[ro]digia sup terrā. auferes
bella temptationi carnaliū usq[ue]
ad fines terre. id est ad ēmūos
carnalis motus. Sequitur er
go uacate et uidete q[uia] ego sū
deus exultabor in g[ra]tib[us] et exul
tabor in terra. Vacatio notat
quiete. uisio itenationē. q[uia] bell
uicior sōp[er]is et hostib[us] submu
gratis. mens iam valer in se
quiescē et deo intentē et intelli
gere q[uia] ip[er] ē deus qui tā po
center potuit et tā pie noluit
uperius temptationi et vicioz
opprimē et pacē quā inscrip-

tus sepe pmisit homib; bo
ne voluntatis donare. **I**euū
xviii Dabo pacem in finib; res
cis dormientis et nō erit qui ex
terreat ausem̄ malas bestias.
Qui deo mult intendē natū h̄t
vacare et se sup se leuare
Treni Domini ē p̄stolare cū silen
cio salutare dei ic H̄bet solita
rius et tacebit q̄ leuabit se su
pra se. **P**rolongam fugiēs et
mansi in solitudine expectabā
cū qui saluū me fecit a p̄uilla
nūitate spūs et tempestate
Vacandū est ei a cōcupiscentiis
et p̄turbacionib; carnis et mē
tis et ab occupacionib; exteriori
bus mūdi qui vult uite et gus
tare spūalia et deū. **I**sta enī
tria marime impedit vaca
cionē spūiale. **Q**ui autē nichil
cōcupisat i mūdo p̄ se vel p̄ suis
iam minus h̄t unde p̄turbet
quia nichil timet amittere
cōmodi honoris uel rerū. **E**t si
se eximiat a fās alienis uel nec
exploreat nec temē iudicet ea
nec occupetur cogitando ea
et tractando p̄ tanto se libe
rius ad interiora se transfeat
quanto exteriorib; magis ē
expeditus. **N**am qui supiori
bus uult intendere dē ab iſe
rioribus liber ē. **L**uio s̄pē
nas si pēnas ligatas uel in
flos uel p̄fas h̄t nō p̄t se

in alta volando subleuat
In spūalib; illa sunt supiora
q̄ magis interiora quo ad et
perientias spūales. **I**nspū
septim p̄cessus de p̄fū vñ
contemplatiue

t quia de voli
tatis p̄fū su
pratitatiū
ē qui cōsistit
ordinata affa
ciū dispositiōē in qua attein
tur actiue uite p̄ficiō. **C**onse
quēter ad cōtemplatiue uite p̄
ficiū appunquāe cōsideratio
passibus studeamus eo q̄ no
lentib; in spū p̄ficiē et istionē
uicile uideatur. **I**n cōcep
laciōni p̄fū septimus statu
uite religiose scilicet p̄ficiō
sapiē cōsistit h̄is intelligēti
lumē et suauitatis iterne sa
porē. **V**nde sapiā quasi sup
ra sciencia dicitur. **D**ān est
at s̄ q̄ p̄fū spūalis uite in
tribus sp̄aliter cōsistit. **M**in
taciōis illūminaciōē in volū
tatis mātridinem in memorie
anta deū iugū occupatioē. **S**u
gite assuestat eis inherere
quāq̄ uias tenē et frequēti
addiscat que sūt lectio. colla
cio. meditatio de teo. ora
o et cōtemplatio. **L**ectio et tol

71

lacis dei bona sūt q̄si scā
et materia meditacōis. **Vnde**
qualia uis tibi medicati uel
oranti occurrit in cogitaciōē
· talibus colloquijs lōcib⁹ aut
negocijs prius occupati stude
memoria, quia qualis liquor
vasti infundit taliter redoleb⁹.
Et quales herbas in ore cord
plantauic⁹ talia semīa ger
minab⁹. Collacio spūalis in
struit itellam⁹ affectū iſlamat
medīam⁹ bone cogitacōis pleſe
cūdat. **Hic** ecōuerso ocaſo fa
bulacio tempus p̄dit. iſtuōse af
foni iſfragidat. iutiles cogitacio
nes cordi iſcit. dicitur rodit. pro
fon spūale impedit. pena mere
tur. **Lectio** tal⁹ freq̄t̄ de qua
postea nō sit intile in orōne co
gitare. que illūnet ad dei noti
ciā. accendat ad eius amore.
mores bonos instruat. aūmet
ad tollerādū aduersa. mudi cō
temptū ingeant. desideriū p̄nē
celestia inferat. doceat discernē
inter uicia et virtutes. et p̄m
tere teptaciōes et alia utilia ad
salutē. **I**cone sepe intrūpat o
micio sicut et alias actōes ut
sepe mēs ad dei eleuet. a quo cē
bonū fluere nō ēt. **D**e inten
tione nr̄a aliquā mo^{nō} nō
uetur p̄ deo. aliquā ad dei. ali
quādo in dei. **P**deo autē moue
tur in actione quā p̄ ipō spūal⁹

facimus licet de ipō inter nō co
gitemus. **A**d deū mouet in lacē
aut aliqua meditacōē qn̄ de dō
ē quod tūc mete versam⁹ et q̄
dāmodō circa deū. sed ad ipm q̄
ad secundā psonā loquēdo me
tis intuitū nō dirigimus. **In**
deū mouet in orōne qn̄ mēs ip
sū cogitat et ipm amplexitatur
eig⁹ quasi p̄nta affītū deuotōis
adheret. **Q**ued autē horū utile
us sit simp̄lē ē sacerdū qd ill⁹
quod magis vnit hoēm cū dō
cū tota b̄titudo homīs sit ī te
ū transformā. Alia tamē quo
ad quid qn̄z utiliora sūt ut cā
p̄ obedīam uel caritate primū
int̄mittitur orācio et opib⁹
pietatis insistitur uel cū disa
tur in quo magis ad b̄nplacā
tū deo seruatur. **D**e trib⁹ mo
dis orandi et triplia atten
Oundi tres sunt **orōne**

modi. unus vocalis et p̄
verba compōta et usicata. sic
cū psalmos ymnos et collās
et alias oraciōes compōtas ad
eritandā deuocōne uel ad sol
uedū debitū recitamus. **T**riplex
autē est attēndō. **U**na sup̄ficiā
lis tantū. ut si attēndat homo
qd dicit. quē psalmū postea di
cat. uel quā antyphonā uel oī
nē fructus attēcōis hui⁹ ē q̄
nō cogitur repetē cū sciat se dir
isse. **P**ro labore eā corporis quē

bona intencion deo orando op-
tulit quo se cogit seruire deo
mercede qualcuius merito ex-
spectabat Alia intencion est laudis
quo homo sensu laude tantum
modo accenterat quid exterius
verba sonet Hec dat fratre ubi
aliquid sonat i superflue deno-
ti ut ibi Pascere mei deus re
et in similibus ubi etiam ab illis
tis si tamquam uerba intellige-
rent aliqua deuocio caperetur
sed illis verbis primis tis ubi
intellatis mutatur uerborum de-
uocio refrigerat Qualis eni
deuocio habetur i laude sensu
istorum uerborum qui emittes fo-
tes in oualibus re Que tu oia
scripta sunt iuxta sensu spuiale

Certia attencion est intelligentia
quando ex verbis psalmodie aperte
sensus spuialis ut cum in hystoria
Eritus filiorum iste ex egypto et
plagiarum egypti sensus hystorio
refertur ad spualem nuntiū exp-
cionē de pao uel de seculo uel
ad pectorū submersionē i flebilis
opūctiois et demonii cruciatus
et multa talia In tali itēcio
est maxime fitus qd et erudit a-
num p spuiale intelligentiam
et affiat eam p deuocionis affec-
tū et iste pāpius est orationis
fructus **E**ndius modus ora-
di est sepius efficacior et sit p
verba ex proprio affectu formatu-

ne dum quis cum deo familiariter
fabulatur verbis suis vel ea
verbis alterius affectu suo co-
sonantibus quasi coram deo pīce
cor suū effundens vel nūcitate
suis confessus ei uel petī confi-
tens et misericordiam postulans qd
am petens et auxiliū implorans
contra temptationis pīcula et tri-
bulacionis guamina vel quas
cuius suas uel suor nūcitates
Hic modus orandi magis re-
quirit oportunitatem solitudinis
uel silentiū arti se et ocī et qd
quo plenius et securius se i deū
effundat effutus **M**aior etiam i
eo labor est capitū et corpori et
deo istius modi oratio nō pī
rit frequētē cū uel dūibilis
sicut prius in prima et sedā
attencionis spē marie debilitas
corpe **E**tiam aliqui eam id est
frecue frequentantes destruunt
Vnde debiles sepe et breuitate
isto modo orientur ut ex frequētā
a dei familiaritate nō elon-
gent et ex breuitate et leuitate
nō destruantur de diversis of-
ficiis et ymagibz diversis of-
ficiis personarū in eo qui orat
Sicut dūcum et qui rogantur
autē diversas causas habent
modus diversarū personarū foris
affictus et uoces i orante et di-
satū personarū ymagines i eo
qui orat Aliquā enī hō personā

72
re ~~exp~~ assuit corā deo iudice
astans cū tremore orans et dicens
deo Noli me cōdemnare Itē nō
intres ī iudicium cū seruo tuo ec
hys similia Hoc oramus cū di
camus liberi nos a malo s̄cē
ne dampnacōis Aliqñ quasi ob
sessus ab hostib⁹ temptationū et
tribulacionū et nō valēs p se
effigē insup timēs se offendisse
deū et p pccā sua meruisse ut c̄
datur hostibus. iuocat aurilū
dei dicens Ne meminiscis tūqui
tūcū nūcū antiquarū r̄c Item
ne pccias me a facie tua pccā
finalē dampnacōem nulla dei
m̄r̄ quorū e q̄ nō defende a pccā
Hoc marie m̄etetur supbia et ī
gratitudo et ūnia Cont̄ istud
est q̄ oramus Et ne ne nos in
ducas in temptationē Inducere
teus dicitur cū nō custodit ne
ducā sicut iudicium dicitur
cor pccās cū p grām nō emol
lit interne vocationis Hoc m̄r̄
me in pugna temptaciois et t̄
bulaciois onere timēdū ēne suo
pontere nos opp̄pnat et ī pec
cūtū deiciat Aliqñ optanda
ē tribulatio nō horrenda q̄ aū
mā pungaciōre redirec et maiō
ris et meriti ualiter tolerāci
Aliqñ quasi seruus qui grāia
dñi sui pertinendo p̄didit suppli
cat sibi pccā sua et negligē
cas suas ignosa quas dñi

sit omittendo debita et pccā
do illata uel ea q̄ debunt
negligētū et ipius p̄sol
uendo dicens Hoc m̄ multū tele
iniquitatē meā Item Per
nomē tuū dñē pccāaberis pccā
meo multū est enī et silia Hoc
petimus dicendo Dimitte no
bis debita nūr̄ q̄ ea benigni
tate dēmus dimittere in nos
quolibet mō peccātib⁹ qua
desiderā nob̄ dimitti qđ pccā
Aliqñ quasi medialis et pan
p corā dūnit et p̄familias
p̄tumbēs et inopia suā ostē
tenit flagitat panē grāiae
amplioris quo confortetur q̄.
consoletur ad resistendū malis
In plia autē pane indigenus
quē nos ab amico dmodari in
stanter posse dēmus s. celesti
spūali et terrestri Celestis ē uisio
et fruictio tei in gloria celesti de
quo scriptū ē in euāgeliō Beato
homo qui māducat panē in reg
no celorū Spūalis ē verbū tei
et grācia int̄na mente iurū
et donor spūali alimēto refia
ens Iohes Opamū nō abū q̄
perit sed qui p̄manet in eternū
Om̄i cū hora grācia tei indige
mus et iteo semper eam postulac
iubemur ad omnia agenda Ler
restis ē uictus et alimētu quo
corpus hic sustentari nātē est

hunc postamus dicendo **V**a
nē nrm̄ cotidianū da nobis
hodie ī sine quo nullo die s̄b
sistere valeamus **D**e quo s̄c̄
tū ē **N**on in solo pany **A**liquā
quasi filius p̄ p̄ oīā pāre et
placere affectans p̄m̄ deo
tassime orat ut cū a volūtatis
sue bñplacito in nullo dīsc̄re
pāre pacatur in affectib; in
volūtacib; et morib; ut ad oīā
in oībus cū sibi uti cōformē fa
ciat ut nichil in eo remaneat qđ
p̄nos oculos offendat **H**oc so
lū sibi reputas solacū et super
omnia desiderans ut ipē celestis
p̄ tñ suā volūtacē cū eo p̄ficiat
sue extollendo sue quoicūq; nō
sibi magis placuerit **V**ere fili
alis et fidelis affectus ē nulla q̄
sua sunt querē nō modā. non
honores. nō consolaciōes. sed rā
tūm̄ placitū p̄ p̄is **M**agnū
ē hoc a deo petere et magnū
optinere ut tales nos in hoc
pc̄i corpe faciat ut illi sume
veritati placeamus et ab eū
directionis regula nō deruimus
Nichil melius nichil utiuus ī
mūdo p̄ nobis confidere q̄ tēs
nos facere ut ei p̄ oīā placeam̄
Vnde p̄s **A**d te confugi doce me
facere volūtacē tua **H**oc petam̄
cū dicamus fiat volūtacē tua

et sicut illi supni cūes ad u
lūtacē dei sunc disponitū ita et
nos p̄ modūlo nro ad volūtacē
tis ipsis bñplacitū disponam̄
Aliquā aīā quasi sponsa dei ī ip
so unico dīcō suo quēcē des
tenens et eius frū solū ap̄len
bus ardēt sc̄iens. p̄ cui⁹ amōē
oīā ei inferiora viluerūt q̄ sī
sūā alit se tempari nō sp̄at n̄
si tota illie īsecat ubi ei frāc
ad faciē irēp̄caſſā uideat fac
flagitat et p̄tatur hoc catus
adimplen̄ cūpiens cū bco pā
lo dissolui et eē cū cristo q̄ m̄p
tūlūs ē cū p̄ iocūdāte fru
onis oīs malū. et quā magis
ēt ibi ad placitū sume verit
ati q̄ in hoc corpe quātūcūq; p̄
faciē possit eē. quā dñi sum
in corpe p̄egrinam̄ a dñi et
i multis offendim̄os oēs. ita
si dixerimus q̄ petm̄ nō hām̄
nos incep̄os seduam̄ et ven
tas in nobis nō est **S**ū enī p̄
tūtū ē dicatur auersio a sum
mo bono ad bonū inferiorū
in quātū inde auertim̄ in
tancū p̄cō nō auemus. et q̄
magis auertitur magis pec
cāt et qui minus minus
Nichil autē inde auerti. nō ē
p̄egrinacū sed p̄uēcātū. q̄
et si volūtacē intēnātū. q̄
ḡ illi adhēret. affectus tamē

73

Vinc inde detinatur memori
a multis alijs occupat et in
telligentia recessa ipsa ve
titas luce non intuetur Et hinc
sit qd aliqui ad inferiora ista
depellunt ut cadamus nisi a do
suscepimus Vnde gemes pphata
dicat Virtutis anima mea ad reu
sonem viuu quoniam venia re Hoc
oramus dicimus Idem dicit
regnum tuum Ne si dicimus pon
dere pacis et corpe pgniantur ne
valeat ad illud nra euolare w
ganus ut adueniat regnum tuum
et nos celestiter hinc assumas
et ab ista miseria liberemus In
ter uero in nobis opare regn
iusticia et pace et quidam spc
sancti Aliqui quasi iebuac
spis imore suum hominem deo
dictus et ei p amore therenos
sup oia ipsius honore et glori
amoueri et eius noticiam
ad omne dilatarum desiderias
ta p ipsius qd p aliorum salute
rogat prem ut sacrificacionis
sue noticia omibz manifesta
infideles ad lumine sue cogni
tiois vocando p fidem et fide
les ad grm sue sacrificacionis
onis attingendo p amore re
belles p ostensione sue poter
ae conuertendo p timore Et
no possit uel uelut sine alijs
celesti gaudio frui anhelat
et satagit plures seculi thare

orando docendo bono exemplo
precedendo et quoque alio modo
honorē dei et primor salutē et
perfictū spiritualē promouendo Et
hoc affectū uidetur loqui Apollinis
ad rōnes Christica ē muchi mag
na et continuo dolor cordi me
o optabā enī ego ipse anachore
ma eē p fabiis meis re No
ses quoq; ecclē affectū uidet oras
se d. croci rrru Aut dimittit po
pulo hanc orationem aut dele
me tē libro uite in quo scrip
sisti me No qd aplūs a cristo se
parari Vel moyses de libro uite
deleri sed qd affectū quē ad pri
mor salutē habebat evidē
ns exprimē no valebat quasi
no reputates sibi fore plenū
gaudū introduci ad cleses e
pulas illis quos diligebat et
p quibz mori optabant fous
fame pectoris aut coactū quo
paulus refugit anachorita sic
a cristo et moyses no deleri ipē
paulus cupiebat frēs ad custū
conciū et moyses filiis isle
pcā dimitit Hoc oramus tū
dicimus sacrificet nomē tuū
Id est ut nois tū sacrificatio
nobis plenus inotescat quo
te pfectus agnoscere et amare
et reueri possimus ut sanctifica
tis tue silencio mē duxero tibi
pū sicut verū filii conformem
et unus tecū spis efficiamur

in tua ēnformati dantatē
Hanc orationis formā aristū do-
cuit et in hys septē petiaonibz
omnia petenda codicis. et om̄es
orōnū affīcis comprehendit sicut
patter p̄ diligenter intuēta
Dignitatis autē ordīne i petīo
seruauit. et ideo que ultimā hic
ponitur illā ipē primo potē
autē plus peti p̄ nisi libem̄
a malo futurē dāpnatoris custo-
dii in discrimē p̄tis t̄bulatio-
nis p̄tā nobis ignosca. grām
augen et infūdi et ut ad volum-
tate eius vivamus et regnū ei
consequimur. et honore eius vide-
amus ad om̄es puenie et scā-
tem eius ab om̄ibz cognoscere et
imitari. Huie singularit̄ sue p
mūtim qdqd oramus aliquod
istor respicit. q̄ aliquid p̄ uno
optime singulariter oramus
. aliquod duo vel plurim simul
petendo ponimus. Et sicut solēt
orantes corā principibz ut per ea
o corū sit efficacior modo ipsius
comendā clemētā quē rogante
modo ipsius aggregare sēi al-
legare miseras ut ad misericō-
dias flectat̄ modo aduersari
accusare finides et malitiae ut
sibi in auxilio sit et hosti uero i
odio. Hic et nos i orōe facē corā
dñi sacre scripturē erudacione

Docemur **de** graciariū ac-
qunt autē adhuc due **cō**

spēs orōnis s̄r grām actione et
uox laudis large sup̄to noīe or-
ationis sedm q̄ oratio dñi p̄na-
mētis intentio in tei **Gratiar**
actione ē om̄ia bona a deo da-
sentur. et p̄ his c̄l laudare cont-
ore et ope **Gracias agimus** cū
bona que accepimus q̄ deo no-
meritis n̄is asserimus. Lau-
dare deū ē deū laudabile intelli-
gere et eius magnificētā cū ex-
ultacioē et amītatioē extollere
uel p̄ eo qd̄ in seip̄o ē uel p̄ his
que facit **Gracias dō agimus**
cū de bono qd̄ nobis de seip̄o p̄
fluit eius bonitate cōmedam.
Id grām actione p̄tinet bñfia
a que accepimus diligenter re-
colere. subtilit̄ intelligere. fidel-
confiter. studiose seruare. bene-
factorē diligē. et eius offensia-
trūc. et graciā acceptā nō oao-
se negligere. sicut ille p̄iger se
dñi. **D**eo ad id ad quod datur
extremū. et inde nō insolētere
uel ex extollē. **I**d grām accedit
nos septemplex consistēt. ē
pler cura ip̄m bñficiū. duplē
cura ip̄m bñfactorē. et duplē
cura ip̄m qui p̄statur bñficiū.
De septemplex cōsidētā q̄
accēdit ad graciariū aī
Tu beneficio tria s̄cō oneri
cū cōmeritatu si ē nobile et

paosū in se si ē utile accipie
si ē multiplex et sepe itemā
In bñfice dñs consideranda sūt
vñtiliaet si sit magne dignita
tis. si magno affū dat bñficia
ū In illo cui pñatur dñs. si vi
lis et contñpabilis. si idigno
et imeritus ita qñ nō meruerit
fñderetur ut tñ bñficiū pa
pet h̄a tñ h̄ec oīa i diuīs bñ
ficiis ipm⁹ Ipē ē dator sumu⁹
om⁹ t imēse digitat de qñ mag
es dignetur ea cogitare de no
bis Tanto em⁹ affū et benivo
lentia dat beneficia sua homi
qñ si etiam modica erit gñra
ter eccl̄ recipienda Cautas em⁹
eius supēcet oī sc̄ qñ a nullo
sensu p̄ estimant Ipā bñficia
eius quibus i nobis op̄atur
salutē m̄ p̄ciosa sunt qñ nullo
p̄dō sunt companda Quid e
nī possit condignū grē sp̄ns
sancti et glorie celesti excoquiae
quā dat fideli⁹ suis p̄ter alia
multa q̄ ab eo receperimus q̄ abs
estacione et nō sūnt Quā
ta utilitas nob̄ et bñficio
at penset qui valet Justifica
no a pat̄is. gracia sanctitatis.
adopcio filior̄ dei. consolacio
interna. defensio a piaulis. co
sorū angelor̄ et sanctor̄ bñ
tudo corporis et aū ex visiones
cūs fruicōe Iste et aliæ vir
tutes sūnt bñficiar̄ dī In h̄is
em⁹ tota bñfictudo homis consi

tit qm̄ sepe etiā nobis ista cōficit
attende Quocēs om̄ p̄dimus p
pat̄iū gñm̄ eius. totiē reddic no
bis eam offendo si volum⁹ rāpe
Ite quoqē abutam̄ domis eius l
negligentes sum⁹ i eūs seruicio
uel ingrati vel elati de domis eius
efficiam̄. totiē mēm̄ ea amittē
sue sunt spūalia sue q̄alit̄ aut
corporalia. et quoqē non auferit
cū deniem̄. totiē illa dat Qui
bus autē tanta bñficia p̄stetur
tancis dñs i p̄mptu patet Qd
em⁹ sum⁹ nisi puluis et amē mis
ti et mopes virtutū. repletū mul
tis miserijs. c̄pōti oībus piaul⁹
et pene nichil a nob̄ h̄emus nisi la
bi cōtinue et tñ in ista miseria et
vilitate cōstrici. deo oīpotēt ibel
les sum⁹ et p̄ dilectō et beneficij
eius reddim⁹ ei cōtūlias et c̄cep
tu. obedientes. negligētes. ingui
et elati p̄ter existentes Dñta et
go p̄icatis dei ē tanto affū et stu
dio sit bñficerē illis. qui bñficia
eius nec agnoscē nec cōseruare.
aut recipere nec digne regnari
scidit Beneficē mēnti iustū est
Beneficē nichil mēnti sed tñ hñ
liter p̄centi p̄iū ē beneficē aut
nō p̄menti nec p̄centi à desideri
ti magis ē p̄iū Pissimū vero et
marie misericordia ē. bñfice cōcepne
ti et aduersitatē et h̄o uili et in
digno et p̄prio seruō ac fīgū
suo Grāriū actio metit bona ac
cepta cōseruari et augen sibi.

et ad maiorem pfectum contum et maiorem fidem inde puenit. Verbi gratia. Qui dono sapientie fuit fuerit quod accepit conseruat in eo ne perdatur augetur ut plus et plus sapiat et ut maior utilitas inde pueniat tam in proprio merito quam in aliorum edificacem. Et in igitur ita metitur amittere que habet nec alia accipe. et quod recipiet iftuose tenet et fructuari permissio. et manus supplicium recipere per negligenciam et contemptum. Cui plus donatum est ab eo plus erigetur. Et semper propter quisque potest quod de testib[us] viau sit iniquitudo. cum hoc omnes habentes odio solent in aliis quibus beneficerunt. si nullas vel per uas ab eis inde graticias receperint vel amore. Et id non dignitatis est. sed clemencie in deo quicunque negare petit igitur ne forte gaudiouoris culpe reatu incurvant si pluribus beneficiis acceptis plus fiant iniqui.

De laudatione dei

Laudatio dei dignissimum est affectus et nascatur ex consideratione diuine bonitatis. et ex amatione profunditatis sapientiae dei. et ex stupore potentiae et insensibilitate misericordiae eius quas de ipso vel per doctrinam fideli intelligimus. vel per operum eius vestigia colligimus. vel per illuminationem inspiracionis mentis tristri contemplationis. Dia que deo cogitari vel dia vel sentiri se videtur veritate prout maxima laud ipsius

et laudabilia sunt eo quod nichil in dicit nisi summa laudabile et amabile et venerabile et quanto pfectius cognoscitur tanto verius laudatur. autem amare sollicitum veniret. **E** Diuine laudes apliſſimae materia quod tam ipse deus quam opera eius docet enim super omnia laudabilem et laudabilem deum est enim laudabile agnoscere et ostendere. Unde secundum esse creaturam non solum rationales. sed et irrationalis et insensibilis ad laudem dei mutantur. quod opera eius omnino enim laudabile in se et in omnibus agnoscatur laudabilis eius virtus. potentia et prudens sapientia eius deum m[isericordia] sua benigna pacientia et tollerantia iusta penitentia et tribuatio largi remunerationis et super omnia dignitatis eius exaltatio. **D**e septem partibus materia laudis dei deo

Secondum ista septem pars intelligimus septem partes diuine laudes maxime cui opera que laudem dei sonant prout includi. **H**ec enim sunt principalia opera dei. ad quod opera alio quoddammodo reducuntur. **H**eptimum vero opus dei non est. sed ipse operans te ipsum in se quiescat omnibus operibus suis super elevatus. **N**or figuram suam operis per diuinum. quibus deus omnina fecit. que in seculo pfectus. iesus christus complevit que fecerunt in illis seruus diebus. **H**eo cum opera feasset deum in servis diebus. et nichil in seculo legat quo faciat pfectus sed

potius ab eo ope cessasse et quaeus-
 se quo modo ea pfectit. si nichil addi-
 do facit. nisi quod hoc nobis datur
 intelligi quod omnis creatum de se im-
 pecta est et ipse deus est omnium opim-
 suorum pfectio. et in ipsius reflectitur
 omnis creatum aut certe reflecti de
 aquo fluit sicut in prima causam.
 Et quo omnia per causam formatae per-
 que omnia per causam efficiuntur. In qua
 omnia per causam finalem et hoc sic per
 glorificacionem rationis creature
 cum ppter rationale creaturam omnes
 aliæ creature sunt creatae et ipsa
 sit capax omnium per intellectum et na-
 turaliter similitudinem et hoc marie ap-
 paret in hoc cui ad seruicium omnia
 ista visibilia creata sunt.

Dumum opus dei per dicta cre-
 aca reuiri in quo laudabilis
 apparere eius minus virtutis
 potentia quod tam magna tam multi-
 tam varia tam solida tam nobilia
 virtute plena poterit sic facile
 sic subito sic decenter et nichil o-
 pducere in eis et supnaliiter locis
 cum extra mundum nichil sit super quod
 mundi moles quasi super basim collo-
 cetur. **S**apientia rursum in virtute et ope-
 ri eius rest visibilium et scorum
 mundi sunt intelliguntur ab ipsis quoniam
 qui hec constituit fortior est illis.

Pecundum opus dei est unum
 sorum gubernacionem in quo cui-
 dent apparere laudabilis eius p-
 mundi sapientia ita quod nichil omnium que-

sunt a mari usque ad munim later-
 eius sciā sed omnium nouit praece-
 tes virtutes et opacities. et singu-
 larū multiplices rationes nāles et
 causales quasi singula sunt sicut
 sunt et non aliter. Et hec omnia si-
 cit ordinavit ut quasi nālit vel
 causalit videantur fieri et tamē ita
 librata in eius prudētia ut nūs
 quod eratdant disponit eius lūtes et
 omnia bonis cedunt in bonū per eius p-
 uidentia et malis in malū per eius
 equitatis iustitia. Et licet in his et
 in alijs spālit dicāt laudabilis
 videtur eius potētia ex prudētia
 vel alia in deo laudabilis tamen in si-
 gulis opibus eius omnia simul vel
 liquuntur. sed causa breuitatē tristis

Tertium opus dei est humani genitio
 receptio in quo spālit appa-
 ret laudabilis eius demētia mi-
 sericordia quia nō misericordia com-
 pacitatem reatuunt filii suū ih̄m crastinū
 nobis mutare qui via vice nobis
 ostendens et per nobis mouens nos a
 morte peccati et deonii p̄tate libera-
 uit. Omnes enim extimus sicut one-
 crantes unusquisque in via suā redi-
 nauit a luīe veritatis errauit ma-
 la desideria sua adimplauit. Sed deo
 per posuit in eo iniquitates omnium nos-
 tri cuius liuore sanati sumus. Quod
 demētus quid misericordius cogi-
 tar possit quoniam sumū dñm per uili-
 seruo fieri munim innocentis p̄ reo
 liberando se morti traxit per umbras

glorificand⁹ in gloriū sc̄i et ab
ip̄is p̄ quib⁹ patitur se occidi
p̄mitti

Quartū opus dei ē opus
iustificacōis nū in quo
apparet laudabilis benigna
diuine potēce sustinēca que
patores nō solū paciēter coleāt
sed eaā benignie iustificat et
a peccāto defendit et grām men-
di donat et occasiōes meren-
di p̄uidet et sacerdēta quasi ḡ
tie vasa instituit ut p̄ ea in
fundat̄ ḡracia iustificacōis a
peccāto et sp̄m suū dāc fidelib⁹ ad
cōpunctionē et cōsolaciōe; et
ad varia virtutes et grām
opaciones facient̄ s de uniuersi-
amīcos dei et filios et heredes
liberū arbitriū p̄mōves ad bo-
nū nec tamē libertatē auferē
uiolūtarīos facies volūtarīos
nō cogēdo sed inspūnto et oc-
casiones paunendo

Quartū opus dei ē iusta mei
corū retrubucio quo ad re-
pb̄os in quo laudat̄ eius mun-
dicia qua retentur om̄e via-
nū et pac̄ et cō bonū diligat et
cōgnit̄ bono quasi sibi conte-
cteti laudabil' valde est ei iusticia
q̄ malū ip̄unitū p̄manere nō
patitur et sc̄dm temeritū suū
locat in peccāto p̄seuerāte ut quo
se spolianit̄ bonis eo eū p̄mat
et frēm operū suor̄ fāc eū in

tormentis gustoē laudabil'
ē eius sapia qua sit eaā te-
malis elige bona et cogē si-
bi sc̄euē in pena qui nolēbā
ci subē in bone consciē rotā
ditate et ordinat oīna bona
malis ceder in pena q̄ hic con-
uerterit in pac̄m ut corpus si-
tellōm t̄p̄is p̄n̄s et alia q̄ cōs-
fuerat vel oblatā ad occasiōes
merendi seu glorie augmētū
que ipsi cōuerterit ad peccā-
ti instrumētū **H**ec iusticia
dei cōsiderat ad pene cumu-
lū **C**orpus p̄ quod hic peccā-
runt illū in pena recipiēt et
p̄ amplius hoc crucientur **H**ic
stellōm ad tempalā cōuertēt
et p̄ hanc terrūabilis am-
ſabuntur **T**empus qđ ad sc̄u-
endū deo accepēt in peccāto
sumpserat et virtutes negla-
cerūt et iteo aliud tempus nō
habebūt in quo merenti p̄n̄
Et quia hic nō posuerit i p̄o-
fice illū nō habēt finē i co-
mento **E**t qui in deo infinito
sem̄ peccauerit i infinitū
quo ad diuinae penitentiā
crucientur **L**audatur et boni-
tas dei qui hanc malor̄ pena
ordinat ad bētōm leticiā qui ta-
lia p̄ dei grām evaserunt **I**ta
autē ornat dei iusticiā rep̄bor-
dampnatio sicut eius bonitati

met

beati saluacio

Seru opus dei gloria
beati in qua laudatur
eius larga et misericordia remu-
nemus quia pro ipso et breui me-
tico eternam et ineffabilem sanc-
tuem in celo gloriam et leticiam
et felicitatem et omnia eis ordi-
nat in bonum tam bona quam ma-
la et propria et aliena non soli
mala pene sed etiam mala cul-
pe ut de bonis propriis gloriemur
et de alienis congaudente de-
lectentur et de malis propriis
gaudent que euaserunt de alie-
nis quod similia non incidentur
Gaudet de propria felicitate quod est
multiplex Gaudet de omnium elorum
gloria tam multiplex quod multi-
plex est omnium simul gloria tam
in mundo quod in magnitudine et
de qualibet sicut de se gaudent
qua non diligunt alium hinc que
hinc quod nolunt etiam hinc ut alter
eis curaret Sed de gloria dei
tanto plus super omnem et suam et
sanctorum gloriam gaudent quanto
plus deum diligunt quod seipso
et omnes alios marie cui glo-
ria dei infinita sic et iteo su-
per omne mensuram de se gau-
dium de gloria eius licet crea-
tura non valeat infinita di-
ligere et gaudent Gaudet ad
quisque cui se diligit videt ab oī
bus sicut diligit seipso In

sup gaudent se diligiri a deo plus
inestimabiliter quia a se ipso et
omni gaudia et sibi gaudent sibi
est corda et ad plene partipandum
exposta ut gaudent de omnibus
quacumque cupit et capte per deum ipso
Ibi enim spirituum gloria et gloria
corporis ibi videbitur deus secundum
diuinitatem facie ad facie et se
cuidum humanitatem gloriosam in qua
desiderant etiam angeli proprie
Hic autem certi sunt electi se
gloria illa hinc utra certi sunt quod non
qua potest amittere ubi est sanctus
sime fastidio et desiderium cui desi-
derari plena ad ipsam Ibi prius
et plena laus resonat de omni
corde laudantium dei pro nam magis
misericordia bonitate eius que eos ab
eterno ad hanc gloriam presentavit
uit Posset qui vellet ista ser-
opera dei in quibus est omnium operum ei
divina referre ad primorum dies sig-
nificationem ut opus creationis
assignet prius diei in quo per
omni materialium creationem facta
est lumen de celo distinguunt noctem
et diem quia spiritualis creatura a
corporeo est distincta luce intellige
re rationis Opus gubernacionis
significat per opus secundum diei in
quo aquae superiores introposcidere
firmamentum distinguuntur ab in-
terioribus quia celestia quacumque si-
tu distant a terris tantum et qua-
litate et tanto nobilior modo

diuinas influencias recipiunt q̄
bus uirtutis modū sibi ḡgruiū gu
bernant² Opus redēpcionis sig
nificatur op̄i tertiū diei in quo a
quis inferioribz segregatis terciū
apparet arida et fructiferū q̄
peccatis totū genitū huāniū occu
pantibz se motis ab eccl̄esia et a
primo fidēles remanentes eā
diuersis grātriū ḡmibz fecundā
Opus iustificatiōis significatur²
op̄i quartū diei in quo luīnaia
celi fūi sunt quia p̄ sole caritati
et lunaia fīcti et stellas aliariū p̄
tūcū corda fidēliū illuminantur
et vita et ordine meritor⁹ vigore
quasi p̄ luce et calore sytemū con
sequunt² Opus iudicatiōis et
condēpnaciōis reprobor⁹ significatur
op̄i quītē dei in qua er aquis
natūrcia et uolatilia factū sūc
quia er eccl̄e ḡrie hoīum aliū deuia
tur sursum ad celestia p̄ grām aliū
relinquetur in reatu dāpmacio
nis in qua natūrā sunt p̄ mer
tiū culpe p̄tū originalis et actua
lis Opus glorificatiōis significa
tur p̄ opus sc̄te dici in qua hoī
ad ymaginē dei fūi s̄ omibz
mūndanis p̄ficitur q̄ p̄ gloriā
fit homo reformis et illi vnic
sicut membr⁹ capiti qui oīibus
sicut verus dñs p̄ncipatur ih̄
cristus dñs n̄

Septimū diei n̄ ē opus sed
Opis dei cōplecio p̄ quietē i

deo q̄ deus quiescer̄t in se et
nos in deo Unde sabbatū ap
pellatur: requies q̄ p̄ q̄m
etem in deo p̄ficitur mācio
lis creatura que ē causa et
formā tocius om̄is uiratio
nalis creature tamē ad hoc
semp̄ oīs natūra creatur̄ ue
raçionale mente docet se et
dñm suū agnoscere et illud
hoc seruac ut eū ad dei suū
seruiciū semp̄ amoneat et
ad amandū et ad laudādō
dei accendat Qui hoc sabb
atū quiescendo nō celebret
pactū dei cū homīe violat
qui sup̄ oīa mult̄ hoīem in se
quiescere et sibi p̄ amoīe re
naciter inherēt̄ Ip̄a requi
teria nec nulla opm suor̄
magnificēcia valēt eiā am
laudabile monsērie sicut ē
Velut opus mutu ne fac ac
toris sui p̄iaā vocaliter en
lautabilis qui talia volum
sicut et potuit operi Et
rlim Maior ē om̄i laude
Hępcē verbū uenit̄ etiā ad
laudē dei quasi septē uibilo
rū mysticis tubis sa laudā
re benedicere magnificare
confiteri honorificare glori
ficare et superculturē De te
no modo orandi nota

Tertius modus orandi est
mētālis cū tacito ore
sola mēs sua desideria deo pā-
dit et affōn cordis deo effundit
et eū intus p̄ amore amplecti-
tur vel cū reverēcia adorat
et venerantur tanto lacus se-
m̄ deū effundit̄ quācō plura
valet affōs comp̄hēndit̄ q̄ lig-
ua exp̄m̄ dices deo cū psalista
Dñe ante te oē desideriū meū
et genitius meus a te nō est
absconditus De hac diacl̄ dñs
P̄ iohānē Veri adoratoes ado-
m̄biunt̄ p̄m̄ in sp̄ni et veritate
Sp̄ni ē deus et qui adorat eū
in sp̄ni oportet adorare et hec
oracio magis videtur p̄pria cū
deus cor magis attendit q̄ v̄
ba Sed verba ideo apponimus
ut q̄ mēs nū p̄gma ē et ifim̄
est ad eleuādū se ad deū p̄ ver-
ba oraciōis sustentati uiuet
ut memoria deo inheat icellā
sursū tendat affōs p̄ denocio
ne istam̄et̄ et gustet q̄ su-
dus ē dñs ex itenōe sacre o-
raiois afflatus Deus enī q̄
oīa nouit sat quid nobis ne-
cessit sit anq̄ petamus cū et
deo nō indiget ut p̄ orōem̄
et p̄ verba insinuem̄ ei quid
testem̄us Item qui ad hoc
fecit nos ut bñfaceret nobis
gratuitē ppter semetip̄ orōe
nū nō indiḡ flecti ad mi-

serendū qđ et ante disposuēat
facere sed ampliore nobis ī hoc
pſon̄ paunt cū gratias nobis
bñficiat sicut ab eterno dispo-
suit et cū orōnis ure studiū ad
multiplicē nobis utilitatē cōu-
tit̄ Atq̄ orō nū nō ē cauſa eius
beneficiacē sed uia ut si nō p̄
illā tamē p̄ illā nob̄ miseretur
D̄ effectu oracionis

Multiplex ē oraciōis utilitas
quibz cāa alias bonas ac-
ciones oracio bona exellit P̄u-
ma q̄ p̄ orōe faulius et cāus
ip̄etrum que a dñō desideriam̄
ita ut q̄siq̄ breui orōe quis opti-
neat q̄ diuinus ieuinus uel alios
labours et p̄yo opibz vir optine-
ret licet et alia op̄a bona ad hoc
aliq̄tenus suffigente Vnde in
oī casu in oī piaulo p̄ oī desiderio
sem̄ iueim̄ sanctos p̄ncipalit̄
ad oracionis subsidium r̄fugisse q̄
p̄ illā p̄m̄ptū qđ volebant asse-
cuturi Matth̄ xii Oīa quicq̄
peccatis ī orōe credentes accepit
Quid enī nō p̄ oracio effic̄ Oīo
uīa uidias placit Croci xix So-
ȳses orabat dicens Placitus ē
dñs p̄tōr Venit p̄tōr impetrat
Matth̄ xviii Vere neq̄ cē debi-
tū dimisi t̄ qm̄ rognasti me Copīa
cōuis ip̄eti cēdat Iumenti ri D-
m̄uit moȳses et absorptus ē ig-
nis Viaua cord̄ expellit Psalmus
ta Dispe illos in virtute tua et

et destrue eos ic̄ In pyculo liberat
Dō Inuoca me in die tribulatiois
et erua te A pyculus defendit Ma-
thi Orate ne fiat fuga via i hys
me uel in sabbato De hostibus
vindicat Paralipomenio Orauet
iechias et ysaias aduersum semina
cherib et angelus domini precessit et
cittu eius Difficultates oplanat
Iosue vi Voceminte prolo muni
lherico coruenit familiaritate
dei confort Ps. De est dñs oibz
iuocatibus cu Iysayas Clama
bit et dicet ecce assū Dona spūs
sancti ipsecent Lucas vi Dabit spi
ritū bonū percibz se Actuū apla
ru H̄y omes emt pseuementes i o
ratione et post Nepleni sunt omes
spū sancto Et iacobz Si quis ves
trū indiget sapia postulat eā a
dñō qui oibz habudant ibuit
Ite grām p̄dicandi Ad ephesos
vi Orantes p̄ me ut detur michi
sermo i apicio oris mei Ite re
uelacionē secretor Iheremias
Clama ad me et anūciabo t̄ gñ
dia et firma Ite p̄tē quoribz
munculor Neplas orauit ut et
plueret et pluit Ite p̄ puer mor
tuο et suscitatus ē Item q̄ palia
subsidia confort Ps. Oculi oīm
in te spant dñe ic̄ Ite subleua
tione quarticūq; natūrālē Nequ
iū famē si oborta fuerit aut
pestilētia ic̄ Ite quorūcūq; va
lu et natūrōr donacōr Petite et

accipiens ut gaudiū plenū
st Ite ad vitam eternā Ad 10
nos Dñs qui iuocauit nōmē
dñi saluus erit Breue enī oīa
conturia saluti repnit et natū
ria confort et coſeruat et p̄fici
Wlt enī deus nō tm̄ orare p̄ ille
qd̄ ante dare dispositus sed uult
ut orando plus meream̄ p̄ fitē
qua credim̄ qd̄ nō videntis p̄
spem q̄ optine confidim̄ p̄tē
p̄ caritatē qua exaudiatur
amplius amenus Iuc illud
Dileti qm̄ exaudiens dñs Ite
p̄ h̄iūilitate qua i supplicacō
p̄sueram̄ sicut fecit mulier
Ite p̄ desideriū quo bona adi
p̄sca cupimus marie virtute
quibz deo placemus C Dñm
o est quasi ſpectulū mentis q̄
darius facit hoīm agnoscere
deficiens uos vel pſtū q̄ i illa
conſcīa se ſibi lucidius ip̄nta
tur et ex pſtū in fiducia er
gitur ſpeſ leta vel ex defici
coſiderante coſfundit C Dñō
quoq; mentē a terrenis nūgō
deuiat et elongat q̄ cetero ac
ciones q̄ cu ille negocientur
curia ſtrepues mīſteriū cu mar
tha iſta cu maria pedibz dñi
m̄berris cu ſolū p̄picū ſibi
ē exorat De reprobatione dñ
Multis in affū orant
Mante mod affū orant
dei resp̄m ſibi p̄ntam ſentit

Aliqñ enī videt^r oranti dñi orat
 quasi deus nec audie dignet^r non
 attende. Iusti illud aueristi
 fratre tua a me. Itē iob r̄x ecce
 clamō ad te et nō audis me. sto
 et nō respicias me. Inte out alii
 r̄du orandi. quasi talis sic orō
 quā deus nō dignet^r acceptare. Aliqñ
 qidē uat^r apparet et iplacabil
 et uite consta fundit et tōre
 perturbatur. Iob mutatus es in
 in crudelē. Tormenta manūtue
 aduersariis in. Vnde p̄pheta orat
Hic uenit non sis mudi fori
dni. spes mea in die afflictōis
Vnde psalista No intres iuidia
u cu seruo tuo dñe Psayas lru
Multitudo viscera tuor et nuse
maionū tuarū cōtinuerunt se sup
me. Quæsta sit autē ibi aie trist
tia et mewille nouit qip̄ter
hoc ab instacia supplicati nō de
sistit. No enī p̄ptera a p̄ce cessā
dū ē quia deus eā nō accepter.
sed eo instanciis orandū ē qi deus
pro hoc p̄bat orantis cōstanciā.
et purgat huiusmodi consciā;
et remunerat affliti paciā. Ver
nard^r Obsecrationibz e insisten
dū. sed i or huiusmodi et paciā.
qi nō referit fratn nisi i paciā
Quasi enī celū desup sentit enī
dū nullā reuocacionis velud rōis
celesf sallā i orōne papit. et t
rā cord^r sui ferreā dū nullo psal
mō uel orōnū irriguo ad co

pūctionē emollit. sed velut mu
 luer chananea auresū a se dñi
 vltū estimās. p̄ca sua qi anis
 imūdicā sibi exp̄briari reputat
 et pane filior arbitrat^r se dignū
 Sed aduertedū ē qi ista paude
 metis ymaginacio qua dñi et
 austē sibi propter deū qui misis
 et benign^r est et i veritate propter
 et misericord^r. aut ē decepte metis
 propter confitio qua fōrt sibi propter
 propter qi nō ē ipe propter deus. aut ē
 dispectatua promissio ad tenuidū
 vel huiusmodi. corrigedū vel
 purgndū aīm i supbia elati et
 negligent^r quo postmodū suau^r
 ei sapiat benigna dei respectio.
 sicut post exptam amāitudinem
 residemblior fit dulcedo. Aliqñ
do videt benigne oranti iterū
sed tacendo nō anūe ut propter illas
suscipiat cu effai. Iob xi Cu in
 uocante audierit me nō credo qi
 exaudierit vocē meā. id est nescio
 si exaudient Aliqñdo videtur qi
benigne orantē respicē et demet
eius orōnibz assensū probē et fauor
ribile anuere desiderio obsecran
tis. Et het deuote metis confiden
cia. solēt indicū exaudiatiois ē
de qua dñs dicit. Mathei xi Qi
 nō hesitauerit in corde suo sed con
 siderat qi quodāquod dixerit fiat. fiet
 a. Propter dico vobis Omnia qi
cumquo orantes petitis. credite qi
accepieris et fiet vobis. Jacobus a

plus postulet autem infide.
nichil hesitans. qui cum hesitat
non estinet et aliquid accipiat
Nec tamē statim diffidendum est te
exaudire quoniam non per votum succedit
oranti. sed preuenientur de pulsando
donec amicorum ipso probitate sup
plicantis virtus det ei quod postula
lat. **De formis orationum**

Quādōq; petrā nūm vno mō
formata hesitacionē facit
q̄si no dicit admitti. sed si aliter for
metur. fiducia exauditoris reportat
FAliquid enim oras formā assūt
serui dñm et uidet suū hūilit
et timorate ad misericordiam p̄uocatio
sciat publicanus ille qui nec oculos
ad cœlū audiebat leuare. sed per
cūcīens peccatis peccatis suū dicebat
deus p̄misit esto mihi p̄dō. Alij
do assūt formā familiaris amici
et domestici et cū reuētia et fidu
cia rogat et quasi a latē cōsultit
dñm ut hoc faciat vel hoc expo
nes rōes et causas quāc sic deteat
vel expediat sic fieri. **Dic genesis**
rix Abraham oravit pro p̄sdimis et
moyses pro populo isti. **Ezodi xxxii**
Ne queso dicat egipcius callide dō
it eos ut interficeret i mōribus et de
lecte terra. quiescat uia tua et esto
placabilis. **I**tē nū rūy. Ne audi
ant egipcius quod occidere tantā mul
titudine quasi homēm unū et dicat
nō poterat introducere eos i terrā pro
qua iuraverat eis. **I**d hinc occidit

eos in solitudinē. **A**liquā quā
si filius fidens de dilectionē p̄mō
nō solum obsecrat sed ecclā quāsi
impat p̄m ut eruditat eū exp
tā erga se benevolētia p̄m alle
gans sicut moyses. **Ezodi xxxii**
Eū duxeris in noui te ex noui et
iuenisti grām corā me si ergo
iueni grācā in conspiciū tuo et
tende in viā ut scia te et respi
ce p̄bū tuū gōtē hanc. **I**tē si
iueni grām in conspiciū tuo dū
obsecro ut gōtāris nobis tū et au
feras iniquitates nūs atq; pa
cata nōs possideas. **I**tē pecc
uit plus tuus p̄cām magnū
obsecro dñm aut dñe eis hanc
nōx aut si nō dñtis dele me
libro tuo quē scr̄p̄stī. **N**agna
fiducia hoīs dei ad dñm. nō rogit
se deleri de libro dei sed ea fiducia
a qua p̄suīt se nō delendū de li
bro vite. ea petit p̄cām illud di
muli. non dubitans se exaudi
dū. **Unde et quod peccat ipetta**
uit De utilitate orationis + 1

Talite autē busdā alijs
deo placet ut frequēt̄ oretur p̄
ter multiplicitē orantib; ualita
tem. s̄c ut dō inde sinenter ille
reat. qđ sume ē hoī uile nō
oīā. **Jurta illud** **M**aria opti
mā p̄cām elegit. **I**tem ut bñ
ficiā dei multipliciter expianet p̄
multatū p̄cām exaudiōnes. **I**tē
ut habundātōi affū deuotio

77
nis in amore dei extremitate et
ideo benigne puerit nobis plu-
res obsecrandi occasioes quibz
ad orationem sepius stimularem. si-
ue p nobis ipis. siue p alijs a
p malis euadend. aut p bonis
assequendis. ut cu affluis deuoca-
tione repescat ad unu in alio r-
talescat. quasi igni inuicto
ligna cotidie ne deficiat sed r-
stauratur. Leuiticii vi Igitur
in altari meo meo semper ante
bit quem nutrit sacerdos subi-
ciens ligna manu p singulos
dies ipso ita deficere holocausto
Ignis iste erit perpetuus qui n-
qua deficiet in altari. Tu ergo
dei sacerdos uestis sacris deditus
cu p nocte negligencie dephende-
ris ignem deuotionis in altare
cordis cui tenuisse manu uestis
apparente prima lucis agnitione
subiecte ligna orationis varie ex
diuersis occasionibz quasi ad
iacetibz siluis collati magna
silua. et habundante ligna suppli-
cationum ministrans sicut pecten
puma cotidiana et pterita
magna silua sicut negligencie
nre et miserie et deficiunt virtutum
et graciatur et vicia tam spuma
lia qm carnalia temptationes
et vary euictus quibz pulsam
et locomoita qm patimur uel tie-
mus vel p quibz dolem tam p
nobis tam p alijs quorū misere-
rīe p patim magna silua se

omnia q desideramus hinc p quibz
oram ut spectemus. Dulciter om-
nia beneficia nob̄ collata. p qui
bus gratias age debemus. Itē pro
deficiens orare ut a peccatis soluat
et p gloria sanctorū deū laudat
et benedicit multā deuotiois ma-
teria quasi ppetui ignis nutri-
menta ministrant quo supposita
opis holocaustū odore reddat
suauitat. Affluis enim amoris di-
cti sancti timoris cu feruore boe-
volūtatis in spiritu humiliat et mo-
tu pietatis et gaudio spei nūc
de in corde serui dei extingui. Is-
ta namq sunt i quibz virtus de-
uocatiois marime consistit. Dep-
etiam dolet mens deo dedita per
aliquā piā occasione assuēsse
se ad deū erigē orando supplican-
do gratias agendis benedicendo lau-
dando pro diuersis causis se in
tempore offerentibz. Iuxta illud
luce rui. Oportet semper orare et
no deficere re. Itē apls. Hinc
itermissioe orate gratias agen-
tes re. Ps. Benedic dñm in oī
tempore re. Quāto frequenter qd
orat tanto fieri oratio et delibabilior
et efficacior. Et quāto varius tam
to insipidor et teiosior sicut ex
piencia sepe docet. Utremus autē
qm seculaēs adhuc i statu pec-
cati positos ex multo orationis
usu magna deuotiois dulcedie
pudi que licet ex uerbi caritatē
radice nō pfluat. Undit tū
deus p hoc qm patitur sit iusta-

grām infūntē si nō negli-
gant querē dī aduc in p̄co
positis semp̄ orōnis studiū
eius familiaritatī quoquo
modo applicantibz sue dulce
dīnis expiānā nō abscondit.
Quid erit fidelibz amicis si
sic se dulcē qñq̄ deus exhibet
ūnicis **Deuton̄ ix** **Maria**
tūi nō phibiuisti ab ore eoz
de quibz p̄mittit q̄ fecerūt ni-
tulū & adorauerūt **Quid ergo r̄**
ligiosi exortatiōis hnt p̄cenā
qui diuine dulcedinis ierpti
q̄ eaā scūlaribz si studiose q̄
lēcunt nō negnē mēdium vñ
būs **Henardos** arguit nos p̄
vicio negligēc et vacue ipa
inopia nra dīces qdā in loco
sup̄ hoc **H. f. f. f.** sū melle sī mu-
r̄ sine temp̄amēto l̄ cimento et
abūs sine condimēto. ita ui-
ta religiosi sine studio inter-
ne deuocionis **Quāquis pluri-**
mi tempibz istis nō solū nō se-
ciant sed neq̄ auunt nec deside-
unt nec querunt ymo nec cre-
dant sed iradeant et p̄sequuntur
in alijs deuocatiōis graciā. sare
tamē dīc q̄ omniū religio arda-
est et imp̄fecta et ad tuūnā p̄
mor q̄ sp̄m deuocionis ac diui-
ne suauitatis nō querit **Quo**
p̄pūi conamē ad orōnis stu-
diū et int̄ne puritatis ip̄endi
mus in quo c̄p̄sse sp̄iū sanc-

testimonū reddit sp̄iū uro q̄
sumus filii dei austērū titān
corpalis exercitacionis qua-
si ad modicū utile dēficiam
adua p̄ieatis opa nō fra-
mus sicut olim sancti qui p̄
fratribz alās posuerūt et sum
lia magna gesserūt **Nē** sub
limia virtutū exercitāa non
hēmis ut eximie obediētū
p̄fē pacientie, hūlitatēs pre-
cipue ac paupertatis extre-
Di ergo istis tarennis et ad h̄
acquirendā orōnis studiū pos-
ponim⁹ in quo gloriam de nō
de solo noīe et exteriori h̄tū et
verbis scripture que in folio
et in ore magis q̄ in affā et
ope gestamus **Sed** nū habū
tauerit iusticia vrā aut dñs
plusq̄ scabari et phanzeoz
non intrabitis in regnū clo-
ni Pharisei in exteriori oppa-
renia et noīe c̄m religioniis
glabantur **D**aribe autē in
verbis scripture sibi laudē et
nomē requiebant **Puerbuz**
Qui autē cantū verba san-
tur nichil habebit qui autē
possessor ē mentis diligit nī
mā suā et custos prutenae
dueniet bona **Mache** **Qui**,
vñ opa sua facit ut uirat
et laudetur ab hoībus. mer-
cede nō habebit apud p̄iem

qui in celis est. Qui orationis
studio nunc intentus assuescat
pro aliquando oratione vacare
dante sepius ad orationem recur-
tere. Deinde diuine in oratione p-
sistere tamquam frequenter quatuor li-
ter orationi incubere nec pro fasti-
dio vel levitatem desistere. nisi quin
corpis debilitas vel irrges natu-
rus vel rationabilis velutitas in
de auocat et iterum revertantur.
In tempore ne pro diuinam abstractionem
recedat in dissuetudinem
orandi et refrigerescat affectus
Pauunt quoque secundum quod reus de-
bet ad singulos modos orationis
di et diversis modis suas peti-
tiones formet et diuersas pe-
nitentes attemptet ut salte in
aliqua deuotiois affectu concen-
trat et illi quod diu sapientia inhe-
rat. Si autem debilitas caput
et corporis impedit tunc breuius
et sepius ore et euagationes
cohabeat et sensus extremitates
sub disciplina retineat et diu aur-
ibus ad singula humiliiter iuocet
et pacienter si pro voto sibi non
succedit assidue sustineat. Ip-
sa namque retardatio est quoniam via
persequendi dum sic homo magis
huiusmodiatur. Et ideo deus pie cur-
rit uirum tempat ut sic longius
pedeat et per hoc melius a super-
bia defendatur. Quod sepe numera p-
ficiendi securitas et feruor co-
tinuato vires corporis et mentis

exhauit de ibi; rehentib; a
Tra sunt que spirituali pfectu
matim a pfectu retinunt
sicut sepius experim' non solu
personis sed et salutis remissa
voluntas. Horum difficultatis
Diffidencia de aurilio genere dui-
ne remissa voluntas multo bo-
num sed sine conatu laboris er-
ideo consuetudo laboris leuita-
tis circa retrahit cum a pposito
perficiendi. Ideo pigrum voluntas
sepius tonis intuitu cogere
de quasi pigrum animi stimulis
amoris dei et spe simu agitare
et violenter impellere. Horum diffi-
cilitatis per assiduum et discretum
vinat et mitigatur usum. Gra-
dui scilicet atest incipientib; in
non decit. perficiere studentib; et
utilius est nobis semper amare
ne forte subtilitatibus nobis ut in
to studiosius ea seruare laborem
quod si certi cemus quod non poter-
imus quia tunc negligenciam in
aperemus eam et mundum perficiendu
timor enim facit eum sollicitum et
agile. Securitas plenius restat
et torpescit. Deus noluit filios
istius tunc manu simul in tan-
ta quantitate ut pluribus die-
bus eis sufficeret sed ut singul-
bus colligent quantum eis pro
uno die sufficiat. Designatis quod
cotidie panem gratiae et abu a
nime petere debent. Dicentes

Panē nřm cotidianū da
nobis hodie Et qui dat ho
die eis quoz dare patiſ
e. tamē nō negligam pete
to colligere quidam sufficiat ad
salutē et ad salutis pſtū. Quā
te in orōne ſentis emuditū et
id qđ petiens eē impletū no
li et rolli quaſi p tua ſanatate
te deus exaudient et p delcone
tui fecerit qđ rogaſtī ſed cogi
ta qđ pro ſuī bonitate id faci
p ſe diſpoſuerit. vel aliorū bo
nor pces pocius attendent
et graciaſ age deoſ qui te ſue
diſponis cooperatorū h̄c et a
liorū amicorū ſuorū orancū ſe
in hoc ptiapē facere digna
tus e. ut in oronis acu et pi
etatis affaſi merearī emu
duri et in exaudiaſi fiduci
a conſoleris et expetitionis
tue implecioſ letiſteris. et ex
hys crescas in amore dei qui
benigne pcam nob̄ occaſio
nes quibz ad oronis pſdiū
compellam configere ut imi
nentes moleſtias euadaſ vel
hō desideria iſpiat q̄ orando iple
ri impetrem et tu rogaſt ex
audierit magis ametur a
nobis et tanto ſollicatiu eius
voluntati parē ſtudiam quo
enī nr̄is deſiderijs pie et pmp
te faue et obedie videntur.

de cauſis quaē qñq; non
emundūtur orantes

Quare autē quare nō et
audiuſt orantes plu
res ſunt Aut er tenebris ait
patrū orantis Psapas Cū mi
tiplicaueritis orores mā non
exaudiā uos. et cauſa ſubtil
git qđ manus v̄e plene ſag
uine ſunt id est pccū Johes
Habim⁹ quia pccores deus
nō exaudit Psapas Patrū
mā abſconderunt facie eius
ne exaudit̄ Aut er repre
orandi quia nō feruenter et
deuote oram⁹ Heremie nr
Orabit̄ et exaudiā uos cl
quesieritis me in toto corde
v̄o quasi dicit nō aliud l
quia nō pſeuuerat orantio
nec optineat Lucas ri Si
pſeuueruerit pulsans p̄ im
pbitatē eius ſuget et dabit
ci Judith Hocote qm̄ exau
dit pces v̄as ſi pmanſerit
Aut er diffidencia exaudiā
nis Jacob i Qui enī heſit
nō eſtimat qđ aliquid ac
piat Ecclesiasticis iiii In
orōem p̄pam anima tua et
noli eē quaſi hō qui reptat
deū ſi velit audire Aut qđ
noctiū et indiſcretiū eſt qđ
petit ſicut filii rebredi Na
Jacobus iii Petatis et non

81

accepitis eo q̄ male petatis
Diciton Cū ploraretis corā
dno nō audiuit vos neq; vo
luit acquiescere voca ure Aut
ut magis ad peccatō quos
puocitatur **Gregorius** Dancā
desideria dilaciōe crescat Aut
ut tanto caucus custodiatur
acceptū quo difficiens ipse
tur **Crisostom** Deus ad hoc
bñficiū suū p̄m̄bit ut non
sit nobis uile cū detinet Aut
ut humilietur orans dū tar
dus exauditur et sic duo bona
ex hoc pueniū sc̄z ut insolēs
rep̄mat' elaco et tamē petra
onis nō cassetur effas. Aut ut
in aliud temp⁹ petaciois exau
dio differatur magis cogni
ū et utile petenti. **Sic mōysē**
glām̄ dei sibi ondi petiuit
qua nō tūc sed postea videi
meruit. Aut ut etiā aliorū
suffragijs querat' uiuati ne
forte dedua peticio vel pre
sumpcio eū rep̄mat. **Hicat**
yechias misit ad iſayam
ut oraret p se et pro populo
Et oſias ad oldam p̄hetissa
Ite ad rōnos rū Obsecro
bz uos ut adiuuetis me orōni
qui sit in uidea **Matheus**
dnu. Si duo er vob̄ consen
tīnū qd̄ forte min⁹ expedit

pro eo tamē datur aliud uali
us et melius. Ut paulo cui sti
mulg carnis nō est ablatus ut
virtus i infirmitate p̄ficeret in
eo. ualior sepe ē tribulaciois ext
eratio q̄ diues p̄spicitatis luet
hanc plus optemus. Et hys p
concessū p̄ aduerti q̄ valeat id
exaudiōem orōni sz culpe re
mōto feruor et instacia fidei co
fidenia hūlitatis et aliorū suffi
gia et accepte grē cū grām aci
one studiosa conseruatio et ut
ea tantū petant' a dno que ip
se nouit magis et quando. **De**
spālibz orōnibz quas solent
h̄c quidā utrū expedit eis
dia certis diebz uel horis no
cti q̄ quibusdā magis
expedit quibusdā mun⁹
In apicibz et rūdibz et affāi
deuociois necdū ibutis magis
expedit ut salte consuetudo
moueat ad orōni studiū. ne
sem̄ vagi curta exteriora fiāt
a deo alieni et frigiditate tor
peant et nūc aliquo deuocio
nis igne calescant. Deuociois
autē affāi ibuti et amplioris
cū deo familiaritatis grā sub
leuata si nimis psalmox et si
milū orōni multiplicatoibz
intendit sp̄m obuiūt deuocōez
ipedit cord libitatem quasi q̄
dā pondē p̄grauat dū melio
ribz ablatis mun⁹ p illo tpe.

utilibz scripilosius inhēnit
Utunc tamē et ip̄i plerūq; h̄
modi orōnū subleuamēto qua
si quota afflatu donec flāma
deuocōis accēsa verbōz follibz
nō indigreat purus p se flagrū
et tñquillius i sublimē aīam
atollens Iste mod⁹ videtur ex
pedicior ut spāles orōnes tūc ex
bona consuetudine ruminētur
qñ maior deuocō nō hēcur qñ
vero melior supuenit deuocōis
infusio uel utilior vel plus or
gens occupatio consuete inter
mittant orōnes ad quas quis
nō tenetur donec tēpus redat
oportunū

Que autē orōes sūt utilio
res puto nō posse sup hoc
uniformē dñe regulā cū sicut
de abīs corporis diuersa coueni
ant diuersis et modo illud m
gis delectat cēntē mō aliud
Dic hoc videtur cē fūtūosius
quod orante magis scdm̄ deū de
lectet et deuocōis spm̄ pmpaw
erat et mentis fiducia erigit
in deū Om̄is ergo orōnis fūtūs
et finis ē deo adhēre et unius
cū eo spūs fieri p lūftōem puris
simi amoris et speculacōes sc̄e
nissie cognitōis et absconsio
ne in dei mltu ab oī mūdano
nū strepitū. p excessū quietissie
fructōis ubi om̄es vires auie
et potēcie a suis dissipationibz

simul collē et in vnū vētū ac
simplissimū et sūmū bonū
fixe in quadā dñe cōfōrcōis
et eternē stabilitatis silicid
nus cōfformātur E H̄c q̄tā
inferiores gradus quasi scalā
ris ascensus quibz paulatī pro
ficat aīa ec illi fini pinqut
Pūmo enī assuestat dissicioē
memorie quibz p diuersa mu
di oblaūmenta et ip̄licitamen
ta distracta vagabatur p v
sū orāndi colligere et in vniū
bonū desigē qđ est finis oīm̄ et
sidem bilū et delc̄abilū Dic
qua memoria adhūr lubrica
est et instabilis eo q̄ multis et
multiformibz rebus diu adhe
sit querēs in quibz delātūr
vel curiose occup̄ arcuit nō ob
let stabiliter inhēre diuinis
vel p euagandi cōsuetudiem
vel p tenue spūalū noticiā
Ieo vtatur sustentacilo verbo
nū in orōne que spūs sanctus
ad hoc inspīmando homibz mū
travit ut p ea moē pūnūlō q̄
si bacilis sustentaci assuestat
assurgere et erigere ad deū Et
hoc n̄ sit cū homo conatur
verbis orōnū et psalmor in
tendē et intellēc̄ spūalem et
eis elice et deuocōis affēm̄ et
prūmē sicut qui ex duro silic
et ferro ignē excutit qui illu
minet et ascendat Sic p assi

diu usū orandi cū adiutorio
 dei que studiosis p̄ficiendi sp̄
 subuenire p̄ata est. Remor
 a aliq̄ndo p̄ficiatur et stabilic
 ita q̄ iā sine graui difficultate
 valet oroni intenti et euagia
 ones mentis finale cohibere
Jux illud ps Edificas ihilm̄
 dñs disp̄sioēs iſinhelis cogre
 gabit. Intelligēas eaā que
 quasi tecūcōs fuit exteroubi
 et visibilis uoluntā tāpit di
 latari et illustrari ad vidēdū
 que prius no uidebat. velut
 qui cibile defens venies subi
 tec p̄mo quasi nichil vides
 impingit i p̄cēs et scabella. de
 inter paulatā tāpit cognoscē
 grossiora tamē dare uidet ca
 am mūna. ita q̄ eaā mūnē
 supueientes nō plane uide
 omnia q̄ sibi sūt manifesta. Et
 hac illustracō dilatat mēs
 ad multa cogitanda et alia col
 ligit ex rōne alia ex spūali in
 telligit illuſtacō alia disat
 ex diuina uuelacō et cōfert
 illa cū hys q̄ apphēdit ex hu
 mana eruditō et inhibit in
 sacra locē et consolat nō mo
 dicā q̄ uidet et alios eruditos
 ex sanctos eadē sensisse q̄ ipē
 spū sancto illustratiū intel
 lorit ex quo securus redditur
 q̄ nō ab alieno spū uel a p̄
 y sensus visibili op̄ione secū

catur cū eundē spū sentiat quē
 et in priouibz s̄as in se ec locu
 tum

Daute tamē et hūlit i ta
 libz est agendū ne forte
 ex p̄suptioēs culpa hō decipi
 meratur et p̄ spū veritatis se
 quat spū eritis credēs spū
 loqui qđ est. p̄ my cordō opinio
 vel i missio p̄ angelū malū q̄
 sepe tr̄sfigurant se i angelū lu
 cis p̄suadens falsa sub verita
 tis colore Iohānes. nolite oī
 spū credē sed p̄bate spū si ex
 deo sint nichil recipiendū q̄ ab
 ecclasiasticor doctrina m̄gror
 et approbator theologor cōdi
 cōe dissonet nec reuocādū in
 dubiū qđ ab eis uniuersalē
 cū testimonijs sanctor p̄m sue
 rit racionabilē diffinītū. q̄
 veritate repta qui curiose na
 lon subtilitatē alaus p̄scrī
 tanto fodere nitatur p̄fici
 scripturā quasi noui aliqd
 reputurus quod ab alijs nō
 fuerit uictu. uaitatē diligē
 mēdiciū querit. Et quia deus
 sume suauis et bon⁹ ē et oīa
 q̄ ab ipō fluit sapita sūt et
 bona iteo cū uellicius cepit i
 agnicoē veri dilatari statū
 et gustus aīe hoc ē interior
 affās tāpit quodā spūali sa
 pore cognitis delatāri et sic q̄

qj in solo incellai fuerat scia
accidente sapore affatus dicit
sapia id est sapientia scia Hanc ex
cognitioe veri sapia ex adiunct
ione amore boni. licet eum oes
aie affectiones suos hunc prius
sapores id est motus sibi conci
entes amor tamquam quasi puna
palis suo motu oes alios ifor
marie cui ipse ad suum venum bonum
debito modo fuerit conuersus qui
natus est in nihil solidius amare
qm sumum bonum. oia autem alia
que pro id non diligit temptatione
magis quam in eis quiescere di
ligit Et ideo per sacrae et in
fasciū virtutis et iusti a
lia querit si forte uel in alias
quiescat. et non inquit nisi attigerat
sumum bonum Qd cum attigerat
quasi in debito fine suo q
escat. et tunc reliqua affectiones de
bitos motus suos extinxerit
iuxta ipsum amoris mensuram
Quatuor enim amas quodcumq
bonum tantum gaudes de eius a
depcione et quanto spars vel gra
tis cupis adipiscere. tantum tuis
vel odis hoc qd posset id qd
amas tibi auferre et quanto
doles de non habito tm pudent
te de eius contrario si quod dile
gis sic honestam Em diu aut
amor contrarios sentit affec
tus timores dolores pudores
et ody tunc minor et debilior

est qsi in se distinctus et nodu
totus in se collatis Cui cu adh
spci locus est nondum pte ee per
stans dum non habet qd amat et
fruicere sed tantum in expectacione
et quanto expectatio interior tam
quam amor tepidior sequitur Cu
autem venierit qd perfectus est eua
fruicere gaudium erit pson cu a
mori q caput iam tenuerit nec aut
tere ultim timuerit nec de anno
rio aliqd in eis sibi senserit vel qd
pudendum vel dolendum

Perfecta enim caritas sou
la in se habuerit max ody vel
aux erubescere vel dolens Cu
to ergo caritas magis auger
tanto et aliae virtutes et virtuo
se affectiones amplius purifican
tur quoq omnes in ea sola
transformet. ut iam non sit tio
nec dolor spes nec pudor sed cu
ti suo gaudio seruens amor et
illi bono tenet inherens quod
solus sufficit aie desiderium imple
et ipm amorem eius in se poten
ter transformare ut iam agnos
cit sicut cognitum et amet si
cuit amata Quatuor non quatuor
amata est ut sic similitudo
non equalitas Nulla creatura
per amare deum sicut amata est
ab ipso Deus enim sicut est causa
omni causarum ita et diligit omnia

in seipso et p seipm. Et ita si-
cuit eius cognitio nra no appri-
mat. ita et amor nr eius amo-
ri no poterit comparari nec in
patria. quanto misr in via obi-
multiple distinctus vir ul nū
qm p se collige ad se ut totus
simul fentur in deu. **E**pficiat
autem homo deo deditus in studi-
o inhendo deo sic ut pmo cu la-
bor exuagatoe mētis opimat
et ad deum se colligat Dein er-
isu studij istius facilius iā cor-
sui colibere et secū hītiae disat
Iuxta illud exodi iiii Mane
at vniuersitatis apud semicūpm
nullus egrediatur hostiū do-
my sue die sabbati et sabba-
tisabit plus. **C**Tamē no
solū faciliter sed delābiliter
deo valet inherere ita ut a vul-
so ab hūmodi quiete sit ei
desolatio no modica sed semp-
tellet si posset calibz delicijs
inherere Deutron xxxv Amā
tissim⁹ dñi habitabit in eo
confident quasi in thalamo
tota die morabitur et inter-
huncos illius regesecet **E** It
tamē gradus et pſas in hac
comēoracō Primo ut delābi-
lit̄ deo inhereat et iūtus eucl
latur ab eo sicut pūl⁹ a pie
blandire uel famelicus iū-
tus separatur a cibo nec nū
spūalis enī iocunditas no so-

lū delābilis ē frumento sed etiā
pulchra et honorifica ihēto
et pmiendo Delāt̄ honestat̄
Locupletat̄ Huauis est
gustus celestū delicatū hono-
rabilis amictia dei et ciuiū fa-
milaritas supnor feciosā ca-
ritas et meritoia sublimū p-
mior Omē qd appetitur p
istor trū aliqd desideratur ul
quia putatur delāibile hono-
rabile uel uile sed in quo oīa
simul et plene coueniat no in-
uenitur nisi in fructibz spūa-
lū deliciar. Alia autē autē autē
delānt aut et turpia sūt et no-
ciua aut honesta aut ualia s
difficilia et laboriosa. virtus
autē uel affūs et sapie gust⁹
et dñe suauitatis fruicio dñ-
as est et veneabilis et consa-
enaā letificat et magnificat
Hed cū sponsi ampleribz aīa denō
inhancer inherēt inapit inter
cūs brachia aliquo mō conso-
puti sicut portatus nobili vi-
no in sopore resoluitur ut no
solū delābilis sed etiā tenaci-
ter inherēt deo et quasi ui qdā
abstrahatur ab oī visibili sen-
su et memoria sic tñ tempate
ut nec plene suum oblita nec
tamē uerē compos sic sui vñ
pō Si dormiatis int̄ medios
cleros id est int̄ medios ēmūos
mūdi et celi Ite caritox Ego

dormio et cor meū vigilat
Est enī talis iste sōpnus sic
illorū qui incipiunt dormitare
et tunc uidentur sibi ea que
circa se sunt aliquo mō sentiē
et intelligere sed p̄ sopore nō
adūtūt nisi velint sibi vim
facere ut ad se plenius conser-
tantur Amor enī dei cū pura
intelligētā cōditus iebriat m̄
tē et ab exteriorib; abstinentia
sua v̄tute deo agglutinat et con-
iungit Et q̄nto amor vehemē-
or et intelligētā lucidior tan-
to validor m̄tē in se caput quo
usq; tandem oīm que sub deo se
oblita in solo dñe cōtemplaciō
midio libe figatur licet breui-
ter uelut in quodā choruso
dōmīnū lūs celitus emicant
quia corpus quod corūputur
agguruit aīam et depnit terre-
na inhibito sensū multa simul
cogitante Densus enī homīs p̄
se paucā p̄t et uir tenuit cogi-
tare Subleuantur autē asslati
supni lūs tanto plura simul
intuetur quanto supra se sub-
limi cleuatur H̄ corrupact
reni corporis et uarie lūs uite
insipide occupacōes depnūt
aīam et reuocat ad seipām
ut genēs clamare cogitatur
cū aplō ad romāos Infelix
ego homo quis me libertab;

de corpe mortis huius. Ite
cū p̄pheta H̄ec mūdi qua
ē Quanto plus mens solli-
cita est ad istā inferiora cogi-
tandi et huāna meditanti
tanto plus a superiorib; et ce-
lestib; p̄ deuoconis iama elo-
gatur et quanto serueans ab
inferior memoria affātū et
intellētū ad supna sustollit
tanto p̄fētō est ei deuoctio et
pūtior eius cōtemplaciō q̄
simul p̄fētō nō p̄t vtrisq; ē
intenta q̄ ab uīce sciat lū-
ce tenebre sūt diuisa Qui
deo inhēret in lūce versatur
qui mūndū inhēret in tenebris
ē H̄ec est homīs in hac vita
sublīor p̄fectio ita vñi deo
ut tota aīa cū omīb; virib;
suis in deli collā vñiū fiat
spūs cū eo ut nūl meminerit
nisi dei. nūl seniat uel intel-
ligat nisi dei et omīes affaīs
in amoris gaudio vñiū in
sola conditoris fruītē sua
uiter quiescat E Imago
enī dei in aīa in his trib;
potēcīs eius expressa con-
sistat sc̄z in rōne memoriae
volūtate et q̄dūi istā non
sūt ex toto deo ipsa nō est
anima deiformis forma e
nī anime deus ē cū dēt imp

mi sicut sigillo signatū hoc
 nūc plene sit nisi cū māo p
 frē uita capacitatē suā illu
 minatur ad cognitōe dei qui
 est sūma ueritatis et voluntatis p
 frē afficitur ad amādā sūmāz
 bonitatē et memoia plene ab
 sorbetur ad iuendā et teneatā
 et fuendā sūmā felicitatē et
 q̄ in hor cōsumata adeptione
 constat glā ~~et~~ beatitudinis q̄
 pficitur in pīa līḡt q̄ istor
 p̄fā inchoatio ē pfectio ue
 in hac uita Quāuis autē o
 nes uirtutū conatus ad hāc
 p̄fōmē tendere videant tamē
 sp̄aliter orōnis studiū ad hec
 nutritur ut aīa toto icellū et
 affū et memoia in deū ferat
 q̄ alijs postpoñis solo reo cūa
 inhēre desiderat ai orat Unde
 orōnis e pfactio est cū id optie;
 aīa ad quod orāndū tendit
 ut tota ab infimis abstracta
 mēs solū vniatur diuinis n̄
 volens aliud nisi deū sentire
 Ibi uere quiescat anima ibi
 deliciatur in splendore lucis
 i amēitatem diuine dulcedis
 et in securitate paas hec at
 sp̄uālis amēitas nō p̄t per
 aliquas ymaginabiles de
 scribi similitudines nec p̄
 sensibilū depigi cōpaciones
 q̄ pure sp̄uālia cīm differunt
 a sensibilibz sicut et sp̄us a

orpe Op̄us uero rōnalis nec
 corpus est nec corporis similitudo
Quita uero hunc cōtempla
 cōionis exēssū sūc diuerse
 duocionū sp̄es quas breuitat
 p̄tereo quibz uel scriptura uel
 scriptiū tractatores diuersa
 noia ipsoeūt ut iubilus eb
 etas sp̄us. sp̄uālis locūditas
 liqfacio et que ceptis et vacā
 tibz explanāda relinquo Aliq
 tamē breuitā tangā istor et q̄
 iubilus usitatū nomē h̄t a sp̄
 tura uidetur q̄ iubilus sit qd
 dā sp̄uāle gaudiu cordi repe
 te et aliqua deuota cogitacio
 uel collacio infusū. quod to
 tu cor cōcūtit ex sui vēhemēta
 et quodā tremore cōmouet et
 delcābiliter crūciat quia mo
 tis gaudiū consolatur sed ex
 impetu fortitudis corporis de
 bilitatur et aliquā p̄ risū aln̄
 p̄ quosdā damoēs. aliquā per
 aliquos gestus et singultus
 quasi euāporando erumpit
 nō ualens se intra se cōtinue
 tacitus Diego. Iubilū nāq;
 dicimus qn̄ ineffabile gaudi
 u mens concipit qd̄ nec ab
 scendi posset nec sermonibz
 ap̄ti tamē quibusdā motibz
 prodiuit qn̄us nullis præcta
 qbz suis ap̄tūt Unde psalmi
 Beatus popul⁹ qui sic iubila
 cōm non ait qui dīat sed

qui sat quia sari quidem ubi
lato p̄t sed dictu xp̄mi nō
p̄t ebrietas sp̄n p̄t dicit que
libz magna amorous et gau-
dij deuocō ex qua quasi vi-
ni fortitudine feruor sp̄us erit
sit q̄ se int̄m se cohibere non
valet. Vnde apli sā sp̄us feruo-
re estuātes musto pleni dīce-
bantur. **Lob** Venter meus
quasi mustū absq; spiraculo
qd laquiculas nouas distri-
pit. **Nouas** dicit nō ueteres
uel q̄ ueteribz cordibz non
infunditur talis deuocō. sed
nouis id est i nouitate abu-
lātibz uel nouas dicit
ap̄ter fortitudine ip̄etus sp̄c
qui si nouas discipit q̄nto
magis veteres id est fragili-
ora corda et infirma uel no-
uas dicit q̄ talis feruor
sp̄c nouis et nō exercitatibz
mētibz nup̄ infusus minus
se se ualeat cohibē qui erup-
p̄ iusitatos gestus uel uoc-
uel singulō hanc vinū no-
uū in vase ebullit qd uie-
temū quiescat. **Magz** ecā
corpus quasi ebriescat et mē-
bra ihabilitia et iflexibilitia
fuit ex subita feruoris et su-
auitatis ifluencia et hoc p̄t
q̄ sp̄us om̄s distendit
afflui cordis iflāmato. q̄ ex-

tensoe neruor et obstruē-
tuātū sp̄uālū mēbra amit
tūt habilitate officior suor
nū et pedes et auar gradie-
da quoq; feruor itē reit
tatur et uic sp̄uū apte fuit
ut prius. Nec mūtū si hec
affōnes dīne p̄nt efficiē q̄r
uic̄ foraoē cū ecā huāe
affōnes hec interdū ualēt
ut subitus et subita et im-
moderata letia et subitus
dolor et odū imēsū et irā-
tus amor sicut sepe compet-
tū est ecā in extasi et stupe-
tē uel in frenesim aliquos
ex huomoi raptos eē et mē-
bra in rigore uel tremore v-
sa uel ecām frebres ex vehe-
mā molesta iadisse. Quid
ecā mūtū si ex magna sp̄uō
hylaritate q̄ sp̄c sancta coro-
infundit aliquā et caput i ali-
qua ap̄te hylaritas indiana
uel si q̄nq; singultibz et flent
et huicmodi int̄ne deuocō
motus absconde cū vitē
sepe aliquos ex stulta lau-
tate a risu et insolentibz al-
chimis nō posse se cohibē
ecā ubi pudor huānus im-
pat disciplini. ecā aliquā
ex huāna crūstia erorta a
fletu nō possit homo q̄li

bonē facit impare se cū enī
scriptū sit Deus nō ignis con-
sumes ē eaā deus caritas est
Quid mutū si fervor dñe au-
tatis cordi infusas totū hoēm
monū sicut si uero fragili et
uasi fūculi bulliētē liquore l
igne ardente infusas crepita-
tōnis fragorē concitas Cor-
nagz dñi amoīis gaudio uel
dine fruīcōis desiderio iflam-
matū in se dilatatur et extē-
ditur quasi et int̄ angustia
percōus se capē nō sufficiēt
quodāmo capē conatū, ut
fiamā quā int̄ patet foas
enueet et ardoris sui refri-
geriū qualecuīz inuenies eua-
porat qd̄ tamē si nō p̄t uel
ex huāno pudore audet, numi-
biliter in semetipō cruciā et
corpus ualde ex calibz motibz
debilitat̄ qua uirtus dñe
duleodis incolerabil̄ ē unbe-
allitati tēni corporis sicut si
igne uero immitis vñ legi-
mus sanctos et dñis visita-
ciōubz uel truelacōibz cor-
ruisse et viribz emeruisse
Dati x Didi uisionē hanc
grande et nō renansit ī me
fortitudo et emerui nec ha-
biui in me quidqz virū et
uicēbā consternatus r̄t Ille
me in tēni De exelso mi-
lit igne in ossibz meis et e

riduit me Iohes Opūs scō
in igne sup apłōs vāt qd̄ d
tus amōis dñi sicut ignis
illuminat et iflāmat Eli q
factio autē anime aliud non
uideat cē nisi quedā emolli-
cio a sua durata p̄ quā fle-
bilis redditur et voluntaria
ad amādū se amantē dñi et
ligestens ad recipiēdū diuine
virtutis ip̄ressiones ut sicut
liquor liquorū, ita spūs dei
spūs homīs influens misere-
atur, ut p̄nus fiat aia sp̄c
cū deo E Spūalis locudi-
tas dīa p̄ gaudiū quodlibz
in spū sancto qd̄ a spū scō
infundit quo gaudet aia ī
deo siue pro p̄ceptis dñis ul-
b̄ificiis uel p̄missio Et licet
aliqz p̄tēt spūalem ē le-
ciam cū aliqui religiosi inter-
se locundi sunt cū sciant q
spūalis leticia sicut carecā
maritudiē tristiae sculi et
accidie corpore ita et disso-
luciois leuitate Spūalis e
nī leticia dupler accepitur
spāliter et generaliter Spūalis
et p̄ tūc ē motus spūal̄ gau-
diū in spū sancto et intuitu
b̄ficiorū dei et future glorie
et bonitatis dñe Denim
et tūc ē quedā mentis hybri-
mis ex bona confidēa ad de-
ū et bone conscientie testimoniū

reddens hoem benuolū et de
uotū ad omnia agenda et suf
ferenda et p deo et oīa que dei
sūc diligenda et pmonēta] I
deo bis dicit Apollis philippus
Gaudete in dñō semp iter di
co gaudiēte primo generalit
sco spaliter. **D**e generibz de
uetionibz et spūtationibz.

Quā autē multa uideant
qcē deuotionū grā uel co
puktionū pnt tamē in septe
distignū differēcas marie si
gularē affctionū varieates. A
enū sūgit deuocio et timore a
et dolore aut er desiderio aut
amore aut er copassioē aut er
gaudio aut er anumatioē stu
pore. Numis et timorē ut cū
quis copungit timorē futuri
supliciū uel cū timet a deo de
relinqui ppter meritū pccor
suor dicens deo **N**e pias
me a facie tua et ne derelin
quas me dñe deus mens et
ne discetas a me ic **E** Hoc
dus er dolore notatur cū do
let se offendisse deū et grām
cuis amississe. uel cū dolet se
tam pāti pscisse et tam per
iu eē meritū apud deū et man
tis dei oculis displicere **Psal**
Auerte facie tua a peccatis me
is et omnes iniquitates me
as dele **E** Tercius er deside
rio cū suspicere et anhelat ad

grām amplioris virtutē et ad
familiaritatis dñe suauita
tē et ad cristi pncipia in celo ul
ad alia sancta desideria adim
plēna **Psal**. Dñe ante te oē
desideriū meū ic et **Psal**
Nomē tuū et memoriale tuū
in desiderio aie Anima mea di
sideriuit te in nocte **E** Quar
cus et copassioē cū cristo passo
pie compatie et gladius ille
doloris aiam fideli transuer
bent et vulnēt qui māte
mris eius aiam totaliuit p
transiuit aut cū prior i com
modis et aiam pccalis copa
titur et zelus domus dei et i
urie deo illate comedunt cā
net sūnit eam dormire sopno
dissilācioē qui tristatur ad
singularē scāndala et torqat
ad singulorē calamitatis **Iob**
Sebā lugēnū qui afflictis e
rat et compaciebatur aūl
mea paupi **E** Quicūs er
amore diuino. cū reolut q
benigne feci egerit et quan
ti sibi beneficia idigno et i
merito contulerit uel copescat
qñalia beneficia oī hñano ge
neri ipensa p icaracionis
et passionis beneficia et p
sacramēti altaris et spūs
sanci sacrosancti carissimam
cū ipius dei ignitā intuer
bonitatē que tanta ē sicut

eius imensitas et eternitas
 que nec mensura habet nec finis
 et deo sine mensura diligen-
 tibus est et sic amore dei nichil
 per esse deliciabilius uel hono-
 rabilius. nul uilius pro hac
 affectum dilectionis dei singu-
 lariter spissus sanctus testimoni-
 um reddidit spiritui nostro quod sumus
 filii dei de hac spaliter dicitur.
 Qui diligenter dei hic cognitus
 est ab eo et ego diligentes me
 diligere. **L**ognosatio a deo et di-
 ligi ab eo est ab eo approbatum
 et in eius familia computatum.
 Amor dei est omnium bonorum affectus
 noster codicem et tanto plus
 sapientia et exterius uirtutum affectus
 nes quanto plus habuerit
 de hoc codicem nec per esse
 uirtus uel deuocio que era
 moris induit non pullulat.
Excessus et gaudio surgit
 deuocio. cum exultat in domino
 meo benificiorum eius uel cum in
 spe gratiae eius confidit se esse
 de nullo saluador ubi cum gra-
 tuatur saluti uel perfectui
 plenior uel cum in exultatione
 spiritus agaudet glorie beatorem et
 meae pambulat celestis pa-
 trie uarias misericordias. et quibus
 oibus et singulis cor et hilat
 et quasi vocundus volucris quoniam

dauso pectore ludit in iubilo et affectu exultacionis et lau-
 dis quasi querunt erit de an-
 gusto pectore. **P**ropter meum et
 tuum mea exultauerunt in deum
 vobis. **S**eptem veram amira-
 tionis stupore cum illuviato in
 tellaci fulgoe sapientie stupet
 magnitudinem potestie dei et
 profunditatem sapientie et suauita-
 tem et benignitatem eius uel dis-
 crectorum iudiciorum eius uel a-
 bissum daritatis et incomprehen-
 sibilitatem imensitatem eius uel
 quod est in natura diuinitatis ei
 et gloria maiestatis eius et
 quorumlibet opum eius admirabi-
 li ratione. **I**ob xxvii. **M**agnus
 fortitudine et iudicio et iustitia
 dei deus et enarrari non posse.
Ideo tenebunt eum uici Aliqni
 comitum et diversarum affectionum
 motibus deuocatio conflatur.
 ut timor cum dolore amor cum
 gaudio et amaritatem. spes cum
 desiderio ardore uigatur et
 quasi aromata simul tritum
 liquore supne uinciorum con-
 pacta et calore quis domini
 deocula pigmentum salutare ef-
 ficiat sanandis animarum lang-
 uoribus efficax et salubre si-
 cuit illi qui pigmenta sanitad
 conficiunt aliquando de singulis
 aliquando de pluribus et modo de illis

compositionem de illis faciunt
per varijs remediorum causis. **C**um
autem deuotio sit per affectionis
pinguedinem et magis se habeat
ad affectum quam ad intellectum scitur
videtur in simplicibus per deuotis
et latitis pluribus deuotis. unde
potius non est deuotio sed luic etel
lais. **H**ec aliter se habet intelligere
cum simpliciū deuotor. et aliter
latior. latitū autem sicut subtiliter
loqui de qualibet spāli
materia et verbis propriis exprimere
quod volunt et pulchre diuidere
et distinguere causas et rationes
congruas assignare et
semoē compōsto persuasibilitate
et ordinare ponere ut ex pī
quicq; longi terere tractari et
ea que plana sūt et nota sūt
per se verbis artificiosis inuoluc
ut rūdib; de itamis pliē me
dullis extracta videantur. **D**e
uoti autē si plures dari videntur
tatem in se et profundus sicut
ce ea cogitare et pondere cuius pē
scare et savoris itam venias per
gustū affectus scrutari et per pī
te intelligēti rūdū quicq; lu
cidos discernere ut licet nesciat
verbis exp̄issimis propriis distinguere
tame et ipso savoris gustū
naturales ueritatis differen
tias cognoscere magis quam per argu
mentorum conjecturas. **E**xemplū
quolibet mechanico artifice in
arte sua pīto. et de subtili phō

quorū altū sit arguē de arte
et dissecare. et alter pīrie opa
ri. uel exemplū de medico illi
orū et pratico horū alter
magis nouit artem magis pī
saūm alter pī experientia dete
uelationib; et visionib; et pī
imaginatus demonstratio

Dicto de illis quod ad bus
affectionem in simplicib; spe
tant uideandū est breuitate de
hus quod in simplicib; experientia
magis patet ad intellectum uero
sunt reuelationes secretorum et uisi
ones et ymaginatioē demūra
ones in quib; quidam de veritate
de aliqñ crudelitatem et plurimi
deluduntur. **H**us autem tanto
minus ignorandū est quādo frē
aus eos inuententes decipiunt et
minor pīfals ē in talib; et simili
uērū sunt licet a rūdib; et simili
tudinū crismatiū ignarū mag
ne sanctitatis et sapientie uirtutis
in hīmoī consistē estimeruntur.

De generib; visionum
Guatuor sūt genīa uisionū
et totidē sūt genīa reuelati
onū quicq; et uisioē dia pī
sunt reuelationes. qd; in eas alia
secretū reuelantur. Quedā uisi
ones pīc dia pīrie corporeis
que uigilati corporeis ostenduntur
ut moyses uidit dñm in nubo
aurenti. et pīs sepe angelos
uisibiliter suscepit. ad hīc

pe' refecti quorūlibz sensuī
xpiciencia ut auditus gust'
odoratus et tactus. q̄ iusus
p̄ quolibz sensu poi p̄t **Eredi**
re **D**opulus uidebat uoces
et lampades et sonitū bucti
ne rē **D**oces namq; et soni
tu bucti nō iusu sed auditu
pape potuerunt. Alii sūt yma
ginarie uisiones que uigilā
ti nō corporalit sed ymaginare
ondūntur sine sopno. sed in
ercessu metis mpto ut uisio
nes eccliealis et danielis et
alior sancror in nouo et ue
teri testamēto. Alii ymagina
re que dormitibz ondūntur
ubi iacob in rū scale. et pha
ro et nabugidionis or somp
nua uiderunt psagia futuor
Iste omes uisiones conueniunt si
mul in hoc q̄ nō solū bonis
sed et malis etiā sepe ondūnt
Ite q̄ qnq; uere sunt et p̄ eas
eruditur ad veritatem alioq;
et aniq; deceptor q̄ p̄ eas ali
qui deluduntur. **E**ccliu visio
nē cassa vidistis t̄ dimicōez
mēdōez locū estis. Itē q̄ nec
fauit san nec ondūt illioq;
valaā sanctus eēt et eius ami
na que uideat angelū. Et pha
ro sanctus eēt qui futuor
psagia i sopno uideat. Itē q̄
si uere sūt tñ p̄ se meritore n̄
sūt et qui multa illa uidi n̄ ē

87
mduo et q̄ nulla n̄ ē miōr sicut
et de mirabil' aliquibz. Itē q̄
pluribz sepe nocuerunt talia q̄
p̄fuerunt q̄ manū inde glā
tes et gloriabantur. Multa
etiā putāres se uisione uidis
se. cū nū uiderit sed uocat se et
alios. uel ad astū audiū re
corserunt. Multa finxerunt men
daciū se uidisse uisiones ne
aut haberentur inferiores ccc
ris aut p̄ceris honorarentur
quasi sanctiōes quibz secreta
dei ondērentur. In quibusdā
enī soleū huicmoi uisiones pro
ludia isanie ex cerebro fuse et
fumo ipm̄ obnubilāt̄ etiā ui
sus oculor confunditur ut pri
ter sibi apparet aliquo uera
cit. qđ fantasticiū ē et falsū
Eccliu **v**eriu **D**icit p̄turē
cor tuū fantasiās partur
ne deterrit cor tuū in illis. **A**lia
uisione est intellātūs qua il
lūtūtū aīc oculus luce uerita
tis pure ipm̄ ueritatē in se
conceplatur uel intelligit in
uisione ymaginaria ueritatē
q̄ in illa agnoscit. sicut pau
lus cū raptus in padisū uel i
terrū celū uidit inuisibilia
et audiuit uerba ineffabilia
q̄ nō corporare terū ymag
ines sed ipm̄ ueritatis splen
dore pure intuit̄ ē. **E**t ioh̄
euāgelista luci sub figuris

corporarii rerum describit apoc
reditur tamē puer oīa uidis
se et icellerisse que ibi figurari
describit uel capacitatē ali
or quib; ipā pura ueritas pre
sui splendore iceptibilis fuit
uel magis p̄ misterior reuela
tiōem que nō passim oībus
palamā sūc ut errantur
digni et eruditancur digni
a sacerdoti misterior icellen
cia. sicut et reliq̄r sanctarū
scripturarū misteria figurarū
uel amib; sūc opta. Hoc signa
bat uelū an sanctorū sacerdoti
appensū uiri qđ nō licebat
p̄plo sed solis sacerdotib; intro
ire. Simile sanctuarū uo
luti in pfectioē leuitis ipoē
batur portandū qđ anteq; i
uolueret nō licebat alij qm̄
sacerdotib; contingē uel uidere
hec significatiōe sancto sp̄n q̄
p̄funda scripture misteria per
fetti aliquatenus uide. Alij
autē uolum portare dñe dñi
sunt in hac uita velamē si
guitar. Sp̄e enī v̄maginaria
rū uel corporalū uisionū fige
caā cū uere sūc scdm sp̄na
lem significatiōe nō sunt uē
scdm rei cristiā. Nō enī ve
rū est sbonaliter ec̄ boues i ce
lo uel leones et aquilas et
alia q̄ in apoc et alij p̄phā
rū uisionib; describunt. sed

ibi sūc celestes uirtutes qđ
meritū uel officia istar beati
arū et alias rerū p̄petuitib;
figurari designātur. Credim
ētū glorificatiū corporalit
ētē in celo. Nec ultimū secundū
sbne ueritatē nasci de uirgine
lactari uel pati uel alia que
euāgelica doceat hystoria cū
fessae cū corporaliter cū hoib;
in terra conuersabat. Et cū sic
sepe refertur aliquib; sanctis
et deuotis apparuisse in ui
sione uel nascens uel miris
quemodo contectus uel extensi
in cruce nō q̄ ita scdm ue
ritatē fieret sed q̄ illis p̄p
aliquā consolacionē singu
larē et deuotiois extitacionē
uel ppter aliquā sp̄nālē sig
nificatiōem sic apparet. Da
mus enī q̄ cristus resurgens
er moribus uā nō morit. Et
mors illi ultimū nō dm̄abit
sic et ultimū corporaliter lacta
bitur uel nascetur. Ita et te
alijs sanctorū uel angelorū
apparitionib; ē tenendū. Nō
uidetur autē pterendū q̄
quidē decepti a seductoriis
spiritib; uel p̄prio falso op
positionib; putat sibi ap
parere in uisioē uel castū
uel glorioſissimā genitriē
et nō solū amplerib; et of

aliis sed etiam aliis iudicationib;
 gestibus et actibus ab eis
 remulcat ut sicut spūs ipsoꝝ ī
 terris ab ipsoꝝ consolatur spi
 ritualē. ita et caro exterius
 sibi congruo oblationis sensu
 sensibiliter remulcat et car
 nalius consolatur. **Quod so-**
 nō ē falsū et seductorū sed e
 tia blasphemia quis ē liqui
 de comprobatur. **H**ūis sancti
 iustitio illa coprobatur. que
 contra omnia iusta repen
 da et detestanda īfundit. ita
 ea singulanter contāt carnes
 celebraz̄ opposit̄ et ubi sp̄s
 mūdīcē suo iubāe resp̄lēcuit
 cōcūmo om̄s piaue uolupta
 tis motus cianescere et uelut
 tenebras supueniēre hūē dis
 parere nāc̄ est. **D**e his uero q̄
 aliqui dulcedine sp̄nale sen
 tūt contūlio carnalis delici
 aonis prouttu uel illati fedā
 tur. nescio quid iudicet. nisi q̄
 potius eligo illis carē florib;
 quos de luti sordib; legē debe
 re. et sicut illos damnare
 nō audeo qui iūti q̄nq; ī spi
 ritualib; affōnib; carnalis
 fluris liquore maculant. ita
 etiam exsuscire nescio qui tali
 flurui ex consensu delocantur
 qualificat̄ eorū intencio vide
 atur. **D**e modis rendacio
Reuelaciones num

secretor et fututor plurib; mo
 diſ fieri uidentur in quib; si
 cat in iuſionib; p̄dictis pluri
 mi seducuntur putat̄ sp̄m
 ē q̄ p̄pruis sensus finaret ul
 sp̄s erroris suggesterit. et ideo
 uaticans iam usq; ad fastidi
 ū repleti sum̄ de anterpi adue
 tu de signis appropinquatib;
 uidio de destructioꝝ religionū
 de p̄secuicioꝝ cat̄ de regni defec
 tione et uarijs mūdi p̄ssuris
 et aliis plurib; quib; etiam ui
 ri graues et deuoti plusq; ope
 raut creduli eruterūt descrip
 tis roachim et aliorū uatici
 nis uarias interptatioꝝ
 extrahentes. **Q**uā si uera cōnt̄
 et autentica tamē religiosi
 plurima uiciret in quib;
 fruōsus occuparentur cū
 et cr̄sus dñs in aplis tales
 curiosos ipm̄ inquisidores rep̄
 serit dicens. **N**ō est vrm̄ nosce
 q̄p̄ et momēta que p̄ posuit
 in sua p̄tāce. **R**euelatio ali
 q̄n fit p̄ uocē et per uerba exp̄
 sa ut petro et iohām̄ et iacobo
 in monte cū ihū uor de nube
 dicit. **H**ic est filius meus di
 lētūs ic̄. **V**nde petro dñm̄ ē. **H**e
 acut̄ es symon bariona q̄ p̄
 ro et sanguis nō reuulant ic̄
 sed p̄ meus ic̄. uel sicut saue
 li p̄mo sermo dñi fās ē sylo.
 Aliquid fit p̄ sompnū ut ioseph

uero marie dñm est in sōp-
nis ut aciper maria et fu-
geret in egyptū et redire m-
qis similiter in sompnis dia-
ne redire ad herodem et in
alijs pluribz locis simile iue-
nitur Aliqñ sit p spm ange-
licū uigilant et intinsecus lo-
quenti vnde zedcharie iiii. In
genius qui loquebatur i me
dixit ad me Nuquid nescias
qd sunt hec Aliqñ sit p spm
interius in mente p̄s Audia
quid loquatur in me dñs deo
et hoc duobz modis uno mō
cū inspuit menti aliquo spe-
iale agendū uel dicendū uel
de p̄p̄is doceat uel de alienis
Hic uerbi p̄phetis inspuit quid
facerent uel dicerent. uel cui fu-
tura eis uel absencia uel ab-
scondita reuelauit Secundo
mō cū nō de spāli factio illo l-
illo sed grāliter ad plura per-
mentis illuacōēs ondit quid
sdm ueritatis iudicū sit me-
luis uel nō melius sicut deci-
onis om̄es iustos deducere a
malo et facere bonū et p spm
saenae uel consiliū uel intellectū
uel sapientie dei placitū agnō-
tere et eligere potiora

Est et aliis modis reie-
ctacionū p spm sc̄m cū hō
ex dei inspiratione orat dñs p
aliqua spāli causa p̄p̄a uel

aliena uel p affam denocis
et fiduciā exauditionis intelli-
gie se exauditū in hac penitō-
ne. sed licet confidit quod illi
p quo orauit h̄cū sic p̄p̄er
successū nesciat tamē sepe qui-
cū nō sentit sibi infundi sion
cā exauditionis colligit se
licet nō sit in hoc oīno certus
quia nesciat an hoc sic deuotio
deuotis uel indicā negat p̄
taonis Hoc tamē reuelatio
nis genus est spāliter deuotis
mentibz familiare In hoc ali-
quāto quātā deuoti iuuenit
decepta sicut et in interna inspi-
ratione et hoc taliter fieri pos-
se iudetur Cū homo deuotus
deo aliqui intendit et p magnē
deuotionis affam confidit te-
ū sibi cē fāuorabile optat uel
orat sibi uel alteri illud uel
istud qd tūc desiderat euene-
re et tūc fuit iam in affam deu-
otionis et fiducia dñe p̄p̄ia
cionis antequā istud optaret
Accidente uero optate rei desi-
derio sit affam feruētor et fi-
ducia ad deū et feruore consta-
tor et p̄suīt spm sanctū hāc
deuocēm operari cū spūs ma-
lignus nō affectū possit te-
uocationis infundē qd nūq̄ h̄c
confidit se nō decipi et in con-

89

apta spe desideri sui nō confū
di q̄ testiōnū ab auctore per
spīm deuocōnis et fiduciae ar-
ditur approbasse. Sed in hoc
p̄t c̄ deceptio q̄ spīs homis
et desiderio rei quā diligit cū
de illa studiōse cogitat hylas
rescit ecclā cū in nulla prius
erat deuōne ad deū. In qua
aliquā p̄ desiderio illius rei fa-
cile p̄uocaretur ad lacrimas
marie si est res que spectat
ad deuocōm qualecōq̄ sicut
sepe ecclā cū pro vanā gloria
quis optat grām bñ predicā
di uel p̄phetandi uel mira-
cula faciendi uel aliud vñ
amīnanda uidere agendo
Cor delusiū huiusmoi fantasīm
tib; hylarescat et in uanā af-
fōem pinguecat. Quāto ex-
go magis cordis afflūs erit
lauratib; et deuocō efficiatur i-
se cū cogitat et optat qđ de-
siderat et nō ex leuitate uel
vanitate sed ex maturitate
et caritate p̄cedere dū interū
est in aliqua spīs consolati-
one que facili occasiō p̄t am-
pliora deuocōis iatamēta sōle-
tū tūc fiducia p̄pī sp̄s
loqūt putat loqui sp̄m sac-
tū dū nō subtrahit deuocō
nis grām quā dedit dilata-
to cordi p̄ desiderij appetencī
p̄fusione grām infundit

quo cordis exhalantī capaci-
tas locū amplioris in se grē
p̄panuit. Cor enī liberū et le-
nuolēa iocidū apaus est
ad deuocōis grām recipien-
dā q̄ tristia et et amaritu-
dine constitū. q̄ spīs scīs
amor ē et beuolēa et io-
cunditas p̄s et filij et simi-
lia similib; magis conga-
dent naturaliter. Leticia ē
p̄pī celestis p̄tē. Pleror ī
tristie ē huius exili negocī
amicitudo despacōis est i-
fernale suppliciū.

In omnib; ergo reuelatio-
nū uel uisionū generi
b; magis auetela hñta ē ne-
falsa pro ueris notia pro sa-
lutarib; erigua p̄ erimijs
et yma p̄osūmis recipiat-
tur. Solus autē spīs sanc-
tus p̄ donū consili et p̄ grām
discretiōis spīn sit hominē
expedire et certū reddere quidī
illis recipiēdū sit uel respuen-
dū quomō sit eis utendū si
aut et p̄phetas et sanctos docu-
it quib; nō solū uera ōndit
sed ecclā p̄ ueritatis tessiōnū
q̄ uera cēnt ueritatis demū-
nit. Alijs autē uidetur secur-
talia nō querē oblati nō ato-
ardere deceptōis crueā timē.
Aliq̄ ecclā oblati uelud mi-
nus frātīosa p̄cipētē ut si

uerā sūt se hēc īdūr ad ea
si falsa nō īnūptur eis ne de
cipiatur Et si uelit aduertē q
uit sup hys consilii sapienti
solūmodo et paucor ad alia se
studiōse se exerceat q sunt se
cū et meritoria et frātiosa q
sunt uia et stirpare et iūtu
tiū studiū fideler insūtare sc̄p
ture sacre sanū sc̄utati intel
lēm et p̄oracionis v̄sum men
te accēdē ad dñonis affām
Hec sunt salubria et frātiosa
et secura studia religiosor. et
quāto quis se in istis exerceat
tanto maioris meriti et maio
ris glorie apud dñū erit Hunc
etia quēdā sensibiles dulcedis
et suauitatis expiencie q deuot
qñz infundūtur et mirabilis
flagranta odoris iessabilitis su
auitas savor p̄minidite melo
die uocā et sonor et tenui p̄cep
tibiles expiencie iudicibiliū su
auitati Que cū uere sūt et a
deo possimus estimāre q aut
derunt quibusdā nouis et audi
bz qui spūalīa nondā luate in
telligunt ut saltē p̄ sensibilia
consolentur in dñō qui uer
itate pure spūalū nō cognos
cant in quibz maior uis et cer
tior ueritas et frātiosor p̄fici
et purior p̄fectio consistit Etā
p̄uictoribz in spū sensibiles co
solacioēs tantur p̄pter redūcti

cā interioris dulcedinis ut
sicut anima coīat corpori suo
quasi comiti et socio uie pas
siones suas ita coīat ei et co
solacioēs Cristante enī aīā i
terius corpus extenus etiā ca
besat Hicū collaborat ergo
corpus collaborat spū et co
patitur ī merito ita digne
sc̄it p̄participat et conceniu
nerat ei in p̄mio nō solū fu
ture glorie sed et p̄tūs grē
sicut dñū in conūcio epulāri
seruis suis transmittūt celū
as p̄uile fētulor Hicū soi
passionū estis ita et conse
lacionis eritis Et hoc ex sup
effluēte mensura q datur de
lectis cuius redūctiā ne ef
fusa depeat excipitur a corpe
quod p̄tipes fuit ī labore
Hoc sicut de uisionibz et reucla
cionibz ita et de huissimoi sen
sibilibz expiencis fēcendū ē
q̄ aliqui sedūcuntur in eis pu
tantes ē a dō q̄ fortē fāntas
et deceptio seu dyabolica ēt
Et aliqui putant ēt aliquid
magni qd nullius est in se me
riti et aliqui extolluntur de ta
libz apud se et iactant se quasi
de singularis grē sanctitate
etia hinc hoc p̄xū diuine dul
queniori usū et ualentiori mo
tu influēt ut resciendo corp̄

debilitet et ita quodammodo delectando affligant. Hinc rufus cum ab his grossioribus assuetum deliciosa fercula sepius sumptu alacrande colescant et dissolunt. Ignobile namque corpus et corruptibile sicut pecus bruta libz est assuetum idest tristibz et utilibz. **Gen.** Comedes herbas terete et hoc post pacem. Que rur autem deuoni aliqui ex deuotionis uehementia corpe debilitati utru sit melius debilitate corporis potius subiecte et spiritu p deuoni studiū cum deo corroborare et grām nō oblatā nō abice quā p nimia debilitate se abstrahare a deuōne et spm extingue et exterioribz occupatoibz se dare p corporis reuelacione ad hoc salvo seniori consilio uitetur consulendum nimis debilibz. Vt interdū pnt se utilē subtere a studio deuoni et conatu propio nō ad hoc instare ne quasi extorquendo exprimāt deuōnis affanū quia talis uolentius conatus debilitate eaā ualidiores. Si autē sine labore conatu offert se grāia et ingredit se illis nō quesita nec abiciant eā. nec oīno todos imergant se eis. si ex hoc debilitari se sentiat sed tempeitate ei inhecat uirca illud

90

Nel uenisti comedere qd sufficit
tibi idest qd sacis ē iuxta uiri
ū tuar mensurā. **Votivus** enī
ē ad horā tpancaus frui grāia
deuonis qd oīno exhaustis ui
ribz et destruata uirtute natu
li totaliter eam pdere et irre
pabiliter carere quia destruci
sepe postea nimis impunit si
bimet compati et ut reparat
uires amissas p indiscretioēz
nō solū delicatus sed etiā dis
solucaus qm expedit se habere.
Exhaustis namque uiribz mar
ime capitis et cordis uix au
dente etiā ad studiū deuoni p
morā aliqua aspirat qd ret
hit eos continua molesta de
bilitas et quo magis uolunt
contra illā conari eo min' pnt
Et iteo consulens uidetur con
solaciones diuinās modera
us querē cū debilitas corporis
obsistit ut ducius eis frui pos
sint et auctas ualcent toleran
te qm ad breue tempus in eis
ita indiscretē delatari ut poste
a fugē eas oporteat et sine
spe recuperandi amittit ppter vi
ru defectionē. **Vase** enī cont
foliquor effunditur vñ psal
Defeat caro mea et cor meū
quia cū corporis uirtus oīmo
do defiat etiā cord' uigor a de
uōne languescat. Sic etiā pli
mū dilig studiosis deuoni. ut

dū magis conātur h̄c de
uōnis grām minus h̄cānt
et cū uehemēcius instant ari
diōres et diuiores corde fiant
sicut in sūmis festiuicatibz et
deuotiō tempibz passionis ip̄i
et nativitatis et similibz et
marie tamē se ad sacū studēt
coionē sollicitate ip̄are et multi
ex hoc se p̄missime constānt ḡui
ter et ad illā p̄tem exurbati cor
dis pusillanūmī interplantur
q̄ forte indigni sunt uisitatioē
dina et q̄ non placeat deo. ut
sic indigni et indeuoti ad sacū
coionem accēdant et sic sepe se
subchunt a cōbo uite et media
na salutis. **D**ed tū hoī intū
sit an sit dignus amore uel odi
osdm̄ rōem dispōnis et merita
singulor. deo sōli sunt nō. si nō
possimus sedm̄ ueritātē cuiq̄
consilē quid sentire in huius
modi dēat et facē. possimus
tamē sedm̄ conjecturas collige
rōnes aliquas. **S**ur deus sub
trahat bonis deuoacionis gra

Qur deus tūc nam
subtrahat deuoñis grām
et bonis et studiosis cū cā libe
aus h̄cēt et instantius q̄tūt
sup hoc p̄nt quiq̄ rōnes assig
nati. **P**rima h̄uiliatio. quia
magis h̄uiliatur homo cū nō
h̄c tūc deuoñem q̄m alio tpe
et magis confunditur in seip-

so. **H**ic aut seculaēs plus confū
duntur si in pascha nō coīat
· cū solūtū est coīare ceteros
toto reliquo tempe anni. **D**e
auta est purgacio p̄t̄ quia
forte p̄ alia exercitia minus
purgatius ē uel aliqua h̄c te
lucta que nō recolit et ut dig
nus accedit ad eucharistiā et
amplius purgetur a p̄t̄ et
in hoc punicitur in quo magi
dolet et quo dolor grauior cop
gracio efficiat et marie q̄ fo
te alio tpe minus studiose que
siue deuoacionis grām uel oblo
nas pro eo gracia reculit. **C**
Tertia ē que punicit mō in quo
peccauit ut tūc illa careat q̄
cia cū ea desident quia ante
eam neglexit cū h̄c poterat et
cauior in hac p̄te de cetero fiat.
C Quarta ēt ut ex hoc erudi
tor in gracia fiat quod et a
deo fit non ab homine tamen p̄
eam h̄o pro uoluntate h̄c su
arbitri. **D**ed deus qui dat et se
q̄n vult infūdit. et q̄n vult
subtrahit. p̄t̄ sibi placet et
p̄t̄ acipienti iudicat cōuī
re. **I**conq̄ q̄ ex gracia sua d̄r
nō p̄ meritis hoīm quia sim
pet semp cū queretur et nō
daret nisi quereretur p̄t̄
tūc iam tantū dare sedm̄ mā

in reuidentium et nō sōm ḡa
e liberalitate Ideo q̄nq; suoi
ose querentibz negatur et ius-
ticia. et nō querentibz q̄nq; da-
tur ex gracia **De temptationibz**
Due sunt eū deuotoru
temptationes deuotoru
satis consuete marie nouis
et imperfectis hesitacio et dacio
Hesitantē sepe an a deo sit
talis gracia uel homop se is-
tos motus pro suo conatu p-
curet et est satis iportuna tē-
tatio Aliquā eāā uidetur hoi
q̄ forte possit ēē demonis illu-
sio. et plectus sic et q̄nq; stu-
dii truacionis cogitat oīno
postponē et simpliciter vota
libz orōnibz et exterioribz boīs
actionibz solū intentus ēē q̄
in illis sit securior q̄ in studio
interne deuotis. et hoc pica-
pue patitur eū deuotis grata
a sibi subveniat. et sic du-
pliater tribulatur sy de sub-
tatione gracie et de hesitacio-
ne si fuerit a deo et si grata
habebat **H**ic discipuli ante
plena spiritus missiōm sa-
sepe uacillabat in fide cristi
dū mō uisis eius mutabilis
et excellenti doctrina credibat
enī ēē uer dei filii. sed uisis ei⁹
passionibz pro nobis suscep-
tiuantes hesitabant sicut
eo passo anteq; certi erant de ei⁹

resurrectione int̄ se dicebant
Nos autē sp̄abamus quia ip̄e
ēē redempturus iste. quasi di-
cerent adhuc spe illa frustati-
sumus. sic et post resurrectionē
uiso eo gaudebant et dubita-
bant donec p multa argumen-
ta de ueritate resurrectionis ei⁹
certificati sunt marie post as-
censoēm ip̄uīs et sancti sp̄uīs
infusioēm **I**ca et deuoti aristi-
teles modo gauebant de consolacio-
ne interne grā mō dubitare et
tristantur Ideo uarie opatur
in eis sp̄uīs sanctus nūc illo mō
posta aliō mō uā infundit eis
consolacionē et iam subvenit
donec pluribz indicatōs expanē
veritatē et utilitatē sue uisioēs
pīte grā gaudent de consolaci-
one et securi sunt de ueritate
absente utriusq; nūc mune-
ris solatio carent **S**apiens au-
tem in die malor nō imēor
ēē studet ēē honor quor tecor-
dacio reuocat eū a pusillanimitate
sp̄uīs et tempestate et hoc ua-
let contra primā temptationē
hesitationis **H**uicū in die hor
nō imēor studet ēē malor per
que huicūtetur et timore abela-
tionis timore cōprimatur et
sic secunda temptationē sanat
Ex collunā eū deuoti q̄
dupliciter quia aut glo-
riantur se deuotis grām p̄ce

dentibz studiis et laboribz
meruisse aut p̄ certis qui hāc
grām nō uidentur h̄p̄ se a do-
bilis eē aut maioriē grām si-
bi eē data q̄ tamē sit in uerita-
te aut se melius ea sc̄e uti aut
grācosus reape et frācosus
impenerē et nimis negligē
qm̄ aly qui simile tonū grē
aceperit. **C**ontra priore
temptacōm hesitacionis ua-
let constans fiducia credulit-
atis q̄ a do sit illa grā et dili-
gens consideratio grē ipūos si
semp̄ sic motus eius ad bonū
tm̄ et huīlis consultatio sup̄
illa apud aliquē pitū et exer-
citatiū in talibz et pm̄ptā uo-
luntas acquiescendi qualē i-
grā dē se habere et supplex o-
mācio ad deū ne pm̄tat hōc
decipi a sensu proprio uel spū ali-
eno. **C**ontra alterū temp-
taciōm elationis ualeat dili-
gens cognitio p̄p̄re indigni-
tatis et reponis et negligētiae
et ingratitudinis et uanis
glorie timida expectatio redi-
dētis de grā collata neg-
lecta et pauida expectatio
subrahente gracie et derelic-
tionis a deo p̄pter uicia pre-
notata iam diu cū correctio-
nis tollemita et nō emendatā
et studiosa consideratio alior

qui in grā in uirtutibz et in
orōnibus bonis studiis uō
pabiliter p̄cellunt eos. **C**
Quartā mācioē negatē deuo-
tōnis cū qñq̄ studiosius q̄
ritur q̄ aliquid ip̄petuoso cor-
dis conatu libertas metis
obstruitur dū quasi p̄ uiolē-
tū extorsione accelerat affec-
uita deuōniū cordi statim
tristatur et amplius ex hoc
induratur et quo impetu
suis caput se ad deuōnē cog-
tāco mūn⁹ p̄fiat et ap̄li⁹ arctat
sicut qui bochos in torcu-
lari uel oliuas in p̄lo subi-
to et nimis uehementē con-
primit liquor magis tur-
bidus et insipidus fluit q̄
si paulatā et moderatā co-
pressisset. **Q**uo enī liberor
eo pinguor deuōniū affec-
tus Ideo alio tpe sepe est
homo deuōce quia cūc sp̄o-
sue libertati relatus spon-
te se leuat in sublime vio-
lenta namq; accelerat p̄-
focat sp̄m etiam in corpore
Morosa autē respinatio ce-
ta mācio p̄tē meriti mācio
ris grē et glorie dū deuōniū
nō adimpletū afflgentio

purgat animam et pacan de
solacionis et humiliis suffe
renaa meror quasi luna
redit animam clariore et mi
nis susceptibile splendoris
divini et amplioris glorie et
glorie capacie. **L**ux enim vultus
dei et fulgor claritatis dei oī
bi equaliter superfulget qui
autem purior est et a vicio ob
sancte liberior magis capax
est lucis et illuacanis resu
per influentis sicut autem da
ta uel metallum bene limatum
uel politum radios lucis apli
cavit et splendidius efficitur.
Ecqua igitur afflictio qua
siluna est anime que tribug
ne maior abradit ut deterio
pudique sua obscuritate radi
o diuinum lucis et fulgoris ue
lud obser ab anima exclusane
lucis genitae recuperet. **P**urgat
enam deus aliquā deuotor cor
da p̄ subtractionē illius con
solacionis cuius carentia me
ma est eis afflictio ut sic p̄
grati apatores fiant habun
dum aoriis glorie recipiente ī p̄ni
ti et glorie in futuro etiam si
hanc specialis culpa nō con
trahit.

Pri uero desiderat aliquis
expiri utrum sic melius
sepius an minus corporis crisi

92

saēmen suscipe. **V**ideat m̄ q̄
sup̄ hoc nō possit oībus tam
regula uniformis. uaria enī
sunt homin̄ merita. et diversa
homin̄ studia. et differentia desi
deria uel multiplices sancti
spūs opaciones in singulis. et
diversi etiam status in religione.
Et ideo sicut in egrotantibz nō
una p̄ forma seruari in tan
dis medicinis corporis. ppter di
uersitates complexionis. aut
loci aut sp̄is. aut dicere aura
liar considerationis. pro quibus
aut ratiō a sepius a maiori a
minor sp̄ituitate. **C**ecum eadē me
dicina dat. **I**ta et de media spūa
li que est corpus cristi intel
ligendum. **R**eundimlibz enī au
ris occupati minus p̄nit se ad
illud recipiendum expedie q̄ il
li qui tantum spūalibz studys
sunt intenti. et alijs magis alijs
minus sunt att̄specti in cui
todiā uite et moris et conscientie et
conscie sue puritate. **A**lij etiam
accidens desiderio trahuntur
ad illius salutaris abi p̄cepta
onē. **A**lij uero quodcumq̄ tene
tur cuī dñe accedere. et nisi con
scientia urget et consuetudo
religionis inducit uel timor
maioris elongationis a deo
impelleret. ualte tuō accedentes
ad illud terrificū sacramētū

uir tamē aliquis ita religio
sus uidetur ēē et sanctus ex
ceptis sacerdotib; quī semel in
ebdomada sufficiat ei ex cōse
tudine coicere nisi spālis cau
sa qñq; et raro plus suadat
qm; semel in septimana ut
potius est nisi infirmitas su
pueniens uel singularis so
lemnitis festiuitas uel iūsita
te deuōnis et iūempati deside
rii sicut pro illius suscepōe
qui solus sufficit ardore a
mantis anime refrigerare
et qua talis ardoris impe
tus nō nisi a spū sancto ut
creditur infunditur Ideo
gibus huāne consuetudinis
et statutis mortalium nō ar
tatur sicut aliquos qñq; ui
dimus licet paucos quibus
cristus uiue erit Ita ut nō
frequētius pane iūte reficien
tur sacramentalē quasi ui
debantur uita corporis iam
uelle deficere patentib; indi
cis p̄dentib; hunc defam et
qui ante tam debiles erunt
q; net icessū debitū habere
poterint post p̄cepōem
sacramenti in tantū confor
bantur quasi nullā ante se
sissent debilitate manifester
apparente ueritate Iuxta

illud Caro mea uē est abz
et sanguis meus uere est po
tus quia nullus abus ma
terialis uel potus posset sic
celeriter et efficaciter nō sold
corpus sed animā recreare
Salubre est tamē et uile q;
homo sepe se ad illius medi
camenti suscepōem p̄pamet
et quanto deuocauis ualeat
illud p̄pē studiat et post
suscepōem in studio deuoc
onis se consecuet Attentus
tamē religiosi et qui se opu
lerunt deo ad p̄petue seruē
dū Hic enī erunt in maiori
custodia uite sue et consitē
dū et ante et post eucharistie
p̄cepōem ob reuerentia
ipius studient magis inoce
ter uiue et studio deuōnis
frequētius intendere et u
er aliquādo tepte tamē cō
fidences de misa dei fiducialē
accedit. quia si se indignos
reputat uel cogitent q; tan
to magis egent et nō hñt
requiriē medicū. quācomā
gis sensūt se egrotos Nō c
nī est opus ualentib; medi
cūs sed male hñtib; Nec iō
queris te uñq; cristo ut tu eū
sanctifices sed ut tu sanctifi
ceris ab illo Nec p̄ptera p̄c

termittenda est como^s si qm
nⁱ scit hō spale deuotus ḡm
cū se ad illam p̄fature studet
uel cū in ip̄a p̄ceptione uel
post se forte munus deuocū
sentis qm uellet. quia et aliq̄
sup̄dictar causam rōne solet
illud euenie

Quia sacerdotes autē p̄t
hec forma tenari ut nec
nimis raro nec semp̄ coāmū
et t̄p̄temusse. sacrum hostiā
stideant imolare. sumis enī
continue celebrae aliquā nō
re uideatur irreuēntia. cū uix
aliquis iuri deuotus sit q̄ sem
pe ade deuocōe fecerat. q̄ sem
p̄ illud cū debita reverentia
faciat ill et cord' amore. qui
aliquā reperit quāculūcūz. Si
mis enī raro celebrare quā
uis et reuēntia soleat aliquā
fieri et huūilitate tñ qñq̄ tor
pore nutrit. quia minus cū
cūspectus ē hō in oībus qua
si nō indigere uideatur sui
custodia cū nō pponit accē
ad mensā crisi. huūilitas etiā
nō est. nec securū q̄ diu se sb
trahat. quia sicut nō est dig
nō sepe corporū xp̄i p̄p̄o. ita
nec semel. Ideo eum nō tra
p̄mus quasi digni sum. s
ut illo nos sepe uisitante et
habitacūlū cord' et corporis

93

nū subint̄re. magis ac m̄
gis digni efficiamur. Quo
enī uictoierit benedicit deu
sicut oīm domui obedem
benedicit p̄ archā dñi in qua
māna seruabatur p̄ter hoc
voluit dauid cū redire cū
benedicōe. **H**apiē. viii. **P**o
sui hanc redire in sc̄ens qm̄
coīabit meā de bonis suis q̄
bona p̄tero. quia in scriptu
ris pluribz locis uincuntur
Diversis autē affectionibz et
int̄eaonibz diversi ad coī
andū trahuntur uel ad celebñ
dū. Aliquos trahit amor dei
ut dilectū sepius ad se auertet
eumq; in semetip̄os delibile
amplexentur. Aliquos infirmi
tatis p̄p̄ie int̄uitus ut eū
quasi mediciū ad se uocent p̄
quē ab omni infirmitate au
rentur. Aliquos consacra delicio
ri suorū ut p̄ eū quasi p̄ hostiā
placacionis ab omnibz p̄tis
curru purgentur. Aliquos p̄
sua alicui tribulacionis ut
p̄ eū qui omnia p̄ ab omni
aduersitate cicius libentur
et tuicus p̄tegantur. Aliquos
desideriū alicui grē uel bñ
ficiū impetrandi. p̄ eū cui p̄
nil p̄ negare. p̄ se int̄enten

rem Aliquos grātū actio p
beneficijs diuinis cū nūl
dignus hēat reddere deo pro
omnibz que nobis tribuit
quā calicē salutaris accipe
id est cristū ih̄m Aliquos
laus et honor dei et sanctor
cū nō hēamus maius quo
possimus deū uel sanctos p
sua dignitate venemur qm
cristū imolat̄ deo p̄i Aliq̄s
caritas et compassio primor
cū pro salute uiuor et pro r̄
que defunctor nil efficacius
interpellet. q̄ sanguis cristi
p nobis effusus hoc ē sumū
auxiliū nūm cū oramus deū
ut illū intercessore inuocam̄
qui nos p̄i reconciliavit et
sem̄ interpellat pro nobis
¶ Multis de oronis studio et v
tute obmissis que studiosus
orando melius p experientia
discret̄. hoc in fine dicendū ar
bitror. q̄ omnia q̄ orantes
petimus sūc ista. aut oram̄
p malis que fecimus ignoscē
dis. aut pro malis q̄ patim̄
āmoneris. aut pro bonis q̄
cupimus adipiscend̄ aut cū
gratias agimus pro acceptis
uel promissis. Que nobis
dñs concedat amen

V Expiat liber secundus de p

fecitb; religiosor

T Hunc p̄ fīam ioh̄m mersen̄ tu
bris b̄ d̄ de nouac̄ dñm dñm q̄m ac
lpp̄. In festo valentinū infra vñ
fīnd̄ vñ. p̄ dñm p̄o z̄t